ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1
ΟΚΤΑΣΕΛΙΔΟΣ
ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ Ε΄. ΑΡ. 1569

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
Ἐν Ἀθήναις Πανεπιστημίου 53, Τηλ. 5-01 καὶ 21. Ἐν Πειραιεῖ: Ἐφημ. «Σφαῖρα» τηλ. 36. Ἐν Θεσ)νίκῃ: ὁδ. Πλάτωνος (διαστ. Ἐγνατίας). Ἐν Πάτραις: Κορίνθου 98Α τηλ. 1-98. Τυπογραφεῖα: Στοὰ Πεσμαζόγλου.
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩΙΑΝ„

Η ΠΡΩΪΑ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
2
ΜΑΪΟΥ 1930
Ἀνατ. ἡλ. 5 ὥ. 31 λ. Δύσις ἡλίου 7 ὥ. 14 λ.
ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ

Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμ. μεγ. 23.1, ἐλαχ. 14.8. Ὑγρασία ὀλίγη. Ἄνεμοι ἀσθενεῖς ἕως μέτριοι. Θάλασσα: Αἰγαῖον, Κρητικόν, ὀλίγον τεταραγμένη.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ: 756.0

Η ΓΑΛΛΙΚΗ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΑ

ΕΛΑΤΤΩΣΙΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΤΑ 1.500 ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ

ΤΑ ΜΕΤΡΑ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ ΠΡΟΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΝ ΕΚ ΤΟΥ ΠΛΟΥΤΙΣΜΟΥ ΤΗΣ

ΤΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, Ἀπρίλιος. — Ἡ ψήφισις τοῦ νόμου περὶ φορολογικῶν ἐλαφρύνσεων ἀπησχόλησε ζωηρότατα τὸν πολιτικὸν καὶ οἰκονομικὸν κόσμον τῆς Γαλλίας, καὶ ἐδημιούργησεν ἔντονον καθημερινὸν ἐνδιαφέρον παρὰ τῇ κοινῇ γνώμῃ. Αἱ φορολογικαὶ ἐλαφρύνσεις ποὺ ἀπεφασίσθησαν δὲν θὰ ἱκανοποιήσουν ἴσως τὴν μεγάλην μᾶζαν τῶν ἐμπορευομένων καὶ τῶν παραγωγῶν, οἱ ὁποῖοι στενάζουν ὑπὸ τὴν βαρυτάτην φορολογίαν, ἀλλὰ ἔχουν τὸ δημοσιονομικὸν πλεονέκτημα νὰ εἶναι τοιαύτης φύσεως ὥστε νὰ ἐπηρεάσουν τὴν βελτίωσιν τῆς ὅλης οἰκονομίας καὶ νὰ βοηθήσουν εἰς τὴν ἀποσόβησιν μιᾶς πρωτοφανοῦς οἰκονομικῆς κρίσεως ποὺ ἀπειλεῖ τὴν Γαλλίαν. Ἡ κρίσις αὐτὴ εἶνε ὀλίγον παράδοξος διὰ τὸν ἀμύητον εἰς τὰ μυστήρια τῆς δημοσιονομίας. Ἡ Γαλλία παρουσιάζεται αὐτὴν τὴν στιγμὴν ὑποφέρουσα ἀπὸ ἐξαιρετικὸν πλουτισμόν. Αἱ δημόσιαι εἰσπράξεις παρουσιάζουν πλεονάσματα δυόμισυ μέχρι τριῶν δισεκατομμυρίων. Ἡ Τράπεζα τῆς Γαλλίας ὑποφέρει ἀπὸ τὴν ὑπερβολικὴν συγκέντρωσιν ξένου συναλλάγματος καὶ ὑποχρεοῦται νὰ ἀφίνῃ τὸν χρυσόν της εἰς τὸ ἐξωτερικόν, μὴ δυναμένη νὰ τὸν χρησιμοποιήσῃ καὶ νὰ τὸν καρποφορήσῃ εἰς τὴν Γαλλίαν. Καὶ ἐνώπιον τόσου πλούτου, τόσης ταμειακῆς εὐημερίας, ἡ χώρα κινδυνεύει, διότι ἡ κυκλοφορία τοῦ χαρτονομίσματος ἀνέρχεται καθημερινῶς, πέρυσιν ὑπερέβη κατὰ 10 δισεκατομμύρια τὸ κανονικὸν ποσὸν καὶ τώρα ἀνέρχεται κατὰ 1 δισεκατομμύριον ἕκαστον μῆνα. Τὸ περίεργον αὐτὸ δημοσιονομικὸν φαινόμενον ἑρμηνεύεται ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι τὰ Γαλλικὰ κεφάλαια τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐπανέρχονται εἰς Γαλλίαν μετατρεπόμενα εἰς φράγκα καὶ ἡ Τράπεζα τῆς Γαλλίας προσφέρει ἔναντι τοῦ παραδιδομένου ξένου συναλλάγματος μίαν ἀπόδειξιν εἰς φράγκα καὶ πληρωτέαν ἐν ὄψει, δηλαδὴ τὸ χαρτονόμισμα.

Ἡ κατάστασις εἶνε κρίσιμος, διότι παραλύει πᾶσαν οἰκονομικὴν κίνησιν καὶ ἐμποδίζει τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν βιομηχανίαν εἰς τὴν ἀνάπτυξίν του, συντελεῖ εἰς τὴν ἀκρίβειαν τῆς ζωῆς καὶ προκαλεῖ γενικὴν καὶ δικαιολογημένην ἀγανάκτησιν τῆς κοινῆς γνώμης. Ἀπεφασίσθη λοιπὸν ἡ λῆψις ἐπειγόντων μέτρων...ἐναντίον τοῦ πλουτισμοῦ τῆς Γαλλίας.

Καὶ πρῶτον ἐξ ὅλων ὑπῆρξεν ἡ φορολογικὴ ἐλάφρυνσις, ἡ ὁποία ὡς εἴπομεν ἀκολουθεῖ ἓν σύστημα, ὄχι τόσον ποσοτικῆς μειώσεως τῶν φόρων ὅσον ποιοτικῆς. Ἐκ τοῦ 1 δισεκατομμυρίου καὶ 500 ἑκατομμυρίων τῆς μειώσεως τῶν φόρων τὰ 1100 ἑκατομμύρια διατίθενται διὰ τὴν ἐλάφρυνσιν τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν γαλλικῶν καὶ ξένων ἀξιῶν.

Σπουδαιότατον μέτρον, διότι ἡ φορολογία αὕτη εἶχε στερήσει τὴν ἀγορὰν Παρισίων πάσης κινήσεως ἐπὶ τῶν ξένων ἀξιῶν, καὶ πάσης ἐκδόσεως δανείων ξένων κρατῶν, προτιμώντων τὰς ἀγορὰς ἄλλων χωρῶν ὅπου ἡ φορολογία εἶνε μικροτέρα. Ὁ φόρος ἐπὶ τῶν ξένων χρεωγράφων ἐματαίωσε τὰς πράξεις εἰς τὸ Χρηματιστήριον Παρισίων, ὅπως ὁ φόρος ἐπὶ τῆς πολυτελείας 12 ο)ο ἐστέρησε τὴν γαλλικὴν πρωτεύουσαν τοῦ ἐμπορίου τῶν πολυτίμων λίθων τὸ ὁποῖον ἀπερροφήθη πλήρως ἀπὸ τὴν ἀγορὰν τοῦ Ἀμστελοδάμου.

Τὰς φορολογίας αὐτὰς ἐμείωσεν ἡ Κυβέρνησις κατόπιν ζωηρῶν συζητήσεων εἰς τὰς Βουλάς. Ἐπρότεινε καὶ ὑπεστήριξε τὴν ποιοτικὴν αὐτὴν ἐλάφρυνσιν βεβαία ὅτι θὰ σπείρῃ καλὴν σποράν ἀφοῦ ἡ χώρα θὰ ὠφεληθῇ ἐκ τῆς ἀνυψώσεως τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς βελτιώσεως τῆς ζωῆς.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν πληθωρικὴν κυκλοφορίαν, θὰ καταβληθῇ μέριμνα πρὸς στροφὴν τοῦ «χρυσοῦ ρεύματος» πρὸς τὰ ξένα χρεώγραφα, πρὸς τὰς μακροπροθέσμους καταθέσεις καὶ πρὸς τὰς ἐπὶ προθεσμίᾳ συναλλαγάς.

Διότι ἡ Κυβέρνησις τοῦ κ. Ταρντιὲ ἀρνεῖται νὰ προβῇ εἰς κοπὴν χρυσῶν νομισμάτων, πρᾶγμα ποὺ θὰ ἐματαίωνε τὴν πληθωρικὴν κυκλοφορίαν τοῦ χαρτονομίσματος φοβουμένη τὴν ἀποθησαύρισιν, τὴν ὁποίαν ἐμπνέει ἰδίως εἰς τοὺς ἀγρότας ἡ ὕπαρξις τῶν ὡραίων καὶ στιλπνῶν χρυσῶν εἰκοσαφράγκων.

Καὶ εἶνε χαρακτηριστικὸν ὅτι τὰ μέτρα αὐτὰ ἐψηφίσθησαν ὑπὸ τῆς Βουλῆς χωρὶς νὰ σημειωθῇ ἔστω καὶ ἡ ἐλαχίστη ἀντιπολιτευτικὴ καταψήφισις. Ἀπομένει τώρα νὰ ἐφαρμοσθοῦν καὶ νὰ καρποφορήσουν.

Ἀπὸ τὴν γείτονα Ἐπικράτειαν

Ἡ χειραφέτησις τῆς Ὀθωμανίδος

Δικαίωμα ψήφου.—Ἡ ἐξέλιξις.—Ὀλίγη ἱστορία.—Φοιτήτριαι καὶ καλλιτέχνιδες.—Ταχυτάτη πρόοδος.

Ἡ χειραφέτησις τῆς Ὀθωμανίδος προοδεύει ραγδαίως. Νόμος ψηφισθεὶς ἐσχάτως παρεχώρησεν εἰς τὰς «πολίτιδας» τῆς Ὀθωμανικῆς Δημοκρατίας τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν καὶ ἐκλέγεσθαι κατὰ τὰς δημοτικὰς ἐκλογάς. Κατόπιν τῆς νίκης αὐτῆς τοῦ τουρκικοῦ φεμινισμοῦ, μεγάλη διαδήλωσις συνεκροτήθη ἐν Κωνσταντινουπόλει τὴν 11 Ἀπριλίου, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὁποίας ἐξεφωνήθησαν πολλοὶ λόγοι ὑπὸ ἐνθουσιωδῶν θηλυκῶν ρητόρων, ἐπὶ τῆς πλατείας τῆς Ἁγίας Σοφίας, πρὸ τοῦ Δημαρχείου καὶ τοῦ Διοικητηρίου, ἀκολούθως δὲ αἱ διαδηλώτριαι μετέβησαν ἐν σώματι εἰς τὴν πλατεῖαν Ταξιμιοῦ, ὅπου κατετέθη στέφανος, εἰς σχῆμα ἡμισελήνου, εἰς τὸ μνημεῖον τοῦ Γαζῆ Μουσταφᾶ Κεμάλ.

Αἱ καταπληκτικαὶ αὐταὶ πρόοδοι τοῦ τουρκικοῦ φεμινισμοῦ κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ὀφείλονται κυρίως εἰς τὴν ἰσχυρὰν ὤθησιν τοῦ Κεμάλ, ἄνευ τοῦ ὁποίου ἡ χειραφέτησις τῆς Ὀθωμανίδος θὰ ἦτο ἀκόμη χίμαιρα. Ἀλλ' ὁ μεταρρυθμιστὴς Πρόεδρος τῆς Τουρκικῆς Δημοκρατίας, ἀντελήφθη ὅτι οἱ φραγμοὶ τοὺς ὁποίους ἀνύψωναν ἡ παράδοσις καὶ ἡ πρόληψις ἐνώπιον τῆς Ὀθωμανίδος, ἔπρεπε νὰ πέσουν ὁπωσδήποτε, ἵνα ἐπιτύχῃ ὁριστικῶς τὸ ἔργον τῆς βαθείας μεταμορφώσεως τῆς δημοσίας καὶ ἰδιωτικῆς ζωῆς, τῆς θρησκείας, τῶν ἠθῶν καὶ τῆς νοοτροπίας τοῦ ἔθνους του, τὸ ὁποῖον ἀνέλαβε νὰ φέρῃ ἐπιμόνως εἰς πέρας.

Παρ' ὅλα ταῦτα, ἡ Ὀθωμανίς, ἂν δὲν ἦτο ἐντελῶς ἕτοιμος διὰ τὴν ὁλοκληρωτικὴν αὐτὴν ἐπανάστασιν τοῦ ἠθικοῦ καὶ κοινωνικοῦ καθεστῶτος, ἦτο ὅμως περισσότερον προητοιμασμένη, ἀφ' ὅσον συνήθως πιστεύεται, πρὸς ἀπολύτρωσίν της ἀπὸ τῆς κηδεμονίας ἥτις τὴν διετήρει, ἐν πλήρει εἰκοστῷ αἰῶνι, εἰς κατάστασιν ἀδίκου μειονεκτικότητος ἀπέναντι τῆς γυναικείας οἰκογενείας ὅλου τοῦ κόσμου. Σχετικῶς μὲ τὸ γεγονὸς αὐτό, ἰδοὺ τί ἀνακοινοῖ εἰς τὸν εὐρωπαϊκὸν τύπον ὁ ἔγκριτος Τοῦρκος συνάδελφος Γιουσοὺφ Ραζῆ βέης:

«Εἶναι ἀνάγκη νὰ καταργηθῇ ἡ ἐσφαλμένη ἰδέα περὶ τῆς Ὀθωμανίδος, θεωρουμένης ὡς δούλης. Πάντοτε ἡ Ὀθωμανὶς ὑπῆρξε κυρίαρχος ἐν τῇ οἰκίᾳ της, ἐγνώρισα δὲ προσωπικῶς πολλὰς αἱ ὁποῖοι ἐξήσκουν ἐξαίρετα τὰ οἰκοκυρικά των καθήκοντα. Ἡ Ὀθωμανὶς ὑπῆρξεν ἀνέκαθεν ἀπολύτως ἀνεξάρτητος ἀπὸ τοῦ συζύγου της ὡς πρὸς τὴν διαχείρισιν τῆς ἀτομικῆς της περιουσίας. Ἐξ ἄλλου ἡ πολυγαμία ἦτο ἐξαίρεσις εἰς τὴν Τουρκίαν.

»Πρέπει νὰ ὁμολογηθῇ ἐν τούτοις, ὅτι τὰ ἤθη καὶ τὰ ἔθιμα μᾶλλον, παρὰ οἱ νόμοι, καθίστων ἰδιότυπον τὴν ζωὴν τῆς Ὀθωμανίδος, μὲ σωρείαν μικροδυστυχιῶν, προλήψεων καὶ ἠλιθίων ἀντιφάσεων. Ἄν, ἐπὶ παραδείγματι, ἡ Ὀθωμανίς, ἀδιαφοροῦσα πρὸς τὴν παράδοσιν, ἀφήρει, ὅπως εἶχε δικαίωμα, τὸ κάλυμμά της καὶ ἀπεκάλυπτεν εἰς τὸν δρόμον τὸ πρόσωπόν της, μετέβαινεν εἰς τὴν ἀγοράν, ἢ συνεζήτει τυχὸν μὲ τοὺς ἐμπόρους, θὰ ἐξετίθετο σοβαρώτατα, ἔστω καὶ ἂν δὲν συνέβαινε νὰ εἶχεν ὁμιλήσει παρὰ μὲ ἄνδρας τῆς κοινωνικῆς της τάξεως καὶ φίλους μάλιστα τοῦ ἀνδρός της. Τῆς ἀπηγορεύετο νὰ ἀνέρχεται εἰς ἅμαξαν μὲ ἄνδρα, ἔστω καὶ ἂν ἐπρόκειτο περὶ τοῦ συζύγου της, τοῦ πατρός της ἢ τοῦ υἱοῦ της.

»Ἐν τούτοις, τοὐλάχιστον ὡς πρὸς τὶς τουαλέττες, αἱ γυναῖκες ἀντιμετώπισαν πάντοτε θαρραλέως τὰς ἐπικρίσεις τῶν ἀνδρῶν, ἀκόμα καὶ τὰς διαταγὰς κάποτε τῆς Κυβερνήσεως. Οὕτω, λ. χ., ὅταν πρὸ πεντηκονταετίας αἱ γυναῖκες μερικῶν διοικητικῶν ὑπαλλήλων, ἐπανελθοῦσαι ἐκ τῶν ἀραβικῶν ἐπαρχιῶν (Συρίας, Παλαιστίνης, Ἰράκ) ἔφεραν εἰς Κωνσταντινούπολιν τὸ «τσαρσάφ», εἶδος ντόμινου μονοκόμματου, προσαρμοζομένου εἰς τὴν μέσην μὲ ἁπλῆν ζώνην, αἱ κυρίαι τῆς Κωνσταντινουπόλεως, εὑρίσκουσαι τὴν ἐνδυμασίαν αὐτήν, ἡ ὁποία ἄλλωστε ἦτο πολὺ ἄσχημη, πρακτικὴν καὶ ἄνετον διὰ περιπάτους ἀνὰ τὴν πόλιν, ἤρχισαν νὰ ἐγκαταλείπουν πλέον τὸν χαριτωμένον φερετζὲν καὶ τὸ γιασμάκι. Ἡ Κυβέρνησις συνεκινήθη: τὸ γιασμάκι, γάζα ἐλαφρὰ καὶ διαφανὴς ἐπέτρεπε νὰ διαφαίνεται τὸ πρόσωπον, ὁ «πετσές», πέπλον τοῦ «τσαρσάφ», πυκνὸς καὶ ἀδιαπέραστος, ἠδύνατο νὰ κρύπτῃ ἄνδρας —συνωμότας ἴσως— ὑπὸ τὴν γυναικείαν καλύπτραν. Ἀπηγορεύθη λοιπὸν τὸ τσαρσὰφ καὶ αὐστηραὶ ποιναὶ ὡρίσθησαν ἐναντίον τῶν γυναικῶν ἐκείνων, αἱ ὁποῖαι τὸ ἐχρησιμοποίουν. Ἀλλ' αἱ γυναῖκες ἠδιαφόρησαν πρὸς τὰς διατάξεις αὐτάς. Ἡ ἀστυνομία ἔκαυσε μὲ βιτριόλι καὶ κατετεμάχισε μὲ ψαλιδιὲς τὰ φορέματα τῶν ἀπειθαρχήτων κυριῶν. Ἐκεῖναι ὅμως ἐπέμειναν καί, μετὰ παρέλευσιν δεκαετίας, τὸ «τσαρσὰφ» ἔγινεν ἡ συνήθης καθημερινὴ ἐνδυμασία, τὸ δὲ γιασμάκι καὶ ὁ φερετζὲς ἐχρησιμοποιοῦντο μόνον εἰς ἀριστοκρατικοὺς περιπάτους καὶ κατὰ τὰς ἐπισήμους τελετάς.

»Ὅταν ὅμως διεδόθησαν αἱ ξέναι γλῶσσαι εἰς τὰ κορίτσια τῶν καλῶν οἰκογενειῶν, τὰ γαλλικὰ πρῶτον, καὶ ἀκολούθως τὰ ἀγγλικὰ καὶ τὰ γερμανικά, ὅταν ἐπολλαπλασιάσθησαν τὰ παρθεναγωγεῖα εἰς τὰς μεγάλας πόλεις, αἱ νέαι γενεαὶ ἤρχισαν νὰ μὴ ἀνέχωνται πλέον τὰς μικροτυραννίας, εἰς τὰς ὁποίας ὑπεβάλλετο τὸ γυναικεῖον φῦλον καὶ αἱ ὁποῖαι εὑρίσκονται πλέον εἰς ἀντίφασιν πρὸς τοὺς πόθους τῆς ἐποχῆς μας. Τότε, εἰς τὰ σπίτια μέσα, ἤρχισαν νὰ γίνωνται συγκεντρώσεις ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, κατ' ἀρχὰς μεταξὺ στενῶν συγγενῶν, ἀκολούθως μεταξὺ στενῶν φίλων, εἰς κύκλους πολὺ κλειστοὺς καὶ μὲ ἐξαιρετικὰς προφυλάξεις. Σιγὰ-σιγὰ αἱ μικταὶ αὐταὶ συγκεντρώσεις ἔγιναν τόσον πολυάριθμοι, ὥστε δὲν ὑπῆρξε πλέον ἀνάγκη νὰ τηροῦνται μυστικαί. Τέλος, αἱ κυρίαι, σὺν τῇ παρελεύσει τοῦ χρόνου, ἤρχισαν νὰ συχνάζουν εἰς τὴν ξένην κοινωνίαν, εἰς τρόπον ὥστε ἡ ἀντίληψις τῆς ζωῆς καὶ τὰ αἰσθήματα τῆς Ὀθωμανίδος μετεράπησαν βαθμηδὸν καὶ βαθύτατα, ἐνῷ ἐξ ἄλλου ὑφίστατο πάντοτε ἡ ἐξωτερικὴ σκηνογραφία, ἡ ψευδὴς καὶ ἀπατηλή. Ἀλλ' οὐδεὶς ἐτόλμα νὰ τὴν θίξῃ.

»Κατ' ἀρχὰς ὁ βαλκανικὸς πόλεμος, ἀκολούθως ὁ πανευρωπαϊκὸς συνέτεινον σπουδαίως εἰς τὴν προσέγγισιν ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν εἰς τοὺς λαϊκοὺς κύκλους. Εἰς τὴν Ἑταιρίαν τῆς Ἐρυθρᾶς Ἡμισελήνου, τὴν ἀντιστοιχοῦσαν πρὸς τὸν Ἐρυθρὸν Σταυρόν, ὁ ἰατρὸς Μπεσὶν Ὀμὲρ πασᾶς ὑπῆρξεν ὁ ἀπόστολος τοῦ φεμινισμοῦ. Ὠργάνωσε μαθήματα νοσοκομειακά, τὰ ὁποῖα παρηκολούθησαν κυρίαι καὶ δεσποινίδες τῆς ἀνωτάτης κοινωνικῆς τάξεως, ἀκολούθως κορίτσια πτωχότερα, τὰ ὁποῖα ἐπόθουν ν' ἀκολουθήσουν τὸ ἐπάγγελμα τῆς νοσοκόμου. Ἐν τῷ μεταξύ, ἡ Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐδέχετο κορίτσια ὡς μαθητρίας, ἐδέχθη μάλιστα καὶ μίαν γυναῖκα ὡς καθηγήτριαν, τὴν Μιχρὶ χανούμ, ἐξαίρετον καλλιτέχνιδα, ἥτις ἐγκατεστάθη εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Ἡ διοίκησις τῶν Ταχυδρομείων καὶ Τηλεγράφων, στερηθεῖσα τῶν ὑπαλλήλων της λόγῳ τῆς ἐπιστρατεύσεως, ἐνεπιστεύετο εἰς γυναῖκας μερικὰς θυρίδας της, ἀκόμη καὶ ὁλόκληρον τὸ κεντρικὸν γραφεῖον ἐλέγχου. Ἄλλαι γυναῖκες διηύθυνον καταστήματα νεωτερισμῶν, ἐμπορικοὺς οἴκους καὶ παντοῦ ἡ Ὀθωμανὶς ἐφιλοτιμήθη νὰ δειχθῇ ἰσότιμος τοῦ ἀνδρός.

»Ἡ μακρὰ καὶ θλιβερὰ περίοδος τῆς ἀνακωχῆς ἤνοιξεν εἰς τὰς Ὀθωμανίδας νέας προοπτικάς, διὰ τοῦ παραδείγματος τῶν Ρωσσίδων, αἱ ὁποῖαι κατέφθανον σωρηδὸν εἰς Κωνσταντινούπολιν μετὰ τὴν ἧτταν τοῦ στρατοῦ τοῦ Βράγκελ. Ἀλλ' ἡ ἐξέλιξις αὕτη τῶν ἠθῶν καὶ τῶν ἐθίμων συνετελεῖτο ἀργά, μὲ σωφροσύνην, μὲ πολλοὺς δισταγμοὺς καὶ δειλίαν. Ἡ ἔγνοια διὰ τὸ «τί θὰ πῇ ὁ κόσμος» ἐκυριάρχει πάντοτε. Εἰς τὴν δημοκρατικὴν Κυβέρνησιν ὀφείλεται ἡ ἐπίσπευσις τῆς ἐξελίξεως.

»Σήμερον, ἡ νεαρὰ Ὀθωμανὶς καταγίνεται μὲ τὸν ἀθλητισμόν. Ἡ μικτὴ ἐκπαίδευσις εἶναι κοινὸν πρᾶγμα ἐν Τουρκίᾳ, τὰ μαθήματα τοῦ Πανεπιστημίου παρακολουθοῦνται ἐπιμελῶς ἀπὸ φοιτητρίας, ἡ Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν, τὸ Ὠδεῖον ἀριθμοῦν ἰσαρίθμους μαθητὰς καὶ μαθητρίας. Ἀκόμη καὶ τὸ Πολυτεχνεῖον, ὅπου αἱ σπουδαὶ εἶναι ἐν τούτοις πολὺ δύσκολοι, συγκαταριθμεῖ καὶ κορίτσια μεταξὺ τῶν σπουδαστῶν του.

»Ἡ Ὀθωμανὶς θὰ κάμῃ ἆρά γε καλὴν χρῆσιν τῆς ἀπεριορίστου ἐλευθερίας της; Πρὸς τί νὰ ἀμφιβάλλωμεν; Ὅταν θὰ παύσουν πλέον αἱ ὑπερβολαὶ καὶ αἱ ἐκκεντρικότητες, αἵτινες εἶναι σχεδὸν ἀναπόφευκτοι κατ' ἀρχάς, τότε ἡ μεγάλη, ἐργατικὴ καὶ φωτισμένη μᾶζα, αἱ γυναῖκες αἱ μετριόφρονες καὶ μετρημέναι, θὰ καταστοῦν ἀσφαλῶς στοιχεῖον πολύτιμον διὰ τὴν πνευματικήν, κοινωνικὴν καὶ οἰκονομικὴν πρόοδον τῆς Τουρκίας.»

Οὕτως ἀποφαίνεται ὁ Τοῦρκος συνάδελφος. Καὶ τοῦ εὐχόμεθα νὰ ἴδῃ πραγματοποιουμένας τὰς ἐλπίδας του.

ΤΑ ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΟΙ ΕΛΛΗΝΙΚΟΙ ΟΙΝΟΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΑΛΛΙΑΝ

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ κ. ΕΠΑΜ. ΧΑΡΙΛΑΟΥ

Μετ' ἐκπλήξεως ἀνέγνωσα τὰς δηλώσεις τοῦ Γάλλου ἐμπορικοῦ ἀκολούθου, δι' ὧν μᾶς πληροφορεῖ ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἔχωμεν ἐλπίδας φιλικῆς διευθετήσεως τοῦ ζητήματος τῆς εἰσαγωγῆς τῶν οἴνων μας ἐν Γαλλίᾳ, προσπαθεῖ δὲ συγχρόνως νὰ πείσῃ τὴν Ἑλληνικὴν Κοινὴν Γνώμην ὅτι ἐκ τῆς τυχὸν καταγγελίας τοῦ «modus vivendi» τὴν 1ην Ἰουνίου ἡ Ἑλλάς, χωρὶς νὰ προσπορισθῇ ὠφέλειάν τινα, θὰ χάσῃ καὶ τὰ ψιχία, ἅτινα τῆς ἀπομένουν ἐκ τῆς μετὰ τῆς Γαλλίας ἐμπορικῆς συμβάσεως, μετὰ τὸν ἀποκλεισμὸν τῶν Ἑλληνικῶν οἴνων.

Οὐδεὶς πλέον ἐμοῦ ἠγωνίσθη πρὸς ἐξομάλυνσιν ὑφισταμένων διαφορῶν ἀντιλήψεων καὶ ἐπίτευξιν τῶν ἀπὸ τοῦ 1924 καὶ ἐντεῦθεν ἐμπορικῶν συμβάσεων μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν, εἶνε δὲ γνωστὰ τὰ αἰσθήματα ἅτινα τρέφω πρὸς τὴν Γαλλίαν, ὥστε νὰ μὴ δύνανται νὰ παρεξηγηθῶσιν αἱ κάτωθι ἀλήθειαι.

Πρώτη ἡ γαλλικὴ Κυβέρνησις μετὰ τὴν ψήφισιν τοῦ γνωστοῦ νόμου, ἀνεγνώρισεν ὅτι εὑρίσκετο ἐν ἀδίκῳ, πρὸς ἀποφυγὴν δὲ ἀμέσου καταγγελίας τῆς ἐμπορικῆς συμβάσεως καὶ ὅπως δοθῇ καιρὸς διορθώσεως τοῦ ἀδίκου, ἐπρότεινε τὴν προσωρινὴν συμφωνίαν τοῦ Μαρτίου, καθ' ἣν ἡ Γαλλία παρῃτεῖτο τῶν ἐκ τοῦ πίνακος Β' δασμολογικῶν πλεονεκτημάτων, ἀνεβάλλετο δὲ ἡ καταγγελία τῆς συμβάσεως μέχρι τῆς 1ης Ἰουνίου. Διότι εἶνε γνωστὸν ὅτι ὁ νόμος αὐτὸς ἐψηφίσθη τὰς παραμονὰς τῆς Διασκέψεως τῆς Χάγης μὲ Κυβέρνησιν διαθέτουσαν ἐλαχίστην πλειοψηφίαν, ὥστε ἡ ἐνδιαφερομένη κοινοβουλευτικὴ ὁμὰς τῶν οἰνοφόρων ἐπαρχιῶν ν' ἀσκήσῃ ὅλην τὴν πίεσίν της. Ἀσφαλῶς ἄνευ τῆς τοιαύτης κοινοβουλευτικῆς καταστάσεως, κατὰ τὴν διάρκειαν σπουδαιοτάτης διασκέψεως, ἡ γαλλικὴ Κυβέρνησις δὲν θὰ ἐδέχετο νὰ ἀθετήσῃ αἰφνιδιαστικῶς τὰς πρὸ δεκαμήνου μόλις ἀναληφθείσας συμβατικὰς ὑποχρεώσεις.

Βάσις πάσης ἐμπορικῆς συμβάσεως εἶνε ἡ ἀμοιβαία παροχὴ ὠφελημάτων εἰς τὰ προϊόντα ἑκατέρας τῶν συμβαλλομένων χωρῶν καὶ ἡ δυνατότης τῆς ἀναπτύξεως τῶν μεταξύ των ἐμπορικῶν σχέσεων. Ἄνευ ἀντιπαροχῶν ἐμπορικὴ σύμβασις δὲν δύναται νὰ νοηθῇ. Ἐν προκειμένῳ εἶνε πασίγνωστον ὅτι ἡ ἐν Ἑλλάδι Γαλλικὴ εἰσαγωγὴ συγκειμένη κυρίως ἀπὸ βιομηχανικὰ προϊόντα καὶ εἴδη πολυτελείας εἶνε πολλαπλασία τῆς ἐξ Ἑλλάδος εἰς Γαλλίαν, ἀντιπροσωπευομένης ἰδίᾳ ἐκ τῆς ἀξίας τῶν οἴνων. Ἄνευ αὐτῶν ἡ εἰσαγωγή μας ἐν Γαλλίᾳ εἶνε ἀναξία λόγου, τῶν ἀπομενόντων εἰδῶν, κατὰ τὸ πλεῖστον ἀκατεργάστων πρώτων ὑλῶν, δυναμένων εὐχερῶς νὰ ἀπορροφηθῶσι παρ' ἄλλων χωρῶν.

Εἶνε εὐνόητον ὅτι πᾶν Κράτος ζητεῖ νὰ προστατεύσῃ τὴν ἐγχώριόν του παραγωγήν, τὸ τοιοῦτον ὅμως γίνεται διὰ λογικῶν προστατευτικῶν δασμῶν καὶ οὐχὶ δι' ἀπαγορευτικῶν μέτρων, καὶ μάλιστα μέτρων θεραπευόντων οὐχὶ οὐσιαστικὰ συμφέροντα, ἀλλὰ μόνον ἰδιοτροπίαν διαφόρων παραγωγικῶν Συνεταιρισμῶν, τὴν ὁποίαν, φυσικά, ὁ ἕτερος τῶν συμβαλλομένων, ὁ καὶ ζημιούμενος, δὲν εἶνε ὀρθὸν νὰ ἀνεχθῇ.

Ὁ δασμὸς τῶν δωδεκαβάθμων κοινῶν οἴνων ἐν Γαλλίᾳ εἶνε φρ. 55 τὸ ἑκατόλιτρον, ἀνερχόμενος μὲ τοὺς παραμαρτοῦντας φόρους καὶ διάφορα τέλη εἰς τὰ φρ. 60. Ἐὰν εἰς τὸν δασμὸν τοῦτον προσθέσωμεν τὰς δαπάνας μεταφορᾶς, παρατηροῦμεν ὅτι οἱ ἑλληνικοὶ οἶνοι, εὑρισκόμενοι καὶ ἐν τῷ ἐσωτερικῷ ὑπὸ δυσμενεῖς μεταφορικὰς καὶ φορτωτικὰς συνθήκας, δὲν συμφέρει καὶ δὲν δύνανται νὰ πωληθῶσι, παρὰ μόνον ὁσάκις αἱ τιμαὶ ἐν Γαλλίᾳ εἶνε ἱκανοποιητικαὶ διὰ τὴν ἐγχώριόν της παραγωγήν, ἤτοι ἄνω τῶν 140—150 φρ. τὸ ἑκατόλιτρον. Ἀπόδειξις ὅτι μολονότι ἀπὸ τῆς ψηφίσεως τοῦ νόμου κατὰ Δεκέμβριον μέχρι τῆς ἐφαρμογῆς του κατὰ Φεβρουάριον, ἐμεσολάβησε δίμηνον, λόγῳ τῆς ἐκπτώσεως τῶν τιμῶν τῶν οἴνων ἐν Γαλλίᾳ, οὐδεμία νέα πρᾶξις ἐπραγματοποιήθη καὶ μόνον ἀποστολαὶ πρὸς ἐκτέλεσιν ὑφισταμένων ὑποχρεώσεων ἐγένοντο. Ἐν τῇ ἀμφιβολίᾳ μάλιστα τοῦ χρόνου τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου, πλεῖστοι ἀγορασταὶ ἀπέστησαν τῶν ἀγορῶν των, τῶν πωλητῶν μὴ τολμώντων νὰ ἀποστείλωσιν οἴνους, ἰδίᾳ αὐτῶν εὐθύνῃ.

Συνεπῶς ὁ ἰσχυρισμὸς τοῦ Γάλλου ἐμπορικοῦ ἀκολούθου ὅτι παρεσχέθη ὁ ὑλικὸς χρόνος πρὸς τοποθέτησιν τῆς ἐσοδείας 1929 δὲν εἶνε βάσιμος. Οἱ Ἑλληνικοὶ οἶνοι πράγματι χρησιμεύουν, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, πρὸς διόρθωσιν ἀδυνάτων γαλλικῶν τοιούτων. Δὲν εἶνε ὅμως σοβαρὸν νὰ λέγεται ὅτι 500 ἢ 600 χιλιάδες ἑκατόλιτρα οἴνου Ἑλληνικοῦ φέρουσι διαταραχὴν εἰς μίαν παραγωγήν, ἥτις ἐφέτος μὲ τὰ περυσινὰ ἀποθέματα ἀνῆλθεν εἰς 85 ἑκατομμύρια ἑκατόλιτρα. Οὔτε καὶ ὁ ἰσχυρισμὸς ὅτι ἀποκλείονται οἱ Ἑλληνικοὶ οἶνοι, διὰ νὰ παρεμποδισθῇ ἡ συγκάλυψις τῆς παρὰ τῶν Γάλλων παραγωγῶν διενεργουμένης νοθείας, εἶνε σύμφωνος μὲ τὰ πράγματα. Ἡ ὑπηρεσία τῆς φορολογίας, ἐπιβλέψεως καὶ κινήσεως τῶν οἴνων ἐν Γαλλίᾳ εἶνε τόσον θαυμαστῶς ὠργανωμένη, ὥστε ἐὰν ἀποφασισθῇ ἡ μὴ παραγωγὴ οἴνων δευτέρας κατεργασίας (Λάγγερα), ἀνερχομένη καὶ μέχρι 12 ἑκατομμυρίων ἑκατολίτρων, ὡς καὶ ἡ μὴ κατανάλωσις τῶν ἐλλιποῦς συστάσεως οἴνων, ἡ ἐφαρμογὴ τῶν ἀπαγορευτικῶν μέτρων, νὰ εἶνε ἀπολύτως ἐξησφαλισμένη καὶ εὐχερεστάτη. Οὕτω, ἀντὶ νὰ ἀπαγορεύηται ἡ ἀνάμιξις τῶν ὑψηλῶν βαθμῶν οἴνων, τὸ ὁποῖον ἐν τῇ πράξει σημαίνει ἀποκλεισμὸν τὸ πολὺ 600 χιλιάδων ἑκατολίτρων Ἑλληνικῶν οἴνων, θὰ ἐπιτευχθῇ ἡ ἐλάφρυνσις τῆς γαλλικῆς οἰναγορᾶς κατὰ 10 καὶ πλέον ἑκατομμύρια ἑκατόλιτρα οἴνου.

Ἁρμοδίως ὑπεδείχθη καὶ συνεζητήθη ὁ τρόπος, κατὰ τὸν ὁποῖον ἡ οἰνοπαραγωγή μας δὲν θὰ ἐβλάπτετο καὶ τὰ συμφέροντα τῶν Γάλλων παραγωγῶν δὲν θὰ ἐθίγοντο, οὗτος δὲ ἦτο καὶ ὁ λόγος, δι' ὃν ἐγένετο δεκτὴ ἡ ἀναβολὴ τῆς καταγγελίας τῆς συμβάσεως. Ἤδη μετὰ λύπης παρατηροῦμεν ὅτι ἀντὶ διαπραγματεύσεων μὲ βάσιν τοὺς οἴνους μας ὑποβάλλονται δῆθεν ἀνταλλάγματα ἥκιστα σοβαρὰ ἐλπίδες δηλονότι ἀγορᾶς παρὰ τοῦ Γαλλικοῦ Μονοπωλίου ποσοτήτων καπνοῦ, ἐνῷ τὸ ζήτημα τοῦτο ἔχει ἀπὸ τὰς διαπραγματεύσεις τοῦ 1926 ἐξαντληθῇ, καταδειχθέντος ὅτι ἀνατολικῶν μὲν καπνῶν οὐσιώδη αὔξησιν καταναλώσεως ἐν Γαλλίᾳ δὲν δυνάμεθα νὰ προσδοκῶμεν (τὸ σύνολον τῆς εἰσαγωγῆς Ἀνατολικῶν καπνῶν σὺν τῇ ποιότητι τῶν ἑτοίμων σιγαρέττων δὲν ὑπερβαίνει τὸ 1.000.000 χιλιόγραμμα), ἡ δὲ ἀνάμιξις ποσότητος Ἑλληνικοῦ καπνοῦ εἰς τὰς ποιότητας Μαριλὰν καὶ Καπορὰλ ἀποκλείεται ἐκ τῆς καταπληκτικῆς ἐπὶ ἔλαττον διαφορᾶς τῆς τιμῆς τῶν καπνῶν, οὓς τὸ Γαλλικὸν Μονοπώλιον χρησιμοποιεῖ. Ἀλλὰ καὶ ὁ ἐμπορικὸς ἀκόλουθος, μολονότι θέλει νὰ ἐξάρῃ τὸ ἀντάλλαγμα τῆς ἀγορᾶς καπνῶν, δὲν θέλει κἂν ν' ἀναλάβῃ ὑπόσχεσιν, τονίζων τὸ αὐτόνομον τοῦ Γαλλικοῦ Μονοπωλίου. Συνεπῶς καὶ ἂν ὑποτεθῇ ὅτι τὸ Μονοπώλιον δύναται νὰ δώσῃ τὴν προτίμησιν εἰς τὰ Ἑλληνικὰ καπνά, βεβαίως, οὔτε τώρα μὲ ζημίαν του θὰ τὸ πράξῃ, οὔτε εἰς τὸ μέλλον ἐὰν ἔχῃ συμφέρον θὰ τὸ παρίδῃ. Ἡ διαφορὰ ὅμως μεταξὺ Ἑλληνικῆς καὶ Γαλλικῆς ἐξαγωγῆς εἶνε τοιαύτη, ὥστε πρέπει νὰ δοθῇ ἱκανοποίησις εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ διὰ τοὺς οἴνους καὶ διὰ τὰ καπνά.

Κατὰ τὴν ἐνώπιον τῆς Βουλῆς συζήτησιν τόσον ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μιχαλακόπουλος, ὅσον καὶ ὁ κ. Μάρκου καὶ οἱ λοιποὶ ὁμιλήσαντες κατέδειξαν ὡς ἄντικρυς παντὸς συμβατικοῦ δικαίου τὸ ψηφισθὲν μέτρον τοῦ ἀποκλεισμοῦ τῆς ἐλευθέρας ἐμπορίας τῶν Ἑλληνικῶν οἴνων ἐν Γαλλίᾳ, καταλήξαντες εἰς τὸ ὅτι κατόπιν τούτου αὐτὴ αὕτη ἡ προϋπόθεσις τῆς ἐμπορικῆς συμβάσεως μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν ἐξέλιπε.

Εἴμεθα βέβαιοι ὅτι θὰ ἐξευρεθῇ λύσις ἱκανοποιοῦσα ἀμφότερα τὰ μέρη καὶ συγχρόνως προστατεύουσα μὲ πνεῦμα στοιχειώδους δικαιοσύνης τὰ συμφέροντα τῆς παραγωγῆς μας. Ἄλλως φρονοῦμεν ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, ἀκολουθοῦσα ἀμφιταλαντευομένην στάσιν, ἀναλαμβάνει ἔναντι τῆς παραγωγῆς μεγίστην εὐθύνην. Ἐὰν ἀποστῶμεν τοῦ δόγματος τοῦ do ut des, ταχέως θὰ χάσωμεν τὰς ἀγορὰς τῶν προϊόντων μας ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, διότι εἶνε φυσικὸν καὶ αἱ λοιπαὶ χῶραι νὰ ζητήσουν, μετὰ τὸ προηγούμενον τῆς Γαλλίας, τὴν ἄνευ ἀνταλλαγμάτων εἰσαγωγὴν ἐν Ἑλλάδι τῶν προϊόντων των, ἀρκουμένων ἡμῶν εἰς τὴν διατήρησιν φιλικῶν σχέσεων, ἄνευ προστασίας τῆς παραγωγῆς μας.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Ἀπριλίου 1930

ΕΠΑΜ. ΧΑΡΙΛΑΟΣ

Ἕνας τρομερὸς καὶ ὕπουλος κίνδυνος διὰ τὸν πολιτισμόν μας

Τὰ Παγκόσμια Συνδικᾶτα παραγωγῆς ναρκωτικῶν

Τεράστιαι διεθνεῖς ὀργανώσεις

Μία ἀποκαλυπτικὴ παγκόσμιος ἔρευνα Ἄγγλου δημοσιογράφου

Αἰωρούμενοι μεταξὺ τοῦ ἀνταγωνισμοῦ τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων καὶ τοῦ φόβου τῶν τεραστίων διαστάσεων τοῦ λαθρεμπορίου, οἱ ἀντιπρόσωποι οἱ ἀποσταλέντες εἰς Γενεύην, ὅπου συνῆλθεν ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ἐπὶ τοῦ Ὀπίου καὶ τῶν Ναρκωτικῶν, διεξιφίσθησαν καὶ ἠγωνίσθησαν μὲ τὴν ἐπιδεξιότητα ἐμπείρων διπλωματῶν. Οὐδὲν ἔθνος εἶνε ἐντελῶς ἄψογον, ὅπως οὐδὲν ἔδαφος εἶνε ἀπηλλαγμένον τοῦ σοβαροῦ κινδύνου.

Ἡ Γενεύη ὁμοιάζει πρὸς διεθνὲς κακουργιοδικεῖον μὲ δώδεκα καθημένους εἰς τὸ ἑδώλιον τοῦ κατηγορουμένου, διωκομένους καὶ ὑπερασπιζομένους ὑπὸ δώδεκα εὐγλώττων δικηγόρων.

Τὸ κοινόν, διαβάζον τὰ πρακτικὰ τοῦ περιπλόκου αὐτοῦ δράματος, καταλαμβάνεται ὑπὸ ἀορίστου ἀνησυχίας. Εἶνε τόσαι αἱ συνταρακτικαὶ ἀντιφάσεις. Ἡ Κίνα, μᾶς λέγουν, ἔχει καταλύσει τώρα τὴν παραγωγὴν τοῦ ὀπίου· καὶ ὅμως τεράστιαι ποσότητες Κινεζικοῦ ὀπίου εὑρίσκονται ἐν κυκλοφορίᾳ. Αἱ Βρεττανικαὶ Ἰνδίαι κατακλύζουν τὴν Κίναν μὲ ὄπιον.

Ἡ Ἰαπωνία — ὅπως μᾶς βεβαιώνει ὁ ἀντιπρόσωπός της — ἀπορροφᾷ ὅλην τὴν παραγωγήν της εἰς βιομηχανικὰ ναρκωτικά· καὶ ὅμως αἱ Βρεττανικαὶ Ἰνδίαι κατακλύζονται ὑπὸ κοκαΐνης, τὸ δὲ λαθρεμπόριον φέρει Ἰαπωνικὰ σήματα καὶ γράμματα.

Ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ἑλβετία ἐπανειλημμένως ἐμφανίζονται ὡς λευκαὶ περιστεραὶ ὑπὸ τῶν ἀντιπροσώπων των· καὶ ὅμως ὁ Ρῶσσελ Πασᾶς (τῆς Αἰγύπτου) εἶνε εἰς θέσιν νὰ μᾶς δείξῃ δύο - τρία ἐργοστάσια ναρκωτικῶν εἰς τὰς χώρας ταύτας, τὰ ὁποῖα μετέβαλον τὴν Αἴγυπτον εἰς Ἔθνος ναρκωτικομανῶν.

Προσθέσατε εἰς τὰς ἀποκαλύψεις αὐτὰς τὸ γεγονός, ὅτι ἡ Τουρκία, ἡ Περσία, ἡ Ρωσσία καὶ τὸ Ἀφγανιστάν, τέσσαρες ἀπὸ τὰς κυριωτέρας ὀπιοπαραγωγοὺς χώρας τοῦ κόσμου, δὲν ἔχουν συνυπογράψει τὴν σύμβασιν τῆς Γενεύης, καὶ ὅτι φύλλα τῆς κόκα, ἐξ ὧν κατασκευάζεται ἡ κοκαΐνη, φύονται ἄγρια εἰς τὴν Ἰάβαν.

Καὶ θὰ ἴδητε ὅτι ὁ ὁρίζων εἶνε εἰς τὸ ἔπακρον ἀνησυχητικός.

Ἡ Ὑγειονομικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Κοινωνίας ὑπελόγισεν ὅτι ἑπτὰ κόκκοι ἀκατεργάστου ὀπίου κατὰ κεφαλὴν εἶνε πλουσιοπαρόχως ἀρκετὴ κατ' ἔτος ποσότης διὰ τὰς ἰατρικὰς καὶ τὰς ἐπιστημονικὰς ἀνάγκας τῶν 744.000.000 κατοίκων τῆς ὑδρογείου, οἱ ὁποῖοι περιλαμβάνονται μέσα εἰς τὸν κύκλον τῆς δράσεως τῶν ἰατρῶν καὶ τῶν ἐργαστηρίων.

Οἱ ἑπτὰ αὐτοὶ κόκκοι περιλαμβάνουν τὸ ἰατρικὸν ὄπιον, τὴν μορφίνην καὶ τὴν ἡρωΐνην — ὅλα παραγόμενα ἐκ τοῦ ἀκατεργάστου ὀπίου. Οὕτω, ἡ νομίμως ἀναγκαιοῦσα εἰς τὸν κόσμον ποσότης ἀκατεργάστου ὀπίου ἀνέρχεται εἰς 340 τόννους περίπου. Σήμερον ἡ παραγομένη κατ' ἔτος ποσότης εἶνε τοὐλάχιστον 8.000 τόννοι.

Μὲ ἄλλα λόγια 4 1)4 ο)ο τῆς παγκοσμίου ἐτησίας παραγωγῆς ὀπίου χρησιμοποιεῖται δι' ἰατρικοὺς καὶ ἐπιστημονικοὺς σκοπούς, ἐνῷ τὰ ὑπόλοιπα 95 3)4 ο)ο πωλοῦνται εἰς τοὺς ναρκωτικομανεῖς κατὰ ἕναν ἢ ἄλλον τρόπον, κατὰ μέγα δὲ μέρος ὑπὸ λαθρεμπόρων.

Ἡ ἰδία ὑπηρεσία καθώρισε τὴν ἀναγκαιοῦσαν κατ' ἔτος εἰς τὸν κόσμον ποσότητα κοκαΐνης εἰς ἑπτὰ χιλιοστὰ τοῦ γραμμαρίου κατὰ κεφαλήν, ἤτοι ἐν ὅλῳ πέντε τόννους καὶ κάτι. Ἡ ποσότης αὐτὴ ἀντιστοιχεῖ πρὸς 500 περίπου τόννους φύλλων κόκας. Καὶ ὅμως μόνη ἡ Ἰαπωνία εἰσάγει χιλιάδας τόννων φύλλων κόκας κατ' ἔτος ἀπὸ τὴν Ἰάβαν καὶ τὴν Νότιον Ἀμερικήν.

Κατ' ἔτος περνοῦν ἀπὸ τὰ χέρια τῶν λαθρεμπόρων 30 τόννοι μορφίνης, ποσότης ἀρκετὴ διὰ νὰ δηλητηριάσῃ ὅλους τοὺς ἄνδρας, τὰς γυναῖκας καὶ τὰ παιδιὰ τῆς Οἰκουμένης.

Τῷ 1927 ἕνας Οἶκος τῆς Βασιλείας ἐξήγαγε 3.500 λίτρας ἡρωΐνης εἰς μόνην τὴν Ὁλλανδίαν — τουτέστι ποσότητα ἀρκετὴν διὰ νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὰς ἰατρικὰς ἀνάγκας τῆς Μεγάλης Βρεττανίας ἐπὶ 12 ἔτη.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν κοκαΐνην, ἀρκεῖ νὰ ρίψῃ ὁ ἀναγνώστης ἕνα βλέμμα εἰς δύο ἠριθμημένας ἀγγελίας, δημοσιευθείσας εἰς τελευταῖον φύλλον Ἰαπωνικῆς ἐμπορικῆς ἐφημερίδος ἐκδιδομένης ἐν Ὑοκοχάμᾳ, διὰ νὰ ἀντιληφθῇ τὴν σχεδὸν ἀπίστευτον ποσότητα τοῦ ναρκωτικοῦ τούτου, ἡ ὁποία κυκλοφορεῖ εἰς τὴν Ἄπω Ἀνατολήν:

«Ἀριθ. 808. Τηλεγραφικὴ διεύθυνσις ΜΑΧΕΡ.—ΚΟΚΑ·Ι·ΝΗ, κρυσταλλική, προσφέρονται 100 τόννοι εἰς μεταλλικὰ δοχεῖα τῶν 25 οὐγγιῶν, ὁλλανδικῆς κατασκευῆς, 22 γὲν κατ' οὐγγίαν, συμπεριλαμβανομένου δασμοῦ· τόπος προσφορᾶς Τόκιο».

«Ἀριθ. 810. Τηλεγραφικὴ διεύθυνσις ΜΑΧΤΟ.—ΚΟΚΑ·Ι·ΝΗ, κρυσταλλική. Δυνάμεθα προμηθεύσωμεν οἱανδήποτε ποσότητα μέχρι 1.000 τόννων. Εἰς δοχεῖα τῶν 25 οὐγγιῶν. Σῆμα ΜΠΟΕΡΙΝΓΚΕΡ, 22 γὲν κατ' οὐγγίαν, συμπεριλαμβανομένου δασμοῦ, τόπος προσφορᾶς Τόκιο».

Μὲ ἄλλα, λόγια, ἔχομεν ἐδῶ δύο διαφημιστάς, οἱ ὁποῖοι προσφέρονται νὰ προμηθεύσουν κοκαΐνην ἐπαρκοῦσαν εἰς τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν νομίμων ἀναγκῶν τοῦ κόσμου ἐπὶ 20 καὶ 200 ἀκόμη ἔτη!

Πρὸ ἔτους, ἐμπειρογνώμονες ὑπελόγισαν ὅτι ἡ ποσότης τῶν ναρκωτικῶν, ἡ ὁποία κατασκευάζεται καὶ τίθεται εἰς κυκλοφορίαν κάθε χρόνον, εἶνε τοὐλάχιστον σαράντα φορὰς μεγαλυτέρα ἀπὸ τὰς ἰατρικὰς καὶ ἐπιστημονικὰς ἀνάγκας τῆς Οἰκουμένης. Σήμερον καὶ ὁ ὑπολογισμὸς αὐτὸς φαίνεται σημαντικῶς ὑστερῶν τῆς πραγματικότητος.

Δύο ἐργοστάσια ναρκωτικῶν, τὰ ὁποῖα εἶνε γνωστὸν ὅτι ἐφοδιάζουν τὸ λαθρεμπόριον, ἐξέτειναν τελευταίως τὰς ἐργασίας των καὶ εἰς τὴν Τουρκίαν. Ὁ Ἐθνικὸς Σύνδεσμος τῆς Κίνας ἐναντίον τοῦ Ὀπίου, παρέχει τὰ ὀνόματα 61 Ἰαπωνικῶν οἴκων, ἐμπορευομένων λαθραίως ὄπιον καὶ ναρκωτικά, εἰς τὴν ἰαπωνικὴν ἀποικίαν τοῦ Τιεντσίν.

Ὑπάρχουν ἐπίσης ἐπίμονοι φῆμαι ὅτι ἡ Σοβιετικὴ Κυβέρνησις ἔχει ἱδρύσει πολλὰ ἐργοστάσια ναρκωτικῶν κατὰ μῆκος τῶν ὁδῶν, αἵτινες ἄγουν πρὸς τὰς φυλακὰς τῆς Σιβηρίας.

Ἄλλοτε τὰ ναρκωτικὰ ἐθεωροῦντο πληγὴ τῆς Ἀνατολῆς. Ἀπὸ τοῦ πολέμου καὶ ἐντεῦθεν, μὲ τὴν τεραστίαν αὔξησιν τῶν βιομηχανικῶν ναρκωτικῶν, ὄχι μόνον ἡ πληγὴ ἐπεδεινώθη εἰς τὴν Ἀνατολήν, ἀλλὰ ἐπεξετάθη καὶ εἰς τὸν κόσμον τῆς Δύσεως.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 7ην σελίδα)

ΑΠΟ ΤΗΣ ΣΗΜΕΡΟΝ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ, 2 ΜΑΪΟΥ, Η "ΠΡΩΪΑ„ ΘΑ ΔΙΑΝΕΜΗ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΝ Ο "ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ„

Ἡ «ΠΡΩ·Ι·Α» ἀρχίζει ἀπὸ τῆς σήμερον **ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ**, 2ας Μαΐου, νὰ διανέμῃ **ΔΩΡΕΑΝ** εἰς τοὺς ἀναγνώστας της τὸ βιβλίον τοῦ **ΕΔΟΥΑΡΔΟΥ ΝΤΡΙΩ «Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ»**.

Οἱ ἀναγνῶσται τῆς «ΠΡΩ·Ι·ΑΣ» προσερχόμενοι εἰς τὰ γραφεῖα της καθ' ἑκάστην ἀπὸ τῆς 8—12 π. μ. καὶ 4—7 μ. μ. θὰ παραδίδουν εἰς τὴν ἁρμοδίαν ὑπηρεσίαν τὰ **ΔΕΛΤΙΑ** ἀπὸ τῆς 4ης Μαρτίου μέχρι τῆς 1ης Μαΐου καὶ θὰ λαμβάνουν ἀνὰ ἓν βιβλίον καλλιτεχνικώτατον, τὸ ὁποῖον θὰ περιλαμβάνῃ καὶ ὡραιοτάτην εἰκόνα τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου.

Οἱ ἀναγνῶσται μας τῶν ἐπαρχιῶν καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἀποστέλλοντες ταχυδρομικῶς τὰ δελτία των, παρακαλοῦνται νὰ γράφουν εὐαναγνώστως τὸ ὄνομα καὶ τὴν διεύθυνσίν των καὶ νὰ ἐσωκλείουν εἰς γραμματόσημα ἢ ταχυδρομικὴν ἀπόδειξιν (οἱ τοῦ ἐξωτερικοῦ) τὸ ἀντίτιμον τῶν ταχυδρομικῶν διὰ τὴν ἀποστολὴν τοῦ βιβλίου. Καθ' ἑκάστην ἡ «Πρωΐα» θὰ ταχυδρομῇ ὅσα βιβλία θὰ δύναται νὰ παραλαμβάνῃ τὸ Ταχυδρομεῖον, **ΘΑ ΑΝΑΓΡΑΦΗ ΔΕ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΤΗΛΗΝ ΤΗΣ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑΣ (4η ΣΕΛΙΣ) ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΑ ΟΝΟΜΑΤΑ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ ΤΗΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΟΠΟΙΟΥΣ ΕΣΤΑΛΗΣΑΝ ΤΗΝ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΩΣ ΤΑ ΒΙΒΛΙΑ.** Οὕτω θὰ καθίσταται εὔκολον εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας νὰ πληροφοροῦνται τὴν πρὸς αὐτοὺς ἀποστολὴν τοῦ βιβλίου καὶ ἐν ἀνάγκῃ νὰ τὸ ζητοῦν ἀπὸ τὸ ταχυδρομικὸν των γραφεῖον.

Τὰ ταχυδρομικὰ τέλη διὰ τοὺς εἰς τὰς ἐπαρχίας εὑρισκομένους ἀναγνώστας τῆς «Πρωΐας», ἀνέρχονται εἰς δρχμ. 2.40 δι' ἕκαστον βιβλίον. Ἐφ' ὅσον δὲ ἐπιθυμοῦν οἱ ἀναγνῶσται μας νὰ τὸ λάβουν ἐπὶ συστάσει εἰς δρχμ. 5.40. Διὰ τοὺς εἰς τὸ ἐξωτερικὸν διαμένοντας ἀναγνώστας μας τὰ ταχυδρομικὰ τέλη ἀνέρχονται εἰς δρχμ. 4.80 διὰ τὴν ἁπλῆν ἀποστολὴν καὶ εἰς δρχμ. 8.80 διὰ τὴν ἐπὶ συστάσει. **ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝ** εἰς ὅσους ἐκ τῶν ἀναγνωστῶν μας θελήσουν νὰ λάβουν τὸ βιβλίον ταχυδρομικῶς νὰ προτιμήσουν τὴν ἐπὶ συστάσει ἀποστολὴν διὰ νὰ μὴ τυχὸν χαθῇ ἢ κατὰ λάθος τοῦ Ταχυδρομείου παραδοθῇ εἰς ἄλλο πρόσωπον.

Ὅσοι ἐκ τῶν εἰς τὰς ἐπαρχίας ἢ τὸ ἐξωτερικὸν ἀναγνωστῶν τῆς «Πρωΐας» θελήσουν νὰ ἀναθέσουν εἰς φίλον των, διαμένοντα εἰς Ἀθήνας, νὰ παραλάβῃ αὐτὸς διὰ λογαριασμόν των τὸ βιβλίον ἀπὸ τὰ γραφεῖα τῆς «ΠΡΩ·Ι·ΑΣ», δὲν ἔχουν παρὰ νὰ ἀποστείλουν εἰς αὐτὸν τὰ σχετικὰ Δελτία καὶ νὰ τὸν ἐπιφορτίσουν νὰ ἔλθῃ νὰ τὰ ἀνταλλάξῃ εἰς τὰ γραφεῖα τῆς «ΠΡΩ·Ι·ΑΣ» μὲ τὸ βιβλίον τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου.

Καὶ οἱ συνδρομηταὶ τῆς «Πρωΐας», διὰ νὰ λάβουν τὸ βιβλίον, πρέπει νὰ στείλουν τὰ Δελτία.

ΟΣΟΙ ΔΕΝ ΕΧΟΥΝ ΟΛΑ ΤΑ ΔΕΛΤΙΑ, ΑΝΤΙ ΝΑ ΖΗΤΟΥΝ ΤΑ ΕΛΛΕΙΠΟΝΤΑ ΦΥΛΛΑ, ΝΑ ΣΤΕΛΛΟΥΝ ΜΕ ΤΑ ΔΕΛΤΙΑ ΠΟΥ ΕΧΟΥΝ ΚΑΙ ΤΟ ΑΝΤΙΤΙΜΟΝ ΤΩΝ ΕΛΛΕΙΠΟΝΤΩΝ ΦΥΛΛΩΝ ΕΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ.

ΟΣΟΙ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΟΥΝ ΣΧΕΤΙΚΩΣ ΜΕ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΝ, ΝΑ ΑΝΑΖΗΤΟΥΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΤΗΛΗΝ ΤΗΣ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑΣ ΤΗΣ „ΠΡΩΪΑΣ" ΤΗΝ ΑΠΑΝΤΗΣΙΝ ΜΑΣ.
Η ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΔΙ' ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ ΕΙΝΕ ΑΠΟΛΥΤΩΣ ΑΔΥΝΑΤΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟΝ ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ

Ἐν ἀπολύτῳ τάξει διεξήχθη ἡ χθεσινὴ ἐργατικὴ ἑορτὴ τῆς Πρωτομαγιᾶς, καὶ τοῦτο τιμᾷ ἀπολύτως τὸν Ἕλληνα ἐργάτην. Αἱ προπαγανδιστικαὶ ἐνέργειαι τῶν πρακτόρων τῆς ἀταξίας καὶ τοῦ ἀλληλοσπαραγμοῦ ἀποδεικνύονται ὁλοσχερῶς σήμεραι ἀνεπιτυχεῖς ἐν Ἑλλάδι, ὅπου προσκρούουν εἰς τὴν ἔμφυτον τῶν Ἑλλήνων στοχαστικότητα, εἰς τὸ «μέτρον», τὸ ὁποῖον ὑπῆρξεν ἀνέκαθεν ἡ πρωτίστη ἀρετὴ τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς, μὴ διαψευσθεῖσα ποτὲ εἰς ὅλους τοὺς σταθμοὺς τῆς μακραίωνος ἱστορίας της. Συνεπῶς καὶ σήμερον ὁ Ἕλλην ἐργάτης ἀντιλαμβάνεται πολὺ καλὰ ὅτι αἱ συνθῆκαι ὑπὸ τὰς ὁποίας ζῇ εἰς τὴν φωτεινὴν χώραν του δὲν ἐπιβάλλουν εἰς αὐτὸν ἀκρότητας καὶ φανατισμούς, ξένους πρὸς τὸν χαρακτῆρά του, ἢ παραληρήματα παιδαριώδους ἐνθουσιασμοῦ δι' ἰδανικὰ τὰ ὁποῖα κυρίως κρίνονται ὅταν πραγματοποιῶνται. Ἀπελπίζει τοὺς ἁλιεύοντας εἰς θολὰ νερὰ ἡ ἐφεκτικότης αὐτὴ τοῦ Ἕλληνος καὶ εἰδικώτερον τοῦ Ἕλληνος ἐργάτου. Ἐν τούτοις ὁ ψυχρὸς στοχασμός του ὑπῆρξεν ἡ σωτηρία του, ἀνέκαθεν, καὶ ἡ φρόνησις, ἡ ὡραία ἀρετή του. Ἀντὶ νὰ μιμῆται αὐτὸς τοὺς ἄλλους, εἶνε μᾶλλον εἰς θέσιν νὰ δίδῃ μαθήματα εἰς λαοὺς πολὺ νεωτέρους του, ἀφοῦ ὁ Ἑλληνισμὸς διατηρεῖ τὴν ζωτικότητά του καὶ τὴν πνευματικὴν ἀκμήν του ἐπὶ χιλιετηρίδας.

ΧΡΕΩΚΟΠΙΑ Ὅτι προκειμένου περὶ μεταναστεύσεως Ἑλλήνων, ἡ Ἀβησσυνία εἶνε προτιμοτέρα τῆς Ἀμερικῆς, τὸ παραδεχόμεθα ἀπολύτως. Δυστυχῶς, ὡς ἀπεδείχθη, παρὰ τὴν ἐθνικὴν ἐν Ἡνωμέναις Πολιτείαις δρᾶσιν πολλῶν ἑλληνικῶν συλλόγων, τὰ τέκνα τῶν μεταναστῶν ἐξαμερικανίζονται ἐντελῶς, καίτοι οἱ γονεῖς των εἶνε ἔνθερμοι Ἕλληνες πατριῶται. Ὁ ἐξαμερικανισμὸς αὐτὸς εἶνε μοιραῖος, ὀφειλόμενος εἰς τὴν ἀνωτέραν βαθμίδα ὑλικοῦ πολιτισμοῦ τῆς Ἀμερικῆς, τὰ ἀγαθὰ τοῦ ὁποίου δὲν ἀρνοῦνται εὔκολα χάριν τῆς ἠθικῆς ἑλληνικῆς ἰδέας, κατὰ τὴν σημερινὴν ὑλιστικὴν ἐποχήν, οἱ ἐκεῖ γεννηθέντες βλαστοὶ τῶν πλουτησάντων μεταναστῶν. Προτιμοτέρα λοιπὸν τῆς Ἀμερικῆς ἡ Ἀβησσυνία, ὅπου τοιοῦτοι κίνδυνοι... ἐξαιθιοπισμοῦ δὲν ὑφίστανται βέβαια. Παρ' ὅλα ταῦτα δικαιούμεθα νὰ φρονοῦμεν, ὅτι ἡ πολιτεία, ἡ θέλουσα νὰ ἐμφυσήσῃ εἰς τοὺς πολίτας πνεῦμα μεταναστεύσεως, εἴτε εἰς τὴν Ἀβησσυνίαν, εἴτε εἰς τὸ... Τιμπουκτοῦ, ὁμολογεῖ πλήρη χρεωκοπίαν ἀπὸ πάσης ἀπόψεως. Διότι δὲν πάσχομεν βεβαίως ἀπὸ ὑπερπληθυσμόν. Ἡ Ἑλλὰς ἀνήκει εἰς τὰς ὀλιγώτερον πυκνοκατῳκημένας χώρας τῆς Εὐρώπης. Πτωχὴ δὲν εἶνε ἀπὸ ἀπόψεως ἐδάφους καὶ ὑπεδάφους. Ἡ οἰκονομική δυσπραγία της ὀφείλεται εἰς τὴν ἀθλιότητα τῆς διακυβερνήσεώς της καὶ εἰς τὴν ἐλλιπῆ ἐκμετάλλευσιν τοῦ πλούτου της, ἠθικοῦ καὶ ὑλικοῦ. Χρεωκοπεῖ ἀσφαλῶς εἰς τὰς συνειδήσεις τῶν πολιτῶν τὸ Κράτος, τὸ ὁποῖον συστηματοποιεῖ πρὸς σωτηρίαν του τὴν μετανάστευσιν, ἀντὶ νὰ συστηματοποιήσῃ τὴν παραγωγήν του, νὰ ἐξασφαλίσῃ τὰς ἀγοράς του καὶ νὰ ἐκμεταλλευθῇ τὰς δυνάμεις του.

ΟΙΝΟΠΑΡΑΓΩΓΙΚΗ ΚΡΙΣΙΣ *Ἡ ἀπαγόρευσις τῆς εἰσαγωγῆς ἑλληνικῶν οἴνων εἰς Γαλλίαν ἔσχεν ἤδη τὰ πρῶτα θλιβερὰ ἀποτελέσματά της. Πτωχοὶ βιοπαλαισταὶ καὶ μέγας ἀριθμὸς ἐργατῶν θὰ εὑρεθοῦν, ἂν δὲν εὑρίσκωνται ἤδη, εἰς τοὺς δρόμους, πληγόμενοι ἄμεσα ἀπὸ τὸ μέτρον τοῦτο, καὶ αὐξάνοντες τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀνέργων. Ἡ οἰνοπαραγωγικὴ βιομηχανία διέρχεται κατ' ἀνάγκην, ὀξυτάτην κρίσιν, τῆς ὁποίας αἱ συνέπειαι θὰ εἶναι φοβεραί. Διότι καὶ ὁ αὐτόνομος σταφιδικὸς ὀργανισμὸς θὰ ὑποστῇ πλῆγμα ἐξ ἀντιστροφῆς, μὴ δυνάμενος νὰ διαθέσῃ εἰς τὴν ἀγορὰν τὸ ἐφετεινὸν παρακράτημα, δεδομένου ὅτι αἱ δεξαμεναὶ τῶν ἐργοστασίων οἴνου εἶναι πλήρεις καὶ δὲν πρόκειται σύντομα νὰ κενωθοῦν, μεταβαλλομένου τοῦ ἀνεπιθυμήτου ἀποθέματος εἰς οἰνόπνευμα. Εἶναι δὲ ὁ καθεὶς ἐλεύθερος νὰ φαντασθῇ καὶ γενικωτέρας ἐκ τούτου συνεπείας διὰ τοὺς σταφιδοπαραγωγούς, ἐμπόρους κλπ. Καὶ ὅμως ὁ κ. Ν. Πολίτης, ἀντὶ νὰ φροντίσῃ ὡς ὤφειλε, καὶ ὡς κατώρθωσεν ὁ Ἱσπανὸς συνάδελφός του διὰ τοὺς ἱσπανικοὺς οἴνους, νὰ ἀποτρέψῃ ἔν τινι μέτρῳ τοὐλάχιστον τὴν γαλλικὴν εἰς βάρος τῆς ἑλληνικῆς βιομηχανίας ἀπόφασιν, προέβη εἰς φιλογαλλικὰς δηλώσεις ἅμα τῇ ἀφίξει του καὶ εἰς δικαιολογίαν σχεδὸν τῆς γαλλικῆς ἐπὶ τοῦ προκειμένου πολιτικῆς!*

ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΑ ΚΥΒΙΣΤΗΜΑΤΑ Ἀναγνωρίζομεν ὅτι ἐπιβάλλονται τὰ δύσκολα εἰς τὸ ἀέρα κυβιστήματα τῶν ἀεροπόρων. Δι' αὐτῶν ὁ ἀεροπόρος κατακτᾷ πραγματικῶς τὴν τέχνην του, συνηθίζει εἰς τὸν κίνδυνον καὶ τοιουτοτρόπως ἐπιτυγχάνεται σὺν τῷ χρόνῳ ἡ ἐκπαίδευσις καὶ ἐξάσκησις ἀεροναυτῶν, ἥτις εἶνε ἡ μόνη θετικὴ ἐγγύησις τῆς προόδου καὶ τῆς ἀκμῆς τῆς ἀεροπλοΐας. Ὁπωσδήποτε, ἂν τὰ κυβιστήματα αὐτὰ εἶνε ἐπιβεβλημένα διὰ λόγους ἀσκήσεως πληρωμάτων, δὲν ἐννοοῦμεν ὅμως διατί πρέπει νὰ ἐκτελοῦνται ἄνωθεν τῶν κεφαλῶν μας. Χθὲς τὸ ἀπόγευμα, τὴν δευτέραν μάλιστα μεταμεσημβρινὴν ὥραν, τολμηροὶ ἀεροπόροι ἐξετέλουν παρακινδυνευμένα γυμνάσια ὑπεράνω τῆς πόλεως. Ἂν συνέβαινεν ἀτύχημα —καὶ τὰ ἀτυχήματα εἶνε συνήθη εἰς τὴν ἀεροπορίαν— θὰ ἐθρηνοῦμεν περισσότερα τοῦ ἑνὸς θύματα, διότι κάπου ἐπὶ τέλους θὰ ἔπιπτε τὸ ἀεροπλάνον, ἐπὶ μέρους κατοικημένου. Ἐννοοῦμεν, βεβαίως, ὅτι διὰ τοὺς ἀεροπόρους τοῦτο εἶνε ἀδιάφορον, ἀφοῦ ἐκτίθενται οἱ ἴδιοι ἀδιάκοπα εἰς τοιούτους κινδύνους. Νομίζομεν ὅμως, ὅτι ὅπως διὰ τὰς ἀσκήσεις πυροβολικοῦ

Η ΠΡΩΪΑ
ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Μόνον αἱ ἔντυποι ἀποδείξεις πληρωμῆς αἱ φέρουσαι τὰς ὑπογραφὰς τῶν κ. κ. Δημ. Χαλικιᾶ ἢ Ἐμμ. Περπινιᾶ καὶ τὴν σφραγῖδα τῆς ἐφημερίδος, εἶναι ἔγκυροι. Οἱαδήποτε ἄλλη ἀπόδειξις, ὡς καὶ ἔντυποι τοιαῦται ἄνευ τῆς ὑπογραφῆς τῶν ἀνωτέρω δὲν ἀναγνωρίζονται.

χρησιμοποιοῦνται ἔρημα περίχωρα, θὰ ἔπρεπεν ὡσαύτως καὶ διὰ τὰ γυμνάσια τῶν ἀεροπόρων νὰ χρησιμοποιῆται ὁ ἄνωθεν τῶν ἀεροδρομίων... οὐρανός.

ΤΟ ΔΡΑΜΑ Ἀλγεινὴν ὄντως κατάπληξιν προεκάλεσε παρὰ τῇ Ἑλληνικῇ, τῇ Ἀθηναϊκῇ ἰδίως, κοινωνίᾳ, τὸ προχθεσινὸν αἱματηρὸν δρᾶμα τοῦ ὁποίου ἥρως ἐγένετο ὁ στρατηγὸς κ. Γουβέλης. Κακῆς ὥρας ἀποτέλεσμα, τὸ δρᾶμα τοῦτο παραμένει ὄχι ἁπλῶς ἀδικαιολόγητον, ἀλλὰ καθαυτὸ ἀνεξήγητον, εἰς ὅλους καὶ μάλιστα εἰς ὅσους ἐγνώρισαν πάντοτε τὸν κ. Γουβέλην, ἄνθρωπον εὐγενεστάτου ἤθους, ἐξαιρετικῆς ἀγωγῆς καὶ μορφώσεως, κύριον ἐν μιᾷ λέξει. Ὅ,τι δήποτε καὶ ἂν προηγεῖτο, ἄνθρωπος ὡς ὁ κ. Γουβέλης δὲν θὰ ἔκαμνε τὴν ὀλεθρίαν χειρονομίαν, ἐναντίον μάλιστα ἑνὸς νέου ἀγνώστου του, ἂν δὲν διετέλει καὶ πρὸ τῆς μεταβάσεώς του ἀκόμη εἰς τὰ γραφεῖα τῆς «Στρατιωτικῆς Ἐγκυκλοπαιδείας» εἰς ψυχικὴν κατάστασιν ἀνώμαλον ἐπιταθεῖσαν ἐκ τῆς τροπῆς ἣν, φαίνεται, ἔλαβε μοιραίως ἡ προηγηθεῖσα τοῦ δράματος συζήτησις. Ὁπωσδήποτε ὅμως, κινεῖ εἰς θλῖψιν καὶ συμπάθειαν ἡ τραγικὴ τύχη τοῦ θύματος, ἑνὸς προστάτου οἰκογενείας, κατὰ κακὴν συγκυρίαν περιπλακέντος εἰς τὸ ἐπεισόδιον· κοινὴ δὲ διατυποῦται ἡ εὐχὴ ὅπως τῷ ἀποβῶσι σωστικαὶ τῆς ἐπιστήμης αἱ περιθάλψεις.

Ἀσχέτως ὅμως μὲ πᾶν ἀνθρώπινον αἴσθημα συμπαθείας πρὸς τὸν παθόντα, τὸ ὁποῖον ἐμπνέει, ἂν μή τι ἄλλο, ἡ τύχη του καὶ ἀσχέτως πρὸς πᾶσαν ἀποστροφὴν ἣν προκαλεῖ ὑπὸ οἱασδήποτε συνθήκας καὶ ἂν συνετελέσθη, τὸ ἔγκλημα, συνιστῶμεν ὅπως τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ἐπιστήσῃ τὴν προσοχήν του ἐπὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν συντάσσεται ἡ «Στρατιωτικὴ Ἐγκυκλοπαιδεία», ἥτις δημοσίᾳ δαπάνῃ ἐκδιδομένη καὶ ἐπιβαλλομένη σχεδὸν εἰς τοὺς ἀξιωματικούς, θὰ ὤφειλε νὰ συντάσσεται ἀμερολήπτως καὶ κατὰ τρόπον γενικὸν ἀποκλείοντα ἂν μή τι πᾶν παράπονον, τοὐλάχιστον πᾶσαν παρεξήγησιν.

Η ΥΠΟΝΟΜΟΣ *Ἡ ὑπόνομος ποὺ ἐκβάλλει εἰς τὴν θάλασσαν τοῦ ΝέουΦαλήρου, μεταξὺ Ἀκταίου καὶ Τζιτζιφιῶν, ἔχει ὑποστῇ βλάβην, ἐξ αἰτίας τῆς ὁποίας αἱ ρευσταὶ κακοσμίαι δὲν χύνονται πλέον ἐντὸς τῆς θαλάσσης εἰς τὸ τέρμα τῆς ὑπονόμου, ἀλλὰ εἰς τὴν Φαληρικὴν ἀκτήν. Τὸ ἔργον ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸν Δῆμον Ἀθηναίων, καὶ πιστεύομεν ὅτι δὲν θὰ διαιωνισθῇ ἡ παρέλκυσις τῆς ἐπιδιορθώσεώς του.*

ΚΥΝΙΣΜΟΣ Ἔχει ἐπιτακτικὴν ὑποχρέωσιν ἡ ἁρμοδία ὑπηρεσία τῆς Ἀστυνομίας νὰ πατάσσῃ πᾶσαν προσβολὴν τῶν ἠθῶν. Πῶς λοιπὸν ἐπιτρέπει τὴν ἀνάρτησιν καὶ πώλησιν εἰς τὰ κεντρικώτερα σημεῖα τῆς πόλεως ἑνὸς σατυρικοῦ φύλλου, τὸ ὁποῖον διὰ τῶν πολυχρώμων εἰκόνων του τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος προσβάλλει καιρίως τὰ ἤθη τῶν πολιτῶν; Ἡ ἔγχρωμος αὐτὴ ἐπίδειξις τοῦ πλέον ἀσυγκρατήτου κυνισμοῦ, ἠμπορεῖ νὰ συγκινήσῃ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ἠθῶν.

Η ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ *Προχθές, παραμονὴν τῆς Πρωτομαγιᾶς, καθ' ὅλην τὴν νύκτα καὶ χθὲς τὴν ἡμέραν ἡ συγκοινωνία ἦτο πολὺ καλή, ἰδίᾳ δὲ κατὰ τὰς ὥρας τῆς ἐντατικῆς κινήσεως καὶ εἰς τὰ μέρη ὅπου ἡ συγκέντρωσις παρατηρεῖται εἰς τοιαύτας περιστάσεις ἐξαιρετική. Τὸ γεγονὸς τοῦτο ἀποδεικνύει ὅτι ἡ Ἑταιρεία δύναται νὰ ἐξασφαλίσῃ ἀρτίαν καὶ ἀνάλογον μὲ τὰς ἀπαιτήσεις τῆς πόλεως συγκοινωνίαν, φθάνει νὰ θελήσῃ, αἱ δὲ παρατηρούμεναι ἀνωμαλίαι, ἐξ ἀφορμῆς τῶν ὁποίων ὑποφέρει καὶ ταλαιπωρεῖται ὁ κόσμος, εἶνε ἐντελῶς ἀδικαιολόγητοι.*

ΙΩΑΝΝΗΣ Α. ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΩΤΟΡΙΝΟΛΑΡΥΓΓΟΛΟΓΟΣ
T. assistant κ. H. Bourgeois τῶν Παρισίων—Ἀσκληπιοῦ 9
10-12 π.μ. καὶ 4-7 μ.μ.

ΖΗΤΕΙΤΕ
ΤΑ ΜΕΤΑΞΩΤΑ
„ΧΡΥΣΑΛΙΔΟΣ„
ΣΤΥΛ. Η. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ Α. Ε.
ΚΡΕΠ-ΝΤΕ-ΣΙΝ
ΚΡΕΠ-ΣΑΤΕΝ
ΚΡΕΠ-ΖΟΡΖΕΤ
ΚΡΕΠ-ΦΛΕΡΥ
ΚΡΕΠ-ΜΑΡΟΚΑΙΝ
ΚΡΕΠ-ΦΑΙΓ
ΣΑΡΜΕΖ
ΒΟΥΑΛ
ΤΡΙΠΛ-ΒΟΥΑΛ
RADIUM
ΦΟΥΛΑΡ
ΠΟΝΖΕ
ΤΑΦΤΑ
ΚΡΕΠΟΝ
ΜΑΛΛΟΜΕΤΑΞΑ
ΕΜΠΡΙΜΕ κ. λ.
ΕΙΝΕ ΑΠΟ ΦΥΣΙΚΗΝ ΜΕΤΑΞΑΝ
ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ
ΦΕΡΟΥΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΟΥΓΙΑΝ ΤΟΥ ΥΦΑΣΜΑΤΟΣ ΤΟΝ ΤΙΤΛΟΝ "ΧΡΥΣΑΛΙΔΟΣ"

Απο Πρωΐας εις Πρωΐαν

Ρόδα καὶ ἀγκάθια

— Πρωτομαγιά!.. Ἄχ!.. Πρωτομαγιά!.. ἐψιθύρισαν χιλιάδες γυναικεῖα χείλη, χείλη μικρὰ καὶ μεγάλα, βαμμένα καὶ ἄβαφα, κουρασμένα ἀπὸ τὴν ἐρωτικὴν πάλη καὶ προφαντά, μόλιςμισοανοιγμένα στὴ ζωή, καὶ χιλιάδες γυναικεῖα στήθη, μικρά τε καὶ μεγάλα, Ἰμαλάϊα καὶ θῖνες, ὑπερήφανα καὶ καταπεπτωκότα, πολυκύμαντα ἢ εὐγνωμόνως ἀποδεχόμενα τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ σουτιέν, ἀναστέναξαν βαθύτατα, διότι ἂν ἡ Πρωτομαγιὰ εἶνε ἑορτὴ τῆς νεότητος, εἶνε καὶ κατ' ἐξοχὴν τῶν γυναικῶν. Ποιὰ γυναῖκα, εἰς οἱονδήποτε Μάϊον καὶ ἂν εὑρίσκεται, δὲν συγκινεῖται σὲ κάθε νέα Πρωτομαγιά;

—Πρωτομαγιά!.. Ἄχ!.. Πρωτομαγιά!... Ποῦ θὰ γιορτάσωμε, καλέ, τὴν Πρωτομαγιά;

Τί μέγα πρόβλημα!.. Ποῦ θὰ ἑορτάσωμεν, καλέ, τὴν Πρωτομαγιάν; Εἰδυλλιακαὶ εἰκόνες προβάλλουν μέσα στὸ μυαλὸ καὶ νεαραὶ κόραι καὶ σεβασταὶ ματρῶναι μεταμορφοῦνται νοερῶς εἰς ἀρκαδικὰς ποιμενίδας, εἰς ἀναζήτησιν τοῦ Δάφνιδος, εἰς ναϊάδας διωκομένας ἀπὸ σατύρους καὶ τραγόποδας Αἰγιπάνας ἀνὰ τοὺς ἀνθοστολίστους δρυμούς.

— Πρωτομαγιά!.. Ἄχ!.. Πρωτομαγιά!.. Ἡ Ἀλυσίδα μεταβάλλεται εἰς λειμῶνα περίρρυτον, τὸ Μαροῦσι περιβάλλεται μὲ αἴγλην Λυκαίου, ἡ Ἁγία Παρασκευὴ εἰς ἄλσος ἱερὸν Ἀρτέμιδος Κυνηγέτιδος, ὅπου οἱ μανδρόσκυλοι παίζουν ρόλον λαγωνικῶν, ἑτοίμων νὰ κατασπαράξουν Ἀκταίωνας καὶ μή!

— Πρωτομαγιά!.. Ἄχ!.. Πρωτομαγιά!..

Φέρετε ρόδα, δρέψατε ναρκίσσους, ἀνοίξατε τοὺς ἀσκοὺς μὲ τὸν εὐώδη οἶνον, διανείματε τοὺς πλακοῦντας, προσφέρατε σπονδὰς εἰς τὸν Ἔρωτα καὶ τὰς Χάριτας, τὴν Ἄρτεμιν καὶ τὸν Πᾶνα!..

— Κυρά μου, ἄσε κάτω τὰ τριαντάφυλλα, ἀφοῦ δὲν θὲς ν' ἀγοράσῃς!.. Μάης!... Μάης!.. Ἄλλος στοὺς ὡραίους Μάηδες ἐδῶ!...

Τί βεβήλωσις!..

Γ. ΑΝΝΙΝΟΣ

Ἀπονομὴ τιμῆς εἰς Γερμανοὺς φιλέλληνας ἐν Νάξῳ

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐγένετο ἐν Νάξῳ τελετὴ ἐνέχουσα ἰδιαιτέραν σημασίαν, καθόσον κατ' αὐτὴν ἀνεκηρύχθησαν ἐπίτιμοι δημόται τῆς νήσου ταύτης ὁ μέγας Γερμανὸς μουσουργὸς Ριχάρδος Στράους, ὅστις διὰ τοῦ πολυκρότου του ἔργου «Ἡ Ἀριάδνη ἐν Νάξῳ» ἐφείλκυσε πάλιν τὴν προσοχὴν ὅλου τοῦ κόσμου ἐπὶ τῆς περιδόξου νήσου, καὶ ὁ Γερμανὸς ἀρχαιολόγος Δρ Βέλτερ, ὁ ὁποῖος διευθύνει τὰς ἐν τῇ νήσῳ ἐνεργουμένας ἀνασκαφάς. Ὁ πρεσβευτὴς τῆς Γερμανίας κ. φὸν Κάρντορφ, μετέβη ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ εἰς Νάξον, ἵνα παραστῇ εἰς τὴν τελετήν, ἥτις ἐστέφθη ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας. Δεχθεὶς ὁ κ. πρέσβυς ἐν ὀνόματι τοῦ κ. Ριχάρδου Στράους τὸ ἔγγραφον δι' οὗ ἀνεκηρύχθη ὁ τελευταῖος οὗτος ἐπίτιμος δημότης τῆς νήσου, ἐξέφρασε κατὰ τὸ ἐπακολουθῆσαν γεῦμα ἐν ὀνόματι τοῦ μουσικοῦ τῆς Γερμανίας ὡς καὶ τῆς γερμανικῆς ἀρχαιολογικῆς ἐπιστήμης εἰς τὰς δημοτικὰς ἀρχὰς Νάξου τὰς θερμοτάτας εὐχαριστίας του διὰ τὴν τιμήν, τῆς ὁποίας ἔτυχον τόσον φιλοφρόνως οἱ δύο Γερμανοὶ συμπατριῶται του.

Μία διάλεξις τοῦ κ. Βέλτερ παρὰ τὰς πρὸ τῆς πόλεως εὑρισκομένας ἀρχαιότητας ὡς καὶ μία ἐκδρομὴ εἰς τὰ γραφικὰ χωρία τῆς μαγευτικῆς νήσου, τὰ ὁποῖα παρουσιάζουν τὴν ἡμέραν ἐκείνην ποικιλίαν ὡραίων τοπικῶν ἐνδυμασιῶν, συνεπλήρωσαν τὴν ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν ἐπιτυχῆ ταύτην τελετήν.

Τὸ Πανεπιστήμιον διὰ τὴν Ἑκατονταετηρίδα

Τὸ πρόγραμμα τῶν Πανεπιστημιακῶν τελετῶν διὰ τὰς ἑορτὰς τῆς Ἑκατονταετηρίδος ὡρίσθη ὡς ἑξῆς:

Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 4 Μαΐου καὶ ὥραν 11 π.μ. ἐν τῇ Μεγάλῃ αἰθούσῃ τοῦ Πανεπιστημίου ἐπιμνημόσυνος τελετὴ ὑπὸ τῆς Πανεπιστημ. Συγκλήτου ὑπὲρ τῶν, κατὰ τὸ διάστημα τῆς Ἑκατονταετηρίδος, ἐν τοῖς πολέμοις πεσόντων τροφίμων τοῦ Πανεπιστημίου. Θὰ χοροστατήσῃ ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν, θὰ ὁμιλήσωσι δὲ ὁ πρύτανις καὶ ὁ κοσμήτωρ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς καθηγητὴς κ. Δ. Μπαλᾶνος.

Εἰς τὸ τέλος τῆς τελετῆς θὰ γίνῃ στέψις τῶν ἀναμνηστικῶν στηλῶν ὑπὸ φοιτητῶν. Ἐκλήθησαν ὅπως παραστῶσιν ὅλοι οἱ ἐπίσημοι ὡς καὶ οἱ συγγενεῖς τῶν πεσόντων, οἵτινες καὶ θὰ καταλάβωσιν ἰδίαν τιμητικὴν θέσιν. Ἡ εἴσοδος μέχρι τῆς 11 π.μ. ὁπότε θὰ ἀρχίσῃ ἡ τελετή, θὰ εἶνε ἐλευθέρα εἰς πάντας.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΜΟΥΣΙΚΗΝ ΚΙΝΗΣΙΝ

Ο ΚΟΥΡΕΥΣ ΤΗΣ ΣΕΒΙΛΛΗΣ.—Η ΙΝΝΤΑΛΓΚΟ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΝ ΜΕΛΟΔΡΑΜΑ

Ὁ κ. Παπανδρέου ἔπρεπε νὰ βρεθῇ προχθὲς τὸ βράδυ στὰ «Ὀλύμπια». Θὰ ἔβλεπεν ἀσφαλῶς τὴ διάχυτη χαρά, καὶ τὴ ζωή, καὶ τὴν ὑγεία, καὶ τὸ σφρῖγος ποὺ θὰ χαρίσῃ στὸν Ἑλληνικὸ κόσμο ἡ ὁριστικὴ σύμπηξις τοῦ Ἐθνικοῦ Μελοδράματος τὴν ὁποίαν ὑπεσχέθη, καὶ θὰ ἐπέσπευδε μὲ κάθε τρόπον τὴν πραγματοποίησίν της. Θὰ ἔβλεπεν ἀκόμη τί ὡραῖον ὑλικὸν ἔχομε νὰ παρουσιάσωμε καὶ μεῖς οἱ μικροὶ καὶ πενιχροὶ Ἕλληνες κοντὰ στὰ μεγάλα ἀστέρια τῆς ξένης τέχνης, καὶ ἡ γνήσια καλλιτεχνικὴ ψυχή του θὰ ἐδονεῖτο ἀπὸ τὸν ἴδιον ἐνθουσιασμὸν ποὺ δονοῦσε τὰ πλήθη τοῦ κόσμου ποὺ πλημμυροῦσαν τὸ θέατρο καὶ ξέσπαναν κάθε στιγμὴ σὲ φρενιτιώδεις ἐκδηλώσεις. Διψασμένος χρόνια καὶ χρόνια τώρα ὁ Ἑλληνικὸς κόσμος γιὰ τὴν πηγαία μουσικὴ τοῦ Ροσσίνη, γιὰ τὴν ψυχικὴ δροσιὰ τοῦ «Μπαρμπιέρε» ποὺ τὴν χαίρονται τ' ἄλλα ἔθνη κάθε φορὰ ποὺ θὰ τὴν ποθήσουν μὲ τὴ μεγαλύτερη ἄνεσι καὶ εὐκολία, στερημένος ἀπὸ τὴν ἀθῷα καὶ τὴν ἄδολη αὐτὴ χαρά, ἔτρεξε προχθὲς νὰ τὴν ἀπολαύσῃ μὲ λαχτάρα. Καὶ ποτὲ δὲν εἶδαν τὰ «Ὀλύμπια» τέτοιο πανηγύρι χαρᾶς ὁμαδικῆς, τέτοιο ξέσπασμα ὁμαδικοῦ ἐνθουσιασμοῦ.

Ἀληθινὰ ἡ προχθεσινὴ παράστασις τοῦ «Κουρέως τῆς Σεβίλλης» μὲ τὴν Ἰντάλγκο ὡς ἔκτακτην πρωταγωνίστριαν, μὲ τὸν Ἐπιτροπάκην, τὸν Βλαχόπουλον, τὸν Ἀγγελόπουλον, τὸν Μουλᾶν, ποὺ στάθηκαν ὅλοι στὸ ἴδιο καλλιτεχνικὸν ἐπίπεδον τῆς μεγάλης ξένης καλλιτέχνιδος καὶ φωνητικῶς καὶ σκηνικῶς καὶ μουσικῶς, μὲ τὴν λαμπρὰν Ἑλληνικὴν ὀρχήστραν καὶ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἀειθαλοῦς Λαυράγκα, θὰ μποροῦσε νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς ἡ «πρώτη» τοῦ Ἐθνικοῦ μας Μελοδράματος. Γι' αὐτὸ ὁ Ἑλληνικὸς κόσμος, μὲ τὸ ἀλάνθαστόν του ὁρμέμφυτον τὴν ἐχαιρέτισε μὲ τόσον ἀκράτητον ἐνθουσιασμόν.

Εἶνε ἀλήθεια ὅτι ὁ «Μπαρμπιέρε» εἶνε ἕνα ἔργον ἐξαιρετικὰ εὐτυχισμένον ἀπὸ πάσης ἀπόψεως, ποὺ παρέχει ἔδαφος ἀφθόνης ἐπιτυχίας στὸν κάθε προικισμένο καλλιτέχνη. Καὶ τὰ ἀνδρικὰ στελέχη τοῦ Ἑλληνικοῦ Μελοδράματος μὲ τοὺς λαμπροὺς καλλιτέχνας ποὺ ἀνέφερα, εἶναι ἀπὸ πάσης ἀπόψεως παρουσιάσιμα, καὶ ἄξια μιᾶς ἀνωτέρας λυρικῆς σκηνῆς. Εἰς τὴν περίστασιν αὐτήν, ἡ κ. ντὲ Ἰντάλγκο ὑπῆρξεν ὁ ἠλεκτρικὸς συσσωρευτὴς ποὺ ἔκαμε νὰ ἐκπέμπουν ὅλοι τὶς σπίθες τῆς μουσικῆς φωτιᾶς των.

Ἡ κ. ντὲ Ἰντάλγκο εἶνε πραγματικὰ μιὰ ἀκτινοβόλος καλλιτέχνις. Ἐλαφρὰ ὑψίφωνος μὲ κρυσταλλίνης διαυγείας φωνὴν ποὺ κρατεῖ ὅλα τὰ δικαιώματά της καὶ στὰ σύνορα τῆς λυρικῆς σοπράνο, διακρίνεται πρὸ παντὸς γιὰ τὴν ἀνεξάρτητην προσωπικότητά της, γιὰ τὴν κυριαρχίαν της ἐπάνω στὸ κάθε σύνολον, γιὰ τὴν λάμψι καὶ τὴν ὁρμὴ ποὺ καθοδηγοῦν τὴν κάθε της ἐκδήλωσι. Ἡ Ἰντάλγκο βρίσκει τρόπο νὰ μεταδίδῃ ἕνα θερμὸ χρῶμα καὶ στὶς ἀκροτελεύτιες ἀκόμη βοκαλίζ, ποὺ τὶς ἐκσφενδονίζει περήφανα, σὰν πυροτεχνήματα τῆς φλογερῆς μουσικῆς της ἰδιοσυγκρασίας. Οἱ λαρυγγισμοί της σκορποῦν μαζὶ μὲ τὴ φωνητικὴ λάμψι καὶ τὸν θερμὸ ἠδονισμὸ τῆς Ἰσπανικῆς της φύσεως, εἶναι, τρόπον τινά, τὸ φυσικὸ συμπλήρωμα τῆς ὅλης της ἐμφανίσεως, τοῦ γέλοιου της, τοῦ σπιθοβόλου βλέμματός της, τῆς πλούσιας σὲ φόρμες καὶ μαζὶ τόσο λιγερῆς κορμοστασιᾶς της. Ἡ Ἰντάλγκο δὲν εἶνε ὁ «κορυδαλὸς τῆς αὐγῆς», κατὰ τὴν καθιερωμένη ἔκφρασι ποὺ χαρακτηρίζει τὶς περίφημες σουμπρέττες τοῦ λυρικοῦ δραματολογίου. Εἶνε μιὰ Ροζίνα ποὺ κραδαίνεται ὁλόκληρη ἀπὸ θερμὸ πάθος, ἀπὸ μουσικὸν αὐθορμητισμὸ καὶ φαντασία, μιὰ Ροζίνα διανθισμένη μὲ περήφανα καὶ γελαστὰ τσακίσματα, γνησίως Ἰσπανικά, μιὰ Ροζίνα μὲ τὶς χαριτωμένες διαβολιὲς τοῦ λιμπρέττου τοῦ Στερμπίνη ἐνσαρκωμένες καὶ πραγματοποιημένες στὴν ἐντέλεια μέσα στὴ μουσικὴ τοῦ Ροσσίνη.

Κοντὰ σὲ μιὰ τέτοιας περιωπῆς καλλιτέχνιδα ὁ Ἐπιτροπάκης στάθηκε ἕνας ἰδεώδης Ἀλμαβίβα — ὡραῖος ὅσο πέρνει στὴν ἐμφάνισι, μ' ἕναν ἔμφυτο ἀριστοκρατισμὸ καὶ στὶς πλέον παρακινδυνευμένες ἐκδηλώσεις τοῦ ρόλου του. Ὁ ρόλος αὐτὸς τοῦ πηγαίνει ἀλήθεια σὰν γάντι. Ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ ποὺ τραγουδᾷ τὴ σερενάτα μὲ τόσο εὐγενικὸ καὶ συγκρατημένο αἰσθηματισμὸ καὶ μαζὶ μὲ ὅλη τὴν ἐμπειροτεχνία ἑνὸς λυρικοῦ τενόρου, ποὺ κατέχει στὴν ἐντέλεια ὅλα τὰ μυστικὰ τῆς τέχνης του, ὁ Ἐπιτροπάκης κατακτᾷ τὸ ἀκροατήριό του σ' ὅλη τὴ γραμμή, καὶ μᾶς δίνει εὐθὺς ἀνάγλυφο τὸ χαρακτῆρα ποὺ ἐνσαρκώνει. Ὁ Ἐπιτροπάκης βρίσκεται τώρα στὴν πλήρη καλλιτεχνική του ὡριμότητα καὶ ἀποτελεῖ ἕνα πολύτιμον κεφάλαιον τοῦ Ἐθνικοῦ Μελοδράματος.

Ὀφείλει ὅμως νὰ μείνῃ πάντα μέσα στὰ σύνορα ποὺ διαγράφει γι' αὐτὸν ἡ ἀποκλειστικῶς λυρικὴ φωνή του, ἡ ὁποία τὸν προορίζει ἀσφαλῶς ὡς τὸν μέλλοντα Ἀνσέλμη τῆς Ἑλλάδος. Εἶνε φανερὸν ὅτι ὁ ρόλος τοῦ «Πρωτομάστορα», τὸν ὁποῖον ὁ Ἐπιτροπάκης ἀνέλαβε μὲ πραγματικὴν αὐτοθυσίαν, τὸν εἶχε κουράσει φωνητικῶς. Προχθὲς μὲ τὴν ἀστραφτερὴ ἀλλὰ τόσο ἐλαφρὰ φωνητικὴ πανοπλία τοῦ Ροσσίνη, ὁ Ἐπιτροπάκης φανερώθηκε σὲ ὅλη του τὴ λάμψι, καὶ σκόρπισε σὲ ὅλους τὴ φωτερὴ χαρὰ τοῦ ρόλου του.

Ὁ Ἀγγελόπουλος, ἐξεναντίας, ἦταν βαρύτερος τοῦ ρόλου τοῦ Φίγκαρο. Ἡ θερμή, βαθύτονη, πλουσιώτατη σὲ χρῶμα φωνή του περισσεύει σ' αὐτὸν τὸν ρόλον. Πλησιάζει περισσότερο τὸ ἐκκλησιαστικὸ ὄργανο παρὰ τὸ βιολονσέλλο. Ὁ Ἀγγελόπουλος εἶνε ὁ ἰδεώδης Ριγκολέττο. Ἀπόψε ὁ κόσμος θὰ τὸν ἰδῇ σὲ ὅλη του τὴ δόξα. Ἀλλὰ καὶ προχθὲς ὁ ὑπέροχος δραματισμὸς τῆς φωνῆς του δὲν ἔβλαψε τὸν παιγνιδιάρικο ρόλο τοῦ Μπαρμπιέρε. Ὁ Ἀγγελόπουλος εἶχε τὴν τέχνη νὰ μετατρέψῃ τὸν δραματισμὸ σὲ χιοῦμορ καὶ σὲ ὑποβλητικώτατο σαρκασμό. Στὴν πολύκροτη ἄρια τῆς α' πράξεως μὲ τὶς βαθειὲς γεμάτες νότες του σκέπαζε ὁλόκληρη τὴν ὀρχήστρα καὶ ἡ ἀντίθεσις τῆς βαρειᾶς δραματικῆς φωνῆς του μὲ τὶς ἐλαφρὲς λυρικὲς φωνὲς τῆς Ροζίνας καὶ τοῦ Ἀλμαβίβα — μιὰ ἀντίθεσις πολὺ χαρακτηριστικὴ γιὰ τὸ ὑπόδειγμα αὐτὸ τῆς «ὄπερα μπούφφα»—ἔδινε στὸ σύνολον τῆς ἐκτελέσεως ἕνα ἀσυνείθιστο χρῶμα ἔξω ἀπὸ κάθε ρουτίνα.

Ὁ Βλαχόπουλος ἐξακολουθεῖ νὰ παραμένῃ πάντα ὁ κορυφαῖος Ἕλλην βαθύφωνος τοῦ Μελοδράματος. Ἔχει τὴν ὑπέρτατη τέχνη νὰ μᾶς παρουσιάζεται κάθε φορὰ ἀνανεωμένος καὶ ἀκούραστος. Ἀπόλυτος κυρίαρχος τῆς σκηνῆς, ἀνεξάντλητος σὲ πλοῦτον φωνητικόν, εἶνε ὁ τύπος τοῦ πλήρους καλλιτέχνου. Μᾶς ἔδωσε ἕνα Μπάρτολο κλασσικῆς ἀρτιότητος.

Ὁ Μουλᾶς, ὁ νεώτερος ἀπ' ὅλους καλλιτέχνης — βαθύφωνος «barytonale» — χρωμάτισε ψυχολογικώτατα καὶ μουσικώτατα τὸν ρόλον τοῦ Ντὸν Μπαζίλιο, ἕνα ρόλον γεμάτο ἰδιότυπον μεγαλεῖον στὴν κωμικοφανῆ του ὄψιν. Ἡ φωνή του ὑποβλητική, ἁπαλὴ καὶ εὐλύγιστη, μὲ τελείαν ἐμισσιον, τὸν προορίζει γιὰ πλατύτερη δρᾶσι. Σὲ προσεχῆ μου σημείωμα γιὰ τὴν μελετωμένην συγκρότησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ μελοδράματος, θὰ ἰδοῦμε ἀναλυτικώτερα ἀκόμη ποιὰ εἶναι τὰ στελέχη τῶν φθασμένων ἤδη καλλιτεχνῶν μας, καὶ τί μποροῦμε νὰ περιμένουμε ἀπὸ τοὺς νέους ποὺ ἔχουν παρουσιάσει ὡς τώρα αἱ μελοδραματικαὶ σχολαὶ τῶν Ὠδείων μας.

ΣΟΦΙΑ Κ. ΣΠΑΝΟΥΔΗ

Εἰς τὸ Θέατρον τῶν Δελφῶν

Ἕνα στιγμιότυπον ἀπὸ τὴν παράστασιν τῶν «Ἱκετίδων» τοῦ Αἰσχύλου.

Τί θὰ ἀκούσωμεν εἰς τὸ ραδιόφωνον σήμερον Παρασκευὴν

ΒΙΕΝΝΗ (516.3 μ.) 6.20' μ.μ. Τραγούδια τῆς ἀνοίξεως τοῦ Σοῦμπερτ, Μέντελσον, Φράντς, Σοῦμαν κ.ἄ. Συνέχεια συναυλία ὀρχήστρας.

ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ (550.5 μ.) 6.25' μ. μ. Συναυλία τσιγγάνικης ὀρχήστρας. 8.30' μ.μ. Μετάδοσις ἔργου ἐκ τῆς Ὄπερας.

ΛΙΟΥΜΠΛΙΑΝΑ (574.7 μ.) 6.30' μ. μ. Συναυλία. 9 μ.μ. Εὔθυμη μουσική.

ΡΩΜΗ (441.2 μ.) Συναυλία ὀρχήστρας καὶ χορῳδίας. 10.02' μ.μ. Ὀπερέττα Λὰ Τσιτὰ Ρόζα.

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙ (432 μ.) 6.05' μ.μ. Συναυλία μὲ κιθάδες. 9 μ.μ. Ἐθνικὰ τραγούδια. 9.30' μ.μ. Ἐσθονικὰ τραγούδια. 10.15' μ.μ. Συναυλία μουσικῆς δωματίου. Κλασσικὴ μουσική.

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ (494.2 μ.) 6.30' μ. μ. Ὀρχήστρα Μάρκο. 8 μ.μ. Δίσκοι. 9 μ. μ. Ραδιοορχήστρα. 9.55' μ.μ. Τραγοῦδι.

ΛΕΙΨΙΑ (259 μ.). 8.30' μ.μ. Συμφωνικὴ συναυλία τῆς ὀρχήστρας Βεϊμάρης ἐκ τοῦ θεάτρου τῆς πόλεως. 11.30' μ.μ. Μουσικὴ χοροῦ.

Μ. ΟΣΤΡΑΒΑ. (263.4 μ.). 5.30' μ.μ. Συναυλία καὶ πρόγραμμα Πράγας.

ΚΑΝΙΞΒΕΡΓΗ (276.1 μ.). 9.10' μ.μ. Συναυλία ὀρχήστρας. 12 μεσον. Μουσικὴ χοροῦ.

ΜΠΡΑΤΙΣΛΑΒΑ (278.8 μ.). 7.35' μ.μ. Δίσκοι.

ΤΟΥΡΙΝΟΝ (291 μ.). 6 μ.μ. Κουϊντέττο. 8.15' μ.μ. Συναυλία τῆς ἡμέρας. 9.30' μ. μ. Συμφωνικὴ συναυλία ὀρχήστρας.

ΖΑΓΚΡΕΜΠ (307.1 μ.). 6.30' μ.μ. Συναυλία ραδιοορχήστρας. 9 μ.μ. Μετάδοσις ἐξ ἄλλων σταθμῶν.

ΜΠΡΕΣΛΑΟΥ (325 μ.). 8.05' μ.μ. Εὔθυμη μουσική. 9.25' μ.μ. «Ἡ γυναῖκα ποῦ ζητεῖ ὁ καθείς», παιγνίδι ραδιοφωνικόν.

ΝΕΑΠΟΛΙΣ (331.4 μ.). 6.30' μ.μ. Μετάδοσις ἐκ Ρώμης. 10.02' μ.μ. Πρόγραμμα Ρώμης.

ΜΠΡΙΝΟ (341.7 μ.). Πρόγραμμα Πράγας.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ (356.3 μ.). 7.40' μ.μ. Ὀρχήστρα. 10.45' μ. μ. «Βαλκυρία», ὄπερα Βάγνερ. Μεσονύκτιον. Μουσικὴ χοροῦ.

ΤΟΥΛΟΥΖΗ (371 μ.). 7 μ.μ. Μουσικὴ χοροῦ. 7.35' μ.μ. Τραγουδιστὰ ταγκό. 8 μ. μ. Μελῳδίες. 8.30' μ.μ. Βιεννέζικη ὀρχήστρα. Συνέχεια στρατιωτικὴ μπάντα. 9.25' μ.μ. ὄπερες καὶ ὀπερέττες «Ρωμαῖος καὶ Ἰουλιέττα», «Μποέμ», «Ρὸζ Μαρί». 10 μ. μ. Συναυλία.

ΚΑΤΟΒΙΤΣΑ (408.7 μ.). 6.45' μ. μ. Συναυλία ἐκ Βαρσοβίας. 9.15' μ.μ. Συναυλία Φιλαρμονικῆς.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ (318 μ.). 9.30' μ.μ. Ὀπερέττα πρὸς τιμὴν τοῦ Λέχαρ. Μεσονύκτιον. Ἐκ Βουδαπέστης τσιγγάνικη ὀρχήστρα.

—Τί θὰ ἀκούσωμεν αὔριον Σάββατον

ΒΙΕΝΝΗ (516.3 μ.). 6.15' μ.μ. Μουσικὴ διὰ δύο πιάνα. 8.30' μ.μ. Πανηγυρικὴ συναυλία. Συνέχεια ὀρχήστρας.

ΠΡΑΓΑ (486.2 μ.). 7.30' μ.μ. Γερμανικὴ χορῳδία. 9.40' μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσική. 10.40' μ.μ. Ἄριες καὶ τραγούδια τοῦ Βάκχου.

ΜΙΛΑΝΟΝ (500.8 μ.). 6 μ.μ. Δίσκοι. 8.15' μ.μ. Συναυλία τῆς ἡμέρας. 9.20' μ. μ. Ὄπερα ἢ συναυλία. 12.40' μ.μ. Ε. Ι. Α. Ρ.

ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ (550.5 μ.). 6.30' μ. μ. Συναυλία. 9 μ.μ. Εὔθυμη βραδυά. 10.30' μ. μ. Συναυλία καὶ Τσιγγάνικη ὀρχήστρα.

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙ (432 μ.). 6.05' μ.μ. Παιδικὴ χορῳδία. 7 μ.μ. Μανδολινάτα. 9 μ. μ. Πιάνο. 10.30' μ.μ. Κουαρτέττο Ζάγκρεμπ. 11.45' μ.μ. Συναυλία ραδιοορχήστρας.

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ (394.2 μ.). 6.30' μ. μ. Ὀρχήστρα. 8 μ.μ. Δίσκοι. 10 μ.μ. Μανδολινάτα.

Εἰς τὸ αὐριανὸν ραδιοφωνικὸν πρόγραμμα τῆς Βιέννης, τὴν 6.15' μ.μ. ἡ Ἑλληνὶς ὑψίφωνος τῆς Βιέννης δ. Καλλιόπη Καστάν, παρακληθεῖσα, θὰ τραγουδήσῃ τέσσαρα ἑλληνικὰ τραγούδια: «Τῆς κοπέλλας τὸ νερό» τοῦ Σπύρου Σαμάρα, «Τὴν Γυναῖκα τοῦ δρόμου» καὶ τὸ «Τραγοῦδι τοῦ καϋμοῦ» τοῦ Ν. Χατζηαποστόλου καὶ τὸ «Λαγιαρνί» τοῦ κ. Θ. Σπάθη.

Ὁ κ. Λενορμὰν

Ὁ διαπρεπὴς Γάλλος θεατρικὸς συγγραφεὺς κ. Λενορμάν, ἀφιχθεὶς προχθές, ἀνεχώρησε χθὲς τὴν πρωΐαν, συνοδευόμενος ἀπὸ τοὺς κ.κ. Χέλμην καὶ Ζίφον, διὰ Δελφούς. Θὰ ἐπιστρέψῃ δὲ ἐκεῖθεν τὴν Κυριακήν. Ὁ κ. Λενορμὰν εἶνε φιλοξενούμενος τῆς κ. Κοτοπούλη, παρὰ τῆς ὁποίας καὶ ἐκλήθη.

Ἡ «Ἐλευθέρα Σκηνή» ὥρισε τὴν προσεχῆ ἑβδομάδα ὡς «ἑβδομάδα τοῦ Λενορμάν», θὰ δώσῃ δὲ πρῶτον τὰ ἔργα του «Σιμοὺν» καὶ «Ἀποτυχημένοι», μετὰ ταῦτα δὲ τὴν «Ἰφιγένειαν».

Κλασσικοὶ Χοροὶ

Αὔριον Σάββατον καὶ ὥραν 6.30' μ.μ. δίδεται εἰς τὸ «Κεντρικὸν» ἐπίδειξις γυμναστικῆς καὶ ρυθμικῶν χορῶν τῆς Σχολῆς τῆς κ. Ραϋμόν.

Θεατρικὰ

Ἀπόψε εἰς τὰ «Ὀλύμπια» ἡ δευτέρα ἐμφάνισις τῆς Ντὲ Ἰντάλγκο μὲ τὸν «Ριγολέττον» τῇ συμμετοχῇ τῶν κ.κ. Ἐπιτροπάκη καὶ Ἀγγελοπούλου.

—Μὲ πολλὴν ἐπιτυχίαν παίζεται ἀπὸ χθὲς εἰς τὸ θέατρον Κοτοπούλη ἡ χαριτωμένη κωμῳδία τοῦ Λουῒ Βερνέϋγ «Κορώνα - Γράμματα» μὲ τὴν κ. Μαρίκα Κοτοπούλη καὶ τοὺς κ.κ. Μυρὰτ καὶ Λογοθετίδην εἰς τοὺς πρώτους ρόλους.

—Αὔριον βράδυ διὰ τῆς παραστάσεως τῆς «Κρητικοπούλας» τοῦ ἀειμνήστου Σαμάρα εἰς τὸ θέατρον «Ὀλύμπια» συμπληροῦται ἡ τετραλογία τῶν μελοδραματικῶν παραστάσεων τὴν ὁποίαν ὠργάνωσεν ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἑκατονταετηρίδος, ὡς δεῖγμα τῆς μέχρι τοῦδε μελοδραματικῆς ἐργασίας. Οὕτω παρήλασαν ὁ Καρέρ, ὁ Καλομοίρης, ὁ Λαυράγκας καὶ ὁ Σαμάρας μὲ τὰ καλύτερα τῶν ἔργων των. Διὰ τὴν φθινοπωρινὴν περίοδον τῶν ἑορτῶν θὰ ἐκτελεσθῇ ἡ «Ρέα» τοῦ Σαμάρα. Ὅπως μὴ συμπέσῃ ἡ αὐριανὴ ἐκτέλεσις τῆς «Κρητικοπούλας» μὲ τὴν ἐν τῷ προγράμματι τῶν συναυλιῶν ἐκτέλεσιν τῶν Λαϊκῶν τραγουδιῶν, ἀνεβλήθησαν ταῦτα διὰ τὴν προσεχῆ Πέμπτην 8 Μαΐου.

Ἕνωσις Συντακτῶν Π. Ε.
Ἐκδρομὴ εἰς Βαλτέτσιον

Ἡ ἀποφασισθεῖσα ὑπὸ τῆς «Ἑνώσεως τῶν Συντακτῶν» ἐκδρομὴ εἰς Βαλτέτσιον ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς ἱστορικῆς μάχης, θὰ πραγματοποιηθῇ τὴν ἐπομένην Κυριακὴν 11 τρέχοντος. Τῆς ἐκδρομῆς δύνανται νὰ μετάσχουν καὶ μὴ μέλη τῆς Ἑνώσεως μετὰ τῶν οἰκογενειῶν των, ἀρκεῖ νὰ δηλώσωσι τοῦτο εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἑνώσεως Συντακτῶν μέχρι τῆς 8ης τρέχοντος, ἤτοι τῆς ἐπομένης Πέμπτης. Διὰ τὸ δικαίωμα τῆς συμμετοχῆς καὶ λοιπὰς λεπτομερείας, πληροφορίαι εἰς τὰ γραφεῖα τῆς «Ἑνώσεως Συντακτῶν» (Μέγαρον Μετοχικοῦ Ταμείου Β' ὄροφος).

Εἰς τὴν «Ἕνωσιν Συντακτῶν» λαμβάνονται καθημερινῶς ἐνθουσιώδη τηλεγραφήματα τῶν Ἀρκαδικῶν Ὀργανώσεων, Κοινοτικῶν Συμβουλίων Ἀρκαδίας κλπ. συγχαιρόντων τὴν Ἕνωσιν διὰ τὴν πρωτοβουλίαν τῆς ἐκδρομῆς εἰς Βαλτέτσιον, ἡ ὁποία θὰ προσλάβῃ χαρακτῆρα πατριωτικοῦ προσκυνήματος εἰς τὸν ἔνδοξον τόπον τοῦ θριάμβου τῶν Ἑλληνικῶν ὅπλων. Ἡ γενησομένη εἰς τοὺς ἐκδρομεῖς ὑποδοχὴ ἐκ μέρους τῶν κατοίκων τῆς ἡρωϊκῆς περιφερείας, προμηνύεται ἐνθουσιώδης.

Ἡ Πρωτομαγιὰ τῶν Ἀθηναίων

Προχθὲς τὴν νύκτα καὶ χθὲς τὸ πρωῒ οἱ Ἀθηναῖοι ἑώρτασαν τὴν πρωτομαγιὰν μὲ γενικὴν ἔξοδον πρὸς τὰ προάστεια καὶ τὰς ἀττικὰς ἀκτάς. Τὸν περισσότερον κόσμον, ὅπως πάντοτε, συνεκέντρωσαν προχθὲς τὴν νύκτα τὰ Πατήσια, ὅπου ἡ κίνησις διετηρήθη ζωηρὰ μέχρι καὶ τῶν πρωϊνῶν σχεδὸν ὡρῶν. Κίνησις ἐπίσης ἐξαιρετικὴ ἐσημειώθη εἰς τὸ Μαροῦσι καὶ τὴν Κηφισιάν, καθὼς καὶ τὰ Φάληρα. Ἡ Τροχαία Κινήσις καὶ ἡ Ἀστυνομία γενικῶς ἐπέτυχαν νὰ ἐπικρατήσῃ τάξις εἰς τὰ αὐτοκίνητα. Παραδειγματικὴ ἦτο ἡ τάξις μεθ' ἧς ἐκυκλοφόρουν τ' αὐτοκίνητα εἰς τὰ Πατήσια.

Ἀνθέων ὑπῆρξε πληθώρα καὶ αἱ τιμαὶ των ἦσαν προσιταί. Τὴν νύκτα ἐπωλήθησαν «Μάηδες» ἀπὸ ὡραῖα τριαντάφυλλα εἰς πολὺ εὐθηνὰς τιμάς.

Διαλέξεις

Ὁ κ. R. FUCHS, διδάκτωρ τῆς Φιλολογίας, διευθυντὴς τῆς Στενογραφικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Σαξωνίας θὰ ὁμιλήσῃ ἐν τῷ Ἀμφιθεάτρῳ τοῦ Κεντρικοῦ Μεγάρου τοῦ Πανεπιστημίου: α') Τὴν Παρασκευήν, 2 Μαΐου 7—8 μ.μ. καὶ τὸ Σάββατον 3 Μαΐου 7—8 μ.μ. «Περὶ τῆς Προϊστορικῆς Ἱστορίας», β') Τὸ Σάββατον 3 Μαΐου 8—9 μ. μ. καὶ τὴν Δευτέραν 5 Μαΐου 7—8 μ.μ. «Περὶ τῆς ἐν FREIBERG Μεταλλειολογικῆς Ἀκαδημίας», γ') Τὴν Δευτέραν 5 Μαΐου 8—9 μ.μ., τὴν Τρίτην 6 Μαΐου 7—9 μ.μ. καὶ τὴν Τετάρτην 7 Μαΐου 7—8 μ.μ. «Περὶ Στενογραφίας».

— Ὁ καθηγητὴς κ. Καραθεοδωρῆς θὰ ὁμιλήσῃ σήμερον Παρασκευὴν 6 1)2 μ.μ. ἐν τῷ Πολυτεχνείῳ περὶ τῆς θεωρίας τῶν προσεγγίσεων. Ἡ διάλεξις ὀργανοῦται ὑπὸ τοῦ Συλλόγου τῶν Σπουδαστῶν τοῦ Ε. Μ. Πολυτεχνείου. Ἡ εἴσοδος θὰ εἶνε ἐλευθέρα.

Μνημόσυνον τοῦ Γ. Βιζυηνοῦ

Τὴν Κυριακὴν 11 π.μ. τελεῖται ὑπὸ τοῦ Θρακικοῦ Κέντρου Φιλολογικῶν Μνημόσυνον εἰς μνήμην Γεωργίου Βιζυηνοῦ ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ «Παρνασσοῦ». Θὰ ὁμιλήσουν οἱ κ.κ. Παλαμᾶς, Καμπάνης καὶ Βασιλειάδης.

Ψυχικαὶ ἔρευναι

Ἐξεδόθη τὸ 4ον τεῦχος τῶν «Ψυχικῶν Ἐρευνῶν». Περιεχόμενα: 1) Ἡ πειραματικὴ ἀπόδειξις τῆς ἐπιστήμης περὶ ὑπάρξεως ψυχῆς. Ἡ Τηλεκινησία. Τὰ αὐθόρμητα τηλεκινητικὰ φαινόμενα κατὰ τὴν ὥραν τοῦ θανάτου. Φαινόμενα τῶν [illegible] Κωβαίου— τῆς οἰκογενείας Κιτάντη — τοῦ κ. Α. Περίδη ἐν Ἡρακλείῳ Κρήτης, τῆς κ. Ἀλεξ. Χωρέμη, τοῦ ἰατροῦ κ. Μοσχίδου, τοῦ κ. Θ. Φιλαδελφέως, τῆς οἰκογενείας Μπέκ, τοῦ κ. Κ. Παπαδημητρίου, τοῦ ἰατροῦ κ. Ἀρβανίτη κτλ. 2) Ἔγκλημα ἐν ὑπνώσει. Ἡ μυθομανία τῶν ὑστερικῶν. 3) Τὸ ἀστήρικτον τῆς ἐπικοινωνίας μὲ νεκρούς. 4) Τὰ φαινόμενα τοῦ ἰατροῦ κ. Δ. Μαρκοπούλου. 5) Ψυχικὰ φαινόμενα (ἐκ τῶν ἀρχείων) τῆς οἰκογενείας Γιαννάρου—τῆς κ. Ἀντιγ. Σακαλῆ.

Δωρεαὶ

Ἡ Κοινότης Παλαιοῦ Φαλήρου, ἀναγνωρίζουσα τὴν δρᾶσιν τῆς Φιλοδασικῆς Ἑνώσεως, ἀπέστειλε πρὸς τὸν Πρόεδρον αὐτῆς κ. Σ. Τσάκωναν δραχμὰς 1000 ὑπὲρ ἐνισχύσεως τοῦ Ταμείου αὐτῆς.

Θέατρα

ΕΘΝΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ. «Ὁ Ρήγας».
ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. (Ἐλευθέρα Σκηνή). «Κορώνα - γράμματα».
ΛΑΟΥ. Προσεχῶς: «Ἔξω ὅλοι».
ΜΟΝΤΙΑΛ. «Σατανερί».
ΟΛΥΜΠΙΑ. «Ριγολέττο» μὲ τὴν Ντὲ Ἰντάλγκο.
ΤΡΙΑΝΟΝ. «Ὁ Ἀλῆ Πασᾶς».

Κινηματογράφοι

ΑΠΟΛΛΩΝ. «Κόμης Μοντεχρίστος».
ΑΤΤΙΚΟΝ (Ὁμιλῶν). «Οἱ Ἀπάχηδες τῶν Ἀθηνῶν».
ΙΝΤΕΑΛ (Ὁμιλῶν). «Ὁ ἐρωμένος Τζόκεϋ».
ΟΥΦΑ (Ὁμιλῶν). «Ἰσπανικὴ Ραψῳδία».
ΠΑΝΘΕΟΝ. «Σωματοφύλαξ τῆς κυρίας».
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Πρίγκηψ φοιτητής».

Συνοικιακὰ

ΑΘΗΝΑ-Ι-ΚΟΝ. «Ὁ θρίαμβος τοῦ Μπαρυμόρ».
ΑΧΙΛΛΕΙΟΝ. «Ἄγγελος τοῦ δρόμου».
Α.Ο.Δ.Ο. «Συζυγικαὶ θυσίαι».
ΕΤΟΥΑΛ. «Τὸ Λαγιαρνί».
ΚΟΣΜΟΣ. «Σὰ σὲ Παρίσι».
ΛΟΥΞ. «Ὁ ἔνοχος».
ΠΑΛΛΑΣ. «Τρωϊκὸς πόλεμος».
ΠΑΝΟΡΑΜΑ. «Ὁ Βασιλεὺς τῆς Ζούγκλας».
ΡΟΖΙΚΛΑΙΡ. «Σαρλώ, ὁ παληάτσος τῆς ζωῆς».
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Σκότωσα γιὰ τὴν τιμή μου».

Πειραιῶς

ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ. «Μποέμ», «Φάουστ», «Κάρμεν».
ΚΑΠΙΤΟΛ. «Ἡ ἐκδίκησις».
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Κὸδ Βάντις».

Ἀθλητισμὸς

—«Ἕνωσις Κ)πόλεως»—«Ἐθνικὸς» 0-0

Τὸ ἰσόπαλον ἀποτέλεσμα ἀποτελεῖ πολὺ σύνηθες φαινόμενον εἰς τὰς ποδοσφαιρικὰς συναντήσεις, ἀλλ' ἡ ἰσοπαλία μὲ ἀρνητικὸν ἀποτέλεσμα 0—0 πολὺ σπανίως συμβαίνει. Ἂν ἐξαιρέσωμεν πράγματι τὴν πρὸ τριετίας συνάντησιν «Ἀτρομήτου» — Α. Ε. Κ. ἡ ὁποία ἔληξε μὲ 0—0, καθὼς καὶ τὴν περυσινὴν «Ὀλυμπιακοῦ» — «Παναθηναϊκοῦ» καὶ «Ἀπόλλωνος» — «Παναθηναϊκοῦ» μὲ τὸ αὐτὸ ἀποτέλεσμα, δὲν ἐνθυμούμεθα ἄλλον ἀγῶνα κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, ὁ ὁποῖος νὰ ἀπέληξε μὲ ἀρνητικὸν ἀποτέλεσμα 0—0. Χθὲς πάλιν ἡ «Ἕνωσις Κων)πόλεως» συναντηθεῖσα μὲ τὸν «Ἐθνικὸν» διὰ τὸ τουρνουά, ἠρκέσθη εἰς τὸ ἰσόπαλον ἀποτέλεσμα 0—0. Καὶ ἐν τούτοις ἡ «Ἕνωσις Κων)πόλεως», κατόπιν τῆς καλῆς ἐμφανίσεως τὴν ὁποίαν ἔκαμε τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐναντίον τῆς Μπότσκαη καὶ ἐν Θεσσαλονίκῃ, ἐνομίζετο ἱκανὴ νὰ ἐπιβληθῇ ἐπὶ τοῦ «Ἐθνικοῦ». Ἀλλὰ δὲν τὸ κατώρθωσε. Ὁ «Ἐθνικὸς» ἐφήρμοσε καὶ χθὲς τὸ παλαιόν του σύστημα τὸ ὁποῖον τὸν χαρακτηρίζει καὶ μὲ τὸ ὁποῖον μᾶς παρουσίασε μέχρι τοῦδε τόσας ἐκπλήξεις καὶ τόσας ...ἰσοπαλίας. Ὁ «Ἐθνικὸς» εἶναι διὰ τὸν Πειραιᾶ ὅ,τι ὁ «Ἀτρόμητος» διὰ τὰς Ἀθήνας. Καὶ αἱ δύο αὐταὶ ὁμάδες παρουσιάζουν μεγάλην συγγένειαν εἰς τὸ παιγνίδι των, τὸ ὁποῖον συνίσταται ἐκτὸς τῆς ὁρμῆς καὶ ταχύτητος, εἰς τὸ πῶς ὁ ἀντίπαλος δὲν θὰ κατορθώσῃ νὰ συγκροτηθῇ. Ἡ «Ἕνωσις» μὲ τὸν «Ἀτρόμητον» ἐξῆλθον πρὸ τριῶν ἐτῶν ἰσόπαλοι, παρὰ τὴν τεχνικὴν καὶ ἐδαφικὴν ὑπεροχὴν τῆς πρώτης. Κάτι ἀνάλογον συνέβη καὶ χθές. Ἡ «Ἕνωσις» μολονότι ἀνωτέρα τοῦ «Ἐθνικοῦ», δὲν κατώρθωσε νὰ τὸν νικήσῃ, ἀλλ' ἦλθον ἀπεναντίας στιγμαὶ κατὰ τὰς ὁποίας τὸ τέρμα της ἐκινδύνευσε. Τὸν ἀγῶνα παρηκολούθησαν πολλοὶ θεαταί. Διαιτητὴς ὁ κ. Ἀσπρογέρακας.

—Πυγμαχικοὶ ἀγῶνες

Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν ὁ Ἕλλην πυγμάχος ὅλων τῶν κατηγοριῶν Φ. Τζανετόπουλος θὰ συναντηθῇ εἰς ἀγῶνα ρεβὰνς μετὰ τοῦ Γάλλου πυγμάχου Φρανκὶ Μαρτίν, παρὰ τοῦ ὁποίου εἶχεν ἡττηθῇ εἰς προηγουμένην συνάντησιν.

—Ὁ ἀθλητισμὸς εἰς τὴν Κόρινθον

Ἀδείᾳ τοῦ Συνδέσμου τῶν Ἀθλητικῶν καὶ Γυμναστικῶν Σωματείων θὰ τελεσθοῦν τὴν μεταπροσεχῆ Κυριακὴν 11ην Μαΐου, οἱ Παγκορινθιακοὶ ἀθλητικοὶ ἀγῶνες, ὀργανούμενοι ἀπὸ τὸν γυμναστικὸν Σύλλογον «Ἀχιλλέα» τῆς Κορίνθου.

Τὸ πρόγραμμα τῶν ἀγώνων περιλαμβάνει δρόμους 200, 400, 1500 μέτρων. Σκυταλοδρομίαν 4Χ100, ἅλμα εἰς ὕψος, ἅλμα εἰς μῆκος, μετὰ φορᾶς, ἑλληνικὴν δισκοβολίαν, σφαιροβολίαν. Θὰ μετάσχουν ὅλα τὰ σωματεῖα Ἀργολιδοκορινθίας.

—Τὸ γκόλφ

Εἰς τὸ γήπεδον τοῦ Ἁγίου Κοσμᾶ ἔγινε πρὸ ἡμερῶν τὸ τελικὸν μάτς γκόλφ, διὰ τὸ κύπελλον τὸ ὁποῖον ἠθλοθέτησεν ὁ συνταγματάρχης τῆς Μικτῆς Ἑλληνοβουλγαρικῆς Ἐπιτροπῆς Ντὲ Ρενιέ. Τὸ κύπελλον αὐτὸ προωρίζετο διὰ τὴν καλυτέραν Ἑλληνίδα γκολφίστριαν καὶ περιῆλθεν εἰς τὴν δ. Εἰρήνην Ἐμπειρίκου.

SAK.

Ἐκδρομαὶ

Ὁ Σύνδεσμος Φυσιολατρείας «Ἥλιος, ἀήρ, ὕδωρ», θὰ ἐκδράμῃ τὴν προσεχῆ Κυριακὴν εἰς Αὐλῶνα.

— Ἱδρύθη Σύνδεσμος ἐκδρομῶν, ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἑλληνικὸς Ὀρειβατικὸς Σύνδεσμος».

Ἐκδόσεις

Ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ περιοδικοῦ «Μουσικὰ Χρονικά» εἰς ὡραίαν ἔκδοσιν τὸ ἀριστούργημα τοῦ μεγάλου Ἄγγλου ποιητοῦ Τέννυσον «Ἐνὸχ Ἄρντεν», κατ' ἔμμετρον μετάφρασιν ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Μπούρλου. Τὸ βιβλίον κοσμεῖται καὶ ἀπὸ ὡραιοτάτας εἰκόνας τοῦ ζωγράφου κ. Β. Γερμενῆ.

— Ἐκυκλοφόρησε, Φιλίου Ζαννέτου, «Ἡ Κύπρος κατὰ τὸν αἰῶνα τῆς παλιγγενεσίας 1821—1930».

—Ὑπὸ τοῦ κ. Γιάννη Μηλιάδη, ἐφόρου Ἀρχαιοτήτων, ἐξεδόθησαν οἱ «Δελφοί» μὲ τὴν Ἱστορίαν, τὰ ἐρείπια καὶ τὰ ἔργα τέχνης τῶν Δελφῶν, καὶ ὡραίας εἰκόνας.

ΔΗΛΩΣΙΣ Ε.Λ.Π.Α.

Ἀνακοινοῦμεν ὅτι κατόπιν ἐντατικῆς ἐργασίας τῆς ἀναδόχου Ἑταιρείας «Ἡ Ἐργοληπτική», αὕτη ἐπεράτωσε τὸ τμῆμα τῆς κατασκευαζομένης ὁδοῦ Λεβαδείας—Ἀραχώβης καὶ μετὰ τὴν ἔγκρισιν τοῦ ἁρμοδίου μηχανικοῦ ἐλέγχου τοῦ Δημοσίου, ἐπετράπη ἀπὸ σήμερον 2 Μαΐου ἡ δίοδος αὐτοκινήτων ἐπιβατικῶν μόνον, ἀπαγορευομένης τῆς διόδου λεωφορείων καὶ φορτηγῶν αὐτοκινήτων.

"ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΣΚΗΝΗ„
Λουΐ Βερνέϋγ
ΚΟΡΩΝΑ-ΓΡΑΜΜΑΤΑ
ΚΩΜΩΔΙΑ
ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ — ΜΥΡΑΤ — ΛΟΓΟΘΕΤΙΔΗΣ

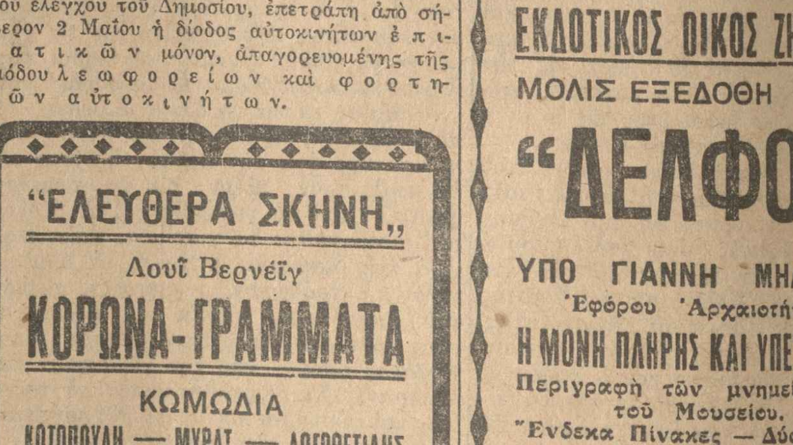

ΤΟ ΤΡΩΓΕΙΝ
ΕΙΝΑΙ ΜΑΡΤΥΡΙΟΝ
Πρὸς τί νὰ καθίσῃ κανεὶς εἰς τὸ τραπέζι ὅταν ὁ πάσχων στόμαχος ἀρνεῖται οἱανδήποτε τροφήν; Καὶ ὅταν ἀκόμη ἡ πεῖνα, κατάστασις ἐπιτακτική, μᾶς ὑποχρεώνει νὰ φάγωμεν, τρώγομεν διὰ τῆς βίας, ἀναμένοντες τοὺς φρικτοὺς πόνους ποὺ θὰ ἐπακολουθήσουν. Ἀλλοίμονον! Εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς οἱ ὀχληροὶ πόνοι μᾶς βασανίζουν! Καὶ ὅμως πόσον εὔκολον εἶναι νὰ τοὺς ἀποφύγωμεν μεταχειριζόμενοι τὸ
CHARBON DE BELLOC
Οὐδὲν φάρμακον δύναται νὰ παραβληθῇ μὲ αὐτὸ καὶ ἀπὸ τελεσματικότητος εἶναι καταφανὴς εἰς τὴν θεραπείαν τῶν γαστραλγιῶν, τῆς δυσκόλου πέψεως, τῆς βαρυστομαχιᾶς, ξυνίλας, νευρικῶν παθήσεων τοῦ στομάχου καὶ τῶν ἐντέρων, δυσεντερίας καὶ ἐντερίτιδος. Δι' αὐτοῦ θεραπεύεται τελείως ἡ δυσκοιλιότης, ἀποκαθίστανται αἱ ὀρέξεις, ἀναδιοργανοῦνται ἐν μιᾷ λέξει ὅλαι αἱ λειτουργίαι τοῦ ὀργανισμοῦ.
Καιδιὰ τοῦτο, κατόπιν ἐμπεριστατωμένων πειραμάτων εἰς τὰ Νοσοκομεῖα τῶν Παρισίων, ἡ Γαλλικὴ Ἀκαδημία ἐνέκρινε τὴν σκευασίαν ταύτην, τὴν ὁποίαν οὐδεμία ἄλλη δύναται νὰ ἀντικαταστήσῃ.
Γενικὴ ἀποθήκη: Οἶκος FRERE, 19 rue Jacob, Paris
Πωλεῖται εἰς ὅλα τὰ Φαρμακεῖα
Ἔγκρισις Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς ἀριθ. 91819)16603 τῆς 24—10—25

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Ἀρραβῶνες

Ὁ κ. Στέφανος Τζερτζεμέλης, [illegible] λέγχου καὶ ἡ δεσποινὶς Βούλα Σωτηρ[illegible] λου, ἔδωσαν ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου.

Γάμοι

Ὁ κ. Σωτήριος Στ. Χρήστου ([illegible] κὸς ὑπάλληλος) καὶ ἡ δὶς Φανὴ Δ. [illegible] (ἐκ Τρικκάλων), ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των. Τοὺς νυμφικοὺς στεφάνους ἀντήλλαξε ὁ Γενικὸς Διοικητὴς Μακεδονίας κ. Στ. Γονατᾶς. Τοὺς εὐχόμαι νὰ ζήσουν.

Α. Ι.

— Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ κ. Γεωργίου Ν. Δόντ[illegible] μετὰ τῆς δίδος Φιφῆς Μελισσαράτου.

— Κωνσταντῖνος Α. Σαμούρης, λοχαγὸς Πυροβολικοῦ - Χρυσάνθη Μ. Γεωργ[illegible], ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των ἐν Παλαιῷ Φαλήρῳ τὴν 27 Ἀπριλίου 1930. Παράνυμφος [illegible] στη τὸ κοριτσάκι Λίνα, τοῦ δικηγόρου κ. Π. Καλλίτση.

— Ἀγγέλλονται οἱ γάμοι τοῦ κ. [illegible] Πορτάρου μετὰ τῆς δίδος Νίνας Ι. [illegible] ζώη.

Ἀναχωρήσεις

Ἀνεχώρησεν δι' Εὐρώπην ὁ κ. [illegible] κολαΐδης πρὸς πλουτισμὸν τῶν Μυρο[illegible] ὁδοῦ Μητροπόλεως 42 καὶ Εὐαγγελιστρίας [illegible]

ΚΗΔΕΙΑΙ

Τὸν προσφιλῆ μας υἱόν, ἀδελφόν, [illegible] καὶ ἐξάδελφον

ΕΚΤΟΡΑ ΑΣΚΛ. ΒΡΕΤΤΟΝ
(Ἐτῶν 14)

θανόντα χθὲς κηδεύομεν σήμερον Παρασκευὴν καὶ ὥραν 11ην π.μ. ἐκ τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς.

Ἀθῆναι τῇ 2 Μαΐου 1930

Οἱ γονεῖς: Ἀσκληπιὸς Βρεττός, [illegible] Βρεττοῦ. Οἱ ἀδελφοί: Ἀντώνιος Βρεττός, Ὀδυσσεὺς Βρεττός, Ἰσμήνη Σεκιώτη, [illegible] Βρεττός. Οἱ θεῖοι. Οἱ ἐξάδελφοι. (Ἡ [illegible] ροῦσα θεωρηθήτω καὶ ὡς ἰδιαιτέρα [illegible] σις).

Τὸν ἀγαπητόν μας σύζυγον καὶ πατέρα

ΣΤΑΥΡΟΝ ΜΑΡΑΓΚΟΥΔΑΚΗΝ

θανόντα σήμερον, κηδεύομεν αὔριον Παρασκευὴν καὶ ὥραν 10 π.μ. ἐκ τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως (Νεκροταφεῖον).

Ἡ σύζυγος: Μαρία Μαραγκουδάκη. Τὰ τέκνα: Ἀναστασία, Στέλλα, Σταῦρος, [illegible] σινόη.

Τὴν λατρευτήν μας

ΝΙΝΑΝ Δ. ΦΟΥΡΙΕΖΟΥ

θανοῦσαν κηδεύομεν σήμερον Παρασκευὴν καὶ ὥραν 10 1)2 π.μ. ἐκ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ τῆς Ἁγίας Τριάδος.

Ἐν Πειραιεῖ τῇ 2 Μαΐου 1930

Ὁ σύζυγος: Ν. Φουριέζος. Οἱ γονεῖς: Στυλιανὸς Ν. Περράκης, Ἀμαλία Σ. Περράκη, Νικόλαος Δ. Φουριέζος. Ἡ μάμμη: Μαρία Ι. Σαριγιάννη. Οἱ ἀδελφοί: Εὐάγγελος Σ. Περράκης, Μαρία Περράκη, Νικόλαος Περράκης, Τέτη Περράκη, Ἰωάννης Περράκης, Πολυτίμη Θ. Μπατσάκη, Εὐάγγελος Ν. Φουριέζος. Οἱ θεῖοι. Οἱ ἐξάδελφοι.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Τελοῦντες τὸ προσεχὲς Σάββατον, [illegible] μηνὸς καὶ ὥραν 8 1)2 π.μ. ἐν τῷ ἱερῷ [illegible] τοῦ 1ου Νεκροταφείου μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ

ΠΑΝ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΑΔΟΥ

παρακαλοῦμεν τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους ὅπως προσέλθωσι καὶ ἑνώσωσι μεθ' ἡμῶν τὰς πρὸς τὸν Ὕψιστον δεήσεις των.

Ἡ σύζυγος
Ντουντοῦ Π. Παπαγεωργιάδου

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Θὰ ἦτο παράλειψις καθήκοντος ἐκ μέρους μου, νὰ μὴν ἐκφράσω καὶ δημοσίᾳ τὴν ἄπειρον εὐγνωμοσύνην μου καὶ τὰς θερμάς εὐχαριστίας μου πρὸς τὸν συμπαθῆ ὀφθαλμίατρον τῆς πόλεώς μας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΝ Β. ΣΠΥΡΑΚΗΝ διὰ τὴν ἄμεσον καὶ ἐντελῆ θεραπείαν τοῦ ἀπὸ εἰκοσαετίας νοσήματος τῶν ὀφθαλμῶν μου, κατόπιν ματαίων προσπαθειῶν πλείστων ἐπιστημόνων ἐνταῦθα καὶ ἐν Γερμανίᾳ.

Κατίνα Χατζιδάκη

Β. ΠΑΣΤΟΣ [illegible] μαιευτὴρ - γυναικολόγος Βιέννης, Ἀθῆναι: Πατησίων 115, Πειραιεύς: Τσαμαδοῦ 31 (Μέγαρον Ζερβοῦ).

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΖΗΚΑΚΗ
ΜΟΛΙΣ ΕΞΕΔΟΘΗ
"ΔΕΛΦΟΙ„
ΥΠΟ ΓΙΑΝΝΗ ΜΗΛΙΑΔΗ
Ἐφόρου Ἀρχαιοτήτων
Η ΜΟΝΗ ΠΛΗΡΗΣ ΚΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ
Περιγραφὴ τῶν μνημείων καὶ τοῦ Μουσείου.
Ἕνδεκα Πίνακες — Δύο τοπογραφικὰ σχέδια.

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
ΕΤΗΣΙΑ	ΔΡ. 380	ΕΤΗΣΙΑ ΛΙΡ ΑΓΓΛ.	2
ΕΞΑΜΗΝΟΣ	„ 200	ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛΛ.	15
ΤΡΙΜΗΝΟΣ	„ 100	ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ	Μ. 50
		ΕΛΒΕΤΙΑΣ	F. S. 60

Η ΠΡΩΪΑ

ΤΙΜΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

ΕΜΠΟΡΙΚΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ Ο ΣΤΙΧΟΣ ΔΡ	5.30
ΤΡΑΠΕΖΙΚΑΙ „ „ „	6—15
ΘΕΑΤΡΩΝ, ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΩΝ ΚΕΝΤΡΩΝ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΕΩΝ	6.—
ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ	100-200

Μετὰ μακρὰς συζητήσεις

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Γαλλίας κ. Μπριὰν ὑπογράφων τὰς συμφωνίας τῆς ἐν Λονδίνῳ Διασκέψεως περὶ περιορισμοῦ τῶν ναυτικῶν ἐξοπλισμῶν

Ἀπὸ τὰς Δελφικὰς ἑορτὰς

Ἡ κορυφαία τοῦ χοροῦ τοῦ «Προμηθέως» Δνὶς Κούλα Καλλιγᾶ

Ἀστυνομικὰ καθήκοντα

Ἕνας Ἄγγλος πόλισμαν παρηγορεῖ ἕνα μπεμπὲν ποὺ ἔχασε τὴν μαμάν του μέσα εἰς ἕνα κῆπον τοῦ Λονδίνου

ΠΡΙΓΚΗΠΟΣ ΝΤΕΜΙΝΤΩΦ

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΕΝΟΣ ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥ
(1914—1916)

ΠΡΟΗΓΗΘΕΝΤΑ ΤΗΣ ΔΙΑΚΟΙΝΩΣΕΩΣ ΤΗΣ 8)21 ΙΟΥΝΙΟΥ

30όν

Ὁ πρέσβυς τῆς Ἰταλίας ἦτο ἐφωδιασμένος μὲ ὁδηγίας ἀφορώσας ἓν καὶ μόνον σημεῖον —τὴν ἐπάνοδον τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ εἰς τὴν κατάστασιν εἰρήνης. [illegible] τοῦτο διάβημα ἔπρεπε νὰ γίνῃ ταυτοχρόνως μὲ τὸ ἰδικόν μας. Ἡ [illegible] Κυβέρνησις ἐξεδήλου οὕτω τὴν [illegible] ἐγγύην της ὡς Συμμάχου, ἀποφεύγουσα νὰ συμμετάσχῃ εἰς τὰς ἄλλας ἀ[illegible] βασιζομένας, ὡς γνωστόν, ἐπὶ [illegible] δικαιωμάτων τῶν Ἐγγυητριῶν [illegible]. Ὁ συνάδελφός μου τῆς Ἰταλίας δὲν ἐφαίνετο ἐπιδοκιμάζων τὴν ἔ[illegible] τῆς Ἀντάντ, εἴτε διότι τὴν ἔκρινεν ἀκατάλληλον πρὸς ἀποκατάστασιν [illegible] μετὰ τῆς Ἑλλάδος σχέσεων, εἴτε διότι ἐφοβεῖτο ρῆξιν μεθ' ὅλων αὐτῆς [illegible] συνεπειῶν. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ὁ [illegible] τύπος, ἀποδίδων τὴν ἀπο[illegible] τῆς εἰς ἀξιεπαίνους δισταγμούς, ἐ[illegible] τὰ ἐγκώμια πρὸς τὴν Ἰταλίαν, [illegible] ἠρνήθη νὰ μετάσχῃ πράξεων, αἵτινες ἀπετέλουν ἐπέμβασιν εἰς τὰς ἐσωτερικὰς ὑποθέσεις τῆς Ἑλλάδος. Ὁ τύπος [illegible] κατηγορεῖτο ἀδιακόπως ν' ἀναζητῇ [illegible] διαφωνίας μεταξὺ τῶν Συμμάχων καὶ νὰ ἐπωφελῆται πάσης ἀφορμῆς [illegible] εἰς τοὺς κόλπους τῆς Ἀντάντ. [illegible] τὴν φορὰν ὅμως ἐπληρώθη: ὁ κόμης Μποσδάρι, τῇ αἰτήσει μας, διέψευσε [illegible] τὰς ἀποδιδομένας αὐτῷ διαθέσεις.

[illegible] Ἐπετροῦμεν τὰς ὥρας —ὡς θύματα [illegible] παρὰ ὡς κύριοι τῆς καταστάσεως [illegible] ὁποῖαι μᾶς ἐχώριζον ἀκόμη ἀπὸ τὴν [illegible] ἔσαν διὰ τὴν ἐπίδοσιν τῆς διακοινώσεως προθεσμίαν, Πέμπτην 9)22 Ἰουνίου, ὅτε ὁ πρέσβυς τῆς Γαλλίας ἔλαβε [illegible] 7)20 Ἰουνίου, διαταγὴν τῆς Κυβερνήσεώς του νὰ συνεννοηθῇ μεθ' ἡμῶν [illegible] νὰ προβῶμεν ἀμέσως εἰς τὸ συμφωνηθὲν διάβημα, χωρὶς νὰ μεριμνῶμεν διὰ [illegible] ἄφιξιν τοῦ στόλου. Ἐκανονίσαμεν, [illegible] μὲ τὴν νέαν πλέον κατάστασιν [illegible] τὴν ὑπόθεσιν: ἀπεφασίσαμεν νὰ ἐ[illegible] τὴν διακοίνωσιν εὐθὺς τὴν ἑπομένην, 8)21 Ἰουνίου, τὴν 1ην μ. μ. Τὸ ἔγγραφον τῆς διακοινώσεως [illegible] ἐπιμελῶς, ὑπεγράφη ὑφ' ἡμῶν. Ἡ Κυβέρνησίς μου, δι' αὐτῆς ταύτης τῆς σιγῆς της, μοῦ παρεῖχε προφανῶς τὴν ἐλευθερίαν νὰ ἐνεργήσω ἀπὸ [illegible] μετὰ τῶν συναδέλφων μου. [illegible] τε, δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ γίνῃ λόγος περὶ τῆς ὁποτοχωρήσεως εἰς ὅ σημεῖον εἴχομεν φθάσει.

[illegible] συνεφωνήσαμεν ὅπως ὁ σὲρ Φράνσις [illegible] καὶ ὁ κ. Γκυγεμὲν μεταβῶσι τὴν [illegible] τὴν 1 μ. μ., εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν διὰ νὰ ἐπιδόσουν τὴν διακοίνωσιν. Ὅσον ἀφορᾷ ἐμέ, ἐπέπρεπα εἰς τὴν ἄποψιν ὅτι ἥρμοζεν, ἐκ φιλοφροσύνης πρὸς τὸν Βασιλέα, νὰ φέρω ταυτοχρόνως καὶ εἰς γνῶσιν αὐτοῦ, ἀπευθυνόμενος πρὸς τὴν Κυβέρνησιν. Τὸ παράλληλον τοῦτο διάβημα πρὸς τὸν Βασιλέα μοῦ ἐφαίνετο πλέον φύσεως τοιαύτης, ὥστε νὰ τὸν [illegible] περὶ τῆς εἰλικρινείας τῶν προθέσεων μας, τόσον διαλλακτικῶν ὅσον καὶ [illegible], νὰ τοῦ παράσχῃ ἀναμφισβήτητον ἀπόδειξιν τῆς ἐκτιμήσεώς μας πρὸς τὸ [illegible] του, νὰ τοῦ κάμῃ τέλος νὰ ἴδῃ [illegible] ἀμειλίκτους καὶ ὀλεθρίας συνεπείας, [illegible] συνεπήγετο μία ἄρνησις καὶ νὰ ὑπα[illegible] εἰς τὰ κελεύσματα τῶν φίλων τῆς [illegible] Δυνάμεων. Οἱ συνάδελφοί μου [illegible] εἰς τὰ ἐπιχειρήματά μου καὶ [illegible] ὅπως πληροφορήσω ἐγὼ τὸν [illegible] τὴν αὐτὴν ὥραν, περὶ τοῦ πε[illegible] τῆς ἐπισήμου διακοινώσεως, [illegible] διενεμήθη οὕτω τοῦ λοιπὸν ἔργον, [illegible] ἀπεχωρίσθημεν, διὰ τὴν ἐπομένην, [illegible] τινὸς φόβου.

Ἐκ Κηφισιᾶς, ὅπου κατῴκουν, ἐπέστρεψα τὴν πρωΐαν τῆς 8)21 Ἰουνίου [illegible] Ἀθήνας, διὰ νὰ βεβαιωθῶ ὅτι [illegible] μετεβλήθη τίποτε ἐκ τῆς διατάξεως [illegible] πραγμάτων, ἣν εἴχομεν ἀποφασίσει [illegible]. Ταυτοχρόνως, ἐτηλεφώνησα [illegible] ἀνάκτορα τοῦ Τατοΐου, διὰ νὰ ζητήσω ἀκρόασιν, τονίσας τὸν ἐπείγοντα [illegible] τῆς ἀποστολῆς μου. Τὰ πάντα [illegible] ἐφαίνοντο ἤδη ἐν τῇ πρωτευούσῃ. [illegible] νέον ἐπεισόδιον εἶχε παρεμβληθῆ [illegible] σχέδιά μας. Ἐπιστρέψας περὶ τὴν [illegible] π. μ. εἰς τὴν ἔπαυλιν, ἐπληροφορήθην [illegible] ὁ Βασιλεύς, ὢν ἀπησχολημένος, [illegible] ἠδύνατο νὰ μὲ δεχθῇ παρὰ τὸ ἀπό[illegible]. Τοῦ διαβήματός μου μὴ ἐπιδεχομένου [illegible] καμμίαν ἀναβολήν, ἀπεφάσισα νὰ [illegible] τὰς συνήθεις διατυπώσεις καὶ [illegible] μετέβην εἰς τὰ Ἀνάκτορα χωρὶς πρόσκλησιν, ἐξηγῶν τὴν σοβαρότητα τῆς ἀνακοινώσεώς μου. Ἡ διαδρομὴ μοῦ ἐφάνη μακρά, ὑπὸ τὸν κουραστικὸν ἥλιον τῆς μεσημβρίας. Ὁ φλογισμένος ἀήρ, πνέων ὡς ἀπὸ καμίνου, μοῦ ἔκαιε τὰ βλέφαρα. Ἔφθασα εἰς τὸ Τατοΐ ὀλίγον πρὸ τῆς 1 μ. μ. Παρὰ τὸ μὴ κανονικὸν τῆς ἀφίξεώς μου, εἰσήχθην ἀμέσως ὑπὸ τοῦ ὑπασπιστοῦ τῆς ὑπηρεσίας παρὰ τῷ Βασιλεῖ. Εὗρον τὸν Βασιλέα τόσον ἥσυχον ἀτάραχον, ὅσον καὶ ἐξ μῆνας ἀργότερον, ὅταν αἱ ὀβίδες τοῦ ναυάρχου Νταρτὶζ ντὺ Φουρνὲ ἔπιπτον εἰς τὰ πέριξ τῶν Ἀνακτόρων ἐν Ἀθήναις. Ἐγνώριζεν ἀναμφιβόλως τὸν λόγον τῆς ἐπισκέψεως μου καὶ τὴν ἐπικρεμαμένην ἐπὶ τῆς χώρας ἀπειλήν, διότι μὲ διέκοψεν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς συνομιλίας, λέγων:

«Ξεύρω ὅτι οἱ Σύμμαχοι στέλλουν πολεμικὰ διὰ νὰ ἐπιδράσουν ἐπὶ τῶν ἀποφάσεών μου.»

Ἐπωφελήθην τούτου διὰ νὰ καταστήσω τὸν Βασιλέα ἐνήμερον τῶν πραγματικῶν διαθέσεων τῶν Δυνάμεων, τῶν ὁποίων ἀπηρίθμησα τὰς ἀξιώσεις καὶ τῶν ὁποίων ὁ σκοπὸς —ἠγγυώμην περὶ τούτου— συνίστατο μόνον εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τῶν φιλικῶν καὶ εἰλικρινῶν σχέσεων, αἵτινες οὐδέποτε θὰ διεκόπτοντο, ἐὰν οἱ κυβερνῶντες τὴν Ἑλλάδα ἠκολούθουν μετὰ παρρησίας τὴν ἐκ παραδόσεως ὁδὸν καὶ δὲν ἀπεμακρύνοντο αὐτῆς, τείνοντες τὸ οὖς εἰς τὰς ὑπούλους ὑποβολὰς τῆς ἐχθρικῆς προπαγάνδας. Ἡ ἀξίωσις των, ἐξ ἄλλου, περὶ ἀποστρατεύσεως ἐμαρτύρει περὶ τῆς ἀποφάσεως των ὅπως συμμορφωθῶσι πρὸς τοὺς εἰρηνικοὺς πόθους τοῦ Ἔθνους. Ἑλλὰς οὐδετέρα καὶ εὐμενὴς πρὸς τοὺς Συμμάχους τοῖς ἀρκεῖ σήμερον. Αἱ ρωσσικαὶ νῖκαι ἐν Γαλικίᾳ, ἡ γερμανικὴ ἀποτυχία πρὸ τοῦ Βερδὲν θὰ ἔπρεπε, τῇ ἀληθείᾳ, νὰ φέρουν τὴν Ἑλλάδα ὑπὸ τὰς σημαίας τῆς Ἀντάντ. Ἀλλ' ἐνῷ πλέον τὸ ζήτημα δὲν ἐτίθετο διὰ τοῦτον τὸν λόγον ἐξαιρετικῆς φρονήσεως, αἱ φίλαι τῆς Ἑλλάδος Δυνάμεις ἦσαν οὐχ ἧττον ἀποφασισμέναι νὰ ἐκκαθαρίσουν τὴν ἀσμοσφαιρίαν τῆς χώρας, τὴν ὁποίαν ἀπαίσιαι ἐπιδράσεις ἐπέτυχον νὰ συσκοτίσουν. Ἐξώρκισα τὸν Βασιλέα νὰ ἐκδηλώσῃ, κατὰ τὴν ἱστορικὴν καὶ ἀποφασιστικὴν ἴσως στιγμὴν ταύτην, πνεῦμα διαλλακτικὸν καὶ παράσχῃ, διὰ μιᾶς ἀποδείξεως περὶ τῆς διαλλακτικῆς του θελήσεως, ἱκανοποίησιν εἰς τὰς Δυνάμεις, αἵτινες τὸ κάτω-κάτω δὲν ἠχοντο τὸ παρὰ τὸ καλὸν τῆς Ἑλλάδος καὶ δὲν ἀντεπάθουν εἰμὴ ὅσους διὰ προφανεῖς λόγους τὴν ἀπέτρεπον τῶν προαιωνίων τῆς συμπαθειῶν.

ΑΥΡΙΟΝ: Πῶς ἐπεδόθη ἡ διακοίνωσις. — Μὴ ὑπαρχούσης Κυβερνήσεως, ὁ φάκελλος περισυνελέγη ἀπὸ ἕνα διαβάτην.

ΔΕΛΦΙΚΕΣ ΕΟΡΤΕΣ
Ἐξεδόθη
Ι. Ν. ΓΡΥΠΑΡΗ
ΟΙ ΤΡΑΓΩΔΙΕΣ ΤΟΥ ΑΙΣΧΥΛΟΥ
Ι
ΙΚΕΤΙΔΕΣ
ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΔΕΣΜΩΤΗΣ
Ἔκδοσις πολυτελὴς καὶ ἠριθμημένη Δραχ. 35
πωλεῖται εἰς τὸ
ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΚΑΥΦΜΑΝ
ὁδὸς Σταδίου 28

Γαλλικά, Ἀγγλ., Γερμ. Ἑλλην., Μαθημ. Λογιστική. Ἀ' ἠλ. εἰς ὅλας τὰς γλώσσας. Προγυμνάσεις Στενογραφία. Litterature. Ἀκαδ. καὶ ὅλας τὰς Σχολάς. διὰ Γαλ. Cours—Conversation avec Sujets Divers. Thèmes Scientifiques, litteraires. Παρὰ Καθηγητῶν Παρισίων καὶ ἀρίστων Καθηγ. Μεταφράσεις διάφοροι. Προσοχή, Καποδιστρίου 16

Ἡ Ἑλληνικὴ Ἐπανάστασις τοῦ 1821

Ὁ Γρηγόριος Στρογγονὼφ καὶ ἡ εὐεργετικὴ πολιτική του

Ἡ σημασία τῆς Ρωσσικῆς Πρεσβείας εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν.— Ἡ Ἑλληνικὴ Ἐπανάστασις καὶ ἡ «Συμμορία τῶν Παρισίων».— Ἡ συμπεριφορὰ τοῦ Στρογγονὼφ ἀπέναντι τῆς Πύλης.— Ἡ ἱστορία τοῦ Ρώσσου Φιλέλληνος.

Ἱστορικαὶ μονογραφίαι τοῦ κ. Δ. Α. Κοκκίνου

Ἡ Ἑλλὰς εἶχε τύχην. Εἰς τὴν ρωσσικὴν πρεσβείαν τῆς Κωνσταντινουπόλεως εὑρέθη κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἐπαναστάσεως μέχρι τοῦ Αὐγούστου τοῦ 1821 ὁ κόμης Στρογγονώφ.

Ποίαν σημασίαν εἶχεν ἡ ρωσσικὴ πρεσβεία καὶ ποίαν πολιτικὴν διεξῆγεν ἀπὸ ἑνὸς ἤδη καὶ πλέον αἰῶνος δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ ἐπαναλάβωμεν. Ὑπῆρξεν ἀνέκαθεν ἡ προστάτις τῶν ραγιάδων ἐν ὀνόματι τῆς ὁμοδοξίας. Τοῦτο ἦτο μία ρωσσικὴ πολιτική, ἀλλ' ἡ πολιτικὴ αὐτὴ ἦτο ἡ ὑποβοηθήσασα τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ζωτικῶν δυνάμεων τοῦ ἑλληνικοῦ στοιχείου τῆς αὐτοκρατορίας ὥστε νὰ καταστῇ τοῦτο ἱκανὸν πρὸς ἐπανάστασιν. Καὶ διὰ νὰ ἀναφέρωμεν μόνον τὸ σπουδαιότερον, ἡ πολιτικὴ αὐτὴ ἐδημιούργησε τὸ καθεστὼς τῶν παραδουναβίων ἡγεμονιῶν μὲ ἡγεμόνας Ἕλληνας τοῦ Φαναρίου, ποὺ ἀπέβησαν κέντρον καὶ εὐνοϊκὴ γῆ διὰ τὸ φυτώριον νεοελληνικῆς χειραφετημένης ζωῆς. Ἡ ρωσσικὴ πρεσβεία τῆς Κωνσταντινουπόλεως εἶχεν ἀποβῆ πλέον κατὰ τὸ δεύτερον ἥμισυ τοῦ 18ου αἰῶνος ἡ στοργικὴ στέγη συγγενοῦς κηδεμόνος τοῦ ἀπωφανισμένου καὶ δουλεύοντος ἑλληνικοῦ ἔθνους. Οἱ πρόξενοι τῆς Ρωσσίας εἰς τὰς ἑλληνικὰς πόλεις τῆς Τουρκίας, καὶ μάλιστα εἰς ἐκείνας ὅπου λόγῳ τῆς ἐμπορικῆς των ζωῆς, τῆς συνθέσεως τοῦ πληθυσμοῦ των καὶ τῆς ἀπομακρυσμένης των θέσεως προέκυπταν ζητήματα ἐπιβάλλοντα διπλωματικὴν διαχείρισιν μὲ πρωτοβουλίαν, ἦσαν ὅλοι σχεδὸν Ἕλληνες. Τὰ ἑλληνικὰ πλοῖα, τὰ ἀποτελοῦντα καὶ τὴν μόνην ναυτιλίαν τῶν τουρκικῶν ἐπαρχιῶν καὶ διαπλέοντα τὰς συμπληγάδας τῶν τουρκικῶν τελωνείων τοῦ Ἑλλησπόντου, ἐκινοῦντο ὑπὸ τὴν ρωσσικὴν σημαίαν.

Ἀλλὰ τὸ 1821 ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῆς εὐρωπαϊκῆς πολιτικῆς δὲν ἦτο εὐνοϊκὸν διὰ τὴν ἑλληνικὴν ἐπανάστασιν. Ἡ Ἱερὰ Συμμαχία εἶχε σφυρηλατήσει τὰς λύσεις τῶν ὑποδούλων λαῶν ἀπὸ τοῦ 1815 καὶ αἱ διασκέψεις της ἦσαν ἀλλεπάλληλοι ἔκτοτε διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς εἰρήνης τῆς Εὐρώπης μὲ τὴν ἰσορρόπησιν πρὸς ἀλλήλας τῶν βλέψεων τῶν εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων, διὰ διαρκοῦς συνεννοήσεως τῶν ἀντιπροσώπων των καὶ κυρίως μὲ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν δεσμῶν τῶν λαῶν. Κάθε ἐπανάστασις, κάθε προσπάθεια λαοῦ ν' ἀπολυτρωθῇ ἀπὸ τοὺς ξένους του κυρίους ἐκρίνετο ὡς ὑποκίνησις τῆς «Συμμορίας τῶν Παρισίων» —τῶν δημοκρατικῶν στοιχείων. Ἡ «Συμμορία» αὐτὴ ἦτο τὸ κόκκινο πανὶ διὰ τὸν ταῦρον τῆς Ἱερᾶς Συμμαχίας. Ἡ Πύλη δὲν μετεῖχε τῆς Ἱερᾶς Συμμαχίας, ἡ ὁποία συνεπήχθη ὡς διεθνὴς ἕνωσις τοῦ χριστιανικοῦ κόσμου ἐν ὀνόματι τοῦ «Παντοκράτορος, τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ, τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν καὶ Θεοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ», καὶ κατὰ τύπους τὰ ἄρθρα τοῦ ὀργανισμοῦ της δὲν ἔπρεπε νὰ ἰσχύουν καὶ διὰ τὴν διατήρησιν τῶν δουλευόντων εἰς τὴν Τουρκίαν λαῶν. Ὁ Μέττερνιχ ὁ δημιουργὸς τῆς Ἱερᾶς Συμμαχίας δὲν εἶχε προΐδει τὴν ἑλληνικὴν ἐπανάστασιν. Ἤ τοῦ ἦτο ἀρκετὸν ὅτι ὑπὸ τὸ πρωτόκολλον τῆς συμμαχίας ἐκείνης ὑπῆρχεν ἡ ὑπογραφὴ τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Ρωσσίας, τῆς μόνης εὐνοούσης τὰς ἑκάστοτε ἐξεγέρσεις τῶν Χριστιανικῶν λαῶν τῆς Τουρκίας.

Ὅταν ἐξερράγη τὸ κίνημα τοῦ Ὑψηλάντη ἡ διάσκεψις τοῦ Λάϊμπαχ κατεταράχθη. Ἂν ἡ Τουρκία, ἐναντίον τῆς ὁποίας ἐστρέφετο τὸ κίνημα δὲν εὑρίσκετο μεταξὺ τῶν κρατῶν τῆς Συμμαχίας, ἐπρόκειτο ὅμως διὰ μίαν ἐπανάστασιν. Ὁ Μέττερνιχ δὲν τὸ ἐχαρακτήρισεν ἁπλῶς ὑποκίνησιν τῶν δημοκρατικῶν ἀνάλογον πρὸς τὰς ἐξεγέρσεις τῆς Ἰταλίας, ἀλλ' ἐφρόντισε νὰ ἔχῃ καὶ τὰ στοιχεῖα ποὺ τοῦ ἐχρειάζοντο διὰ ν' ἀποδείξῃ τὴν συνεννόησιν τοῦ Ὑψηλάντη μὲ τὴν «Συμμορίαν». Καὶ ἐπειδὴ πραγματικὰ δὲν ὑπῆρχαν, ἔγιναν πλαστά. Μὲ αὐτὰ ἔπεισαν τὸν Ἀλέξανδρον τῆς Ρωσσίας ν' ἀποκηρύξῃ τὸν Ὑψηλάντην μὲ τὸν σκληρότερον τρόπον καὶ κηρυχθῇ ἐχθρὸς τῆς ἐπαναστάσεως, καὶ νὰ διατάξῃ τὸν Στρογγονὼφ νὰ μεταχειρισθῇ πάντα τρόπον διὰ νὰ καθησυχάσῃ τὴν Πύλην ὡς πρὸς τὸν φόβον της διὰ τὴν ὑποκίνησιν τῶν ἐπαναστατῶν ὑπὸ τῆς Ρωσσίας. Ὁ Ἀλέξανδρος ὁ Α' εἶχεν ἐμπλακῆ εἰς τὸ δίκτυον τοῦ καγκελλαρίου τῆς Αὐστρίας, διὰ τὴν προωθητικὴν πρὸς τὸ Αἰγαῖον πολιτικὴν τῆς ὁποίας ἦτο ἐμπόδιον ἡ δημιουργία βαλκανικῶν κρατῶν. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἱκανοποιεῖτο καὶ ἡ Ἀγγλία, ἡ ὁποία κάθε ἐξέγερσιν εἰς τὴν Ἀνατολήν, τὴν ἐθεώρει εὐκαιρίαν ὠφελείας τῆς Ρωσσίας. Κύριος λοιπὸν τῆς καταστάσεως ἦτο ὁ Μέττερνιχ. Ἔγινε τότε ἀναβάπτισις τῶν τερατωδῶν δογμάτων τῆς Ἱερᾶς Συμμαχίας εἰς τὰ νάματα τῶν ζητημάτων τῆς Ἀνατολῆς. Ἡ ἀναβάπτισις ἦτο τὸ πρακτικὸν τῆς διασκέψεως τοῦ Λάϊμπαχ κατὰ τὴν 30ὴν Ἀπριλίου ἔχον ὡς ἑξῆς:

«Αἱ χρήσιμοι ἢ αἱ ἀναγκαῖαι μεταβολαὶ εἰς τὴν νομοθεσίαν ἢ εἰς τὴν διοίκησιν τῶν ἐπικρατειῶν πρέπει εἶνε νὰ πηγάζουν ἐκ τῆς ἐλευθέρας θελήσεως καὶ τῆς πλήρους πεποιθήσεως τῶν θεόθεν τὴν ἐξουσίαν ἐμπεπιστευμένων. Πᾶν ὅ,τι παρεκτρέπεται τῆς ἀρχῆς ταύτης φέρει κατ' ἀνάγκην τοὺς λαοὺς εἰς ἀταξίαν, εἰς κλονισμοὺς καὶ εἰς δεινὰ βαρύτερα παρ' ὅσα προτίθεται ἡ ἀταξία αὐτὴ νὰ θεραπεύσῃ.

»Οἱ ἄνακτες αἰσθανόμενοι βαθέως τὴν ἀναλλοίωτον ταύτην ἀλήθειαν, δὲν ἐδίστασαν νὰ κηρύξουν παρρησίᾳ ὅτι σεβόμενοι τὰ δίκαια καὶ τὴν ἀνεξαρτησίαν ὅλων τῶν νομίμων ἐξουσιῶν, ἐθεώρησαν ὡς νομίμως μὴ ὑπάρχουσαν καὶ ὡς μὴ συνάδουσαν πρὸς τὰς ἀρχὰς τοῦ δημοσίου δικαίου τῆς Εὐρώπης πᾶσαν λεγομένην μεταρρύθμισιν ἐνεργουμένην δι' ἀποστασίας καὶ δι' ὅπλων. Ὡς τοιαύτης φύσεως ἐθεώρησαν ὄχι μόνον ὅσα συνέβησαν εἰς τοὺς βασιλείους τῆς Νεαπόλεως καὶ τῆς Σαρδηνίας, ἀλλὰ καὶ ὅσα —ὁ ὑπαινιγμὸς ἦτο διὰ τὴν ἑλληνικὴν ἐπανάστασιν— λαβόντα ἀρχὴν ἐκ μηχανορραφίας ἐπίσης ἐγκληματικῆς, ἂν καὶ ὑπὸ πολὺ διαφορετικὰς περιστάσεις, κατέστησαν ἐσχάτως τὸ ἀνατολικὸν μέρος τῆς Εὐρώπης θέατρον ἀτελειώτων δεινῶν».

Ὁ Ἀλέξανδρος ὁ Α' εἶχε προσδεθῆ εἰς τὸ ἅρμα τῆς αὐστριακῆς καὶ τῆς ἀγγλικῆς πολιτικῆς εἰς τὰ Βαλκάνια διὰ τῆς Ἱερᾶς Συμμαχίας καὶ ὁ Ἰωάννης Καποδίστριας, ὁ κατευθύνων τὴν ἀνατολικὴν πολιτικὴν τῆς Ρωσσίας ἐθεωρεῖτο «χτυπημένος» καὶ ἀφωπλισμένος.

Αὐτὴν τὴν πολιτικὴν ἦτο ὑποχρεωμένος νὰ τηρήσῃ ὁ Στρογγονὼφ εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν. Οἱοσδήποτε ἄλλος Ρῶσσος πρέσβυς θεωρῶν ὡς καθῆκόν του τὴν ἐκτέλεσιν τῶν γραμμάτων τῶν ἐντολῶν του, θὰ ἐξυπηρέτει τὴν πολιτικὴν τοῦ Μέττερνιχ, [illegible] πρὸς τὴν ἐπανάστασιν. Ὁ Στρογγονὼφ δὲν τὸ ἔκαμε παρὰ κατὰ τύπους. Εἴτε διότι ἀντελαμβάνετο ὅτι ἡ ρωσσικὴ πολιτικὴ ἔπρεπε νὰ εἶνε ἄλλη, εἴτε διότι τὸ αἴσθημά του εὑρίσκετο πρὸς τὸ μέρος τῶν Ἑλλήνων, ἐφέρθη κατὰ τρόπον ὥστε μεταξὺ τὰ πρῶτα διπλωματικὰ γεγονότα, τὰ ἀφορῶντα τὰ ἀποφασισθέντα εἰς τὸ Λάϊμπαχ [illegible] καὶ συνεχισθῇ ἡ ρωσσικὴ πολιτικὴ τῆς παραδόσεως. Ἡ φιλελληνική.

Εἰς τὸν Στρογγονὼφ ὀφείλεται ἡ ἀπὸ αὐτοῦ τοῦ 1821 δημιουργία τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐνδιαφέροντος διὰ τὸ ἑλληνικὸν ζήτημα, ἡ ἐπέμβασις τῆς Ρωσσίας εἰς τὸ κατὰ τὴν ἐπανάστασιν καὶ ἡ πλήρης ἀντίθεσις πρὸς τὴν Πύλην ἡ καταλήξασα εἰς τὴν διακοίνωσιν τῆς Ρωσσίας πρὸς τὰς λοιπὰς Δυνάμεις, διὰ τῆς ὁποίας ὁ Ἀλέξανδρος ὁ Α' ἐζήτει τὴν ἐνίσχυσιν καὶ τὴν ἐπέμβασιν τῶν ἄλλων ἡγεμόνων διὰ τὴν ρύθμισιν τοῦ ἑλληνικοῦ, ἀφοῦ ἤδη εἶχεν ἀποδειχθῆ ἐκ τῶν τουρκικῶν θηριωδιῶν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν ὅτι «ἡ Πύλη δὲν δύναται πλέον νὰ συνυπάρχῃ μετὰ τῶν Χριστιανικῶν κρατῶν».

Ὁ Καποδίστριας εἰς τὸ κρυπτὸν εἶχεν ἀρχίσει νὰ ὑφαίνῃ τὸ δίχτυ τῆς προστατευτικῆς πολιτικῆς τῆς Ρωσσίας διὰ τὴν ἐπανάστασιν, ἀλλὰ χωρὶς τὸν Στρογγονὼφ τοῦτο δὲν θὰ ὠφέλει. Αἱ ἐνέργειαι τοῦ μεγάλου Ἕλληνος πλησίον τοῦ αὐτοκράτορος, ὠφείλοντο εἰς τὰ στοιχεῖα ποὺ παρεῖχεν ὁ Στρογγονώφ. Αὐτὸς διεβίβαζε καθημερινῶς ἐκθέσεις διὰ τῶν ὁποίων περιέγραφε τὴν κατάστασιν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν μὲ τὰ μελανώτερα χρώματα. Εἶχε δημιουργήσει μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῆς Πύλης μίαν κατάστασιν διαρκοῦς ἔριδος. Ἡ Πύλη ἐζήτει διαβεβαιώσεις διὰ τὴν εἰλικρινῆ οὐδετερότητα τῆς Ρωσσίας, διὰ νὰ ἀρθοῦν αἱ πρῶται ὑποψίαι, καὶ αὐτὸς τὰς παρεῖχε, ἀλλὰ μὲ ὕφος ἀντίθετον πρὸς τοὺς λόγους του. Καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην δὲν τὴν προκαλοῦν τὰ λόγια, ἀλλὰ τὸ ὕφος ἐκείνου ποὺ τὴν ζητεῖ. Καὶ τὸ ὕφος τοῦ Στρογγονὼφ ἦτο ψυχρόν, ὅταν ὡμίλει περὶ φιλίας, καὶ ἐριστικὸν ὅταν προέβαλλε ἀξιώσεις. Ὅταν ἐπήγαινε εἰς τὴν Πύλην τὸν ἐδέχοντο ὡς ἐχθρόν, ποὺ δὲν μποροῦσαν νὰ τὸν κρεμάσουν. Τὸν ἐθεώρησαν ὕποπτον ὄχι μόνον διὰ τὴν πολιτικήν του, ἀλλ' ἀκόμη διὰ τὰς σχέσεις του μὲ Ἕλληνας καὶ διὰ τὴν προσωπικὴν περίθαλψιν καὶ φυγάδευσιν ραγιάδων εὑρισκομένων ὑπὸ καταδίωξιν. Τὸν ἔκριναν συνωμότην ἀκόμη καὶ ἐκ τῶν ἰδιωτικῶν του πράξεων.

Ὁ Στρογγονὼφ διέμενεν εἰς μίαν ἔπαυλιν, εἰς τὸν Μπουγιουκντερέν. Τοῦτο ἐθεωρήθη ὕποπτον. Ἐκεῖ θὰ κατώρθωνε νὰ δέχεται ὅποιον ἤθελε καὶ κυρίως ἀπὸ τῆς θαλάσσης χωρὶς νὰ εἶνε δυνατὸν νὰ ἐπιτηρῆται. Τοῦ ἐζητήθη τότε ἀπὸ τὴν Πύλην νὰ μετοικήσῃ εἰς τὴν πόλιν διὰ νὰ εἶνε εὔκολος ἡ ἐπικοινωνία του μὲ τὴν Πύλην. Ἐκεῖνος συνεφώνησε κατ' ἀρχάς, ἀλλὰ ὅταν τοῦ παρέδωσαν τὰ κλειδιὰ τοῦ σπιτιοῦ κάποιου Τιγγίρ-Ὀγλοῦ εἰς τὸ Σταυροδρόμι ἠρνήθη νὰ τὸ δεχθῇ. Διὰ [illegible] γνωρίζοντας τὰ σπίτια τῶν τουρκικῶν πόλεων καὶ μάλιστα τῶν παλαιοτέρων, τὰ συμπιεζόμενα πρὸς ἄλληλα καὶ μόλις διαχωριζόμενα ἀπὸ τὸν λαβύρινθον τῶν στενῶν σοκακιῶν, μὲ διόδους μεταξύ των διὰ τῶν αὐλῶν, τὸ πρᾶγμα ἔχει τὴν σημασίαν του. Εἰς τὴν διάταξιν αὐτὴν τῶν σπιτιῶν τῶν παλαιῶν τουρκικῶν πόλεων, καὶ τὴν εὔκολον ἐπικοινωνίαν μεταξύ των ὀφείλεται ἡ διαφυγὴ πολλῶν ἐκ τῶν Κωνσταντινουπολιτῶν, κατὰ τὰς ἐφόδους τῶν Γεννιτσάρων κατὰ τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1821. Ἀλλὰ δι' ἕνα νέον ἐνοίκον κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, ἀγνοοῦντα τὰ περάσματα, ὄχι μόνον δὲν ἦτο δυνατὴ ἡ διαφυγή, ἀλλ' ἦτο εὔκολος ἡ κατασκόπευσίς του, χωρὶς νὰ τὸ ἀντιλαμβάνεται.

Ἀπὸ τοῦ Μαρτίου μέχρι τοῦ Αὐγούστου ὁ Στρογγονὼφ δὲν εἶχεν ἡσυχάσει οὔτε μίαν ἡμέραν. Τὰ διαβήματά του πρὸς τὴν Πύλην, τὰ παράπονά του, αἱ ἀξιώσεις του ἦσαν καθημερινά. Εἶχε γίνει ἀφόρητος εἰς τοὺς Τούρκους, ὅπως ἐκεῖνοι τοῦ εἶχαν γίνει ἀφόρητοι. Κάθε ἐπίσκεψίς του εἰς τὴν Πύλην ἄφινε τὸν Βεζύρην νευρικόν. Ἐγνώριζαν ὅτι παρεῖχε ρωσσικὰ διαβατήρια εἰς Ἕλληνας τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καὶ ὅτι ὅλη ἡ [illegible] καὶ ἡ ἄρνησίς του νὰ δεχθῇ τὴν ἔρευναν τῶν τουρκικῶν ἀρχῶν ἐπὶ τῶν ρωσσικῶν πλοίων —τῶν ἑτοίμων πρὸς ἀναχώρησιν, ἦτο διὰ τὴν φυγάδευσιν Ἑλλήνων. Καὶ νὰ σώσῃ τὸν συλληφθέντα Ἕλληνα Δανίζην Τραπεζίτην τῆς ρωσσικῆς πρεσβείας ἐνεργοῦντα τὰ ἐμβάσματα χρημάτων μεταξὺ Ἑλλήνων, ἔκαμε διαβήματα προσωπικὰ καὶ ἔδωσεν εἰς τὸ ἐπεισόδιον τὴν σημασίαν ζητήματος ἐξαιρετικοῦ ἐνδιαφέροντος διὰ τὴν Ρωσσίαν. Πολὺ συχνὰ αἱ συνομιλίαι του μὲ τὸν Ρεΐζ-ἐφέντην κατέληγαν εἰς ἀντεγκλήσεις. Εἶχε φέρει τὴν Πύλην εἰς ἀδιέξοδον. Ἐφέρετο ὄχι ὡς πρέσβυς εὐρωπαϊκῆς Δυνάμεως οὐδετέρας, ἀλλ' ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς φυλῆς τῶν γκιαούρηδων, τῆς προγραφείσης ὑπὸ τῶν Τούρκων. Κατήντησε νὰ θεωρῆται αὐτὸς ὡς ὁ ἐχθρός, ὁ ἐνοχλῶν περισσότερον παντὸς ἄλλου τὴν Πύλην. Εἶχεν ἐγκαταλείψει κάθε διπλωματικὴν περιφραστικότητα εἰς τὰς διακοινώσεις του. Ἀπαιτοῦσεν, ἀπειλοῦσε. Τὰ ἔγγραφά του ἦσαν συντεταγμένα ὅλα εἰς ὀργίλον ὕφος. Ὁ Ρεΐζ-ἐφέντης παρεπονεῖτο διαρκῶς δι' αὐτὴν τὴν τακτικὴν εἰς τοὺς ἄλλους πρέσβεις. Εἶπε κάποτε:

—Ὅλοι μᾶς συμβουλεύουν μετριοπάθειαν, ἀλλὰ κανεὶς δὲν συμβουλεύει τὸ ἴδιον καὶ εἰς τὸν Ρῶσσον πρεσβευτήν. Τὰ ὑπομνήματά του εἶνε ἀναιδέστατα. Ἂν θελήσωμεν νὰ συρθῶμεν μέχρι τοῦ Μπουγιουκντερὲ διὰ νὰ τοῦ ζητήσωμεν συγγνώμην, ὁ Στρογγονὼφ θὰ ἀπαιτήσῃ νὰ ὑπάγωμεν ἐκεῖ βαδίζοντες μὲ τὰ χέρια κάτω καὶ μὲ τὰ πόδια ἐπάνω. Ὁ Σουλτάνος θὰ προτιμήσῃ νὰ ταφῇ ὑπὸ τὰ ἐρείπια τοῦ σεραγιοῦ του παρὰ νὰ ἐξαρτήσῃ τὴν ὕπαρξίν του εἰς τὴν Εὐρώπην ἀπὸ τὴν εὐμένειαν τῆς Ρωσσίας.

Ἡ Πύλη διὰ ν' ἀπαλλαγῇ τοῦ Στρογγονὼφ τοῦ «εὑρισκομένου εἰς ἀνταπόκρισιν μετὰ τῶν ἀνταρτῶν» ἔφθασε μέχρι τοῦ σημείου νὰ ζητήσῃ τὴν ἐπέμβασιν τοῦ Μέττερνιχ ἀπέναντι τοῦ αὐτοκράτορος. Ἀλλὰ ὁ Ρῶσσος πρεσβευτὴς δὲν εἶχε πετσὶ κατάλληλον διὰ τὰ δόντια τοῦ φοβεροῦ καγκελλαρίου. Παλαιὸν ρωσσικὸν κόκκαλο, προερχόμενος ἀπὸ οἰκογένειαν ποὺ εἶχε προσφέρει μεγάλας ὑπηρεσίας εἰς τὴν Ρωσσίαν, μὲ προσωπικὴν ἱστορίαν αὐτὸς ὁ ἴδιος, μὲ διπλωματικὴν πεῖραν ἀπὸ προηγουμένας του πρεσβείας εἰς τὴν Μαδρίτην καὶ τὴν Στοκχόλμην, ἐθεωρεῖτο ἀπὸ τὸν Ἀλέξανδρον τὸν Α' ὡς ὁ ἄνθρωπος ποὺ τοῦ ἐχρειάζετο κατ' ἐκείνην τὴν κρίσιμον ἐποχήν.

Ὁ Γρηγόριος Ἀλεξάνδροβιτς Στρογγονὼφ εὑρίσκετο τότε εἰς ὥριμον ἡλικίαν. Εἶχε γεννηθῇ τῷ 1770. Εἶχε παρακολουθήσει ὅλα τὰ μεγάλα ζητήματα τῆς Εὐρώπης τοῦ τέλους τοῦ 18ου αἰῶνος καὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ 19ου. Ἡ οἰκογένειά του εἶχε παράσχει ἐξαιρετικοὺς ἄνδρας εἰς τὴν Ρωσσίαν. Ἕνας πρόγονός του, ὁ Συμεὼν Στρογγονώφ, εἶχε κατακτήσει μὲ τὸν κοζάκον Ἔρμακ τὴν Σιβηρίαν. Ὁ Παῦλος Στρογγονὼφ εἶχε λάβει μέρος εἰς τοὺς μέχρι τοῦ 1817 πολέμους τῆς Ρωσσίας κατὰ τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Τουρκίας. Καὶ ὁ ἀνεψιός του στρατηγὸς Ἀλέξανδρος Στρογγονὼφ ἦτο τότε διοικητὴς τῆς Νέας Ρωσσίας καὶ τῆς Βεσσαραβίας καὶ μέλος τοῦ συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας.

Αὐτὸς ἦτο ὁ ἄνθρωπος ποὺ κατώρθωσε νὰ μεταβάλῃ διπλωματικῶς τὴν ἑλληνικὴν ἐξέγερσιν ἀπὸ «ἀποστασίας ὑπηκόων τοῦ Σουλτάνου» εἰς Ἐπανάστασιν τῶν Ἑλλήνων, δηλαδὴ εἰς ζήτημα ἄξιον τῆς ἐπεμβάσεως τῶν Δυνάμεων.

Δ. Α. ΚΟΚΚΙΝΟΣ

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ μονομαχία τοῦ Στρογγονὼφ μὲ τὴν Πύλην καὶ αἱ ἱστορικαὶ διακοινώσεις του.

Τὸν καιρὸ τῆς Ἐπαναστάσεως

Στοὺς βράχους τῆς Κιάφας

Ἱστορικὸ διήγημα τοῦ κ. Γ. Ἀδάνα

Ὁ Χουρσίτης βιαζόταν νὰ ἐκστρατεύσῃ στὴ Ρούμελη καὶ στὸ Μωρηᾶ τώρα ποὺ τοῦ Ἀλῆ-πασᾶ τὸ ξεπάστρεμα ἦταν σύγκαιρο κι' ὅλοι οἱ γκιαούρηδες πρέπει νὰ εἶχαν τρομάξει. Μὰ οἱ Ἀρβανίτες δὲν ξεκινοῦν. Μὲ τὸ ἕνα καὶ μὲ τ' ἄλλο ξεστρίβονται. Τὸ μεγαλύτερό τους δικαιολογητικὸ εἶναι οἱ Σουλιῶτες.

—Πῶς νὰ φύγουμε, πασᾶ μου, ἀπ' τὸν τόπο μας καὶ νἀφήσουμε πίσω μας τέτοια σκυλιά; Θὰ μᾶς χαλάσουν τὰ κονάκια καὶ τὰ χαρέμια!

Σωστὸ κι' ὁ Χουρσίτης τὤβρισκε. Καὶ μὲ τὸ καλὸ πάσχισε νὰ ἡσυχάσῃ τοὺς Σουλιῶτες. Ἔρριξε τὰ βάρητα στὸν Ἀλῆ καὶ τοὺς χάρισε τὸν τόπο τους καὶ τὰ προνόμιά τους πίσω. Ἀκόμα κι' ὅ,τι ἄλλο τοῦ ζητοῦσαν, πρόθυμος ἦταν νὰ τοὺς τὸ δώσῃ. Φτάνει νὰ προσκυνοῦσαν πάλι τὸ Σουλτάνο.

Τί ἄλλο ἤθελαν οἱ Σουλιῶτες;

Τί ἄλλο;

Τὴ Λευτεριά! Τὴ Λευτεριὰ ὅλης τῆς Ἑλλάδας, ὅπως τὸ γένος ὁλάκερο τὴ νειρευόταν τετρακόσια χρόνια κι' ὅπως ἕνα χρόνο τώρα τὴ λειτουργάει μὲ τ' ἅρματα στὸ χέρι. Νὰ ξεχωρίσουν αὐτοὶ ἀπὸ τοὺς ἄλλους καὶ ν' ἀφήσουν τὸ Χουρσίτη νὰ πάῃ καὶ νὰ χαλάσῃ τὴ Ρούμελη καὶ τὸ Μωρηᾶ; Ποτέ! Πρέπει νὰ δώσῃ καὶ σ' ὅλους τοὺς ἄλλους Χριστιανοὺς ἀμνηστεία, τοῦ παράγγειλαν, κι' ἂν ἐκεῖνοι συμφωνοῦσαν, σύμφωνο ἦταν καὶ τὸ Σοῦλι. Ἀλλοιῶς δὲ ντροπιάζουν τ' ὄνομά τους παρὰ σ' ἕνα αἷμα θὰ πᾶνε μὲ τοὺς ἄλλους γιὰ τὴν πίστι τους.

Φρένιασε ὁ Χουρσίτης καὶ ξεκίνησε μ' ὅλο τὸ ἀσκέρι του, μ' ὅλα τὰ πρωτοπαλλήκαρά του, μὰ μὰ πάντα νὰ ξεθεμελιώσῃ τὸ Σοῦλι. Ἔπιασαν οἱ Σουλιῶτες τ' ἀθάνατα ταμπούρια τους κι' ἄφοβοι τοὺς περίμεναν στὸν Ἅι Νικόλα, στὸ Ζαβροῦχο καὶ στὴ Μαμάκου. Οἱ Ἀρβανίτες μπέηδες ξέρουν μὲ τί παλληκάρια ἔχουν νὰ κάνουν καὶ κοντοστέκονται μπροστὰ στὰ σουλιώτικα ξεροβράχια. Χιλιάδες κορμιὰ πρέπει νὰ πέσουν καὶ ποτάμι τὸ αἷμα νὰ χυθῇ γιὰ νὰ παρθοῦν τὰ σπανὰ ἐκεῖνα πετρόβουνα. Καὶ σὰν παρθοῦν; Τί πλιάτσικο καὶ τί ἀπολαβὴ θὰ δώσουν; Ἔρημα κι' ἄχρηστα θ' ἀπομείνουν γιὰ τοὺς ἀετοὺς καὶ γιὰ τὰ ζουλάπια. Μηδὰ ἔχουν τὰ χωράφια; Πόλεμος ποὺ δὲν ἀφίνει λουφέ, ποτὲ δὲν ἀρέσει στοὺς Ἀρβανίτες. Γιὰ τοῦτο πάλι κουβέντες θέλουν ν' ἀρχίσουν μὲ τοὺς Σουλιῶτες, μήπως μὲ τὰ λόγια κι' ὄχι μὲ τὰ βόλια καταφέρουν τὸ Σοῦλι.

Στὰ Δερβιζιανὰ μαζεύτηκαν οἱ μπέηδες τῆς Τσαμουριᾶς κι' οἱ καπεταναῖοι τοῦ Σουλιοῦ νὰ τὰ κουβεντιάσουν. Μιὰ μέρα δυὸ καὶ τρόπο νὰ φιλιώσουν δὲν βρίσκουν. Οἱ Ἀρβανίτες δείχνουν καὶ ξαναδείχνουν τὸ σκιάχτρο τοῦ Χουρσίτη, τοῦ μεγάλου καὶ τρομεροῦ πασᾶ, ποὺ ξεπάστρεψε κοτζάμ Ἀλῆ Τεπελενλῆ. Οἱ Σουλιῶτες, ποὺ δὲν νοιώθουν φόβο στὴν καρδιά, καρτεροῦν μιντάτι γερὸ ἀπ' τὴν Ἄρτα κι' ἀπ' τὸ Φανάρι, γιατὶ ἔχουν συναχωρηθῇ μὲ τὴν Ἀρχή. Τὰ γλυκόλογα ἔγιναν πικρόλογα καὶ τὰ πικρόλογα φοβέρες. Ἀπὸ κεῖ καὶ πέρα μόνο τὰ καριοφύλλια ξέρουν νὰ συνεχίσουν τὸ πεισμωμένο κουβέντιασμα τῶν παλληκαριῶν.

—Δὲ σᾶς λυπᾶμαι σᾶς, εἶπε στὸ τέλος τὸ ἀψὺ μπεγιόπουλο μὲ τὰ φλωροκαπνισμένα ἄρματα καὶ τὸ λιγερὸ κορμί. Τοῦ κεφαλιοῦ σας θὰ πάθετε!... Λυπᾶμαι μόνο τὶς γυναῖκες σας καὶ τὰ παιδιά σας...

—Καὶ γιατὶ τὶς λυπᾶσαι, ὁρὲ [illegible] μου; ρώτησε κοροϊδευτικὰ ὁ Δαγκλῆς.

—Τὶς λυπᾶμαι, ποὺ θὰ τὶς πουλήσῃ ὁ Χουρσίτης στὰ σκλαβοπάζαρα...

—Βάστα τὴν καρδιά σου καὶ τέτοιο χνέρι δὲν τὸ ξανάπαθαν οἱ Σουλιῶτες γιὰ νὰ τὸ πάθουν καὶ τώρα!...

—Μὲ τὰ σωστά σου τὸ λές, ὁρὲ Δαγκλῆ,

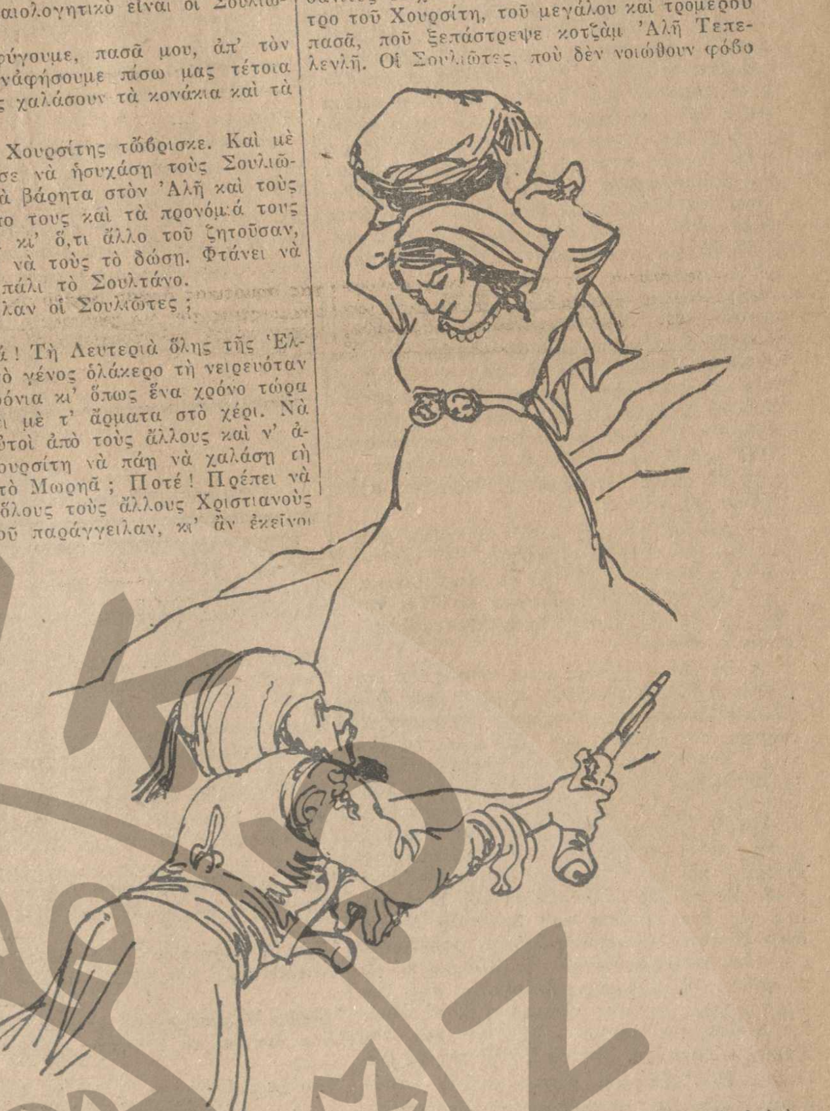

πῶς θὰ γλυτώσετε, μιὰ χούφτα ἀνθρώποι, ἀπ' τὰ λεφούσια τοῦ Χουρσίτη;

—Κι' ἂν δὲ γλυτώσουμε, μπέη μου, πρῶτα θὰ σκοτώσουμε τὶς γυναῖκες, ἔπειτα τὸ Χασὰν πασᾶ, τὸ ρεέμι μας, κι' ἀλλοῦ κοντὰ θὰ σκοτωθοῦμε κ' ἐμεῖς! Σκλάβες δὲ θὰ σᾶς ἀφήσουμε, ὄχι! Καὶ μὴν ξερογλύφεσαι!...

—Ἐγώ;... Μὲ πρόσβαλες, καπετὰν-Δαγκλῆ!... Πρέπει νὰ βγῇ ὁ λόγος μου ἀληθινὸς καὶ τότε θὰ ἰδῇς ἂν θὰ πάρω σκλάβες ἤ...

—Ὡς ἐδῶ! φώναξε ὁ Δαγκλῆς. Ἄλλη κουβέντα δὲν ἔχουμε. Τὸ δρόμο σας καὶ τὸ δρόμο μας. Κι' ὅ,τι θέλει ὁ Θεὸς θὰ γένῃ!...

Τὸ λυγερὸ μπεγιόπουλο μὲ τὰ γαλανὰ μάτια καὶ τὴ λοξή, σουβλερὴ μύτη, κάτι θέλησε νὰ πῇ, μὰ οἱ ἄλλοι τὸ συγκράτησαν. Τὸ στῆθος του ἀνάφερνε μὲ θυμὸ καὶ μὲ πόνο. Τὰ μάτια του πετοῦσαν ὑγρὲς φωτιές. Ὅσοι τὥξεραν τὸ μυστικό, συμπόνεσαν. Οἱ ἄλλοι παραξενεύτηκαν ἀπ' τὸ φέρσιμό του. Μὰ τὸ μυστικὸ ξαναψιθυρίστηκε ἀπὸ στόμα σὲ στόμα. Τὸ μπεγιόπουλο ἀγαποῦσε μιὰ μελαψὴ βεργολυγερὴ Σουλιωτοπούλα, ἀνιψιὰ τοῦ Δαγκλῆ. Γείτονες ἦταν. Γυρνοῦσε ἀπὸ κυνῆγι καὶ ξέπεσε κάτω κατὰ τοὺς Μύλους. Ἐκεῖ τὴν εἶδε καὶ τοῦ ἄναψε σεβντά. Ὅλο κατὰ κεῖθε ξέβγαινε στὸ κυνῆγι, μὰ οὔτε τοὺς λαγοὺς βαροῦσε ποῦ σήκωναν οἱ σκύλες του, οὔτε τὶς πέρδικες ποῦ φλετούραγαν μπροστά του. Νὰ τὴν ξαναϊδῇ μονάχα ἤθελε καὶ μιὰ ματιά της νὰ κλέψῃ. Δυὸ-τρεῖς φορὲς τὴν ξανάειδε. Ἦταν περήφανη κι' ἀκατάδεχτη. Οὔτε γύριζε νὰ τὸν κυττάξῃ! Σάμπως νἆταν κανένας κουρελῆς διακονιάρης. Σάμπως νὰ μὴ φοροῦσε χρυσοκέντητη φορεσιά, σάμπως νὰ μὴν εἶχε ἀσημένια ἅρματα. Ἤ σάμπως νὰ μὴ τοῦ ταίριαζαν ὅλα, ροῦχα κι' ἅρματα, στὸ λυγερὸ κορμὶ καὶ στ' ὄμορφο ἀθάρι! Κάποτε, καβαλλάρης στὸ ψαρί του, τόλμησε νὰ τῆς ζητήσῃ νερό. Ἄγρια τὸν κύτταξε ἡ καπετανοπούλα καὶ πειραχτικὰ τοῦ ἀποκρίθηκε:

—Ἔχει ὁ ζωριὸς νερὸ ὅσο θέλεις!

Τί γλυκειὰ φωνή! Ἀηδόνι! Ἔχασε τὸ μπεγιόπουλο τὰ συλλοϊκά του. Ἔστειλε καὶ τὴ ζήτησε τὴ Μόσχω ἀπ' τὴ μάνα της· πατέρα δὲν εἶχε. Γέλασαν οἱ Δαγκλαῖοι.

—Ποιὸς εἶν' αὐτὸς ὁ μπέης; ρώτησε ἡ Μόσχω. Ἕνας ποὔχει μιὰ μύτη σὰν σκεπάρνι; Τὸν ξέρω!

Ὅμως ἀφοῦ τοῦ ἀρνήθηκαν, τὴ φύλαγαν τὴ Μόσχω δυνατά, γιατὶ μποροῦσε, ἀπάνω στὸ μεράκι του, καὶ νὰ τὴν ἁρπάξῃ. Πολλὲς φορὲς τὸν εἶδαν νὰ τριγυρίζῃ μὲ παρέα στοὺς Μύλους. Μιὰ φορὰ καὶ τὸν τουφέκισαν ἔτσι στὰ κουτουροῦ τάχα!...

Ὁ Μάης λουλουδιάζει μὲ τὴ δύναμί του ὡς καὶ τὰ κριτσόπια τοῦ Σουλιοῦ μὰ ὁ πόλεμος τὰ ὀμορφαίνει πειὸ πολύ. Οἱ τόποι αὐτοὶ εἶνε πλασμένοι μόνο γιὰ πόλεμο. Ὅταν ἀντιλαλοῦν στὶς χαράδρες τὰ καριοφύλλια εἶνε σὰ νὰ λαλοῦν στὶς λόχμες τὰ γλυκύτερα ἀηδόνια. Κι' ὅταν βάφη τὶς κοτρῶνες τὸ αἷμα εἶνε σὰ ν' ἀνθίζουν ἐκεῖ τὰ ὡραιότερα τριαντάφυλλα. Τί ὄμορφη ἄνοιξι φέτο! Τί ἄγριος πόλεμος!

Ὅμως ὁ Ἀϊ - Νικόλας καὶ τὸ Ζαβροῦχο καὶ ἡ Μαμάκου ἔπεσαν. Πῶς νὰ βαστάξῃ ὁ Νότη Μπότσαρης μὲ τρακόσους τὸν Ἀϊ-Νικόλα, κι' ὁ Διαμαντῆ - Ζέρβας μὲ τετρακόσους τὸ Ζαβροῦχο καὶ μ' ἄλλους τρακόσους ὁ Δαγκλῆς κι' ὁ Δράκος τὴ Μαμάκου; Μὲ δεκατέσσερες χιλιάδες ρίχτηκαν ἀπάνω τους ὁ Βρυώνης κι' ὁ Μουχουρντάρης κι' ὁ Μπάλιο Χούσας, ὁ Ἰσμαὴλ Πρόνιος κι' ὁ Ταχὴρ Τσαπάρης κι' ὁ Σιλιχτὰρ Μπότας. Πάτησαν οἱ μουρντάτες τὸ Σοῦλι καὶ σὰ μερμήγκια ξεχύθηκαν ψηλότερα στὸ Κοῦγκι, ποὺ φρουρεῖ αἰώνια τὴν ἀθανασία του ἡ σκιὰ τοῦ καλογέρου Σαμουήλ. Τὸ πάτησαν καὶ τὸ Κοῦγκι. Καὶ μόνο στὸ ἐρημοκλῆσι τοῦ Ἀϊ-Δονάτου δὲ μπόρεσαν νὰ βάλουν πόδι. Κατάκορφα εἶνε χτισμένο. Ἀλλοῦ ψηλότερά του δὲν εἶνε παρὰ μόνο ὁ οὐρανός. Κλείστηκε μέσα στὸν Ἀϊ - Δονάτο ὁ Δράκος μὲ πενήντα δύο παλληκάρια. Χιλιάδες Ἀρβανίτες δὲ μπόρεσαν νὰ τοὺς βγάλουν. Μερονυχτὶς χυμοῦσαν καὶ τὰ καλύτερα ξεφτέρια τους σκοτώθηκαν. Κατάκορφα τὴν ὕψωσαν οἱ Σουλιῶτες στὸν Ἀϊ - Δονάτο τὴν ἀνθρώπινη παλληκαριά. Ἀλλοῦ ψηλότερά της δὲν ἦταν παρὰ μόνο ὁ Θεός!

Μὰ ἡ τύχη τοῦ Σουλιοῦ κρέμεται ἀπ' τὴν Κιάφα. Ἐκεῖ εἶνε τὸ τελευταῖο καταφύγιο, ἐκεῖ ἔχουν κλείσει τὰ γυναικόπαιδα κι' ὅλο τὸ βιός. Τὰ ἱερὰ καὶ τὰ ὅσια τοῦ Σουλιοῦ εἶνε φυλαγμένα στὴν Κιάφα. Ἐκεῖ θὰ μετρηθοῦν οἱ Σουλιῶτες κι' οἱ Σουλιώτισες μὲ τοῦ Χουρσίτη τ' ἀσκέρια γιὰ ζωὴ ἢ γιὰ θάνατο.

Ὁ καυγᾶς τῶν Δερβιζιανῶν μαθεύτηκε κι' ὅλες οἱ ἄλλες Σουλιώτισες πειράζουν στὴν Κιάφα τὴ Μόσχω.

—Ἀλλοιὰ 'πὸ μᾶς! ποῦ θὰ πᾶμε σκλάβες!... ἐσὺ τί ἀνάγκη ἔχεις;... Ἄς εἶν' καλὰ τὸ μπεγιόπουλο ποῦ θὰ σὲ κάμῃ μπέησα!

—Ἄς βγῇ μπροστά μου καὶ θὰ ἰδῆτε γαμπρὸ ποῦ θὰ τὸν κάμω! ἀπαντοῦσε παλληκαρίσια ἡ Μόσχω.

Ἀλλὰ δὲν εἶνε τώρα πειὰ καιρὸς γιὰ πειράγματα. Οἱ Ἀρβανίτες ἔζωσαν τὸν τόπο καὶ μὲ λυσασμένα γιουρούσια πολεμοῦν νὰ πάρουν τὴν Κιάφα, τὸν Ἀβαρίκο, τὴ Χώνια. Ἄντρες - γυναῖκες σὰ θηρία πολεμοῦν οἱ Σουλιῶτες νὰ σώσουν τὸν τελευταῖο τόπο ποῦ τοὺς ἔμεινε, τὰ τελευταῖα βράχια, τὴν τελευταία λεύτερη γωνιά. Μὲ τριανταεφτὰ ἥρωες κράτησε ὁ Δράκος τὶς ἔξη χιλιάδες τοῦ Βρυώνη καὶ τοῦ Μουχουρντάρη στὸν Ἀβαρίκο. Μὲ πέτρες κατατσάκισαν οἱ Σουλιώτισες τὶς δύο χιλιάδες τοῦ Σιλιχτὰρ Μπότα στὴν Κιάφα. Ὅμως στὴ Χώνια, στὴ Χώνια ποῦ εἶνε τὸ μοναχὸ νερὸ τῆς Κιάφας κι' ἂν τὸ πάρουν οἱ Ἀρβανίτες ἀλλοίμονο, στὴ Χώνια τέσσερες χιλιάδες πλάκωσαν μὲ τὸ Μπάλιο Χούσα, τὸν Ἰσμαὴλ - Πρόνιο καὶ τὸν Ταχὴρ - Τσαπάρη. Ἑκατὸ Σουλιῶτες τὴ φύλαγαν. Βάσταξαν μιά, βάσταξαν δυὸ —τσάκισαν. Ἔτρεξαν νὰ πιάσουν τὸ κορφοβοῦνι καλύτερα νὰ πολεμήσουν ἐκεῖ. Μὰ τὴν ὥρα ἐκείνη ἄντρες, γυναῖκες ροβόλησαν ἀπ' τὸ κορφοβοῦνι τὸν κατήφορο.

— Πίσω! πίσω! Τὸ νερό! Τὸ νερό!

Κ' ἦταν οἱ γυναῖκες φοβερώτερες ἀπ' τοὺς ἄντρες. Σὰ νὰ τὶς ἀγρίευε ὁ κίντυνος τοῦ νεροῦ, ποὺ αὐτὲς τὸ κουβαλοῦσαν κι' αὐτὲς τὸ δούλευαν στὴν πλύση καὶ στὸ ζύμωμα, τοῦ νεροῦ ποῦ αὐτὲς πειὸ καλύτερα ἤξεραν τὴν ἀνάγκη του καὶ τὴν ἀξία του. Ἄλλες μὲ τουφέκια, ἄλλες μὲ τσεκούρια, ἄλλες μὲ ραμπαδόξυλα, ὅλες μὲ χουγιατὰ καὶ μὲ ξεφωνήματα γύρισαν πίσω τοὺς πρωτινοὺς φρουροὺς τῆς Χώνιας, πῆραν μπλαστρὶ τοὺς Ἀρβανίτες, τοὺς ἔδιωξαν ἀπ' τὸ νερὸ καὶ τοὺς κυνήγησαν ἀκόμη πειὸ πέρα. Ὅσους δὲν πρόφτασαν δὲ σκότωσαν.

Πρώτη στὶς πρῶτες ἡ Μόσχω. Κάποια στιγμή, ἀπάνω στὴ φούρια τοῦ πολέμου, καθὼς κυνηγοῦσαν ἀκόμη τοὺς Τούρκους, ἄκουσε ἡ Μόσχω βογκητὸ πίσω ἀπὸ ἕνα σωρὸ πέτρες. Ἀνέβηκε ἀπάνω νὰ ἰδῇ ποιὸς ἦταν. Ἄνοιξαν τὰ μάτια της διάπλατα ἀπὸ ἀνπάντεχο τρόμο. Τὸ μπεγιόπουλο λαβωμένο σερνότουν κατὰ γῆς μὲ τὸ ξερβὶ του χέρι μονόπλατα καὶ στὸ δεξὶ κρατοῦσε τὴν ἀσημένια πιστόλα του ἕτοιμο νὰ τὴν ἀδειάσῃ σ' ὅποιον φανῇ. Λίγο ἔλειψε νὰ τὴν ἀδειάσῃ καθὼς πρόβαλε τὸ κεφάλι τῆς Μόσχως πίσω ἀπ' τὶς πέτρες. Τὴ γνώρισε. Οἱ ματιές τους ἀλλάχτηκαν σὰ μαχαιριὲς μὲ δίκοπα μαχαίρια. Μὰ γλύκανε τοῦ λαβωμένου ἡ ὄψι καὶ μὲ φωνὴ πονεμένη πειὸ πολὺ ἀπ' τὸν ἔρωτα παρὰ ἀπ' τὴ λαβωματιά, εἶπε γλυκά:

— Μόσχω!...

Ἡ περήφανη καπετανοπούλα, μουστωμένη ἀπ' τὸν πόλεμο, ἄδειασε ἀπάνω του σωρὸ μπαταριὲς ἀπὸ ἄγρια βλέμματα. Σάστισε γιὰ μιὰ στιγμὴ καὶ δὲν ἤξερε τί νὰ κάμῃ.

— Μόσχω.... ὁ Θεός... μ' ἔριξε στὰ χέρια σου... τῆς εἶπε πάλι τὸ λαβωμένο, τὸ βαλαντωμένο μπεγιόπουλο κι' ὅλο σερνόταν πρὸς τὰ πόδια της. Τὸ αἷμα του ἔτρεχε.

Νὰ τὸν ἀφήσῃ ζωντανό;... Μὰ τότε πρέπει νὰ σκοτωθῇ αὐτή! Τί θὰ πῇ καὶ τί θὰ μολογήσῃ, μὲ τὸ δίκηο του, ὅλο τὸ Σοῦλι;...

Νὰ τὸν σκοτώσῃ; Κάτι τῆς ἔλεγε στὴν καρδιὰ πῶς ἦταν κρίμα...

Γύρισε τὰ μάτια της ὁλόγυρα. Ὁλοῦθε κυνηγοῦσαν τοὺς ὀχτρούς. Εἶδε μιὰν ἄλλη Σουλιώτισα νὰ σκοτώνῃ ἕναν τσάμη μὲ τὸ τσεκούρι. Εἶδε ἕναν Σουλιώτη νὰ πέφτῃ λαβωμένος ξεφωνίζοντας «μ' ἔφαγαν!» Ἀγρίεψε πάλι. Συγκέντρωσε ἀπάνω στὸ μπεγιόπουλο τὰ πειὸ ἄγρια βλέμματα ποὺ μποροῦσε. Ἄχ! νὰ τὸν σκότωνε μόνο μ' αὐτά!... Τῆς πέρασε ξαφνικὰ ἡ σκέψι πῶς μποροῦσε νὰ σκοτωθοῦν κι' οἱ δυό, νὰ σκοτώσῃ ὁ ἕνας τὸν ἄλλον. Αὐτὸ θἄηταν τὸ καλύτερο!... Αὐτὸ νὰ γίνῃ!

Ἔσκυψε κι' ἄδραξε μιὰ μεγάλη κοτρώνα. Τὴν ὕψωσε.

—Μόσχω!...φώναξε τρομαγμένος ὁ μπέης.

—Ρίξε! τοῦ ἀπάντησε ἐκείνη. Ρίξε τὴ μπιστόλα σου!...

Κι' ὅπως ἀνάγυρε πρὸς τὰ πίσω τὰ χέρια της μὲ τὴν κοτρώνα γιὰ νὰ πάρῃ φόρα καὶ πρόταξε τὰ παρθενικά της στήθη, περίμενε ἐκεῖ κατάστηθα μιὰ φονικὴ μπιστολιά. Περιμένοντάς την ἀπόλυσε τὴν κοτρώνα κατακέφαλα στὸ γαλανὸ μπεγιόπουλο. Τὸ πέτυχε ἐκεῖ ποὺ σημάδεψε.

— Μόσχω!... πρόφτασε νὰ πῇ. Κι' ὅσο νὰ ρίξῃ τὴ μπιστόλα ἦταν νεκρός....

Γ. ΑΘΑΝΑΣ

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΠΟΙΟΥΝΤΑΙ ΤΑ ΕΝΟΙΚΙΑ ΚΑΙ ΟΙ ΤΟΚΟΙ ΤΩΝ ΕΚΠΟΙΟΥΜΕΝΩΝ ΑΚΙΝΗΤΩΝ

Καθ' ἁρμοδίαν ἀνακοίνωσιν μετὰ τὸ τελευταῖον ἐδάφιον τῆς 11ης παρ. τοῦ ἄρθρου 3 τῆς ἀπὸ 13 Αὐγούστου 7)8 1929 συμβάσεως περὶ διαχειρίσεως τῶν μουσουλμανικῶν κτημάτων προστίθεται τὸ ἑξῆς ἐδάφιον:

«Ἐπιτρέπεται ἡ μετὰ τοῦ τιμήματος τῶν πωλουμένων ἀκινήτων κεφαλαιοποίησις τῶν ἐκ τῶν κτημάτων τούτων ὀφειλομένων παρὰ τῶν εἴτε ἀπ' εὐθείας εἴτε διὰ δημοπρασίας ἀναδεικνυομένων ἀγοραστῶν, ἐνοικίων, τόκων ὑπερημερίας καὶ τόκων μεταφορᾶς εἰς τὰς ἀνωτέρω τακτὰς ἡμερομηνίας λήξεως δόσεων, κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπείας, καταβαλλομένου ὑπὸ τῶν ἀγοραστῶν κατὰ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ μεταβιβαστικοῦ τίτλου τοῦ 1)5 ἐκ τοῦ συνόλου τῆς ὡς ἄνω δημιουργουμένης ἀπαιτήσεως, τῶν δὲ λοιπῶν 4)5 ἐξοφλουμένων τοκοχρεωλυτικῶς.»

Ἐπίσης εἰς τὸ τέλος τοῦ ἰδίου ὡς ἄνω ἄρθρου προστίθεται ἡ ἑξῆς ὑπ' ἀριθ. 20 παρ.: «Τὰ ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος πωλούμενα ἐξ ἀνταλλαγῆς ἀγροτικὰ ἐν γένει κτήματα δὲν ὑπόκεινται εἰς ἀπαλλοτρίωσιν ἐπὶ μίαν δεκαετίαν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς πωλήσεώς των.»

—Ἡ λειτουργία τῶν ἐκτιμητικῶν ἐπιτροπῶν

Ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας τῆς Διευθύνσεως τῆς Ἀνταλλαγῆς καθωρίσθη ὁ τρόπος τῆς λειτουργίας τῶν ἤδη λειτουργουσῶν ἐπιτροπῶν ἀφ' ἑνὸς καὶ τῶν συνιστωμένων νέων τοιούτων.

Κατὰ τὴν ἐκδίκασιν θὰ ἀκολουθηθῇ ἡ ἑξῆς σειρά:

α) Θὰ ἐκδικασθοῦν αἱ ὑπολειπόμεναι ἐλάχισται ἐνστάσεις κληρονομικῆς μορφῆς.

β) Αἱ αὐξητικαὶ ἐφέσεις ἐκ μέρους τῶν ἐνδιαφερομένων δικαιούχων καὶ

γ) Αἱ ἐκ μέρους τῆς Δ. Ἀνταλλαγῆς ἀσκηθεῖσαι ἐφέσεις ἐναντίον πράξεων τῶν ἤδη λειτουργουσῶν πρωτοβαθμίων ἐπιτροπῶν ἐμπροθέσμων δηλώσεων, ὁπότε καὶ οἱ ἐνδιαφερόμενοι δικαιοῦχοι θὰ λάβουν τὰς ὁριστικὰς αὐτῶν ἀποφάσεις, αἵτινες καὶ θὰ καταχωρηθοῦν εἰς τὸ β' φύλλον τοῦ Συμπληρωματικοῦ Μητρώου.

Η ΑΝΕΓΕΡΣΙΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΟΙΚΗΜΑΤΩΝ ΕΚ ΤΗΣ ΧΡΗΣΕΩΣ ΤΟΥ 1931

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Προνοίας κ. Ἐμμανουηλίδης συνειργάσθη ἐπανειλημμένως τὰς τελευταίας ἡμέρας μετὰ τῶν ἁρμοδίων προϊσταμένων τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ ὑπουργείου του, ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς προκηρύξεως τῶν σχετικῶν μειοδοτικῶν διαγωνισμῶν διὰ τὴν ἀνέγερσιν τῶν νέων οἰκημάτων ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1930—1931.

Τὰ νέα αὐτὰ οἰκήματα θὰ ἀνεγερθοῦν παραπλεύρως ἤδη ὑπαρχόντων συνοικισμῶν τόσον ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ, ὅσον καὶ εἰς τὰς ἐπαρχίας, καὶ τοῦτο διὰ νὰ ἐπιτευχθῇ ἀραίωσις τῶν κατοίκων αὐτῶν.

Εἰς τὰ νέα οἰκήματα ἐπίσης θὰ ἐγκατασταθοῦν καὶ πρόσφυγες ἐκ τῶν σποραδικῶς ἐντὸς τῶν πόλεων κατοικούντων ἐπὶ ἐνοικίῳ, ἐφ' ὅσον θὰ δηλώσουν ὅτι θέλουν ἀγοράσει τὸ οἴκημα, προκαταβάλλοντες τὴν σχετικὴν προκαταβολήν.

Κατὰ τὰς παρεχομένας πληροφορίας, διὰ τῆς ἀνεγέρσεως τῶν νέων οἰκημάτων, ὡς ἐπίσης καὶ τῆς ἀνεγέρσεως τῶν συνοικισμῶν Ν. Σμύρνης καὶ Ν. Καλλιπόλεως, λύεται πλέον τὸ ζήτημα τῆς στεγάσεως τῶν προσφύγων τοὐλάχιστον εἰς τὴν πρωτεύουσαν καὶ τὴν γείτονα.

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΧΑΡΤΟΠΟΙΪΑΣ

Πρόσκλησις Τακτικῆς Γενικῆς Συνελεύσεως

Ἀποφάσει τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 23 τοῦ Καταστατικοῦ, καλοῦνται οἱ κ.κ. μέτοχοι τῆς Ἑταιρείας εἰς τακτικὴν γενικὴν συνέλευσιν, γενησομένην τὴν 24ην Μαΐου 1930, ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 5ην μ.μ. ἐν τοῖς ἐν Ἀθήναις γραφείοις τῆς Ἑταιρείας (ὁδὸς Ἑρμοῦ ἀριθ. 8), ἔνθα καὶ ἡ ἕδρα αὐτῆς.

Θέματα ἡμερησίας διατάξεως, ἐφ' ὧν θέλει ἀσχοληθῇ ἡ τακτικὴ γενικὴ συνέλευσις, ἔσονται τὰ ἑξῆς:

1) Ὑποβολὴ ἰσολογισμοῦ χρήσεως 1929 καὶ ἐκθέσεων Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ ἐλεγκτῶν.

2) Ἀπαλλαγὴ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ ἐλεγκτῶν πάσης εὐθύνης.

3) Ἐκλογὴ ἐλεγκτῶν διὰ τὸ ἔτος 1930 καὶ καθορισμὸς τῆς ἀμοιβῆς αὐτῶν.

Κατὰ τὸ ἄρθρον 25 τοῦ Καταστατικοῦ, πᾶς μέτοχος, κάτοχος τοὐλάχιστον δέκα (10) μετοχῶν τῆς Ἀνωνύμου Ἑλληνικῆς Ἑταιρείας Χαρτοποιΐας, δικαιοῦται νὰ μετάσχῃ τῶν ἐργασιῶν τῆς γενικῆς συνελεύσεως εἴτε αὐτοπροσώπως, εἴτε δι' ἀντιπροσώπου.

Ἡ ἐπὶ τῶν μετοχῶν κυριότης ἀποδεικνύεται δι' ἀποδείξεως καταθέσεως παρὰ τῷ ταμείῳ τῆς ἡμετέρας Ἑταιρείας ἢ παρὰ τῷ Ταμείῳ Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ἢ παρ' οἱαδήποτε ἐν Ἑλλάδι Ἀνωνύμῳ Τραπεζιτικῇ Ἑταιρείᾳ.

Αἱ ἀποδείξεις καταθέσεως, ὡς καὶ τὰ πληρεξούσια τῶν ἀντιπροσώπων δέον νὰ κατατεθῶσι πέντε (5) τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ὁρισθείσης διὰ τὴν γενικὴν συνέλευσιν εἰς τὰ ἐν Ἀθήναις καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ 8 γραφεῖα τῆς Ἑταιρείας ἐπὶ ἀποδείξει, ἥτις θέλει χρησιμεύσῃ καὶ ὡς εἰσιτήριον διὰ τὴν συνέλευσιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28η Ἀπριλίου 1930

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

[Ἀνώνυμοι ἐπιστολαὶ ἢ ὑπογεγραμμέναι μὲ ψευδώνυμον οὔτε ἐνεργοῦνται, οὔτε τυγχάνουν ἀπαντήσεως. Πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ εἶναι ὑπογεγραμμέναι εὐαναγνώστως μὲ τὸ ὀνοματεπώνυμον καὶ νὰ περιέχουν ὅλα τὰ στοιχεῖα τῶν ὑποθέσεων, περὶ ὧν ζητοῦνται πληροφορίαι. Τὸ Τμῆμα Ἐπαρχιῶν θὰ τηρῇ ἀπόλυτον ἐχεμύθειαν, δημοσιεῦον τὴν ἀπάντησιν ὑπὸ τὰ στοιχεῖα ἢ τὸ ψευδώνυμον ποὺ θὰ ὁρίσῃ ὁ ἀπευθυνόμενος. Πᾶσαι αἱ πληροφορίαι παρέχονται εἰς τοὺς ἀπευθυνομένους εἰς τὸ Τμῆμα Ἀλληλογραφίας τῆς «Πρωΐας» ἀπολύτως δωρεάν.]

κ. Α. Π. Θεσσαλονίκην. Ἀπαιτεῖται ἀπολυτήριον γυμνασίου. Δὲν γίνονται δεκταὶ ὅμως πλέον αἰτήσεις, διότι συνεπληρώθη ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν.

κ. Ι. Δαγόν, Θεσσαλονίκην. Ἠμπορεῖτε νὰ μᾶς στείλετε μαζὺ μὲ τὰ ἀποκόμματα καὶ τὸ ἀντίτιμον τῶν φύλλων ποὺ σᾶς λείπουν, καθὼς καὶ τὰ ταχ)κὰ τέλη, νὰ σᾶς στείλωμεν τὸ βιβλίον.

κ. Ν. Λεβέντην, Λεβίδιον. Ὁμοίως.

κ. Δημ. Παράσχον, Πειραιᾶ. Ἠμπορεῖτε νὰ τὸ λάβετε ἀπὸ τὸ γραφεῖόν μας, πληρώνοντες καὶ τὸ ἀντίτιμον τῶν δύο φύλλων ποὺ σᾶς λείπουν.

κ. Δ. Διάκον, Θεσσαλονίκην. Νὰ ὑποβάλετε, μέσῳ οἱασδήποτε ἀρχῆς, αἴτησιν μετὰ πιστοποιητικοῦ ἰθαγενείας εἰς τὴν ὑπηρεσίαν πολεμικῶν ἀποζημιώσεων.

Τακτικὸν Ἀναγνώστην, Λεβάδειαν. Θὰ ἐκδοθῇ τὸν Ἰούνιον, ὁπότε θὰ ἠμπορέσωμεν νὰ σᾶς προμηθεύσωμεν ἕνα ἀντίτυπον.

κ. Γ. Σαμψών, Αὐστραλίαν. Τὸ βιβλίον τοῦ κ. Βοζίκη ἐξηντλήθη πρὸ πολλοῦ.

κ. Μ. Χατζημιχαήλ, Θεσσαλονίκην. 1) Δὲν ὑπάρχει τοιοῦτος κανονισμός. 2) Ἀποστέλλεται.

κ. Π. Π. Καστρί. Δίδομεν λεπτομερεῖς ὁδηγίας εἰς τὴν πρώτην σελίδα. 2) Θέσεις δὲν ὑπάρχουν, δυστυχῶς, ὅπως νομίζετε. Σχολαὶ ὑπάρχουν πολλαὶ βέβαια. Γράψατέ μας τί θέλετε, νὰ σᾶς δώσωμεν στοιχεῖα.

κ. Μακ. Αἴγιναν. Διευθύνατε τὴν ἐπιστολὴν εἰς τὸ γραφεῖον τῆς «Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως» ὁδὸς Πανεπιστημίου.

Ἐνδιαφερόμενον, Κεφαλληνίαν. Πάντως θ' ἀπαιτηθοῦν διατυπώσεις. Πρέπει ὅμως νὰ τακτοποιήσετε προηγουμένως τὰς στρατιωτικάς σας ὑποχρεώσεις.

κ. Α. Κυριαζῆν, Ποταμὸν Κυθήρων. Μάλιστα.

κ. Α. Λουμάκην, Σπάρτην. Μάλιστα. Νὰ ὑποβάλετε αἴτησιν μετὰ τῶν ἀπαιτουμένων δικαιολογητικῶν εἰς τὸ ὑπουργεῖον Προνοίας.

κ. Κ. Ἠλ. Θεσσαλονίκην. Ἔγιναν προαγωγαὶ πρό τινων ἡμερῶν. Δυστυχῶς δὲν συμπεριλαμβάνεσθε εἰς αὐτάς.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

Προκηρύσσει διαγωνισμὸν διὰ τὴν κατάληψιν θέσεων γραμματέων β' τάξεως ἐν ταῖς Γενικαῖς Διοικήσεσι, ταῖς Νομαρχίαις καὶ Ἐπαρχίαις.

Ὁ διαγωνισμὸς ἐνεργηθήσεται ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τὴν 26 Μαΐου 1930 ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 9 π. μ. ἐνώπιον τῆς οἰκείας ἐπιτροπῆς.

Πλείονες πληροφορίαι παρέχονται εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους ἐν τῷ Ὑπουργείῳ (Τμῆμα Διοικητικόν), ἐν ταῖς Γενικαῖς Διοικήσεσι, ταῖς Νομαρχίαις καὶ Ἐπαρχίαις.

Ὁ Διευθυντὴς ἰατρὸς τοῦ «Εὐαγγελισμοῦ» Γ. Κ. ΗΓΟΥΜΕΝΑΚΗΣ, δέχεται τοὺς ἐκ δερματικῶν καὶ μεταδοτικῶν νοσημάτων πάσχοντας, ὁδὸς Σαριπόλου 8 (ἔναντι βορείας πλευρᾶς Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου), καθ' ἑκάστην 8—12 καὶ 3—7.

Drieu La Rochelle

Μία γυναῖκα στὸ παράθυρό της

Ἕνα γαλλικὸν μυθιστόρημα ἀπὸ τὴν σύγχρονον Ἑλληνικὴν ζωὴν

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 11ον

Ο ΧΡΗΣΜΟΣ ΤΩΝ ΔΕΛΦΩΝ

Ἡ Μαργώ, συνοδευομένη ἀπὸ τὸν Μαλφός, ἐπεριδιάβαζεν ἀνάμεσα στὰ ἐρείπια. Ἐκύτταζε μὲ ὕφος ἀνθρώπου σαστισμένου τὶς ἀναποδογυρισμένες πέτρες. Ὁ συνοδός της ἐπεχείρησε νὰ τῆς ἐνσταλλάξῃ μερικὰ στοιχεῖα ἀρχαιολογίας, ἀλλὰ σὲ λίγο ἐσώπασεν, ἀποθαρρημένος. Ἀκολουθοῦσαν καὶ οἱ δυὸ τοὺς λογισμούς των καὶ ὁ ἄσκοπος δρόμος των προσέδιδε στὰ ἐρείπια τῶν Δελφῶν τὴν ἀταξίαν τῶν αἰώνων τῆς λήθης.

«Δὲν ὑπάρχει —ἐδιαλογιζόταν ἐκείνη— οὔτε ἴχνος ἐμποδίου μεταξὺ τοῦ Μιχαὴλ κ' ἐμένα. Καὶ νὰ σκέπτεσαι πῶς ἀπὸ χρόνια ἤμουν αἰχμάλωτη τοῦ τίποτε. Νὰ τὸ τελευταῖο χαρτὶ τῆς ζωῆς μου, εἶμαι εἰκοσιοχτὼ χρόνων, εἰκοσιοχτὼ χρόνων. Θὰ μιλήσω στὸν Μιχαήλ, θὰ τοῦ τὰ εἰπῶ ὅλα, θὰ τοῦ τὰ φωνάξω ὅλα. Ἀλλὰ ποῦ εἶνε; Ποῦ κρύβεται; Γιατί μὲ ἀποφεύγεις;»

Ἦταν ἕνδεκα τὸ πρωΐ, ὁ ἥλιος ἐφλόγιζεν. Ἡ κούρασις, ὁ φόβος, ὁ πόθος τὴν ἔσπρωξαν μέσα στὸ μουσεῖο. Αὐτὸ τὸ κρατικὸ κτίριο στεγάζει ὅλα τὰ κομμάτια ποὺ μπόρεσαν νὰ ἀποσπάσουν ἀπὸ τὸ ναυάγιο οἱ ἄνθρωποι ἐλπίζουν πῶς τὰ ἐγλύτωσαν ἀπὸ τὸ παμφάγον κῦμα τοῦ χρόνου. Συντρίμματα ἀστραποβολοῦσαν μὲ μιὰν ὠμορφιὰν ἀνίκητη, μιὰν ὠμορφιὰν ποὺ ἐφαινόταν αἰώνια, ποὺ ἦταν ἡ κραυγὴ τῆς νεότητος ἐναντίον τοῦ χρόνου.

—Ἄ! ἂν τἄβλεπεν, ἐν τούτοις, αὐτὰ ἐδῶ, ἐμουρμούρισεν ὁ Μαλφός.

Ἐκείνη τοῦ ἔρριξεν ἕνα βλέμμα ἀπογνώσεως.

Ἐπεριδιάβαζεν, ἀφηρημένη καὶ συντριμμένη. Ἐγοητεύθηκεν ὡς τόσο ἀπὸ ἕνα κεφάλι ἀλόγου· ἡ νευρώδης, παλλομένη γραμμὴ τῆς ἔκοβε τὴν καρδιά. Θὰ ἤθελε νὰ σφίξῃ τὸ ζωντανὸ ζῶο ἐπάνω στὸ στῆθός της. Γιὰ νὰ ξαναζεστάνῃ αὐτὴν τὴν γοητευτικὴ χίμαιρα ποὺ εἶχε πλανηθῇ μέσα στοὺς αἰῶνες ἢ γιὰ νὰ ξαναζεσταθῇ ἡ ἴδια κοντά της; Δὲν ἤξερεν, ὑπέφερε.

«Πόσο μακρυὰ ἔχει ζήσει ἀπὸ ὅλα ὅσα ἐγὼ γνωρίζω. Πόσο σκληρὸς εἶνε γιὰ νὰ μπορῇ νὰ στερῆται ὅλα αὐτὰ τὰ πράγματα ποὺ ἀγαπᾷ; Γιὰ νὰ ζήσῃ λοιπὸν ὁ ἄνθρωπος, πρέπει νὰ μισῇ ὡρισμένα ὡραῖα πράγματα; Ἡ ζωή του εἶνε πιὸ σκληρὴ καὶ ἀπὸ τὸν ἴδιον· ὥστε ἔχει ἀνάγκην λίγης γλύκας, ἔχει ἀνάγκην τῆς γλύκας μου. Ἀλλὰ πόση δύναμις μοῦ χρειάζεται γιὰ νὰ φθάσω ἕως αὐτόν. Ἄ! ἂν μὲ ἤθελεν, ἂν μ' ἐζητοῦσε, θὰ ἐδίσταζα ἆρά γε ἔστω καὶ μιὰ στιγμή;»

Ἐσταμάτησε στὴ μέση τῆς αἰθούσης ὅπου στέκεται ὁ ὡραῖος ἡνίοχος μὲ τὸν μακρὺν ἴσιον χιτῶνα, ποὺ βρίσκεται καὶ στὸ Λοῦβρο. Δὲν ἦταν αὐτὴ ἡ εἰκόνα ποὺ ξαφνικὰ ἐξαναζωντάνεψε τὴν ἐλπίδα της καὶ τὴν ἔκαμε νὰ ξαναβγῇ στὸν ἥλιο, ἀλλὰ ἡ ξαφνικὴ ἰδέα πῶς ὁ Μιχαὴλ ἀγαποῦσε τὰ στήθη της καὶ πῶς γι' αὐτὸν ἦσαν τὸ συγκινητικώτερο πρᾶγμα τῆς ζωῆς.

Ἡ μεσημεριάτικη ζέστη ἐμεγάλωνε, τὸ ξενοδοχεῖο ἦταν ἀρκετὰ μακρυά, ὁ Μαλφὸς τῆς ἐπρότεινε νὰ πᾶνε νὰ καθίσουν μιὰ στιγμὴ κάτω ἀπὸ ἕνα μεγάλο πλάτανο, στὴν ἄκρη τοῦ δρόμου. Ἦταν δυὸ βήματα ἀπὸ τὴν Κασταλία πηγή, ὅπου μιὰ θαυματουργὴ δροσιὰ βγαίνει ἀπὸ τὸ φλογερό, σχισμένο τεῖχος. Ὑπάρχουν τὰ τραπέζια καὶ οἱ πάγκοι ἑνὸς μικροῦ ἀγροτικοῦ καφενείου κάτω ἀπὸ αὐτὸ τὸ περίφημο δένδρο ποὺ ἀπὸ τὴ μιὰ μεριὰ σκιάζει τὸν δρόμο καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη ἁπλώνει τολμηρὰ τὰ κλαδιά του ἐπάνω ἀπὸ τὸν γκρεμό.

Ἤπιαν μαστίχα μὲ νερό, ἀμίλητοι πάντα. Ἔξαφνα ἕνας δυνατὸς καὶ γλυκὸς βόμβος τοὺς ἔκαμε νὰ γυρίσουν τὸ κεφάλι: ἡ Πάκαρντ ἐσταματοῦσε μπροστά τους.

—Ἐσκέφθηκα πῶς θὰ ἤσαστε πολὺ κουρασμένοι γιὰ νὰ γυρίσετε πεζοὶ στὸ ξενοδοχεῖο.

Ὁ Μιχαήλ, χωρὶς νὰ δώσῃ προσοχὴ στὸν Μαλφός, ἐκύτταζεν ἄπληστα τὴν Μαργώ. Μιὰ τρομερὴ δύναμις ἀναπήδησε μέσα της.

—Θὰ πᾶμε νὰ ἰδοῦμε ἀκόμη τὰ ἐρείπια τοῦ Μαρμαρᾶ, ἐφώναξε. Κ' ἐσκαρφάλωσε στὸ σκαλοπάτι. Βάλτε μπρός, θὰ ἀφήσωμε τὸ ἁμάξι λιγάκι πιὸ κάτω.

Ὁ Μαλφὸς ἔρριξε λεπτὰ ἐπάνω στὸ τραπέζι κ' ἐπήδησε καὶ αὐτὸς στὸ ἁμάξι ποὺ εἶχε κι' ὅλας ξεκινήσει. Σὲ λίγο κατέβαιναν ἀνάμεσα στὶς ἐληές. Ἡ Μαργὼ ἄφηκε τὸν Μαλφὸς νὰ τραβήξῃ μπροστὰ καὶ ἀκούμπησε σ' ἕνα δένδρο γιὰ νὰ περιμένῃ τὸν Μιχαήλ. Τοῦ ἐπρόσφερε τὰ χέρια της.

—Σᾶς ἀγαπῶ, τοῦ εἶπε μὲ φωνὴ ραγισμένη.

Ἀκουμπησμένη στὸν κορμό, ἦταν τεντωμένη ἀπὸ ἀγανάκτησι καὶ ἀγάπη. Ἡ λευκὴ σάρκα της, γυαλισμένη καὶ στιλπνωμένη ἀπὸ τὸν ἱδρῶτα, ἔδειχνε μέσ' ἀπὸ τὴ ρὸζ μουσσελίνα ἕνα ἀκαταγώνιστο ἄνθισμα. Ὁ Μιχαὴλ αἰσθάνθηκε τὴ ζωή του πιὸ τραχειὰ καὶ ἀπὸ τὰ δένδρα καὶ ἀπὸ τοὺς βράχους. Τὸ νέο φῶς τοῦ Μάη ἔτρεχεν ἀνάμεσα στὰ δάση καί, πρὸς τὸ μέρος τῆς χαράδρας, ἐγινόταν γαλανὸ καὶ ἁπαλό. Ἀλλὰ ὁ Μιχαὴλ ὑπέφερεν ἀπὸ ἕναν πόθο ἀκράτητον. Τῆς εἶπεν ἕναν ἄγριο λόγο σὰν φυγὰς ποὺ γυρίζει γιὰ νὰ ρίξῃ τὴν τελευταία του χειροβομβίδα.

—Δὲν θὰ σᾶς ξαναϊδῶ πιά. Σὲ μερικὲς ὧρες ὅλα θὰ ἔχουν τελειώσει. Κ' ἐσεῖς θὰ γυρίσετε στὰς Ἀθήνας!

Ἐκείνη ἐκούνησε τὸ κεφάλι της σὰν μεθυσμένη.

—Σᾶς περιμένω, μετὰ τὸ πρόγευμα, στὸ δωμάτιό μου.

(Ἀκολουθεῖ)

ΞΕΝΑΙ ΓΝΩΜΑΙ

ΕΡΩΣ ΚΑΙ ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑΙ

Ὁ Ἐκδοτικὸς Οἶκος Γ. Βασιλείου ἐκυκλοφόρησε πρὸ ἡμερῶν νέαν μελέτην τοῦ κ. Γρ. Στεφάνου, ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἔρως καὶ αὐτοκτονίαι».

Εἰς τὸ ἔργον τοῦτο ὁ συγγραφεύς, βασιζόμενος ἐπὶ ἐπισήμων στατιστικῶν πληροφοριῶν καὶ δεδομένων, ἀποδεικνύει, ὅτι αἱ πλεῖσται τῶν αὐτοκτονιῶν ἐν Ἑλλάδι προέρχονται ἐξ ἔρωτος. Προκατακλυσμιαῖαι σκέψεις καὶ ἀντιλήψεις, προλήψεις καὶ προκαταλήψεις, πρὸ παντὸς δὲ τὸ χρῆμα, ὅπερ καθορίζει σχεδὸν ἀποκλειστικῶς καὶ ἀπολύτως τοὺς γάμους παρ' ἡμῖν, εἶνε οἱ αἰώνιοι κοινωνικοὶ σκόπελοι, πρὸς τοὺς ὁποίους συντρίβονται πολλαὶ καρδίαι, ἐπιζητοῦσαι τὴν εὐτυχίαν αὐτῶν εἰς τὴν δι' ἐρωτικῶν δεσμῶν ἕνωσίν των. Καίτοι δὲ ὁ πλατωνικὸς ἔρως εἶνε ἁπλοῦς ὁραματισμὸς εἰς τὴν Σαχάραν τῆς ζωῆς, μεταβαλλόμενος εἰς αὐχμηρὰν ἔρημον βαθμηδόν, ἐφ' ὅσον τις τὸν πλησιάζει, πρέπει ἐν τούτοις νὰ εἶνε σεβαστὸς ὡς καὶ πάντα τὰ λοιπὰ ἰδεώδη, τοσούτῳ μᾶλλον, καθόσον ἐν τελευταίᾳ ἀναλύσει ἀποσκοπεῖ τὴν γενετήσιον ἐπιλογήν, ἥτις ἀποβαίνει ἐπ' ἀγαθῷ οὐ μόνον τοῦ ἀτόμου, ἀλλὰ καὶ τοῦ εἴδους.

Πολλάκις ὁ ἔρως, ὅστις εἶνε αὐτὴ αὐτὴ ἡ διαιώνισις τῆς ζωῆς, κωλυόμενος, ὁδηγεῖ εἰς τὴν ἐκμηδένισίν της, τὸ γεγονὸς δὲ τοῦτο ἀποδεικνύει ὀρθὸν τὸν ἰσχυρισμὸν τοῦ Λεοπάρντι, ὅτι ὁ Θεὸς ἐδημιούργησε κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν καὶ ὡς διδύμους ἀδελφοὺς τὸν Ἔρωτα καὶ τὸν Θάνατον.

Εἰς τὴν Ἑλλάδα ὁ γάμος θεωρεῖται ἀκόμη ὡς ὑπόθεσις τῶν γονέων, κατὰ τὴν διεκπεραίωσιν τῆς ὁποίας τόσον ἡ οὐρανία ὅσον καὶ ἡ πάνδημος Ἀφροδίτη, ἐλάχιστον διαδραματίζουν πρόσωπον, τῶν πάντων καθοριζομένων καὶ διατασσομένων ὑπὸ τοῦ ἐπικαταράτου Κερδώου Ἑρμοῦ. Καθοριστικοὶ παράγοντες εἶνε σχεδὸν πάντοτε ἐν προκειμένῳ ἡ προὶξ τῆς νύφης ἢ ἡ περιουσία καὶ ἡ κοινωνικὴ θέσις τοῦ γαμπροῦ, δηλαδὴ ἡ ἐμπορικὴ ὄψις τοῦ ζητήματος. Τὸ ὅτι οἱ ἐρχόμενοι εἰς κοινωνίαν γάμου ἔχουν ψυχὴν καὶ σῶμα καὶ δὲν εἶνε δύο ἀντικείμενα συναλλαγῆς, ἐκ τῆς ἑνώσεως τῶν ὁποίων πρόκειται νὰ προέλθῃ μεγαλυτέρα ἀπόδοσις, σπανίως λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν. Διότι οἱ διενεργοῦντες τὴν ἀγοραπωλησίαν ἐνδιαφερόμενοι, ἕνα καὶ μόνον σκοπὸν ἐπιδιώκουν, ἤτοι τὴν εἰς τοὺς συζύγους ἐξασφάλισιν ὅσον τὸ δυνατὸν μεγαλυτέρας ὑλικῆς εὐμαρείας. Τοιουτοτρόπως ὁ Μαμωνᾶς συζευγνύει πρόσωπα, τὰ ὁποῖα ὁ Θεὸς οὐδέποτε θὰ ἐτόλμα νὰ συζεύξῃ καὶ χωρίζει ἀπ' ἀλλήλων ἄτομα, προωρισμένα δι' ἰσόβιον συμβίωσιν ὑπ' αὐτῶν τῶν νόμων τῆς φύσεως καὶ τοῦ Θεοῦ.

Ὁ συγγραφεύς, καταδικάζων τὴν κατάστασιν ταύτην, συμβουλεύει ὅπως ἀφεθῇ μεγαλυτέρα ἐλευθερία εἰς τὸν ἔρωτα καὶ τὸν ψυχικὸν γάμον, διότι ὁ μικρός, ἀλλὰ παντοδύναμος, καίτοι πολλάκις παλίμβουλος καὶ ἀπατηλὸς Θεός, ἀνακοπτόμενος ἐν τῇ δράσει του, ἐκδικεῖται ἀγρίως.

Ἐλπίζομεν, ὅτι ἡ ἀξιόλογος πραγματεία τοῦ κ. Γρ. Στεφάνου θὰ παροτρύνῃ καὶ εἰς ἄλλας μελέτας ἐπὶ τοῦ θέματος.

Α. Δ.

ΧΗΜΙΚΑΙ ΚΑΙ ΜΙΚΡΟΣΚΟΠΙΚΑΙ
ἐξετάσεις οὔρων ἀπολύτου ἀκριβείας.
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ
ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ Α. Κ. ΔΑΜΒΕΡΓΗ
Πανεπιστημίου 51
(Ἔναντι Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης) Τηλ. 73-17

ΙΟΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΛΙΜΙΤΕΔ

Ἀνακοινοῖ εἰς τοὺς καταθέτας της ὅτι ἀπὸ 1ης Μαΐου ὑπεβίβασε τὸ ἀνώτατον ὅριον ἐπιτοκίου τῶν παρ' αὐτῇ καταθέσεων ἐν ὄψει ἀνεξαρτήτως νομίσματος εἰς 4 ο)ο.

Ἡ παροῦσα ἀνακοίνωσις δὲν ἀφορᾷ τὰς καταθέσεις τοῦ Ταμιευτηρίου.

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΧΑΡΤΟΠΟΙΪΑΣ

ΓΕΝΙΚΟΣ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΗΣ 31ης ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1929 (ΕΤΟΣ 3ον)

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ

ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ ΕΝ ΑΙΓΙΩ:				
Γήπεδα	Δρχ.		631.112.9ι	
Τεχνικὰ ἔργα	»	2.538.894.90		
Ἀποσβεννύμ. ἐπὶ 3.124.967.15 10 ο)ο	»	312.496.75	2.226.398.15	
Κτίρια	»	12.544.025.40		
Ἀποσβεννύμ. ἐπὶ 13.284.425.70 3 ο)ο	»	398.532.80	12.145.492.60	
Μηχανήματα	»	31.552.648.30		
Ἀποσβεννύμ. ἐπὶ 33.293.647.25 3 ο)ο	»	998.809.40	30.553.838.90	45.556.842.55
ΕΡΓΑΛΕΙΑ ΚΑΙ ΚΙΝΗΤΑ ΔΙΑΦΟΡΑ				
Ἔπιπλα Γραφείων Δ)σεως Δρ. 214.601.15				
Ἀποσβενν. ἐπὶ 297.795.95 15 ο)ο 44.669.40		169.931.75		
Ἐργαλεῖα Ἐργοστασίου Αἰγίου 477.869.95				
Ἀποσβενν. ἐπὶ 557.295.—10 ο)ο 55.729.50		422.140.45		
Ἔπιπλα Ἐργ)σίου - Κατοικιῶν 312.579.05				
Ἀποσβενν. ἐπὶ 369.907.20 10 ο)ο 36.990.75		275.588.30	867.660.50	
Ἔξοδα Ἱδρύσεως καὶ Ἐγκαταστάσεως Δρ. 3.034.942.15				
Ἀποσβεννύμ. τὸ 1)6 τῶν 4.552.413.25 »		758.735.55	2.276.206.60	3.143.867.10
Ἀποθῆκαι Πρώτων Ὑλῶν ἐν Αἰγίῳ	Δρχ.		21.758.305.75	
» Προϊόντων ἐν Αἰγίῳ	»		7.068.025.10	
» Προϊόντων ἐν Ἀθήναις	»		1.334.954.25	
» Ἐμπορευμάτων ἐν Ἀθήναις	»		351.850.05	
Ἐμπορεύματα διὰ λ)σμὸν τρίτων	»		1.022.289.—	
Ἐμπορεύματα παρὰ τρίτοις διὰ λ)σμόν μας	»		276.056.25	
Ἐνυπόθηκον Δάνειον	»		750.000.—	
Πελάται Ἀθηνῶν καὶ Ἐπαρχιῶν	»		5.072.663.35	
Προσωρινοὶ Λ)σμοί	»		3.076.905.10	
Προμηθευταί	»		153.120.25	
Γραμμάτια Εἰσπρακτέα	»		1.497.013.55	
Ταμεῖον	»		517.957.90	
Ἐγκαταστάσεις καὶ Ἀποθῆκαι Ἐργοστασίων Βουλῆς	»		3.682.156.50	
Χρεῶσται Ἐργοστασίου ὁδοῦ Βουλῆς	»		430.650.45	
Διάφοροι Χρεωστικοὶ Λογαριασμοί	»		3.424.984.—	50.416.931.50
				99.117.641.15
Λογαριασμοὶ Τάξεως (Χρεωστικοί)				7.978.319.—
			Δρχ.	107.095.960.15

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ

Κεφάλαιον Μετοχικόν	Δρχ.	50.000.000—		
Κεφάλαιον Ἀποθεματικὸν Τακτικόν	»	184.981.35		
Ἀποθεματικὰ δι' Ἀποσβέσεις	»	325.736.15	50.510.717.50	
Διάφοροι Τρεχούμενοι	»	26.529.952.45		
Γραμμάτια Πληρωτέα	»	18.436.601.65		
Μέρισμα ἐνεστώσης χρήσεως	»	2.500.000.—		
ΦΟΡΟΙ ΔΗΜΟΣΙΟΥ:				
Φόρος Καθ. Προσ. Μισθωτικῶν ὑπηρεσιῶν	125.723.60			
Φόρος Καθαρᾶς Προσόδου Μερίσματος	763.707.60	889.431.20	48.355.985.30	
Κέρδη καὶ Ζημίαι			250.938.35	
			99.117.641.15	
Λογαριασμοὶ Τάξεως (Πιστωτικοί)			7.978.319.—	
		Δρχ.	107.095.960.15	

ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ: «ΚΕΡΔΗ & ΖΗΜΙΑΙ»

ΧΡΕΩΣΙΣ

Ὑπόλοιπον παρελθούσης χρήσεως	Δρχ.	4.387.615.10	
ΓΕΝΙΚΑ ΕΞΟΔΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ ΑΙΓΙΟΥ:			
Μισθοδοσίαι, Ἀσφάλιστρα, Ἀποζημιώσεις, Ὁδοιπορικά, Ἔξοδα Κατοικιῶν, Γενικὰ ἔξοδα κλπ.		2.425.526.75	
ΓΕΝΙΚΑ ΕΞΟΔΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ:			
Μισθοὶ Δ)σεως καὶ Προσωπικοῦ, Ἔξοδα παραστάσεως, Συμβούλων, ἐνοίκια, φόρος ἐπιτηδεύματος, ἀσφάλιστρα ὁδοιπορικά, ἔξοδα γραφείων, ταχυδρομικὰ κλπ.		1.809.045.40	
Τόκοι, Προεξοφλήματα, Συναλλαγματικαὶ Διαφοραί		3.480.280.60	
ΕΞΟΔΑ ΠΩΛΗΣΕΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΕΡΓ)ΣΙΟΥ:			
Ναῦλοι καὶ Μεταφοραί, Ἀσφάλιστρα, Ἐνοίκια ἀποθηκῶν, Προμήθειαι, Λιμενικοὶ φόροι, ἐκπτώσεις, κλπ.		5.709.855.55	
Ἔξοδα ἐξυπηρετήσεως Ἐμπορ)των Παπύρου		491.829.15	
ΕΞΟΔΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ ΟΔΟΥ ΒΟΥΛΗΣ:			
Κινητήριος δύναμις, Μισθοδοσίαι, Ἐνοίκια, Ἀσφάλιστρα, Τόκοι, Προμήθειαι, Γενικὰ ἔξοδα		1.341.296.25	15.255.831.70
ΑΠΟΣΒΕΣΕΙΣ:			
Τεχνικῶν Ἔργων ἐπὶ Δρχ. 3.124.967.15 10 ο)ο		312.496.75	
Κτιρίων » » 13.284.425.70 3 ο)ο		398.532.80	
Μηχανημάτων » » 33.293.647.25 3 ο)ο		998.809.40	
Ἐπίπλων Γραφείων » » 297.795.95 15 ο)ο		44.669.40	
Ἐργαλείων Ἐργ)σίου » » 557.295.— 10 ο)ο		55.729.50	
Ἐπίπλων Ἐργ)σίου » » 369.907.20 10 ο)ο		36.990.75	
Ἐξόδων Ἐγκατ)σεως » » 4.552.413.25 τὸ 1)6		758.735.55	2.605.964.15
Κέρδος καθαρὸν πρὸς διανομήν			3.699.627.30
		Δρχ.	25.949.038.25

ΠΙΣΤΩΣΙΣ

ΠΩΛΗΣΕΙΣ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ:			
Ἀκαθάριστον κέρδος ἐκ πωλήσεων προϊόντων		Δρχ. 23.612.580.65	
ΠΩΛΗΣΕΙΣ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ ΠΑΠΥΡΟΥ:			
Ἀκαθάριστον κέρδος ἐκ πωλήσεων	28.690.05		
Εἰσπράξεις ἐξ ἐπισφαλ. χρεωστῶν Παπύρου	232.446.60	261.136.65	
ΠΩΛΗΣΕΙΣ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ ΟΔΟΥ ΒΟΥΛΗΣ:			
Ἀκαθάριστον κέρδος ἐκ πωλήσεων προϊόντων		Δρχ. 2.075.320.95	25.949.038.25
		Δρχ.	25.949.038.25

ΔΙΑΝΟΜΗ ΚΑΘΑΡΩΝ ΚΕΡΔΩΝ ΕΚ ΔΡΧ. 3.699.627.30

Τακτικὸν Ἀποθεματικὸν ἐπὶ Δρ. 3.699.627.30 5 ο)ο		Δρχ. 184.981.35
Μέρισμα πρὸς 16 3185 κατὰ Μετοχὴν 3.263.707.60		
Μεῖον Φόρ. Καθ. Προσ. @ 23.40 ο)ο 763.707.60		» 2.500.000.—
Φόρος Καθαρᾶς Προσόδου ἐπὶ Μερίσματος Δρχ. 3.263.707.60 @ 23. 40 ο)ο	»	763.707.60
Ὑπόλοιπον μεταφερόμενον εἰς Νέον	»	250.938.35
		Δρχ. 3.699.627.30

Τὸ πρὸς διανομὴν εἰς τοὺς Μετόχους Μέρισμα ἐκ Δρχ. 12.50 κατὰ μετοχήν, ἐλεύθερον φόρου, πληρωθήσεται μετὰ τὴν ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως ἔγκρισιν τοῦ παρόντος Ἰσολογισμοῦ, ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1 μερισματαποδείξεως. Ἐν περιπτώσει μειώσεως τοῦ φόρου Καθαρᾶς Προσόδου, ἡ διαφορὰ ἀχθήσεται εἰς πίστωσιν τῆς νέας χρήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Ἀπριλίου 1930.
Ἐντολῇ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου

Ὁ Διευθύνων Σύμβουλος
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α. ΓΙΑΝΝΟΥΛΑΤΟΣ

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Λογιστηρίου
ΑΝΤΩΝΙΟΣ Γ. ΤΣΑΜΗΣ

ΑΙ ΣΥΓΚΟΙΝ[illegible]
ΛΟΫΔ ΤΡΙΕΣ[illegible]
«STELLA D' ITALIA» [illegible] Μαΐου ὥρ. 11 Βρινδήσιον [illegible]
«GRAZ», Σάββατον 3 [illegible] Βρινδήσιον [illegible]
«TEVERE», Σάββατον [illegible] Κων)πολιν.
«CAMPITOGLIO» [illegible] ὥρ. 21, Σμύρνην, [illegible] Κων)πολιν, Πύργον [illegible] Ὀδησσόν.
«MERANO», Δευτέραν [illegible] Πάτρας, Βρινδήσιον [illegible] Τεργέστην.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕ[illegible]
ΟΙΚΙΑ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ [illegible] μὲ ἰδιαιτέραν εἴσοδον [illegible] Μουρούζη ἐκ τεσσάρων [illegible] τροῦ καὶ λοιπῶν χρειωδῶν. Πληροφορίαι παρὰ τῷ [illegible] Ν. Χούντρα, Στοὰ Πεσμ[illegible] 12 π. μ. καθ' ἑκάστην [illegible] ρωρῷ τῆς ἐπὶ τῆς λεωφ[illegible] οἰκίας τοῦ κ. Πεσμαζόγλου.
ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ [illegible] τέραν εἴσοδον ἐπὶ τῆς [illegible] Ἀττικοῦ ἐκ τεσσάρων [illegible] λουτροῦ. Πληροφορίαι [illegible] γόρῳ κ. Ν. Χούντρα [illegible] γλου 11—12 π.μ. καθ' [illegible] ρὰ τῷ θυρωρῷ τῆς ἐπὶ [illegible] Κηφισίας οἰκίας τοῦ κ. Πεσμ[illegible]
ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἐπὶ τῆς [illegible] καὶ Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ [illegible] φον ἐν διαμέρισμα ἐκ δώδεκα [illegible] λοιπῶν χρειωδῶν, παραδίδεται [illegible] Πληροφορίαι παρὰ τῷ [illegible] Χούντρᾳ 11—12 καθ' ἑκάστην [illegible] σμαζόγλου καὶ παρὰ τῷ θυρωρῷ [illegible] Λεωφ. Κηφισσίας ἀριθ. 2 [illegible]
ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἐν γραφεῖον [illegible] Στοᾶς Πεσμαζόγλου. Πληροφορ[illegible] δικηγόρῳ κ. Ν. Χούντρᾳ, Στοὰ [illegible] 11—12 π.μ. καθ' ἑκάστην.
ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ μέγα κατάστ[illegible] τὸ Κολωνάκι) ἐπὶ τῆς ὁδοῦ [illegible] φακεῖμ κατάλληλον δι' Ἐδωδ[illegible] Γαλακτοπωλεῖον. Πληροφορίαι [illegible] κηγόρῳ κ. Ν. Χούντρα, Στοὰ [illegible] 11—12 π.μ. καθ' ἑκάστην [illegible] ρωρῷ τῆς ἐπὶ τῆς Λεωφ. Κηφ[illegible] κ. Πεσμαζόγλου.
ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ δύο [illegible] μάτια διὰ Γραφεῖον εἰς τὸν Α' [illegible] Στοᾶς Πεσμαζόγλου, παραδοτ[illegible] ἀντὶ 2.500 δραχμῶν μηνιαίως. [illegible] παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Ν. Χούντρᾳ [illegible] σμαζόγλου 11—12 π.μ. καθ' ἑκάστην.
ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ δύο [illegible] β' ὄροφον ἐν τῇ Στοᾷ Πεσμ[illegible] διδόμενα ἀμέσως, ἀντὶ δύο [illegible] δραχμῶν μηνιαίως. Πληροφορίαι [illegible] δικηγόρῳ κ. Νικ. Χούντρᾳ, Στοὰ [illegible] ζόγλου 11—12 π.μ. καθ' ἑκάστην.
ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ μεγάλη [illegible] κτιστος καὶ ἐστρωμένη [illegible] ληλος δι' ἔπιπλα ἢ δι' [illegible] σεως ἐμπόρευμα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ [illegible] Ἰωακεὶμ ἀντ. μηνιαίου μισθώματος [illegible] λιάδων (2.000) δραχμῶν. Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ [illegible] Χούντρα, Στοὰ Πεσμαζόγλου, 11—12 [illegible] καθ' ἑκάστην καὶ παρὰ τῷ θυρωρῷ [illegible] τῆς Λεωφ. Κηφισσίας οἰκίας Πεσμ[illegible]
ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἄνω ὄροφος [illegible] (ὁδὸς Ἀμορίου 9 - Ἀγ. Παντ[illegible] ἐκ πέντε κυρίων δωματίων, χωλ, [illegible] λουτροῦ καὶ δωματίου ὑπηρεσίας [illegible] ράτσαν. Μὲ εἴσοδον καὶ [illegible] ρα, ἀποθήκην, ἠλεκτρικό, γκάζ [illegible] μα παρκέ). Πληροφορίαι καθ' [illegible] ἄνω: 10—11 π.μ. καὶ 6—7 μ.μ.
ΜΟΝΟΚΑΤΟΙΚΙΑ πολυτελεστάτη [illegible] ον Λεβίδου, ἐκ 12 δωματίων, [illegible] κλπ. χρειωδῶν, ἐνοικιάζεται διὰ [illegible] σχολεῖον ἢ ἄλλην ἐπιχείρησιν. [illegible] Τμῆμα Ἐπαρχιῶν τῆς «Πρωΐας» [illegible]

Α. Ε. Α. Λ. Α[illegible]
ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΑΥΤΟΚΙΝ[illegible] ΛΕΩΦΟΡΕΙΩΝ ΑΘΗΝ[illegible]
ΠΩΛΗΣΙΣ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ ΛΕΩΦ[illegible]
Ἡ Α. Ε. Α. Λ. Α. πωλεῖ [illegible] λίαν συμφέροντας ὅρους 7 λεω[illegible] φορεῖα BERLIET τύπου CBL [illegible] καθὼς καὶ 12 λεωφορεῖα SCE[illegible] ΜΙΑ ἐκ τῶν ἐργασθέντων εἰς [illegible] ὁδὸν Πατησίων καθὼς καὶ [illegible] λο στόκ ἀνταλλακτικῶν διὰ [illegible] αὐτοκίνητα SCEMIA.
Τὰ ἄνω αὐτοκίνητα πωλοῦνται εἴτε ὡς λεωφορεῖα, εἴτε [illegible] ὡς Σασὶ καταλληλότατα [illegible] φορτηγὰ 4 τόννων ταχείας [illegible] φορᾶς δι' οἱαδήποτε εἴδη φορ[illegible] ων, ἀλλὰ κυρίως μοναδικὰ [illegible] μεταφορὰν ἐλαφρῶν ὀγκωδ[illegible] φορτίων. Ἔν τοιοῦτον SCEMIA [illegible] μετατραπὲν εἰς φορτηγὸν [illegible] σκεται εἰς τὸ Γκαρὰζ τῆς Ἑτ[illegible] ρείας ὅπου δύναται νὰ τὸ ἐπισκ[illegible] φθῇ οἱοσδήποτε.
Ἐπίσης πωλοῦνται καὶ χωριστὰ [illegible] αἱ καροσερὶ τῶν ἄνω αὐτοκινή[illegible] των. Ἐπίσης πωλεῖται καὶ ἐν [illegible] χρὸν αὐτοκίνητον φορτηγὸν τύπου MAJOLA.
Πληροφορίαι καθ' ἑκάστην [illegible] πρωΐαν εἰς τὸ Γκαρὰζ τῆς Ἑτ[illegible] ρείας ὁδὸς Πάρνηθος ἀριθ. 6[illegible]

ΠΡΟΕΞΟΦΛΟΥΝΤΑΙ ΣΥΝΤ[illegible] ἐπὶ μετρίᾳ ἀμοιβῇ. Γραφεῖον [illegible] γῶν «Ο ΦΟΙΝΙΞ», ὁδὸς Σοφοκλ[illegible] (Στοὰ Πάππου).

ΤΟ ΕΠΙΜΑΧΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

ΑΙ ΕΛΛΗΝΟΓΑΛΛΙΚΑΙ ΣΧΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΤΟ ΕΛΛΗΝΟ-ΓΑΛΛΙΚΟΝ ΕΜΠΟΡΙΟΝ

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ κ. Γ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ

Ἔχω ἀνὰ χεῖρας τὰ συνολικὰ ἀποτελέσματα (τῆς Διευθύνσεως Στατιστικῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας) τοῦ ἔτους 1929 (1 Ἰαν.—31 Δεκ.), ἀναγράφοντα καὶ τὸ ἑλληνογαλλικὸν ἐμπόριον, ὡς ἐπίσης καὶ τὰς ἐπισήμους στατιστικὰς τῆς Γαλλίας (τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, Διεύθυνσις Τελωνείων) πραγματευομένας τὸ αὐτὸ θέμα διὰ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα. Ἄς ἴδωμεν τί λέγουσιν οἱ ἀριθμοὶ αὐτοί.

Κατὰ τοὺς ἑλληνικοὺς ἀριθμούς, ἡ Γαλλία ἐξήγαγεν εἰς τὴν Ἑλλάδα κατὰ τὸ ἔτος 1929 ἐμπορεύματα ἀξίας δραχμῶν 902.380.000, ἔναντι ἐμπορευμάτων ἀξίας δραχμῶν 867,296.000, τὰ ὁποῖα εἰσήγαγε καθ' ὅλον τὸ ἔτος 1928 ἡ Ἑλλὰς ἐκ Γαλλίας. Κατέλαβε δηλαδὴ ἡ Γαλλία τῷ 1929 τὴν τετάρτην θέσιν μεταξὺ τῶν καλυτέρων προμηθευτῶν τῆς ἑλληνικῆς ἀγορᾶς, ἐρχομένη μετὰ τὴν Γερμανίαν, ἥτις, ἀπὸ ἐτῶν ἤδη, κατέχει τὴν τρίτην θέσιν μὲ ἐμπορεύματα ἀξίας περίπου 1.250 ἑκατομμυρίων δραχμῶν, τὴν Μ. Βρεττανίαν, ἥτις κατέχει τὴν δευτέραν, καὶ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, αἵτινες κατέχουν τὴν πρώτην. Κατὰ τὸ 1928 ἡ Γαλλία ἤρχετο μόνον πέμπτη, τὴν τετάρτην θέσιν κατέχοντος τοῦ Καναδᾶ. Τοῦτο ἔχει μεγάλην, μεγίστην μάλιστα σημασίαν, διότι σημαίνει ὅτι κατὰ τὸ 1929 ἠγοράσαμεν περισσότερα ἐμπορεύματα ἐκ Γαλλίας, ἐπτύξαμεν δηλαδὴ μεγαλυτέρας ἐμπορικὰς σχέσεις μὲ τὴν Γαλλίαν καὶ θὰ ἔπρεπεν ἡ Γαλλία δι' αὐτὸ ὄχι μόνον νὰ κολακεύεται, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐκδηλώνῃ ὀλιγώτερον ἀρνητικῶς τὴν ἱκανοποίησίν της ταύτην, διὰ τῆς αὐξήσεως τοῦ δασμοῦ τῶν οἴνων, τοὐλάχιστον τῶν ἐξ Ἑλλάδος προερχομένων.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἐξαγωγικὸν ἐμπόριον τῆς Ἑλλάδος μετὰ τῆς Γαλλίας, αἱ ἑλληνικαὶ στατιστικαὶ ἀναφέρουν ὅτι κατὰ τὸ ἔτος 1929 ἡ Ἑλλὰς ἐξήγαγεν εἰς Γαλλίαν ἐμπορεύματα ἀξίας 424.655.000 δραχμῶν ἔναντι δρχ. 314.168.000 διὰ τὸ ἔτος 1928. Ηὔξησε δηλαδὴ—κατὰ τοὺς ἑλληνικοὺς ἀριθμοὺς—τὸ ἐμπόριόν μας μετὰ τῆς Γαλλίας κατὰ τὸ ἔτος 1929 κατὰ 110 καὶ πλέον ἑκατομμύρια δραχμῶν. Τοῦτο εἶναι λίαν ἱκανοποιητικόν.

Οἱ ἐπίσημοι, ὅμως, γαλλικοὶ ἀριθμοί, τοὺς ὁποίους καὶ παραθέτω κατωτέρω, πόρρω ἀπέχουσι τῶν ἑλληνικῶν τοιούτων. Καὶ τῷ ὄντι, κατὰ τὴν γαλλικὴν στατιστικήν, ἐξήγαγεν ἡ Ἑλλὰς εἰς τὴν Γαλλίαν, κατὰ τὸ 1929 (1η Ἰαν.—31 Δεκ.), ἐμπορεύματα ἀξίας 117.205.000 φρ. γαλλικῶν, ἤτοι (πρὸς 3 δρ. τὸ φράγκον) δρχ. 351 ἑκατ. δραχμῶν, ποσὸν κατὰ 73 ἑκατ. δρχ. ὀλιγώτερον τοῦ ποσοῦ τῶν ἑλληνικῶν στατιστικῶν, αἱ ὁποῖαι, ἴσως, συμπεριλαμβάνουν εἰς τοὺς ἀριθμοὺς των καὶ τὸ διὰ Γαλλίας διαμετακομιστικὸν ἐμπόριον τῆς Ἑλλάδος δι' Ἑλβετίαν, καὶ ἔναντι φρ. γαλλ. 104 ἑκατ. (312 ἑκατ. δραχμῶν) διὰ τὸ 1928. Ὁ τελευταῖος οὗτος ἀριθμὸς εἶναι ὁ μόνος ὅστις συμπίπτει καὶ συμφωνεῖ μὲ τοὺς ἑλληνικοὺς ἀριθμούς. Διότι, διὰ τὴν γαλλικὴν ἐξαγωγὴν εἰς Ἑλλάδα, κατὰ τοὺς γαλλικοὺς ἀριθμούς, ἔχομεν τὰ ἑξῆς ποσά: Ἔτος 1929: Ἐμπορεύματα ἀξίας φρ. γαλλ. 420.712.000 (ἢ δρχ. 1.262.136.000) ἔναντι φρ. γαλλ. 454.752.000 (ἢ δρχ. 1.364.256.000) διὰ τὸ 1928. Ἔχομεν δηλαδὴ ἐπὶ πλέον διαφοράν, μὲ τοὺς ἑλληνικοὺς ἀριθμοὺς διὰ τὸ 1929, 360 ἑκατ. περίπου δραχμῶν, περὶ τὸ ἓν ἑκατ. λιρῶν στερλινῶν, ὅπερ θὰ ἦτο ἀσυγχώρητον. Δέον ἐν τούτοις νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι πολλὰ ἐμπορεύματα γαλλικὰ ἐμφανίζονται ἀσφαλῶς εἰς τὰς ἑλληνικὰς στατιστικὰς ὡς προερχόμενα ἐκ Βελγίου, ἐπειδὴ ἡ δι' Ἀμβέρσης ἄγουσα εἰς Ἑλλάδα ἐξυπηρετεῖ τὸ ταχύτερον τὰς ἐμπορικὰς ἀποστολὰς τῆς Βορείου Γαλλίας. Δὲν δυνάμεθα ὡς ἐκ τούτου νὰ κάμωμεν οὐδεμίαν παρατήρησιν ἢ καὶ θετικὴν παραβολὴν εἰμὴ μόνον νὰ τονίσωμεν ὅτι ἐνῷ οἱ γαλλικοὶ ἀριθμοὶ τοῦ 1929 ἀναγράφουσι μείωσιν ἐξαγωγῆς πρὸς τὴν Ἑλλάδα κατὰ 100 καὶ πλέον ἑκατ. δραχμῶν (ἐν συγκρίσει μὲ τὸ 1928) αἱ ἑλληνικαὶ στατιστικαὶ ἀναγράφουσιν αὔξησιν εἰσαγωγῆς γαλλικῶν εἰδῶν 35 καὶ πλέον ἑκατ. δραχμῶν, ὅπερ καὶ πιθανώτερον. Δεδομένου ὅτι ἀμφότεραι αἱ στατιστικαί, ἤτε γαλλικὴ καὶ ἡ ἑλληνική, ἀναγράφουσιν αὔξησιν τῶν ἑλληνικῶν ἐξαγωγῶν πρὸς τὴν Γαλλίαν (διὰ ποσὸν κυμαινόμενον ἀναλόγως τῶν στατιστικῶν μεταξὺ 40 καὶ 110 ἑκατ. δραχμῶν), εἶναι πλέον ἢ βέβαιον ὅτι ηὔξησεν ἀναλόγως καὶ ἡ εἰσαγωγὴ γαλλικῶν εἰδῶν εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἀγοράν.

Ἡ ἐπισταμένη αὐτὴ ἐξέτασις τῶν στατιστικῶν δεδομένων δεικνύει πόσον εὐσυνειδήτως καὶ λεπτομερῶς δέον νὰ γίνεται —ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων— ἡ συναρμολόγησις τῶν διαφόρων στοιχείων τῶν κοινοποιουμένων στατιστικῶν ἐὰν ἐπιθυμῶμεν νὰ λαμβάνωνται αὗται σοβαρῶς ὑπ' ὄψιν καὶ ἐπ' αὐτῶν καὶ δι' αὐτῶν κυρίως νὰ διαγράφεται ἡ ἐμπορικὴ πολιτικὴ τῶν ἐνδιαφερομένων κρατῶν.

Ἄς ἐξετάσωμεν ἤδη τί εἰσάγει ἡ Ἑλλὰς ἐκ Γαλλίας καὶ τί ἡ Γαλλία ἐξ ἡμῶν. Ἡ Ἑλλὰς προμηθεύεται ἐκ Γαλλίας ὑφάσματα βαμβακερὰ καὶ μάλλινα ἀξίας 300.000.000 δρχ. Δέρματα ἀξίας 120 ἑκατ. δρχ. Μεταξωτὰ διάφορα ἀξίας 75 ἑκατ. δραχ. Κονσέρβες καὶ παστοὺς ἰχθῦς ἀξίας 100 ἑκατ. δρχ. Μηχανήματα ἀξίας 100 ἑκατ. δρχ. Articles de Paris ἀξίας 150 ἑκατ. δρχ. κλπ. κλπ.

Ἡ Γαλλία, ἀφ' ἑτέρου, ἀγοράζει ἐξ Ἑλλάδος διὰ 30 ἑκατ. δρχ. ἀκατέργαστα δέρματα. Δι' ἕτερα 45 ἑκατομμ. δρχ. ἐπιτραπεζίους καρπούς, διὰ 30 ἑκατ. δρχ. μόλυβδον, δι' 6 περίπου ἑκατ. δρχ. καπνὰ κλπ. κλπ. καὶ διὰ 150 ἑκατ. δρχ. οἴνους. Εἰρήσθω ἐν παρόδῳ ὅτι ἡ Γαλλία, μεταξὺ τῶν πελατῶν τῆς ἑλληνικῆς ἀγορᾶς κατέχει τὴν πέμπτην θέσιν, ἐρχομένη μὲν ἀμέσως μετὰ τὴν Μ. Βρεττανίαν, ἥτις κατέχει τὴν τετάρτην, ἀλλὰ πολὺ ἀπέχουσα τοῦ ποσοῦ, τὸ ὁποῖον καταβάλλει ἡ Ἀγγλία ἐν Ἑλλάδι διὰ τὴν προμήθειαν τῶν ἑλληνικῶν εἰδῶν —ἰδίᾳ τῆς σταφίδος— τὴν ὁποίαν τόσον ἐκτιμᾷ. Ἀρκεῖ ν' ἀναφέρωμεν τ' ἀνάλογα ποσά. Ἡ Γαλλία ἐξ Ἑλλάδος ἀγοράζει ἐτησίως ἐμπορεύματα ἀξίας μόλις 350—400 περίπου ἑκατ. δρχ., ἐνῷ ἡ Μ. Βρεττανία ἄνω τῶν 800 ἑκατ. δρχ. (δηλαδὴ πλέον τοῦ διπλασίου), αἱ Ἡνωμ. Πολιτεῖαι ἄνω τῶν 1.114 ἑκατ. δρχ., ἡ Ἰταλία 1.280 ἑκατ. δρχ. καὶ ἡ Γερμανία 1.615 ἑκατ. δρχ., κατέχουσα τὴν πρώτην θέσιν.

Αἱ ἑλληνογαλλικαὶ δηλαδὴ ἐμπορικαὶ σχέσεις δὲν εἶναι καὶ τόσον ἀνθηραί, ἀπὸ ἑλληνικῆς τοὐλάχιστον ἀπόψεως, διότι ἡ Γαλλία οὔτε καπνὰ ἀγοράζει (μόλις 400 τόννους ἔναντι 8.000 τόννων τοὺς ὁποίους ἀγοράζει ἡ Ἀμερικὴ καὶ τῶν 20.000 τόννων, τοὺς ὁποίους προμηθεύεται ἡ Γερμανία ἐκ τῆς ἑλληνικῆς ἀγορᾶς), οὔτε σταφίδα, ἀλλὰ μόνον οἴνους, τοὺς ὁποίους ἤδη προσπαθεῖ νὰ θέσῃ ἐκποδών. Ἄς μὴ νομισθῇ δὲ ὅτι τὸ παθητικὸν αὐτὸ ἐμπορικὸν ἰσοζύγιόν μας μὲ τὴν Γαλλίαν ἀνέρχεται μόνον εἰς τὰ 475 ἑκατομμ. δρχ. τῶν στατιστικῶν. Ἡ ἤδη τραγικὴ κατάστασις ἐπιδεινοῦται ἔτι περισσότερον ἐκ τῶν ποσῶν τὰ ὁποῖα ἀφίνουσιν ἐν Γαλλίᾳ ἀνεπιστρεπτὶ οἱ Ἕλληνες ταξειδιῶται. Ἡ γαλλοφιλία μας δὲν εἶναι— οὔτε ὑπῆρξε ποτὲ— μόνον αἰσθηματική, ἀλλὰ καὶ ἔμπρακτος. Πᾶς Ἕλλην —ὀλίγον ἀνεπτυγμένος— ὁμιλεῖ τὴν γαλλικήν, γαλλικὸς πολιτισμὸς διέπει τὸ πνεῦμα τοῦ Ἕλληνος, τὸ δὲ ὄνειρον ἑκάστου ἐξ ἡμῶν εἶναι ἢ νὰ ἐπισκεφθῇ τοὺς Παρισίους ἢ νὰ ἐπανίδῃ τὴν Γαλλίαν καὶ τὴν θελκτικὴν πρωτεύουσάν της. Λέγεται, καὶ αἱ πληροφορίαι εἶναι βάσιμοι, ὅτι ἄνω τῶν 125 ἑκατ. φρ. γαλλικῶν (ἓν ἑκατομμύριον λίραι, 375 ἑκατ. δραχμῶν) δαπανῶνται ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων κατ' ἔτος εἰς τὰς διαφόρους γαλλικὰς λουτροπόλεις, εἰς Παρισίους καὶ εἰς τοὺς γνωστοὺς ἐμπορικοὺς οἴκους γυναικείων συρμῶν. Καὶ τὸ ποσὸν αὐτὸ δὲν φαίνεται καὶ τόσον ὑπέρογκον.

Πρέπει λοιπὸν ἡ γαλλικὴ κοινὴ γνώμη ν' ἀντιληφθῇ πόσον θιγόμεθα ὅταν τόσον μᾶς κακομεταχειρίζωνται αἱ Κυβερνήσεις της καὶ ὅταν ἀνὰ πᾶσαν στιγμήν, νέαι ἐμφανίζονται δυσκολίαι, ἐμποδίζουσαι τὴν καλλιέργειαν φιλικωτέρων σχέσεων μεταξὺ τῶν δύο γειτόνων καὶ ἀδελφῶν λαῶν.

Γνωρίζομεν κάλλιστα ὅτι ὁ κόσμος διέπεται ἀπὸ οἰκονομικὰ ἀξιώματα, ὅτι τὸ ἐθνικὸν συμφέρον καὶ ὄχι τὸ εὐρωπαϊκὸν εἶναι ἡ νέα πολιτικὴ ἀνεξαιρέτως ὅλων τῶν πολιτικῶν, ὅτι ἡ αἰσθηματολογία δὲν ὑπολογίζεται πλέον ὡσπαράγαν συσφίγξεως στενωτέρων δεσμῶν μεταξὺ συγγενῶν ἐθνῶν, ἀλλὰ μὴ λησμονῶμεν ὅτι, ἐὰν τινες τῶν παραγόντων τῆς «εὐρωπαϊκῆς ἀγορᾶς» δὲν ὑπολογίσουν δεόντως ἐπὶ τῶν καταναλωτῶν των, οἱ τελευταῖοι οὗτοι, ἐπειδὴ εἶναι περισσότεροι, δυνατὸν νὰ εὕρουν ἄλλους παράγοντας, οἵτινες καὶ θὰ τοὺς λαμβάνουν ὑπ' ὄψιν καὶ θὰ τοὺς ἐκτιμοῦν. Καὶ ὡς παράδειγμα δίδομεν τὴν Γερμανίαν. Ἡ Ἑλλάς, μόνον μὲ ἓν Κράτος ἔχει ἐνεργητικὸν ἰσοζύγιον, τὴν Γερμανίαν, ἥτις ἀγοράζει περισσότερα ἐμπορεύματα ἐξ Ἑλλάδος παρ' ὅσα ἀγοράζομεν ἡμεῖς ἐξ αὐτῆς. Δὲν δύναταί τις δὲ νὰ εἴπῃ ὅτι ἡ Γερμανία ὑστερεῖ ἀπέναντι τῶν ἄλλων προμηθευτῶν τῆς Ἑλλάδος ὡς μὴ βιομηχανικὸν κράτος. Ἡ βιομηχανία της εἶναι τελειοτάτη καὶ ἐν τούτοις, κατὰ τὸ 1929 ἡ Ἑλλὰς ἠγόρασε τὴν αὐτὴν περίπου ποσότητα βιομηχανοποιημένων εἰδῶν καὶ ἐκ Γαλλίας καὶ ἐκ Γερμανίας. Οἱ ἀριθμοὶ εἶναι σαφεῖς: 1.262 ἑκατ. δρχ. αἱ γαλλικαὶ ἀποστολαὶ εἰς Ἑλλάδα, 1.249 ἑκατ. δρχ. αἱ γερμανικαί. Ἀλλὰ τότε διερωτᾶταί τις:—Μεταξὺ δύο προμηθευτῶν παραγόντων τ' αὐτὰ ἀκριβῶς προϊόντα, διατὶ ὁ Ἕλλην καταναλωτὴς δὲν θὰ προτιμήσῃ ἀδιστάκτως ἐκεῖνον ἀκριβῶς, ὁ ὁποῖος εἰς ἀντάλλαγμα, καὶ τοῦ ἀγοράζει τὰ προϊόντα του καὶ δὲν τὸν ἐμποδίζει ἀπὸ τοῦ νὰ ἐκμεταλλεύεται κατάστασιν, τὴν ὁποίαν κατόπιν συμφωνίας τοῦ παρεχώρησεν; Ἡ γαλλικὴ ἀγορά, καὶ τὰ καπνά μας ἔχει ἀποκλείσει καὶ τὴν σταφίδα καὶ ὅλα ἀνεξαιρέτως τὰ προϊόντα μας ἐκτὸς ψιχίων τινῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων συγκαταλέγονται καὶ οἱ οἶνοι.

Πρέπει λοιπὸν τὴν κατάστασιν αὐτὴν μόνη της ἡ Γαλλία ταχέως νὰ ἐπανορθώσῃ, διότι δὲν εἶναι δικαία, ἀπεχθάνεται δὲ ὁ Γάλλος τὴν ἀδικίαν.

Ἡ ἀλληλοεξάρτησις τῶν Κρατῶν τῆς Εὐρώπης εἶναι ὅρος ἀπαραίτητος διὰ τὴν διεθνῆ εὐημερίαν. Αἱ ἐν ἰσχύϊ ἐμπορικαὶ συμβάσεις, τὸ ὑπερθετικὸν τῶν ἀμοιβαίων ὑποχωρήσεων. Ἡ καταστρατήγησις αὐτῶν δι' ἑτέρων ἔτι πλέον προστατευτικῶν — ἀσφαλῶς τὸ τέλος ὁλοκλήρου τῆς εὐρωπαϊκῆς οἰκονομίας.

ΓΕΩΡΓ. ΛΟΥΔ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ
(τέως ἐμπορικὸς σύμβουλος Πρεσβείας Παρισίων)

14—4—30

ΕΚΚΛΗΣΙΣ

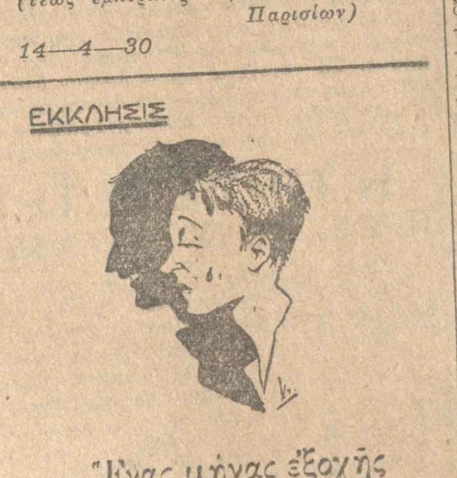

Ἕνας μήνας ἐξοχῆς δίδει στὸ παιδὶ ὑγεία καὶ ζωή
ΕΝΙΣΧΥΣΑΤΕ ΜΑΣ
"ΠΑΙΔΙΚΑΙ ΕΞΟΧΑΙ"
[illegible] ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Διὰ τὴν ἐκπόνησιν μελέτης ἀνεγέρσεως Σανατορίου Μεσσηνίας ἡ «ΙΘΩΜΗ»

Προκηρύσσεται διαγωνισμὸς μελέτης κατασκευῆς Σανατορίου «Ἰθώμη» Μεσσηνίας ἐν τῇ περιφερείᾳ Βυτίνης. Ἔγγραφα, λεπτομέρειαι μετὰ σχετικοῦ τοπογραφικοῦ διαγράμματος τῆς περιοχῆς τοῦ γηπέδου εὑρίσκονται κατατεθειμένα παρὰ τῇ Τραπέζῃ Ἑλληνικῆς Ἐμπορικῆς Πίστεως ἐν Ἀθήναις (Σταδίου 46), ἔνθα οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ λαμβάνωσι γνῶσιν ἢ ἀντίγραφα καθ' ἑκάστην ὥρα 9—12 π. μ. καὶ 3—5 μ.μ. ἀπὸ σήμερον ἕως 22ας Μαΐου ἡμέρας λήξεως ὑποβολῆς τῆς μελέτης.

Ἐν Καλάμαις τῇ 22 Ἀπριλίου 1930
Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἀδελφάτου
† Ὁ Μεσσηνίας ΜΕΛΕΤΙΟΣ

ΠΩΛΕΙΤΑΙ οἰκόπεδον ἐκ 325 πηχ. καὶ δύο προσόψεων, κείμενον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μεσογείων, ἔναντι σχολῆς Χωροφυλακῆς (Τέρμα Ἀμπελοκήπων). Πληροφορίαι: Τ.Τ. «Πρωΐαν».

Ἐπίκαιροι σελίδες

Οἱ Δελφοί

Εἰς τὴν ὡραίαν γῆν τῆς πατρίδος μας, ὑπὸ τὸν οὐρανὸν αὐτὸν τὸν αἴθριον ἐσαεί, ὑφ' ὃν ἐξωογονήθη καὶ ἤκμασεν ἡ τολμηροτέρα τῆς ἐμπνεύσεως ἔξαρσις καὶ ἐπτερώθη ἡ εὐγενεστέρα πτῆσις τῆς διανοίας, εἰς τὴν διαφάνειαν τῆς φωτεινῆς αὐτῆς ἀτμοσφαίρας, ἔνθα τὸ καλλιτεχνικὸν μεγαλούργημα τῆς Ἑλληνικῆς μυθολογίας ἔσχε τὴν πρώτην ἀρχὴν καὶ τὸ ἀνέφικτον εἰς καλλονὴν ὕψος του, μοὶ συνέβη πολλάκις νὰ σκεφθῶ, ἐὰν δὲν ἦτο προτιμότερον νὰ ἐπικαλῆταί τις ἐνίοτε τὴν θέλγουσαν πλάνην καὶ νὰ πιστεύῃ εἰς αὐτήν, καίτοι ἡ πλάνη, μὴ οὖσα ἀλήθεια, δὲν εἶναι οὐδὲ κἂν πιθανότης.

Ἀλλ' εἶνε ὡραῖον νὰ πλανᾶταί τις, ὅταν ζῇ ὑπὸ τὸν ἑλληνικὸν οὐρανὸν καὶ προσατενίζῃ διὰ τοῦ λαμπροῦ αἰθέρος τὰς Ἑλληνικὰς θαλάσσας καὶ τὰς ξηράς, ὅπου ἔζησεν ὁ μεγαλώνυμος κόσμος τῶν προγόνων καὶ ὅπου, εἰς πᾶν βῆμα καὶ βλέμμα, διαβλέπει τις καὶ διαγιγνώσκει τὰ ἀνεξίτηλα ἴχνη τῆς θαυμαστῆς ἐκείνης ζωῆς καὶ ἐργασίας, ἥτις, μοναδικὴ εἰς τὸν κόσμον, δὲν θ' ἀναζήσῃ πλέον οὐδὲ θὰ ἐπαναληφθῇ.

Ἐν τῇ ἀφαιρέσει εὐφροσύνων ρεμβασμῶν τρέπεται τότε τὴν γόησσαν τρίβον τοῦ ὀνειροπολήματος, παρακάμπτων, ἐὰν καὶ ὅταν δύναται, τὴν θετικὴν ὁδὸν τῆς πραγματικότητος, ἥτις πικρίας συνήθως καὶ διαψεύσεις παρουσιάζει καὶ παρασκευάζει εἰς πάντας μέν, ἐξαιρέτως ὅμως εἰς τοὺς ἀφυπνιζομένους ἀπὸ ὀνείρων ποιητικοῦ παρελθόντος ἀπαραμίλλου καὶ ἀνεφίκτου, οἷον τὸ Ἑλληνικόν.

Τὸ συναίσθημα τοῦτο τῆς διεγειρομένης προτιμήσεως ἑνὸς ὡραίου καὶ ἀθώου ψεύδους ἀντὶ τῆς φωτεινῆς ἀληθείας ᾐσθάνθην ἐκ νέου, ὅτε, ἀναπλέων τὸν Κορινθιακόν, ἐφερόμην πρὸς τὸν μυχὸν τοῦ Κρισαίου κόλπου, ὅθεν ἔμελλον νὰ ἀνέλθω εἰς τοὺς Δελφούς.

Ἐπόθουν νὰ πλανηθῶ εἰς τῶν ὀνείρων τοὺς κόσμους καὶ τὰς ἐκτάσεις. Ηὐχόμην νὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ἔπειθον ἐμαυτόν, ὅτι ἡ σήμερον δὲν εἶναι ἡ ἀλήθεια, ἀλλ' ὅτι ἡ ἀλήθεια ἦτο ἐκείνη, ἣν ἤθελον νὰ διοπτεύσω καὶ νὰ προσφωνήσω εἰς τὸ σέλας τοῦ παρελθόντος, ὅτε ἀντὶ τοῦ ἀτμοῦ θὰ με ἔφερε πρὸς τὴν Κρίσαν τὸ ἱστίον τριήρους, συμπλωτῆρα τῶν λαμπρῶν Ἀθηναίων τοῦ πάλαι καιροῦ, οἵτινες, εἰς Πυθιάδα πομπὴν συγκροτηθέντες, ἔπλεον εἰς τοὺς Δελφούς, ἵνα ἐξ ὀνόματος τῆς ἐνδόξου πόλεως θύσωσιν εἰς τὸ Πανελλήνιον Δελφικὸν ἱερόν.

Ὡραῖοι ὡς ὁ Ἀπόλλων, εἰς τὴν λατρείαν τοῦ ὁποίου προσήρχοντο, ἦσαν οἱ Ἀθηναῖοι ἐκεῖνοι. Ζῶντες Ἑρμαῖ Πραξιτέλειοι, Ἀλκιβιάδαι περικαλλεῖς, ὑπὸ τὰς μαρμαρυγὰς τῶν ὀφθαλμῶν τῶν ὁποίων, καὶ ὑπὸ τὴν μελῳδίαν τοῦ στόματος καὶ τῆς λαλιᾶς, ἡρμηνεύετο εἰς τὴν θαυμασίαν γλῶσσαν ἡ θαυμαστὴ σπινθηροβολία τῆς εὐφυΐας των καὶ τοῦ πνεύματος ἡ ἑτοιμότης ἢ τοῦ σκώμματος ἰταμότης, ἀμβλυνομένη εἰς τὴν δριμεῖαν ὀξύτητα αὐτοῦ ὑπὸ ἐπανθούσης προσφυοῦς χάριτος καὶ προαιρέσεως ἀκάκου.

Εἰς τὰ ὀνειροπολήματα τοῦ ἀρχαίου καιροῦ μετεωριζόμενος καὶ τὰς ἐκλιπούσας εἰκόνας τῶν σκηνῶν ἐκείνων ἀναπαριστῶν ἐφανταζόμην πυκνὴν τὴν ναυστολίαν διαπλέουσαν ἐλαφρῶς τὸ ἀπὸ τῆς Ποσειδωνίας πρὸς τὴν Κίρραν καὶ Κρίσαν πέλαγος τοῦ Κορινθιακοῦ. Ἔφθανον ἄχρις ἐμοῦ αἱ χαρμόσυνοι τῆς θεωρίας φωναί. Οἱ ἡμίθεοι τῶν Ἀθηνῶν ἐπεφαίνοντο εἰς τῶν τριήρων τὰ καταστρώματα συνέχοντες τὰς ὑπὸ τοῦ πνεύματος κυμαινομένας χλαίνας ἢ σφηνοῦντες τὰ πλήθη τῶν ἀνθέων, ἅτινα, ἀποκοπέντα ἀπὸ τοὺς Ἀθηναϊκοὺς κήπους καὶ τὴν δρόσον τῆς Ἀττικῆς γῆς περισώζοντα ἔτι ὑπὸ τὰ πέταλά των, εἶχον ἀδρῶς αὐτοὶ καὶ ἀθρόως συμπλέξει εἰς στεφάνους, δι' ὧν ἔστεψαν τὰς πρῴρας τῶν πλοίων των τὸν φαιδρὸν ἐκεῖνον καὶ εὐσεβῆ πλοῦν.

Ἡ θέλγουσα μουσικὴ τῆς πατρίου φωνῆς, ἠχοῦσα ἀπὸ τῶν στομάτων ἐκείνων, φέρεται ἐμμελὴς εἰς τοῦ πελάγους τὸ κῦμα καὶ τοῦ ἀέρος τὸ πνεῦμα. Εἰς ἡμιθέων χείλη ἔθηκαν οἱ θεοὶ τὴν ἰδίαν ἑαυτῶν ἀθάνατον γλῶσσαν καί... τὰ ἴδια γήϊνα πάθη.

Τὸ πᾶν ἐκεῖ εἶναι ἁρμονία καὶ χάρις. Ἁρμονία τὸ φῶς, ἁρμονία ὁ αἰθήρ, ἁρμονία ἡ γλαυκὴ θάλασσα καὶ ὁ κυανοῦς οὐρανός. Καὶ διὰ τῆς ἁρμονίας αὐτῆς τῶν χερσαίων καὶ ἐναλίων καὶ αἰθερίων στοιχείων φέρεται μείζων ἡ ἁρμονία τῆς θείας Ἑλληνικῆς γλώσσης ἣ ἀπηχεῖ εὔμουσον ᾆσμα πρὸς τιμὴν τῶν Θεῶν, τὰ ἱερὰ ἐδὴ τῶν ὁποίων καὶ οἱ βωμοὶ προκύπτουσι διαδοχικῶς εἰς τὰ ὕψη τῶν λόφων, εἰς τὰς κλιτῦς τῶν ὀρέων, εἰς τοὺς αἰγιαλοὺς καὶ τῶν λειμώνων τὰς χαριέσσας ἐκτάσεις.

Ἐν ἀντιθέσει ἐρασμιότητος φύσεως καὶ βλαστήσεως ἐξετυλίσσοντο ἑκατέρωθεν αἱ Πελοποννησιακαὶ ἀκταὶ καὶ αἱ τῆς Στερεᾶς. Ἀριστερᾷ ἤλαυνε πρὸς τὰ νέφη ἡ Κυλλήνη, ἡ γενέτειρα τοῦ Ἑρμοῦ θεοῦ ἐξαιρέτως πρεσβεύει τοῦ [illegible] τὸ πεδίον τῆς Κορίνθου ἡπλοῦτο ἐντεῦθεν καὶ ἡ Κόρινθος αὐτή, ἀπὸ τοῦ πλούτου τῆς ὁποίας ἐπηγορεύθη ὁ Ἀκροκόρινθος, στυλοβάτης ἡδυπαθείας οἷονεί, ἀνέχων εἰς τὸ ἐπιφανέστερον σημεῖον τοῦ ὕψους του τὸν ναὸν τῆς ἐφεστίου Ἀφροδίτης.

Εἰς τὴν θέαν καὶ τὸ ὄνομα τῆς Κορίνθου ἐκφραστικῶς ἀτενίζουσιν ἀλλήλους οἱ νέοι Ἀθηναῖοι. Καὶ ἐν ᾧ αἱ δεξιαὶ συνέχουσιν ἀπὸ τοῦ ἀνέμου τὰς οὔλας καὶ πυκνὰς κόμας, τὸ ὄνομα τῆς Λαΐδος ἠχεῖ ἐμφατικῶς ἐν μέσῳ τῶν ὡραίων ἐκείνων νεανικῶν ὁμίλων, καὶ τοῦ βλέμματος ἡ ἀπαστράπτουσα ἀκτὶς καὶ τῶν μυκτήρων ἡ διαστολή, καὶ τοῦ χείλους ὁ ψίθυρος, καὶ ὁ ἀπὸ τῆς καρδίας ἀνελθὼν φλογερὸς πόθος ἐντείνει τὴν ἔκφρασιν τῶν θείων ἐκείνων μορφῶν καὶ διαπόντιος φέρεται πρὸς τὴν τρυφηλὴν πόλιν, ἥτις ἔθρεψε τὴν ἑταίραν, καὶ ἐν φήμῃ δεσμῷ ἔζησε μετ' ἐκείνης.

Ἡ Σικυὼν φαίνεται προσωτέρω. Τὴν μνήμην τῆς ἐρασμίας καὶ ὡραίας φίλης διαδέχεται ἡ ἀνάπλησις τῆς Σικυωνίας τέχνης, τὸ μεγαλεῖον τῆς χώρας, ὁ πλοῦτος καὶ ἡ ἀκμή, ὅτε εἰς τὰ μέγαρα τοῦ Κλεισθένους προσῆλθε τὸ ἄνθος τοῦ Ἑλληνικοῦ κόσμου διεκδικοῦν τὴν χεῖρα τῆς Ἀγαρίστης. Ὁ ὑπερήφανος καὶ φιλόδοξος πατὴρ τῆς, βλαστὸς ἐνδόξων γλιχόμενος νὰ ἀναστήσῃ διὰ τὸν ἴδιον οἶκον, «ἠθέλησεν Ἑλλήνων πάντων ἐξευρὼν τὸν ἄριστον τούτῳ γυναῖκα προσθεῖναι (τὴν Ἀγαρίστην)».

Ἐὰν ἀποσείσῃς τὸ βαθὺ φίλτρον τῆς κατασχούσης σε γοητείας, βλέπεις ἔρημον τὴν ἀκτήν, καὶ πάσχεις ἀδυνατῶν νὰ ἀνεύρῃς τοῦ Λυσίππου τὸ ἐργαστήριον, καὶ τὸ σοφίας τῆς πολυωνύμου ἐκείνης λαμπρότητος τῆς ἀναδείξασα τὴν Σικυῶνα θαυμαστὴν ἐν τῇ ἀρχεγόνῳ συστάσει αὐτῆς, θαυμαστὴν ἐν τῷ μεσουρανήματι τῆς ἀκμῆς της, καὶ εἰς αὐτὴν ἔτι τὴν μελαγχολικὴν δύσιν της.

Δεξιὰ ἐξελίσσονται τὰ ὄρη τοῦ Κιθαιρῶνος, τοῦ Ἑλικῶνος, τοῦ Παρνασσοῦ. Θὰ ἔλεγε τις ὅτι τὰ λευκὰ νεφύδρια, τὰ διαφανῆ λικνιζόμενα ὑπὲρ τὰς κορυφάς, περιεσώθησαν ὡς χλαῖναι θεῶν ἢ Μουσῶν καὶ Νυμφῶν κρηδεμνα ὑπολειφθέντα ἐκεῖ ἀπὸ τοῦ χρόνου τῆς ἀπηνοῦς ἐξορίας τῶν πατρίων ἐθνικῶν θεοτήτων. Σιγὴ ἐπικάθηται τώρα τὰ βεβηλωθέντα κρησφύγετα, καὶ ἀδιαφορία καὶ λήθη καὶ ἡ σιωπὴ αὐτὴ ἡ λευκὴ ἡ ἀσημένια ἐξεγείρουσα σε μὲ χλεύης ἢ σκώψιν τὸ ὕψος μουσολήπτων ποιητῶν [illegible] βασμῶν. Τὸ πλάσμα ὅμως, τὸ ὄνειρον, αὐτὸ τὸ ψεῦδος, ψεῦδος χαρίεν καὶ ἀκίνδυνον, εἶναι ἡ ὡραία ἐποχή, ἣν ἐπικαλεῖσαι, καὶ εἰς τὴν ἐπιφοίτησιν τῆς ὁποίας ἐκλύεσαι. Τῆς εἰδωλολατρικῆς Ἑλλάδος τὸ ὀνειρῶδες καὶ σύμβολον ἰνδάλμα προσφωνεῖς θεωρῶν τὰς ἐκτάσεις ταύτας, ἃς ὑπόπτευες διέσχιζεν ὁ Ἑρμῆς καὶ ὅπου ὠρχοῦντο αἱ Νύμφαι εἰς τοὺς Ἑλικωνίους δρυμούς, καὶ ὁ ξανθὸς Μουσηγέτης ἦγε τὸν χορὸν καὶ διέχεε τῆς λύρας του τὰς μελῳδίας εἰς τοὺς ἐρήμους καὶ ξηροὺς τόπους. Ἐκεῖνο εἶναι ἡ πραγματικότης, τοῦτο, ἡ σήμερον, εἶναι ἡ φανταστικότης. Δὲν θὰ ἦτο ἆρά γε συγγνωστότης, ἐὰν ἐθυσίαζε τὴν ἀλήθειαν εἰς τὴν πλάνην, ἐὰν ἐπόθει τὸ ἐράσμιον ἐκεῖνο ψεῦδος τῶν Ἑλικωνιάδων καὶ Παρνασσιάδων Νυμφῶν, λατρευτὴς δὲ τοῦ φωτεινοῦ Ἀπόλλωνος ἐφέρετο μετὰ πίστεως πρὸς τὸ Δελφικὸν ἱερόν, ἵνα θύσῃ ἐκεῖ καὶ μαντευθῇ;

Σφοδροὶ ἄνεμοι καταφέρονται ἀπὸ τῶν ἐγγὺς ἀκρωρειῶν τῆς Στερεᾶς. Εἰς φθινοπωρινὰς ὥρας ἀσμενίζει πρωΐμως ὁ Παρνασσὸς νὰ ἐπιδείξῃ τὸ αὐστηρὸν μεγαλεῖον ἡμέρας χειμερινῆς. Ἀλλ' εἰς τὸ κλίμα τῆς Ἑλλάδος ἡ δριμύτης τῶν στοιχείων ἀμβλύνεται, πρὶν ἀκόμη ἀκμάσῃ. Ἤδη παραπλέομεν δεξιόθεν τὸ ἀκρωτήριον, ὅπου ποτὲ ἡ Κρίσα, ἡ ἀντίπαλος τῶν ἱερῶν Δελφῶν, ἢ τὰ ἀντίποινα τῆς ἐχθρότητος ἀδρῶς καὶ πικρῶς ἀποτείσασα διὰ τοῦ ξίφους καὶ τῆς ἀρᾶς τῶν Πανελλήνων.

Προσωτέρω ἔτι, εἰς ἐρημίαν μελαγχολικήν, ἁπλοῦνται αἱ θέσεις, ἔνθα ἤνθησεν ἡ Κίρρα, παρ' ἣν ἐκβάλλει ὁ Πλεῖστος, ἄγων τὸ νᾶμα αὐτοῦ διὰ τῆς ἱερᾶς Δελφικῆς διασφάγος. Ἐπίνειον τῶν Δελφῶν ἄλλοτε παρέδωκεν ἡ Κίρρα τὰ σκῆπτρα πρὸς τὴν ἀπωτέρω, κατὰ βάθος τοῦ Κρισαίου κόλπου, συνοικισθεῖσαν σύγχρονον Ἰτέαν, μὲ τὸ συμβολικὸν ὄνομα τῆς θέλουσαν ἴσως νὰ θρηνήσῃ τὸ ἀφανισθὲν ἐκεῖνο μεγαλεῖον τῆς Δελφικῆς ἱερότητος καὶ ἀκμῆς. Ὑπεράνω ἀνατείνεται ὁ Παρνασσός, «ἱεροπρεπὴς» ἀληθῶς, εἰς τὰς χθαμαλωτέρας κατὰ μέσον ὑπωρείας τοὺς πρώτους οἴκους τοῦ ἄρτι συνοικισθέντος χωρίου Καστρί, μικρὸν πέραν τοῦ ὁποίου καὶ δεξιόθεν ὑπῆρξαν οἱ Δελφοί, ὧν ἀνεσκάφησαν πρό τινος τὰ ἐρείπια. Κατὰ τὰ κατώτερα κράσπεδα τοῦ ὄρους, ἀπὸ ἐκτάσεως χλοερᾶς κήπων καὶ φυτειῶν, προβάλλει ἡ εὔκτιστος, ἡ κομψὴ καὶ γραφικὴ κώμη τοῦ Χρισοῦ, κατὰ παραφθορὰν πιθανῶς τῆς ἀρχαίας Κρίσης. Πυκνὸς ἐλαιὼν ἐκείνεται ἀπὸ τοῦ ἄχρι τῆς παραλίας, σκέπων τὸ Κρισαῖον πεδίον καὶ ὑπὸ τοῦ Πλείστου ἀρδευόμενος, ὅταν ἐν ὥρᾳ χειμῶνος, κατακυλίῃ πρὸς τὴν ἀκτὴν τῆς Κίρρας τὰ ὁρμητικὰ ὕδατα ὁ ὑμνηθεὶς οὗτος ποταμίσκος.

Ὅταν προσαναβῇς τὰ περὶ τὸ Χρισὸν ὑψώματα, ἀποθαυμάζεις τὴν ὑποκειμένην χαρίεσσαν κοιλάδα, ὑπὲρ ἣν ἀγριωπὴ ὑψοῦται ἡ Κίρφις. Εἰς τὸ πεδίον αὐτὸ ἐτελοῦντο τὰ Πύθια, ἡ περιφανεστάτη ὕπαιθρος καὶ Πανελλήνιος ἀθλητικὴ ἑορτὴ μετὰ τὰ Ὀλύμπια.

Τὸ ὅλον τῆς σκηνογραφίας ταύτης, ἡ ἥμερος καὶ ἀγρία τοποθεσία, αἱ πόρρω γλυκεῖαι ἢ αὐστηραὶ ἀπόψεις, ἡ ἀνάπλησις τῶν Πυθικῶν ἀγώνων, ὁ κυανοῦς Κρισαῖος κόλπος εἰς τὸ βάθος, τὸ δάσος τῆς ἐλαίας παρὰ τὴν ἀκτὴν καὶ εἰς τὸ πεδίον, ἡ ὑποφαινομένη νάπη, ἣν τοῦ Παρνασσοῦ καὶ τῆς Κίρφεως αἱ ἀκρώρειαι ἀπαρτίζουσιν ἑκατέρωθεν, σὲ εἰσάγουσι βαθμηδὸν καὶ ἐναλλὰξ εἰς τὴν ἔντονον μεγαλοπρέπειαν τῆς εἰκόνος τῶν Δελφῶν, οὓς θὰ ἴδῃς μετ' ὀλίγον. Καίτοι σύγχρονος, ἀνεπαισθήτως ὅμως καὶ χωρὶς νὰ τὸ ἐννοήσῃς, μεταβάλλεσαι τότε εἰς ἀρχαῖον ἐθνικὸν προσκυνητήν, προσπελάζοντα ἐμφόβως τὸν κέντρον ἐκεῖνο τῆς γῆς, ὅπου μῦθοι καὶ παραδόσεις ἱεραὶ συνελέχθησαν καὶ ὅθεν ἐξεπορεύθη εὐεργετικὴ ἐν τῇ πλάνῃ καὶ τῇ ἀσαφείᾳ αὐτῆς ἐπιρροή, ἐπωφελῶς ἀσκηθεῖσα, συνεχῶς δὲ καὶ σωτηρίως, ἐπὶ τοῦ τότε γνωστοῦ κόσμου. Μεταγενέστερος τῆς Δελφικῆς ἀκμῆς ἐπισκέπτης καὶ ἐκτιμητής, ὁ Πλούταρχος, καίπερ ἀπιστῶν διὰ τοῦ ὅλου τῶν σχετικῶν περὶ Δελφῶν συνταγματίου του, τίθησιν οὐχ ἧττον εἰς τὸ στόμα ἑνὸς τῶν διαλεγομένων ἐν τῷ «Περὶ ἐκλελοιπότων χρηστηρίων» τὰ ἑξῆς δυνάμενα νὰ παράσχουν εἰκόνα ἀληθῆ τῆς εὐτυχοῦς ἐπιδράσεως τοῦ Δελφικοῦ μαντείου ἐπὶ τῶν τυχῶν ἀτόμων καὶ τῶν ἐθνῶν. «Καὶ λογιζόμενος», λέγει «πηλίκων ἀγαθῶν τουτὶ τὸ μαντεῖον αἴτιον γέγονε τοῖς Ἕλλησιν ἔν τε πολέμοις καὶ κτήσεσι πόλεων, ἔν τε λοιμοῖς καὶ καρπῶν ἀφορίαις, δεινὸν ἡγοῦμαι μὴ Θεῷ καὶ προνοίᾳ τὴν εὕρεσιν αὐτοῦ καὶ ἀρχὴν ἀλλὰ τῷ κατὰ τύχην καὶ αὐτομάτῳ ἀνατίθεσθαι».

Ἕτερος δὲ συγγραφεύς, πολὺ μεταγενέστερος τοῦ Πλουτάρχου, ὁ Ἡλιόδωρος, ἐν τῷ γ' βιβλίῳ τῶν «Αἰθιοπικῶν» αὐτοῦ ζωγραφεῖ ὡς ἑξῆς τὸ κλεινὸν καὶ ἱερὸν ἐνδιαίτημα τῶν Δελφῶν διὰ τῶν λόγων, οὓς θέτει εἰς τὸ στόμα τοῦ Αἰγυπτίου ἱερέως Καλασίριδος «...Πυνθανόμενος δ' εἶνε τινα Δελφούς, Ἑλληνίδα πόλιν καὶ ἱερὰν μὲν Ἀπόλλωνος, θεῶν δὲ τῶν ἄλλων τέμενος, ἀνδρῶν δὲ σοφῶν ἐργαστήριον, θορύβου δὲ δημώδους ἐκτὸς ἀνῳκισμένον, ἔστελλον εἰς ταύτην ἐμαυτόν... Ἐπεὶ δὲ ἐπέστην, ὀσμή με ὡς ἀληθῶς θεία προσέβαλεν αὐτόθεν καὶ τά τε ἄλλα ἡ πόλις διαίτημα κρειττόνων ἔδοξε καὶ οὐχ ἥκιστα τῇ φύσει τῆς περιοχῆς».

Τοιοῦτος ὁ σεπτὸς χῶρος, εἰς ὃν θὰ εἰσέλθωμεν μετὰ μικρόν, καὶ οὗτινος ἡ ἐπὶ τὸ πλεῖστον τιμὴ τῷ ἱερῷ τούτῳ διὰ τὸ χρηστήριον συνέβη δόξαντι ἀψευδεστάτῳ τῶν πάντων ὑπάρξαι· προσελάβετο δέ τι καὶ ἡ θέσις τοῦ τόπου», ὡς ἐγνωμάτευσεν ὁ Στράβων (βιβλ. θ' 3).

Ἐὰν εἰς τὴν ἐθνικὴν ἱερότητα τῶν Δελφῶν προσθέσωμεν καὶ τὴν λαμπρότητα τῶν ἐκεῖ ἀναθημάτων εἰς μυριάδας ἀνατεθέντων ἀπὸ δὲ τῶν κατὰ χώραν ἐπιγραφῶν καὶ τῆς αἰτίας τῆς ἀναθέσεως τῶν ἀχθῶμεν εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι οἱ Δελφοὶ ἦσαν ὑπό τινα ἔποψιν Πανελλήνιον ἐθνικὸν πάνθεον, ἔνθα ἕκαστος λαὸς Ἑλληνικὸς ἐφιλοτιμεῖτο νὰ διαιωνίσῃ τὰς ἰδίας ἑαυτοῦ δόξας διὰ τῶν λαμπροτέρων ἀριστουργημάτων τῆς συγχρόνου τέχνης, θὰ ἐντείνωμεν ἔτι τὴν λατρείαν ἡμῶν πρὸς τὸν μικρὸν καὶ περιωρισμένον τόπον, ὅστις εἶδεν ἀθρόους ἐν ἀθρόᾳ προσευχῇ προσπίπτοντας τοὺς Πανέλληνας, καὶ ὑπὸ τὴν μεγαλοσθενῆ χρησμὸν τοῦ Λοξίου διαιτῶντας τὸν Πανελλήνιον σύνδεσμον καὶ τὴν ἄλυτον ἑνότητα τοῦ Ἑλληνικοῦ, ὅπερ οὐδὲν συμφέρον καὶ οὐδεμία διαίρεσις ἐχώριζε πλέον ὑπὸ τὴν Δελφικὴν ἐκεχειρίαν καὶ ἀδελφότητα.

Ὁ φυσικὸς νόμος τῆς παρακμῆς παντὸς γηΐνου κατασκευάσματος δὲν ἀφῆκεν ἀθίκτους τοὺς Δελφούς. Κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Στράβωνος, ἀκμάσαντος κατὰ τοὺς χρόνους τῆς τοῦ Χριστοῦ γεννήσεως, ἐνῶ μὲν ὀλιγωρεῖται πως τὸ ἱερόν, πρότερον δ' ὑπερβαλλόντως ἐτιμᾶτο· δηλοῦσι δ' οἵ τε θησαυροί, οὓς καὶ δῆμοι καὶ δυνάσται κατεσκεύασαν, εἰς οὓς καὶ χρήματα ἀνετίθεντο καθιερωμένα καὶ ἔργα τῶν ἀρίστων δημιουργῶν, καὶ ὁ ἀγὼν ὁ Πυθικὸς καὶ τὸ πλῆθος τῶν ἱστορουμένων χρησμῶν».

Ἀλλ' ὅμως οἱ μῦθοι, τὸ ἔπος, ἡ λύρα, τὸ χορικὸν ᾆσμα, ἡ ἱστορία ἐξαίρουσιν ἔτι τὴν καὶ πάντοτε τὴν ἀκήρατον δόξαν τῶν Δελφῶν. Ἐκεῖ, κατὰ τὴν πάλαι κοινὴν φήμην, ἦτο τὸ κέντρον τῆς γῆς, ὁ ὀμφαλὸς αὐτοῦ τοῦ πλανήτου, ἔνθα συνηντήθησαν οἱ ὑπὸ τοῦ Διὸς ἀπολυθέντες ἀντιθέτως ἀετοί, καὶ ὅπου ἄσβεστον, ὑπὸ Ἑστιάδων συντηρούμενον, ἔκαιε τὸ ἱερὸν πῦρ. Ὁ Αἰσχύλος (Χοηφ. 1033) εἰσάγει τὸν Ὀρέστην λέγοντα.

...Προσίξομαι
μεσόμφαλόν θ' ἵδρυμα Λοξίου πέδον
πυρός τε φέγγος ἄφθιτον κεκλημένον...

Καὶ ὁ Εὐριπίδης (Ὀρέστ. 320), εἰσάγων τὸν χορὸν δεόμενον εἰς τὰς φρικτὰς Εὐμενίδας καὶ ἐλεήσαι τὸν Ἀγαμέμνονος γόνον, τίθησιν εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ τοὺς ἑξῆς σχετικοὺς στίχους.

...Ὁ Φοῖβος
ἔλακε, ἔλακε δεξάμενος ἀνὰ δάπεδον,
ἵνα μεσόμφαλοι λέγονται μυχοί.

Ἀνατεινομένη ἡ Ἑλληνικὴ μυθολογία καὶ ἀλληγορία ὑπὲρ τὰς κορυφὰς τῶν κύκλῳ ἐνδόξων ὀρέων προσδίδει καὶ αὐτὴ εἰς τοὺς Δελφούς, διὰ τῶν ὀνειρωδῶν πλασμάτων της, μεγάλων θελκτικώτερον παντὸς ἄλλου καὶ γοητείαν μεθυστικωτέραν οἱασδήποτε ἄλλης ὁμοειδοῦς. Τῆς γοητείας ταύτης καὶ τοῦ ὀνείρου αἰσθανόμενος τὸ ἀκαταμάχητον θέλγητρον ὁ κόσμος προσέρχεται ἀθρόος σήμερον εἰς τοὺς Δελφούς, ἀλλότριος μὲν τὴν πίστιν, ἥτις ἤκμασεν ἀλλ' ἔδυσεν ἐδῶ, οἰκεῖος ὅμως πρὸς τὸν εὐγενῆ ἐνθουσιασμὸν τὸν ἀπὸ τῆς μελέτης τοῦ ἀρχαίου Ἑλληνικοῦ κόσμου πορευόμενον καὶ ἀπὸ τῆς ἱερότητος τῶν χρηστηρίων αὐτοῦ, ἰδιαιτέρως τοῦ Δελφικοῦ, ἐξαιρόμενον καὶ ἀγαλλόμενον.

Δὲν δύναταί τις νὰ πιστεύῃ πλέον εἰς τὸν Ἀπόλλωνα καὶ τοὺς χρησμούς του· θὰ ἤθελεν ὅμως νὰ ζήσῃ μετ' αὐτοῦ. Καὶ ζῇ, ὅταν ὑπὸ τῆς μόνωσιν τῆς Δελφικῆς ζωῆς, ὑπὸ τὴν βαθεῖαν ἐντύπωσιν τῆς τοπογραφίας καὶ εἰς τῶν σταχασμῶν τὰς ἐξάρσεις, θεωρῇ τὰ μεγαλόφωνα ἴχνη τῆς λατρείας ἐκείνης καὶ τῆς ζωῆς, ἥτις πάλλεται ἔτι, καίτοι νεκρά, καὶ εἶναι ἀκόμη ἁγία παρὰ πάσαν τὴν ἀπὸ τοῦ ἀδύτου καὶ τοῦ ναοῦ φυγάδευσιν τῆς μαντικῆς θεότητος, ἥτις μετὰ τῆς γῆς ἠρήμωσε καὶ τὰ ἱερά. Ἔρχονται ὅμως στιγμαί, καθ' ἅς, ὑπὸ ἀνεξήγητον ἄλλῃ αἰσθητὴν ἐπίδρασιν, λατρεύει ἐδῶ καὶ ἐπικαλεῖσαι τὸν Ἀπόλλωνα. Καίτοι ἄπιστος εἰς τὴν θεότητά του, τὸν ἐπίζητεῖς ὅμως, κατὰ στιγμὰς δ' αἰσθάνεσαι, ὅτι τῆς λατρείας του τὸ εὐσεβὲς δέος δὲν κατέλιπεν ἔτι τοὺς Δελφοὺς μετὰ τοῦ Θεοῦ.

Τὸν ἐπεκαλέσθην καὶ ἐγὼ τὸν φωτεινὸν αὐτὸν Φοῖβον ἅμα προσατενίσας τὰ ἐρείπια τοῦ ἱεροῦ του, ὅπου ἀκεραία εἰς τὴν ἀκεραιότητα τῶν ἔζησεν ἡ δόξα αὐτοῦ, καὶ ἡ τοῦ χρηστηρίου του. Καὶ λάτρης του πιστός, βεβαπτισμένος εἰς τὸ μαρμαῖρον φῶς τῆς ὑλικῆς λαμπρότητός του, τῆς φαεινοτέρας ἔτι ἀπὸ τὴν ἔννοιαν τῆς ἰδεολογικῆς παραστάσεως αὐτοῦ, ἔμελψα σιωπηλῶς ψιθυρίσας τοὺς εἰς αὐτὸν ἀφιερωθέντας στίχους τοῦ Ὁμηρικοῦ ὕμνου, ὅτε ὁ ξανθὸς Φοῖβος...

...ἷξεν εἰς Κρίσαν ὑπὸ Παρνησὸν νιφόεντα
κνημὸν πρὸς ζέφυρον τετραμμένον, αὐτὰρ ὕπερθεν
πέτρη ἐπικρέμαται, κοίλη δ' ὑποδέδρομε βῆσσα
τρηχεῖ' ἔνθα ἄναξ τεκμήρατο Φοῖβος Ἀπόλλων
νηὸν ποιήσασθαι ἐπήρατον, εἶπέ τε μῦθον·
Ἐνθάδε δὴ φρονέω τεύξειν περικαλλέα νηὸν
ἔμμεναι ἀνθρώποισι χρηστήριον (282-288).

Καὶ οὕτως ἐδῶ, εἰς τὴν γῆν τῶν Δελφῶν, ἐν τῷ κόσμου τὸν ὀμφαλόν, ἐθεμελίωσεν ὁ Φοῖβος τὸν σεπτὸν γήϊνον οἶκόν του, ὁπόθεν, ὑπὸ τὸ μυστήριον τῆς θεότητος αὐτοῦ, ἐξήγγελλε τὰ σεβαστὰ αὐτοῦ θέσφατα, τὰ φιλάνθρωπα, ὧν τὸ κῦρος πανταχοῦ ὑπῆρχεν ἀπρόσβλητον.

Ἐμβάλλεται βαθέως τὸ θέαμα καὶ ἡ ἱερότης τῆς γῆς αὐτῆς, ἡ θεμελιώσασα εἰς θρησκείας ἀπόρρητα καὶ λαμπρυνθεῖσα ἀπὸ τῆς ποιήσεως τῆς αἴγλην καὶ τῆς ἱστορίας τὴν ἀφήγησιν. Τὸ κατ' ἐμὲ ἀφιερώσας εἰς τὴν προστασίαν τοῦ Λοξίου τὴν ἄσημον καὶ βέβηλον ὕπαρξίν μου εὐθὺς ἅμα τῇ πρώτῃ εἰς τοὺς Δελφοὺς εἰσόδῳ μου, προσῆλθον εἰς τὸ μαντεῖον του σύγχρονος μέν, ἀλλ' εἰς τὸν κόσμον τοῦ ζῶν, καὶ ἀπὸ τὸν κόσμον τοῦ ἐμπνεόμενος. Ἐνδόμυχον πικρὸν παράπονον, ἐκπηγάζον ἀπὸ τῆς καρδίας, ἀνήρχετο ἄχρι τοῦ χείλους· τὸ παράπονον διατὶ νὰ μὴ δύναμαι νὰ ζητήσω ἀπὸ τὴν Πυθίαν τὸν χρησμὸν ἄλλον ἢ μόνον τὸν χρησμόν· διὰ τί δὲν ζῇ πλέον αὐτὸς καὶ δὲν βαυκαλίζει πλέον τὸν κόσμον μὲ τὰ προφητικὰ καὶ τὰ λοξὰ του μαντεύματα ὁ Ἄναξ Ἀπόλλων, δι' ὧν ἔπλασεν ἐδῶ χρυσᾶν πλάνην καὶ ἐράσμιον ψεῦδος, τοσοῦτον ὅμως εὐστοχον καὶ σοφὸν ἐν τῇ ἀσαφείᾳ του, ὥστε νὰ ἐπόθει τις τὸ ἤκουεν ἐκ νέου καὶ νὰ εἶχεν ἔτι τὴν δύναμιν νὰ πιστεύσῃ εἰς αὐτό.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΠΑΓΑΝΕΛΗΣ

Η ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΟΥ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΡΟΧΘΕΣΙΝΗΝ ΕΤΗΣΙΑΝ ΤΑΚΤΙΚΗΝ ΓΕΝΙΚΗΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΝ ΤΩΝ ΜΕΤΟΧΩΝ

Η ΠΟΡΕΙΑ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΚΑΤΑ ΤΟ ΛΗΞΑΝ ΕΤΟΣ 1929.—Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ

Προχθὲς τὴν Τετάρτην τὸ ἀπόγευμα ἐγένετο ἡ ἐτησία γενικὴ συνέλευσις τῶν μετόχων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, καθ' ἣν ὁ Διοικητὴς τῆς Τραπέζης κ. Ι. Δροσόπουλος ἀνέγνωσε τὴν ἔκθεσίν του ἐπὶ τῶν πεπραγμένων τῆς Τραπέζης κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος 1929, μεθ' ὃ κατέθεσε τὸν ἰσολογισμὸν καὶ ἀπολογισμὸν τῆς διαχειρίσεως τοῦ ἔτους τούτου.

Ἡ ἔκθεσις τοῦ κ. Δροσοπούλου ἔχει ὡς ἑξῆς:

Κύριοι Μέτοχοι,

Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλωμεν ὑπὸ τὴν ἔγκρισιν ὑμῶν τὸν Ἰσολογισμὸν τῆς 31 Δεκεμβρίου 1929 μετ' ἀναλύσεως τῶν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο προκυψάντων ἀποτελεσμάτων.

Σημειωτέον ὅτι κατὰ τὸ ἔτος 1929 ἀποτελεῖ τὴν πρώτην ὁλόκληρον χρῆσιν, καθ' ἣν ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἐλειτούργησεν ἄνευ τοῦ ἐκδοτικοῦ προνομίου, ὡς καθαρῶς δηλαδὴ Τράπεζα ἐμπορικῶν ἐργασιῶν καὶ καταθέσεων. Θὰ δυνηθῆτε ἐπομένως νὰ ἐκτιμήσητε κατὰ πόσον ἡ δρᾶσις τοῦ Ἱδρύματός σας ὑπῆρξεν ἐκείνη, εἰς ἣν μετὰ δεδικαιολογημένων ἀξιώσεων ἀποβλέπει καὶ ἡ κοινωνία καὶ ἡ ὁμὰς τῶν Μετόχων, ἂς κέκληται νὰ ἐξυπηρετῇ.

Οἱ περιλαμβανόμενοι εἰς τὸ διανεμηθὲν ὑμῖν τεῦχος πίνακες δεικνύουσι τὴν κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος θέσιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Τραπέζης, αἵτινες ἐξηκολούθησαν καὶ κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος 1929 τὴν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1928, μετὰ τὴν ἀπόσχισιν τοῦ ἐκδοτικοῦ κλάδου, σημειωθεῖσαν πρὸς τὰ πρόσω πορείαν. Ἐνδεικτικὰ τῆς ἀναπτύξεως ταύτης τῶν ἐργασιῶν εἶναι 1) τὸ ἐν τέλει τοῦ λήξαντος ἔτους ἄθροισμα τῶν λ)σμῶν τοῦ Ἐνεργητικοῦ καὶ Παθητικοῦ ἀνελθὸν εἰς: Δρχ. 8.212.332.107.93 ἔναντι Δρχ. 7.362.310.823.58 ἐν τέλει τοῦ 1928 καὶ Δρχ. 6.952.297.803.26 τῇ 14 Μαΐου 1928, καὶ 2) τὰ ἐν τῇ ἀναλύσει τοῦ λ)σμοῦ τῶν Κερδῶν καὶ Ζημιῶν ἀπεικονιζόμενα ἀποτελέσματα.

Οὐχ ἧττον σύντομος ἀνάλυσις τῶν κυριωτέρων ἐργασιῶν τῆς Τραπέζης νομίζομεν ὅτι δὲν εἶναι ἄσκοπος πρὸς πλήρη κατατόπισιν τῶν κ. κ. Μετόχων.

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ

Ἀξιοσημείωτος κυρίως εἶναι ἡ κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος σημαντικωτάτη αὔξησις τῶν πάσης φύσεως καταθέσεων, δι' ἣν αὔξησιν ἡ Διοίκησις τῆς Τραπέζης συνεκέντρωσεν ὅλην αὐτῆς τὴν προσπάθειαν. Οὕτω ἠδυνήθη νὰ ἔλθῃ ἀρωγὸς πληρέστερον εἰς τοὺς διαφόρους κλάδους τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας, οἵτινες ἰδίᾳ κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος, εἶχον ἀνάγκην τῆς συνδρομῆς ἡμῶν.

Τὸ σύνολον τῶν ἐν γένει καταθέσεων τῆς Τραπέζης ἀνήρχετο τῇ 31ῃ Δεκεμβρίου 1929 εἰς Δρχ. 6.556 ἑκατ., ἤτοι ἦτο ἀνώτερον τοῦ ἐν τέλει τοῦ προηγουμένου ἔτους κατὰ Δρχ. 874 ἑκατ. Ἐὰν εἰς τὸ ποσὸν τοῦτο τῶν Δρχ. 874 ἑκατ. προσθέσωμεν καὶ τὴν ἐκ Δρχ. 408 ἑκατ. αὔξησιν τὴν σημειωθεῖσαν κατὰ τὸ διάστημα ἀπὸ 14 Μαΐου 1928 ἕως 31 Δεκεμβρίου 1928 ἔχομεν αὔξησιν καταθέσεων ἀπὸ τῆς ἀποσχίσεως τοῦ ἐκδοτικοῦ κλάδου καὶ ἐντεῦθεν, ἤτοι εἰς διάστημα ὀλιγώτερον τῶν εἴκοσι μηνῶν, ἐκ Δρχ. 1,282 ἑκατ.

Ἀναλυτικώτερον, αἱ καταθέσεις ἐσημείωσαν κατὰ τὴν χρονικὴν ταύτην περίοδον τὴν ἑξῆς ἐξέλιξιν εἰς ἑκατομμύρια δραχμῶν:

	14 Μαΐου 1928	31 Δ)βρίου 1928	31 Δ)βρίου 1929
Ὄψεως	3.437	3.522	4.009
Ταμιευτηρίου	899	992	1.329
Διαρκεῖς καὶ ἐπὶ προθεσμίᾳ	473	763	873
Δάνεια Τραπέζης	465	1403	345
Σύνολον	5.274	5.682	6.556

ἤτοι σημειοῦται διὰ τὸ λῆξαν ἔτος αὔξησις τῶν καταθέσεων ὄψεως κατὰ Δρχ. 487 ἑκατ. (13 ο)ο), τῶν καταθέσεων Ταμιευτηρίου κατὰ Δρχ. 335 ἑκατ. (33 ο)ο) καὶ τῶν καταθέσεων ἐπὶ προθεσμίᾳ κατὰ Δρχ. 110 ἑκατομμ. (14 ο)ο).

Ἡ αὔξησις αὐτὴ τῶν καταθέσεων ὄψεως, Ταμιευτηρίου καὶ ἐπὶ προθεσμίᾳ ἐκ Δρχ. 932 ἑκατ. περιορίζεται εἰς τὸ ἀνωτέρω μνημονευθὲν ποσὸν Δρχ. 874 ἑκατ. λόγῳ τῆς κατὰ Δρχ. 58 ἑκατ. μειώσεως τῶν δανείων τῆς Τραπέζης, μειώσεως ὀφειλομένης ἀφ' ἑνὸς μὲν εἰς τὴν κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ὁλοσχερῆ ἐξόφλησιν τοῦ δανείου Φρ. 60 ἑκατ. 3 ο)ο 1880 καὶ ἀφ' ἑτέρου εἰς τὴν ἐτησίαν τακτικὴν χρεωλυτικὴν ἀπόσβεσιν τοῦ δανείου £ 1.800.000 2 ο)ο 1925.

Ὀφείλομεν, κύριοι Μέτοχοι, νὰ ἐξάρωμεν ἰδιαιτέρως τὴν αὔξησιν τῶν καταθέσεων, ἥτις ἀποτελεῖ ἐκδήλωσιν τῆς ἐπὶ τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ἀπεριορίστου ἐμπιστοσύνης τοῦ κοινοῦ, τοσούτῳ μᾶλλον καθόσον ἡ αὔξησις συνετελέσθη εἰς ἐποχὴν μεγάλης ζητήσεως κεφαλαίων καὶ κυκλοφοριακῆς στενότητος.

Αἱ χορηγήσεις τῆς Τραπέζης εἰς προεξοφλήσεις, δάνεια ἀγροτικῆς πίστεως, δάνεια καὶ ἀνοικτοὺς λογαριασμοὺς ἐπὶ χρηματογράφων καὶ ἐμπορευμάτων καὶ δάνεια πρὸς νομικὰ πρόσωπα κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ἐμφανίζονται οὐσιωδῶς ηὐξημέναι ἐν σχέσει πρὸς τὸ προηγούμενον ἔτος, ἀνελθοῦσαι ἐν τέλει Δεκεμβρίου 1929 εἰς Δρχ. 4508 ἑκατ. ἔναντι Δρχ. 3145 ἑκατ. τῆς 31 Δεκεμβρίου 1928. Ἡ αὔξησις αὐτή, ἀνερχομένη εἰς Δρχ. 1363 ἑκατ. σημειοῦται κυρίως ἀπὸ τῶν μέσων τοῦ ἔτους, ἀφ' ὅτου ἐνεφανίσθη ἐντονώτερον ἡ ἀπὸ τοῦ προηγουμένου ἔτους ἐκδηλωθεῖσα οἰκονομικὴ στενοχωρία εἴτε τὸ ἐμπόριον, τὴν βιομηχανίαν καὶ τὴν παραγωγὴν ἐν γένει.

Ἡ Τράπεζα, ἀκολουθοῦσα πάντοτε τὴν κοινωφελῆ αὐτῆς πολιτικὴν τῆς παρεμβάσεως εἰς δυσκόλους στιγμάς, οὐ μόνον δὲν προέβη εἰς περιορισμὸν τῶν πιστώσεών της, ἀλλὰ τοὐναντίον ἐθεώρησε καθῆκόν της νὰ ἔλθῃ ἀρωγὸς ὅπου παρίστατο ἑκάστοτε ἀνάγκη πρὸς πρόληψιν κατὰ τὸ δυνατὸν ἐπιδεινώσεως τῆς καταστάσεως.

Ἀναλυτικώτερον αἱ κυριώτεραι ἐργασίαι τῆς Τραπέζης ἔσχον κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος τὴν ἀκόλουθον ἐξέλιξιν:

ΠΡΟΕΞΟΦΛΗΣΕΙΣ

Αὗται ἀνήρχοντο κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1929 εἰς Δρχ. 1.461.621.441.87
ἔναντι τῇ 31 Δεκεμβρίου 1928 » 1.055.875.030.70
ἐμφανίζουσαι οὕτω αὔξησιν ἐκ » 405.746.411.17
ἀντιστοιχοῦσαν εἰς 38.42 ο)ο.

Κατ' ἀναλογίαν ὑπῆρξαν ἀνώτεραι καὶ αἱ ὠφέλειαι τῆς Τραπέζης ἐκ τῆς ἐργασίας ταύτης ἀνελθοῦσαι κατὰ τὸ ὑπόλογον ἔτος εἰς Δρχ. 127.393.622.98 ἔναντι Δρχ. 87.204.580.79 τοῦ 1928, ἤτοι ἐσημείωσαν αὔξησιν ἐκ δρχ. 40 ἑκατομμυρίων.

Ὁ διοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης κ. Ἰωάννης Δροσόπουλος.

ΔΑΝΕΙΑ ΚΑΙ ΑΝΟΙΚΤΟΙ Λ)ΣΜΟΙ ΕΠ' ΕΝΕΧΥΡΩ ΧΡΗΜΑΤΟΓΡΑΦΩΝ

Τὰ εἰς χορηγήσεις ἐπ' ἐνεχύρῳ χρηματογράφων τοποθετημένα τῇ 31 Δεκεμβρίου 1929 κεφάλαια ἀνήρχοντο εἰς Δρχ. 696.753.083.71
ἔναντι τῇ 31 Δεκεμβρίου 1928 » 425.380.082.38
ἤτοι ἐμφανίζουσιν αὔξησιν ἐντὸς τοῦ λήξαντος ἔτους ἐκ » 271.373.001.33
ἀντιστοιχοῦσαν εἰς 63.80 ο)ο.

Αἱ ἐκ τῆς ἐργασίας ταύτης ὠφέλειαι ἀνῆλθον κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος εἰς Δρχ. 49.734.727.03 ἔναντι Δρχ. 30.958.304.39 τοῦ 1928, ἤτοι ἦσαν ἀνώτεραι κατὰ Δρχ. 19 ἑκατ.

ΔΑΝΕΙΑ ΚΑΙ ΑΝΟΙΚΤΟΙ Λ)ΣΜΟΙ ΕΠ' ΕΝΕΧΥΡΩ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ

Ταῦτα ἀνήρχοντο τῇ 31 Δεκεμβρίου 1929 εἰς Δρχ. 966.894.989.92
ἔναντι τῇ 31 Δεκεμβρίου 1928 » 693.741.563.—
ἤτοι ἐμφανίζουσιν αὔξησιν Δρχ. 273.153.426.92
ἀντιστοιχοῦσαν εἰς 39.37 ο)ο.

Αἱ ἐκ τούτων ὠφέλειαι ἀνῆλθον κατὰ τὸ ἔτος 1929 εἰς Δρχ. 75.006.615.21 ἔναντι Δρ. 57.308.947.93 τοῦ 1928, ἐμφανίζουσαι αὔξησιν Δρχ. 18 ἑκατομμύρια.

ΔΑΝΕΙΑ ΠΡΟΣ ΝΟΜΙΚΑ ΠΡΟΣΩΠΑ

Τὰ ἀπησχολημένα εἰς δάνεια πρὸς νομικὰ πρόσωπα κεφάλαια ἀνήρχοντο τῇ 31 Δεκεμβρίου 1929 εἰς Δρχ. 124.766.825.74
ἔναντι τῇ 31 Δεκεμβρίου 1928 » 91.884.330.45
ἤτοι ηὐξήθησαν κατὰ Δρχ. 32.882.495.29

Ἡ αὔξησις αὐτὴ προέρχεται κυρίως:
α) ἐκ τῆς συμμετοχῆς μας εἰς τὸ δάνειον Ταμείου Ἄρτου 40 ἑκατομμυρίων Δρχ. 21.000.000.—
β) ἐκ τῆς χορηγήσεως δανείου εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν ἀνεγέρσεως δημοσίων Καπνεργοστασίων » 10.740.692.87

ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΠΙΣΤΙΣ

Μὴ δυνηθείσης τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης διὰ τυπικοὺς καὶ ὀργανωτικοὺς λόγους νὰ ἀρχίσῃ τὰς ἐργασίας της πρὸ τοῦ Ἰανουαρίου τοῦ ἀρξαμένου ἔτους 1930, ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα, κατὰ παράκλησιν τῆς τε Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης, ἐξηκολούθησε δι' ἴδιον λ)σμὸν τὴν ἄσκησιν τῆς ἀγροτικῆς πίστεως καὶ κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος, ἵνα μὴ ἡ ἀγροτικὴ τάξις στερηθῇ κατὰ τὸ ἐνδιάμεσον διάστημα τῆς δεούσης πιστωτικῆς ἐνισχύσεως.

Καὶ πρέπει νὰ σημειωθῇ, ὅτι παρ' ὅλους τοὺς γνωστοὺς δυσμενεῖς ὅρους ὑφ' οὓς διετέλεσεν ἡ γεωργικὴ παραγωγὴ κατὰ τὰ δύο τελευταῖα ἔτη, παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι ἱδρυθείσης ἤδη τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης ἐπρόκειτο ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν ν' ἀποσυρθῶμεν ἀπὸ τοῦ ἔργου τούτου, ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα καὶ κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος ἐχειρίσθη τὴν εὐρυτάτην ταύτην λειτουργίαν τῆς πίστεως ἄνευ ἐνδοιασμῶν καὶ διεξήγαγε τὴν οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν τοῦ ἀγροτικοῦ κόσμου μὲ τὸν αὐτὸν τόνον καὶ μὲ τὴν ἰδίαν ἔντασιν κοινωνικοῦ ἐνδιαφέροντος, μὲ τὴν ὁποίαν ἐχώρησε ἡ ἐργασία αὐτὴ καθ' ὅλα τὰ προηγηθέντα ἔτη ἐκτελουμένη συνεχῶς. Διότι, παρὰ τὴν διὰ δανείων ὅπως πάντοτε πρὸς χορήγησιν τῶν μέσων τῆς καλλιεργείας συνδρομήν της, καὶ διὰ τὴν ἐξαγορὰν τοῦ ἐγχωρίου σίτου διέθεσε τὴν συνεργασίαν της καὶ τὰ ἀπαιτούμενα οἰκονομικὰ μέσα, ἐξασφαλισθείσης οὕτω ὑπὸ σιτοπαραγωγῶν δικαίας καὶ ἱκανοποιητικῆς τιμῆς τοῦ προϊόντος των, διατιθεμένου διὰ τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς Συγκεντρώσεως ἐγχωρίου σίτου εἰς τοὺς ἀλευροβιομηχάνους καὶ ἀλλαχοῦ, καὶ τὴν εἰσαγωγὴν καὶ διάθεσιν Κυπριακοῦ σπόρου σίτου ἀνέλαβε μετὰ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ἐν τῇ χώρᾳ Αὐστραλιανοῦ σίτου Καμπέρα ἐνήργησεν ὁμοῦ μετ' ὀργάνων τῆς γεωπονικῆς ὑπηρεσίας καὶ τὴν διάθεσιν αὐτοῦ πρὸς σπορὰν εἰς νέας περιφερείας, καὶ τὴν χειμαζομένην καπνοπαραγωγὴν ἐνίσχυσε πρὸς συγκράτησιν τῶν τιμῶν τῶν καπνῶν διὰ χορηγήσεως πλασματικῶν δανείων ἐπὶ τῶν καπνῶν ἑξακοσίων τριάκοντα τεσσάρων ἑκατομμυρίων δραχμῶν.

Ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα, ἐξ ἄλλου, ἀποδυομένη εἰς τὸν καλὸν ἀγῶνα ὑπὸ τοὺς τραχεῖς τούτους ὅρους, καὶ πρὶν ἀκόμη ὁλοκληρωτικῶς ὀργανωθῇ, ἦλθε προσθέτως εἰς ἐπικουρίαν τῶν πληγέντων ἐκ θεομηνιῶν ἀγροτικῆς τάξεως καὶ κατὰ τοὺς τελευταίους μῆνας τοῦ λήξαντος ἔτους, μέσῳ τοῦ ὀργανισμοῦ ἡμῶν ἐνίσχυσε δι' ἱκανοῦ ποσοῦ τοὺς ἐκ θεομηνιῶν πληγέντας παραγωγοὺς τῆς Θρᾴκης, τῆς Μακεδονίας, τῆς Θεσσαλίας καὶ τῆς Κρήτης, χορηγήσασα σπόρον καὶ καλλιεργητικὰ δάνεια.

Τὸ σύνολον τῶν ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ δι' ἴδιον λ)σμὸν χορηγηθέντων νέων κεφαλαίων πρὸς τὴν ἀγροτικὴν τάξιν κατὰ τὸ τελευταῖον τοῦτο ἔτος τῆς δράσεώς της ἐν τῇ ἀγροτικῇ πίστει ἀνῆλθεν εἰς τὸ ποσὸν τῶν Δρχ. 1.613.333.642.—
ἔναντι » 1.345.476.453.—
τοῦ παρελθόντος ἔτους.

Ὡς ἦτο φυσικόν, ἡ ὁμαλὴ ρευστοποίησις τοῦ ὀγκώδους τούτου ποσοῦ ἐπηρεάσθη ἐκ τῶν ταλαιπωριῶν, δι' ὧν διῆλθεν ἡ γεωργικὴ παραγωγή, καὶ ἡ καθυστέρησις ἐν τέλει Μαρτίου τρέχ. ἔτους ἐκ τῆς ὅλης ταύτης ἐργασίας ἦτο Δρχ. 117.787.956.—. Μέρος ὅμως τῆς καθυστερήσεως ταύτης ὀφείλεται εἰς τὴν μὴ ἔγκαιρον διάθεσιν τῶν προϊόντων τῶν ὀφειλετῶν, ὅπως συμβαίνει διὰ τὸ ἔλαιον, τὴν σταφίδα καὶ τὸν καπνόν, τὸ δὲ ὑπόλοιπον εἰς τὴν προσωρινὴν ἀδυναμίαν τῶν ὑποχρέων ὅπως ἐξοφλήσωσι τὰς ὀφειλάς των λόγῳ τῆς καταστροφῆς τῆς ἐσοδείας των. Ὁπωσδήποτε καὶ μετὰ τὴν ὑπὸ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης ἀνάληψιν τοῦ ἔργου τῆς ἀσκήσεως τῆς ἀγροτικῆς πίστεως ἡ εἴσπραξις τῶν πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ὀφειλομένων γεωργικῶν δανείων ἐνδιαφέρει αὐτὴν ταύτην, καὶ συνεπῶς θὰ παρακολουθήσωμεν ἐντατικῶς τὴν ρευστοποίησιν τῶν τοποθετήσεων μας τούτων καὶ εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ἡ Τράπεζα θὰ ἐξέλθῃ ἐκ τῆς ἐργασίας ταύτης ἄνευ ζημίας.

Τὰ διατεθειμένα ἐν τέλει 1929 παντοειδῆ δάνεια ἀγροτικῆς πίστεως ἦσαν Δρχ. 1.258.101.890.59
ἀπέναντι ἐν τέλει 1928 » 878.531.153.57
ἤτοι παρουσιάζεται αὔξησις ἐν τέλει 1928 ἀντιστοιχοῦσα εἰς 43.21 ο)ο » 379.570.737.02

Αἱ δὲ προκύψασαι ὠφέλειαι ἀνῆλθον τῷ 1929 εἰς Δρχ. 80.968.249.66
ἔναντι τῷ 1928 » 65.768.590.47
ἤτοι ἐμφανίζεται αὔξησις Δρχ. 15.199.659.19

Ὅπως καὶ ἀνωτέρω εἴπομεν, ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ τρέχοντος ἔτους τὴν ἄσκησιν τῆς ἀγροτικῆς πίστεως ἐν τῇ Χώρᾳ ἀνέλαβεν ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος.

Τὸ πιστωτικὸν τοῦτο Ἵδρυμα τοῦ ἀγροτικοῦ κόσμου προελθὸν ἐκ τοῦ Ὀργανισμοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ ἐξ εἰδικῆς τοῦ Κράτους πρωτοβουλίας μετὰ σημαντικῶν θυσιῶν αὐτοῦ, εἶναι προωρισμένον νὰ συναρμοσίσῃ εὐρύτερον ἀκόμη τὴν κοινωνικὴν αὐτὴν καὶ οἰκονομικὴν λειτουργίαν πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ γενικωτέρου προγράμματος τῆς γεωργικῆς ἀναπλάσεως τῆς Χώρας καὶ προωθήσεως τοῦ παραγωγοῦ εἰς ἀνώτερα ἐπίπεδα ἐργαζομένου ἀνθρώπου καὶ κοινωνικοῦ παράγοντος.

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα συμμετέχουσα κατ' ἐπιθυμίαν τοῦ Κράτους εἰς τὴν λειτουργίαν τοῦ νεαροῦ Ἱδρύματος διὰ τῆς ἀναλήψεως τῆς προεδρείας τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου του, ὑπὸ τοῦ Ὑποδιοικητοῦ αὐτῆς καὶ διὰ διαθέσεως ὁμάδος ἀνωτέρων λειτουργῶν της εἰδικευμένων εἰς τὸ ἔργον τῆς ἀγροτικῆς πίστεως, καὶ ἀριθμοῦ νεωτέρων ὑπαλλήλων της μὲ ὁλόκληρον τὸ δίκτυον τῶν ὑποκαταστημάτων της, μέχρις ὅτου ἀνδρωθῇ τοῦτο, παρακολουθεῖ τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν μετὰ στοργῆς καὶ θερμοῦ ἐνδιαφέροντος, καὶ αἰσθάνεται ἰδιαιτέραν ἱκανοποίησιν ὅταν βλέπῃ νὰ ἐκτείνηται ἡ εὐεργετικὴ δρᾶσις της ἀνὰ τὴν ὕπαιθρον χώραν. Ἀναμετρῶσα δὲ τὴν μεγάλην ἀποστολὴν τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης εἰς τὸ ἔργον τῆς οἰκονομικῆς ἀναδημιουργίας τοῦ παραγωγικοῦ κόσμου καὶ τῆς κοινωνικῆς ἡσυχίας τῆς Χώρας, ἔχει κατὰ τὴν ἐπίσημον ταύτην στιγμήν, καὶ ἐν τῷ διακαώματι τῶν ὅσων ἐμόχθησεν ὑπὲρ τῶν Ἀγροτῶν τῆς Ἑλλάδος, νὰ ἀπευθύνῃ πρὸς αὐτοὺς μίαν θερμὴν σύστασιν: «Νὰ ἀγαπήσωσι τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν, νὰ ἐννοήσωσι καλῶς ὅτι ὁ προορισμὸς αὐτῆς δὲν εἶναι οὔτε φιλανθρωπικὸς οὔτε χαριστικός, ἀλλὰ καθαρῶς πιστωτικὸς διὰ τὴν προστασίαν καὶ πρόοδον τῆς γεωργίας καὶ τῶν ἐργαζομένων γεωργικῶν τάξεων καὶ νὰ συγκεντρωθῶσιν ὅλοι περὶ αὐτὴν μετὰ στοργῆς διὰ τὴν ἐπιτυχίαν της», εἰς ἣν εὐλόγως ἀτενίζει ἡ τε Ἐθνικὴ Τράπεζα καὶ ἡ τόσας γιγαντιαίας προσπαθείας καταβαλοῦσα Κυβέρνησις, πρὸς ἣν ὀφείλεται ἡ ἐκ τῆς ἐπιτυχίας ταύτης ἱκανοποίησις.

ΚΑΤΑΒΟΛΑΙ ΕΙΣ ΔΙΚΑΙΟΥΧΟΥΣ ΑΝΤΑΛΛΑΞΙΜΟΥΣ ΠΡΟΣΦΥΓΑΣ

Καὶ κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος 1929 ἐξηκολούθησαν συμφώνως ταῖς οἰκείαις μετὰ τοῦ Δημοσίου Συμβάσεσιν αἱ καταβολαὶ τῆς Τραπέζης πρὸς πρόσφυγας ἀνταλλαξίμους ἐγγεγραμμένους εἰς τὸ Α' Μητρῷον καὶ τὰ Παραρτήματα αὐτοῦ ὡς καὶ τὸ Συμπληρωματικὸν Μητρῷον καὶ τὰ Φύλλα αὐτοῦ ἀνελθοῦσαι:

Τοῦ Α' Μητρώου καὶ τῶν Παραρτημάτων αὐτοῦ.

1) Εἰς τίτλους μὲ ἐπιτόκιον 8 ο)ο (*) .... Δρχ. 217.000.—
2) Εἰς τίτλους μὲ ἐπιτόκιον 6 ο)ο » 20.617.000.—
3) Εἰς μετρητὰ μὲ χρέωσιν τοῦ Δημοσίου (ποσοστὸν 20 ο)ο » 5.084.557.13
4) Τοῖς μετρητοῖς διὰ κλάσματα ὁμολογιῶν μὲ χρέωσιν τῆς προσφυγικῆς περιουσίας » 337.236.80

Σύνολον καταβολῶν εἰς τίτλους καὶ μετρητὰ Δρχ. 26.255.793.93

Τοῦ Συμπληρωματικοῦ Μητρώου

1) Εἰς τίτλους μὲ ἐπιτόκιον 8 ο)ο (*) Δρχ. 85.000.—
2) Εἰς τίτλους μὲ ἐπιτόκιον 6 ο)ο » 696.971.000.—
3) Εἰς μετρητὰ μὲ χρέωσιν τοῦ Δημοσίου (ποσοστὸν 20 ο)ο » 138.986.187.—
4) Εἰς μετρητὰ διὰ κλάσματα ὁμολογιῶν μὲ χρέωσιν τῆς προσφυγικῆς περιουσίας » 6.978.933.25

Σύνολον καταβολῶν εἰς τίτλους καὶ μετρητὰ Δρχ. 843.021.120.25

Κατὰ τὸ ἔτος 1929 ἐπεστράφησαν εἰς τὴν Τράπεζαν ὡς ἀχρεωστήτως καταβληθέντα:

Τοῦ Α' Μητρώου καὶ τῶν Παραρτημάτων αὐτοῦ.

1) Εἰς τίτλους μὲ ἐπιτόκιον 8 ο)ο Δρχ. 1.433.000.—
2) Εἰς τίτλους μὲ ἐπιτόκιον 6 ο)ο » 113.000.—
3) Εἰς μετρητὰ διὰ ποσοστὸν 20 ο)ο » 510.770.95
4) Εἰς μετρητὰ διὰ κλάσματα ὁμολογιῶν » 15.303.35

Ὁμοῦ.. Δρχ. 2.072.074.30

Τοῦ Συμπληρωματικοῦ Μητρώου

1) Εἰς τίτλους μὲ ἐπιτόκιον 8 ο)ο Δρχ. 410.000.—
2) Εἰς τίτλους μὲ ἐπιτόκιον 6 ο)ο » 916.000.—
3) Εἰς μετρητὰ διὰ ποσοστὸν 20 ο)ο » 216.790.87
4) Εἰς μετρητὰ διὰ κλάσματα ὁμολογιῶν » 67.875.95

Ὁμοῦ Δρχ. 1.610.666.82

Οὕτω τὸ σύνολον τῶν ἀποζημιώσεων ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν πληρωμῶν (3 Νοεμβρίου

(*) Πρόκειται περὶ πληρωμῶν ἐνεργηθεισῶν κατὰ τὸ ἔτος 1928 καὶ λογιστικῶς τακτοποιηθεισῶν κατὰ τὸ ἔτος 1929.

1926) μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1929 ἀνῆλθε:

Τοῦ Α' Μητρώου καὶ τῶν Παραρτημάτων αὐτοῦ.

1) Εἰς τίτλους μὲ ἐπιτόκ. 8 ο)ο Δρχ. 3.513.096.000.— Εἰς τίτλους μὲ ἐπιτόκ. 6 ο)ο Δρχ. 24.235.000.—	
	Δρχ. 3.537.331.000.—
2) Εἰς μετρητὰ μὲ χρέωσιν τοῦ Δημοσίου (ποσοστὸν 20 ο)ο) .. Δρχ. (εἰς τὸ ποσὸν τοῦτο δὲν συμπεριλαμβάνεται καὶ ἡ εἰς χρέωσιν τοῦ Δημοσίου ἀχθεῖσα ἐκ Δρχ. 20.415.000.— ὀνομαστικὴ ἀξία τῶν ὁμολογιῶν αἵτινες ἀνῆκον εἰς τὴν Τράπεζαν ἐξ ἐξοφλήσεως ἐπαγγελματικῶν δανείων καὶ τὰς ὁποίας διένειμεν εἰς τοὺς πρόσφυγας.)	867.754.263.78
3) Εἰς μετρητὰ διὰ κλάσματα ὁμολογιῶν μὲ χρέωσιν τῆς προσφυγικῆς περιουσίας .. Δρχ.	18.497.031.39
'Ομοῦ Δρχ.	4.423.582.295.17

Τοῦ Συμπληρωματικοῦ Μητρώου

1) Εἰς τίτλους μὲ ἐπιτόκ. 8 ο)ο Δρ. 679.209.000.— Εἰς τίτλους μὲ ἐπιτόκ. 8 ο)ο διὰ τὸ Ταμεῖον Κοινοτικῶν καὶ Κοινωφελῶν Περιουσιῶν Δρ. .. .. .. 15.000.000.— Εἰς τίτλους μὲ ἐπιτόκ. 6 ο)ο 777.958.000.—Δρ.	1.472.167.000.—
2) Τοῖς μετρητοῖς μὲ χρέωσιν τοῦ Δημοσίου (ποσοστὸν 20 ο)ο Δρχ.	322.943.611.39
3) Τοῖς μετρητοῖς διὰ κλάσματα ὁμολογιῶν μὲ χρέωσιν προσφυγικῆς περιουσίας.. .. .. .. Δρχ.	14.431.935.39
'Ομοῦ Δρχ.	1.809.542.546.78

Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΚΙΝΗΤΩΝ ΠΙΣΤΙΣ

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα διὰ τὴν ἐνίσχυσιν καὶ ἀνάπτυξιν τῆς ἐπὶ τῶν κινητῶν πίστεως, πλὴν τῆς μνημονευθείσης ἀνωτέρω αὐξήσεως τῶν εἰς δάνεια ἐπὶ ἐνεχύρῳ τίτλων τοποθετήσεών της:

Συμμετέσχεν εἰς τὴν ἔκδοσιν τοῦ Β' τμήματος τοῦ κεφαλαίου τῆς Hellenic and General Trust Co τοῦ Λονδίνου κατὰ λίρας 139,500.—ἀναλογούσας εἰς τὴν ἀρχικὴν συμμετοχὴν τῆς Τραπέζης μας.

Κατὰ τὰς ἀρχὰς δὲ τοῦ τρέχοντος ἔτους:

1) Ἐξηγόρασε μετὰ τῶν ἐν Ἀγγλίᾳ φίλων της τὰς εἰς τὴν ὑπὸ ἐκκαθάρισιν Τράπεζαν Θεσσαλίας ἀνήκουσας 67,661 μετοχὰς τῆς Ἑταιρίας Σ. Π. Α. Π., ἐξ ὧν 23,537 μετοχὰς διὰ λ)σμὸν τῆς ἡμετέρας Τραπέζης.

2) Προέβη εἰς τὴν ἵδρυσιν ἐν συννοήσει καὶ συμπράξει μεγάλων σημαινόντων ὁμογενῶν καὶ Ἀμερικανῶν ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ Τραπέζης ὑπὸ μορφὴν Trust καὶ ὑπὸ τὸν τίτλον «Hellenic Bank Trust Co». Κατόπιν μακρᾶς μελέτης ἐκρίνομεν, ὅτι ἡ ἵδρυσις ἰδίας Τραπέζης ἐκ παραλλήλου μετὰ τοῦ ἐκεῖ λειτουργοῦντος Πρακτορείου θὰ ἐξυπηρετήσῃ πληρέστερον καὶ εὐρύτερον τὰ ἐν Ἀμερικῇ συμφέροντα τῶν ἐκεῖ ὁμογενῶν καὶ τῆς Τραπέζης καὶ γενικώτερον τὰ ἀμοιβαῖα οἰκονομικὰ συμφέροντα τῶν δύο Χωρῶν. Τὸ κεφάλαιον τῆς νέας Τραπέζης καθωρίσθη εἰς $ 1,500,000.

Καὶ γενικώτερον κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ἡ ἡμετέρα Τράπεζα προέβη κατόπιν συστάσεων καὶ τῆς Κυβερνήσεως εἰς ἀγορὰν μετοχῶν διαφόρων Ἑταιρειῶν, τὸ μὲν διὰ συνδικάτου μετ' ἄλλων Τραπεζῶν, τὸ δὲ μόνη πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν Ἑταιρειῶν καὶ τῆς χρηματαγορᾶς, ἥτις διήρχετο κρισίμους στιγμάς. Ἡ προσπάθεια αὕτη, τὸ σημειοῦμεν μεθ' ἱκανοποιήσεως, ἔσχε τὸ προσδοκώμενον ἀποτέλεσμα, ὡς γενικῶς ἀναγνωρίζεται, βελτιωθέντων δὲ καὶ τῶν ὅρων τῆς διεθνοῦς χρηματαγορᾶς διαγράφεται ἤδη καὶ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ τοιαύτη αἰσθητὴ βελτίωσις τῆς καταστάσεως.

ΚΕΡΔΗ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΚΑΙ ΔΙΑΘΕΣΙΣ ΑΥΤΩΝ

Τὰ ἀκαθάριστα κέρδη τῆς Τραπέζης κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἀνῆλθον εἰς .. .. Δρχ.	623.388.315.18
ἔναντι κατὰ τὸ ἔτος 1928 »	570.450.876.84
ἤτοι διαφορὰ ἐπὶ πλέον κατὰ τὸ 1920 .. .. Δρχ.	52.937.438.34

Ἀπέναντι τῶν ἀκαθαρίστων κερδῶν τῆς Τραπέζης τοῦ ἔτους 1929 ἐκ Δρχ. 623.488.315,18 ἔχομεν τὰς ἀκολούθους δαπάνας, τόκους, ἀποσβέσεις κλπ.:

α) Ἔξοδα διαχειρίσεως, ποσοστὰ κλπ. .. .. .. Δρχ.	211.136.288.84
β) Τόκους .. .. »	217.575.357.20
γ) Ἀποσβέσεις καὶ προβλέψεις .. .. .. »	66.176.317.71
δ) Φόρους καὶ συμμετοχὴν Δημοσίου .. .. »	28.315.930.04
Ἐν ὅλῳ Δρχ.	523.203.893.79
Τὰ αὐτὰ ἀκαθάριστα ἔξοδα διὰ τὸ ἔτος 1928 ἦσαν Δρχ.	481.514.637.67
ἤτοι διαφορὰ ἐπὶ πλέον τὸ 1929 .. .. Δρχ.	41.679.258.12

ὀφειλομένη εἰς τὴν αὔξησιν τῶν τόκων τῶν αὐξηθεισῶν καταθέσεων καὶ τὰς μείζονας ἀποσβέσεις καὶ προβλέψεις. Ἀπομένει κατόπιν τῶν ἀνωτέρω ὑπόλοιπον καθαρῶν κερδῶν ἐκ Δρχ. 100.184.421.39, οὗ προτείνομεν τὴν ἀκόλουθον διάθεσιν:

α) εἰς μέρισμα πρὸς Δρχ. 3.000.— κατὰ μετοχὴν πλέον φόρου καθαρᾶς προσόδου. .. .. .. Δρχ.	73.026.235.55
β) πρὸς ἀπόσβεσιν ἐκ τῆς ζημίας τῆς προκυψάσης ἐκ τῆς ρυθμίσεως τοῦ ζητήματος τῶν καλυμμάτων συμφώνως συμβάσει 3 Ἰουνίου 1929.. ..	20.000.000.—
γ) εἰς ἐνίσχυσιν Ταμείου αὐτασφαλείας Τραπέζης διὰ κινδύνους χρηματαποστολῶν .. .. .. Δρχ.	6.000.000.—
δ) ὑπόλοιπον εἰς νέον .. »	1.158.185.84
Δρχ.	100.184.421.39

Ἀπὸ τοῦ λήξαντος ἔτους ἤρξατο, κ. Μέτοχοι, ἡ ἐκτέλεσις τῆς μετὰ τοῦ Δημοσίου συμφωνίας τῆς 3 Ἰουνίου 1929 ἐν σχέσει μὲ τὸ ζήτημα τῶν καλυμμάτων, τῆς ἐγκριθείσης ὑπὸ τῆς ἐκτάκτου Γενικῆς ὑμῶν Συνελεύσεως τῆς 1 Ἰουλίου 1929.

Ἐκ τοῦ ποσοῦ τῶν 560 ἑκατομμυρίων, ἅτινα ἡ Τράπεζα πρὸς ὁριστικὴν ρύθμισιν τοῦ ζητήματος τούτου ἀνέλαβε τὴν ὑποχρέωσιν νὰ καταβάλῃ εἰς τὸ Δημόσιον, κατέβαλε κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος 310 ἑκατομμύρια ἐκ τῶν ὁποίων δραχμὰς μὲν 110 ἑκατ. τοῖς μετρητοῖς δραχμὰς δὲ 200 ἑκατ. διὰ συμψηφισμοῦ πρὸς τὰ εἰς τὴν Τράπεζαν ὑπὸ τοῦ Κράτους ὀφειλόμενα ἐκ τοῦ δανείου Ἐπισιτισμοῦ καὶ ἐκ τοῦ χρέους τοῦ προκύψαντος ἐκ τῶν εἰς μετρητὰ καταβολῶν εἰς τοὺς δικαιούχους ἀνταλλαξίμους πρόσφυγας τοῦ Α' Μητρώου, ἀνὰ 100 ἑκατ. εἰς ἕκαστον χρέος.

Ἐντὸς τοῦ τρέχοντος ἔτους θέλει καταβληθῇ τὸ 1)4 τοῦ ὑπολειπομένου ποσοῦ δραχ. 250 ἑκατ. τοῦ καταβλητέου κατὰ τὴν σύμβασιν εἰς 4 ἐτησίας δόσεις.

Συμφώνως πρὸς τὸ ὑπὸ τῆς συμβάσεως ἀναγνωρισθὲν τῇ Τραπέζῃ δικαίωμα τῆς τμηματικῆς ἀποσβέσεως τῆς ζημίας τῶν 560 ἑκατ. εἰς πλείονας τῆς μιᾶς ἐτησίας χρήσεις προτείνομεν ὑμῖν τὴν χρησιμοποίησιν ποσοῦ δραχ. 20 ἑκατ. ἐκ τῶν καθαρῶν κερδῶν πρὸς ἀπόσβεσιν καὶ τοῦ ὑπὲρ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ὑπὸ τῆς ἰδίας συμβάσεως ἀναγνωρισθὲν 1)4 τῆς μεταξὺ τῆς ὀνομαστικῆς ἀξίας καὶ καὶ τῆς τιμῆς ἐκδόσεως τῶν εἰς τὸ κοινὸν διατεθεισῶν 26,667 μετοχῶν τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἐκ τοῦ εἰς δημοσίαν ἐγγραφὴν ἐκδοθέντος β' τμήματος αὐτῶν προκυψάσης διαφορᾶς, ἀνερχόμενον εἰς Δρχ. 13,333,500.

Ὡς ἐκ τῆς μελέτης τῶν ἀριθμῶν τοῦ Ἰσολογισμοῦ προκύπτει, τὰ ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα τῆς ληξάσης χρήσεως εἰς μέρισμα, ἀποσβέσεις καὶ ἀποθεματικὰ ὀφείλονται εἰς τὴν ἀνάπτυξιν, ἣν ἔλαβον αἱ ἐργασίαι τῆς Τραπέζης ἀπὸ τοῦ χωρισμοῦ καὶ ἐντεῦθεν.

Ἐπωφελούμεθα τῆς εὐκαιρίας, ἵνα ἐκφράσωμεν πρὸς ἅπαν τὸ προσωπικὸν τῆς Τραπέζης τὴν ἱκανοποίησιν ἡμῶν διὰ τὸν ζῆλον καὶ τὴν ἀφοσίωσιν, ἣν ἐπέδειξε πρὸς τὸ συναλλασσομένου κοινοῦ.

* * *

Κατὰ τὴν δίοδον τοῦ ἔτους ἱδρύσαμεν 4 Ὑπ)ματα ἐν Φαρσάλοις, Πλωμαρίῳ, Καλαμπάκᾳ καὶ Σικυωνίᾳ.

* * *

Μετὰ βαθείας λύπης ἀγγέλλομεν ὑμῖν, ὅτι προσφάτως ἀπεβίωσεν ἐν βαθεῖ γήρατι ὁ ἐπὶ 37 ἔτη διατελέσας Σύμβουλος τῆς Τραπέζης διακεκριμένος βιομήχανος Θεόδωρος Ρετσίνας. Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος μετὰ σεβασμοῦ θὰ ἀναμιμνήσκεται πάντοτε τῶν πολυτίμων ὑπηρεσιῶν αὐτοῦ.

Ἐξ ἄλλου διαρκοῦντος τοῦ ὑπὸ κρίσιν ἔτους ἐδέησε νὰ στερηθῶμεν τῶν καλῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Συμβούλου κ. Ἀνδρέου Χατζηκυριάκου, ὅστις ἐκλεγεὶς γερουσιαστὴς ὑπέβαλεν ἡμῖν τὴν ἀπὸ τῆς θέσεως τοῦ Συμβούλου τῆς Τραπέζης παραίτησιν του λόγῳ ἀσυμβιβάστου τῆς θέσεως ταύτης πρὸς τὸ ἀξίωμα τοῦ Γερουσιαστοῦ. Εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ κ. Α. Χατζηκυριάκου καὶ διὰ τὸ ὑπόλοιπον τῆς θητείας αὐτοῦ τὸ Συμβούλιον ὑμῶν ἐξέλεξεν ὡς μέλος αὐτοῦ τὸν καὶ ἄλλοτε διατελέσαντα Σύμβουλον τῆς Τραπέζης κ. Ἀριστοτέλην Ἰω. Βαλαωρίτην, ὃν τόσοι δεσμοὶ συνδέουσι μετὰ τῆς Τραπέζης. Τὴν ἐκλογὴν τοῦ κ. Ἀριστοτέλους Βαλαωρίτη ὑποβάλλομεν ὑμῖν πρὸς κύρωσιν συμφώνως τῷ Καταστατικῷ.

Ὁμοίως ὑποβάλλομεν ὑμῖν πρὸς κύρωσιν τὴν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου ὑμῶν γενομένην ἐπανεκλογὴν ὡς μέλους αὐτοῦ καὶ διὰ τὸ ὑπόλοιπον τῆς προγενεστέρας αὐτοῦ θητείας, τοῦ Συμβούλου κ. Κ. Τζηροῦ, ὅστις καθ' ὃ ἀπουσιάσας ἐπὶ πεντάμηνον ἀπὸ τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συμβουλίου λόγῳ διαμονῆς εἰς τὸ Ἐξωτερικὸν εἶχεν ἀπολέσει κατὰ τὸ Καταστατικὸν τὴν ἰδιότητα τοῦ Συμβούλου τῆς Τραπέζης.

Προσέτι παρακαλοῦμεν, ὅπως προβῆτε εἰς τὴν ἐκλογὴν πέντε μελῶν τοῦ Συμβουλίου τῆς Τραπέζης εἰς ἀντικατάστασιν τῶν Συμβούλων κ. κ. Κ. Τζηροῦ, Γ. Ἠλιοπούλου, Γ. Δούμα, Β. Δούσμανη καὶ Ἀνδρ. Ἀνδρεάδη, ὧν λήγει ἐφέτος ἡ θητεία.

Κατὰ τὸ Καταστατικὸν οἱ ἐξερχόμενοι Σύμβουλοι εἰσὶν ἐπανεκλέξιμοι.

Η ΔΙΕΘΝΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

Αἱ χρησταὶ ἐλπίδες διὰ τὴν παγκόσμιον οἰκονομίαν, μὲ τὰς ὁποίας ἤρξατο τὸ παρελθὸν ἔτος, διεψεύσθησαν δυστυχῶς βραδύτερον κατὰ τὸ πλεῖστον. Τὴν διεθνῆ οἰκονομικὴν ζωὴν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐρρύθμισαν πρωτίστως συμπτώματα καὶ γεγονότα ὑπαγόμενα εἰς τὸν κύκλον τῶν χρηματικῶν (financiers) αἰτίων, καὶ κατὰ δευτερεύοντα λόγον τὰ κυρίως οἰκονομικὰ (économiques) φαινόμενα, τὰ ὁποῖα κανονίζουν συνήθως τὴν οἰκονομικὴν ἀνέλιξιν τῶν διαφόρων χωρῶν. Πρωτεύοντα ρόλον εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἱστορίαν τοῦ 1929 διεδραμάτισε, τρόπον τινά, ἡ πρὸς τὰ ἄνω κερδοσκοπικὴ κίνησις ἐν Ἀμερικῇ, ἥτις, ἀρξαμένη τῷ 1923, ἐκορυφώθη κατὰ τὸ θέρος τοῦ 1929, ἀνεκόπη δὲ ἐν τέλει κατ' Ὀκτώβριον τοῦ αὐτοῦ ἔτους, συνεπαγαγοῦσα ραγδαίαν καὶ πρωτοφανῆ πτῶσιν τῶν τιμῶν τῶν ἀξιῶν εἰς τὸ Χρηματιστήριον τῆς Νέας Ὑόρκης. Ἡ σημασία τῆς ἐπελθούσης καταστροφῆς δύναται νὰ νοηθῇ ἐὰν ληφθῇ ὑπ' ὄψει, ὅτι ἡ συνεπείᾳ τοῦ πανικοῦ ἐπελθοῦσα μείωσις τῆς τρεχούσης ἀξίας τῶν χρηματογράφων ὑπολογίζεται εἰς οὐχὶ ὀλιγώτερον τῶν 8.000.000.000 λιρῶν στερλινῶν.

Καθ' ὅλον τὸ διάστημα τοῦτο, ἀλλ' ἰδίως διαρκοῦντος τοῦ παρελθόντος ἔτους καὶ μέχρι τῆς χρηματιστηριακῆς ἐν Ἀμερικῇ καταστροφῆς, ἡ χρηματαγορὰ τῆς Νέας Ὑόρκης ἤσκει ἀκαταμάχητον μαγνητικὴν δύναμιν ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου προσελκύουσα τοῦτο πανταχόθεν διὰ τῶν ὑψηλῶν τόκων καὶ τῆς ἐλπίδος μεγάλων καὶ ἀκόπων κερδῶν. Τὸ ἐπιτόκιον τῶν δανείων ὄψεως ἐπὶ χρηματογράφων (call money rate) φθάσαν μέχρι καὶ 15 ο)ο τοῦ 1929 διετηρεῖτο εἰς τὸ ὑψηλὸν διὰ τὴν διεθνῆ χρηματαγορὰν ἐπίπεδον τῶν 7 ο)ο ἕως 10 ο)ο. Τὸ κυμαινόμενον διεθνὲς κεφάλαιον ἔσπευσεν ὡς ἐκ τούτου ἀθρόον πρὸς τὴν ἀγορὰν τῆς Νέας Ὑόρκης, ἡ κίνησις αὕτη προεκάλεσεν ἀνωμαλίας τῶν ἀγορῶν ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος, ἐκροὴν χρυσοῦ πρὸς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, καί, γενικώτερον, διαταραχὴν τῆς διεθνοῦς χρηματικῆς ἰσορροπίας, ἰδίως μεταξὺ Εὐρώπης καὶ Ἀμερικῆς. Ἀκριβεῖς ὑπολογισμοὶ τοῦ ποσοῦ εἰς ὃ ἀνέρχεται τὸ κυμαινόμενον διεθνὲς κεφάλαιον δὲν ὑπάρχουν. Τὸ Ὑπουργεῖον τοῦ Ἐμπορίου τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἀναβιβάζει εἰς Δολλάρια 1.638.000.000 περίπου τὸ ὀφειλόμενον ὑπὸ τῆς Ἀμερικῆς ἐν τέλει τοῦ 1928 ποσὸν εἰς ξένους ἐκ βραχυπροθέσμων τοποθετήσεων. Ἀναμφιβόλως τὸ ποσὸν τοῦτο θὰ ηὐξήθη κατὰ πολὺ ἐντὸς τοῦ 1929, παρὰ τὰ ἐμπόδια ἅτινα παρενέβαλλον αἱ Ἀμερικαναὶ Τράπεζαι εἰς τὴν τοποθέτησιν ξένων βραχυπροθέσμων κεφαλαίων ἐν Ἀμερικῇ, θέλουσαι νὰ περιορίσουν τὴν συρροὴν κεφαλαίων καὶ τὴν ἐκ ταύτης ὁλονὲν ὀγκουμένην κερδοσκοπίαν.

Τὰ δάνεια ὄψεως ἐπὶ χρηματογράφων εἰς τὸ Χρηματιστήριον τῆς Νέας Ὑόρκης, τὰ γνωστὰ ὑπὸ τὸ ὄνομα δάνεια τῶν μεσιτῶν (Brokers' Loans) ταῦτα μόνον προσήγγισαν τὰ 7.000.000.000 δολλάρια, κατελθόντα συνεπείᾳ τοῦ πανικοῦ εἰς τὸ ἥμισυ περίπου τοῦ ποσοῦ τούτου. Σημαντικὸν μέρος τούτων ἐχορηγήθη ἐκ τοῦ συρρεύσαντος εἰς Νέαν Ὑόρκην κυμαινομένου Εὐρωπαϊκοῦ κεφαλαίου. Ἡ παλιννόστησις δὲ ἀκριβῶς μεγάλου τμήματος τοῦ κεφαλαίου τούτου, εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ φθινοπώρου τοῦ λήξαντος ἔτους καὶ μετὰ τὴν ὕψωσιν τοῦ ἐπιτοκίου ἀναπροεξοφλήσεως τῆς Τραπέζης τῆς Ἀγγλίας εἰς 6.1)2 ο)ο, συνετέλεσε μετ' ἄλλων παραγόντων, ψυχολογικῶν καὶ πραγματικῶν, εἰς τὸν κλονισμὸν τῆς ἀμέτρου αἰσιοδοξίας τῶν κερδοσκόπων, ἥτις εἶχεν ὠθήσει τὰς τιμὰς τῶν ἀξιῶν εἰς ἐπίπεδα ἐντελῶς ἄσχετα πρὸς τὴν οἰκονομικὴν δυναμικότητα καὶ τὴν ἀπόδοσιν τῶν ἐπιχειρήσεων. Τὸ τεράστιον χάρτινον οἰκοδόμημα τῆς κερδοσκοπίας, τὸ ὁποῖον ἤρχισεν ἐγειρόμενον πρὸ ἕξ καὶ πλέον ἐτῶν, κατέρρευσεν ἐντὸς ὀλίγων μόνον ἡμερῶν.

Ὁ δυσμενὴς ἀντίκτυπος ἐκ τῆς χρηματιστηριακῆς ταύτης καταστροφῆς δὲν περιωρίσθη μόνον εἰς τὴν Ἀμερικήν. Ἐκεῖ ἡ πτῶσις τῶν τιμῶν τοῦ σίτου καὶ ἡ ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Ἰουνίου σημειωθεῖσα χαλάρωσις τῆς ἐμπορικῆς καὶ βιομηχανικῆς κινήσεως ἐνετάθησαν, ἔκτοτε δὲ αἱ στατιστικαὶ δεικνύουν σταθεράν, ἐν τῷ συνόλῳ, πτῶσιν τῶν τιμῶν γενικῶς, καὶ μείωσιν τῶν ἐργασιῶν καὶ τῶν κερδῶν τῶν ἐπιχειρήσεων. Παραλλήλως κίνησις παρατηρεῖται καὶ ἐν Εὐρώπῃ. Ἀλλ' ἐὰν ἡ κατάπαυσις τοῦ οἰκονομικοῦ ὀργασμοῦ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ ἡ κατάρρευσις τῶν χρηματιστηριακῶν ἀξιῶν ἔπληξαν προσκαίρως τὴν διεθνῆ οἰκονομίαν, αἱ ἀπώτεραι συνέπειαι θὰ εἶναι τοὐναντίον εὐεργετικαὶ δι' ὅλον τὸν κόσμον. Ὁ οἰκονομικὸς ρυθμὸς καθίσταται ὁσημέραι κανονικός, αἱ τιμαὶ τῶν εἰδῶν προσαρμόζονται εἰς νέα χαμηλότερα ἐπίπεδα καὶ ἡ κατάστασις τῆς διεθνοῦς χρηματαγορᾶς βελτιοῦται οὐσιωδῶς. Ἡ κάθαρσις συντελεῖται ὁμαλῶς κατὰ τὸ πλεῖστον. Χαλαρωθείσης τῆς σφοδρᾶς πιέσεως ἣν ἡ ἀνιοῦσα κερδοσκοπικὴ ἐν Ἀμερικῇ κίνησις καὶ ἡ ἐκ ταύτης ἐκπηγάζουσα ἀπορρόφησις κεφαλαίων ἤσκει ἐπὶ τῶν διαφόρων ἀγορῶν, δημιουργηθείσης δὲ ἀντιθέτου ροπῆς τοῦ κεφαλαίου, κατέστη δυνατὴ ἡ ἐλάττωσις τοῦ τόκου εἰς τὰς μεγάλας χρηματαγοράς, τοῦ ἐπισήμου ἐπιτοκίου ὑποβιβασθέντος ἐντὸς βραχέως χρονικοῦ διαστήματος διὰ βαθμιαίων μειώσεων ἀπὸ 6.1)2 ο)ο ἐν Λονδίνῳ καὶ 6 ο)ο ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ εἰς 3.1)2 ο)ο καὶ εἰς τὰς δύο κυριωτάτας ταύτας ἀγορὰς τοῦ κόσμου. Τὸ διαθέσιμον κεφάλαιον ἀφθονεῖ πλέον, ἕτοιμον νὰ ἐνισχύσῃ τὴν παγκόσμιον παραγωγὴν ὑπὸ εὐμενεῖς ὅρους. Τὸ ἠθικὸν ὅμως κέρδος εἶναι μεγαλύτερον. Διότι εἰς πάσας τὰς χώρας οἱ ἄνθρωποι, ἀπο-
στρέψαντες τὴν προσοχήν των ἐκ τῆς κερδοσκοπίας, ἐπιδίδονται εἰς καλυτέρας καὶ χρησιμωτέρας ἀσχολίας.

Ἡ ἐξέτασις τῆς οἰκονομικῆς ἱστορίας τοῦ παρελθόντος ἔτους πείθει, ὅτι πλεῖσται χῶραι, καὶ μεταξὺ τῶν πλουσιωτέρων καὶ πλέον προηγμένων οἰκονομικῶς, ἀντιμετώπισαν δυσχερείας ὀφειλομένας καὶ εἰς διεθνῆ καὶ εἰς τοπικὰ αἴτια. Ἡ γεωργία, ἡ βιομηχανία, ἡ ναυτιλία, τὰ χρηματιστήρια, αἱ Τράπεζαι, τὸ ἐμπόριον καὶ γενικῶς αἱ ἐπιχειρήσεις ἐδοκιμάσθησαν ἐν τῷ συνόλῳ, ἀλλοῦ μὲν περισσότερον, ἀλλοῦ δὲ ὀλιγώτερον. Αἱ συνέπειαι τοῦ πολέμου εἶναι ἀκόμη αἰσθηταὶ καὶ ἐμποδίζουν τὴν κανονικὴν λειτουργίαν τοῦ διεθνοῦς οἰκονομικοῦ ὀργανισμοῦ. Ὑψηλοὶ τόκοι, ὑπερπαραγωγή, μείωσις τῆς καταναλώσεως, μεγάλα ἀποθέματα, ἀνώμαλος κίνησις τοῦ κεφαλαίου καὶ ἄνισος κατανομὴ τοῦ χρυσοῦ, ἐργατικά, κοινωνικὰ καὶ οἰκονομικὰ προβλήματα πρὸς λύσιν, ὅλα αὐτὰ ἐδημιούργησαν σοβαρὰ ἐμπόδια εἰς τὴν οἰκονομικὴν πρόοδον τοῦ κόσμου κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος. Ἑκάστη χώρα εἶχε καὶ ἔχει νὰ ἀντιμετωπίσῃ πολλαπλῆς φύσεως ζητήματα, πρὸς διευθέτησιν τῶν ὁποίων ἡ διεθνὴς συνεννόησις καὶ συνεργασία καθίστανται πολλάκις ἀπαραίτητοι. Περὶ τὰ τέλη τοῦ ἔτους ὁ διεθνὴς ὁρίζων ἤρχισε ἐν τούτοις νὰ γίνεται αἰθριώτερος. Ἐνθαρρυντικὰ σημεῖα εὐδίας ἐνεφανίσθησαν, καὶ τὸ 1929 ἐτελεύτησεν ἐν μέσῳ αἰσιοδόξου ἀτμοσφαίρας.

Ὡς ἀνωτέρω ἐλέχθη, παρὰ τὰς τεραστίας ζημίας, τὰς προξενηθείσας ὑπὸ τῆς καταστροφῆς τοῦ Χρηματιστηρίου τῆς Νέας Ὑόρκης, ἡ βαθμιαία ἐπάνοδος εἰς τὴν ὁμαλότητα θὰ ἀποβῇ τελικῶς ὠφέλιμος. Ὁ ἱκανοποιητικὸς διὰ πάντας τοὺς ἐνδιαφερομένους διακανονισμὸς τοῦ προβλήματος τῶν ἐπανορθώσεων, ἀρχὴ τοῦ ὁποίου ἐγένετο τῷ 1929, διὰ νὰ ἐπιτευχθῇ ὁριστικῶς εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ τρέχοντος ἔτους, σπουδαίως θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν προαγωγὴν τῆς συνεργασίας τῶν Ἐθνῶν καὶ τὴν οἰκονομικὴν αὐτῶν πρόοδον. Ἀφ' ἑτέρου, ἡ ἵδρυσις τῆς Διεθνοῦς Τραπέζης Ἐπανορθώσεων, ἧς ἡ λειτουργία ἄρχεται συντόμως, ἀποτελεῖ σταθμὸν εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἱστορίαν τῆς ἀνθρωπότητος, ἐλπίζεται δὲ ὅτι μεγάλας θὰ προσφέρῃ ὑπηρεσίας εἰς τὴν διεθνῆ οἰκονομίαν. Σοβαρὰ πρὸς τούτοις καταβάλλεται ἐν Γενεύῃ προσπάθεια ὅπως ἀνακοπῇ ἡ μεταπολεμικὴ τάσις τῆς ἱδρύσεως δασμολογικῶν φραγμῶν, οἱ ὁποῖοι τοσοῦτον ἐμποδίζουν τὴν ἐλευθέραν καὶ τὴν φυσιολογικὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἐμπορίου καί, συνεπῶς, αὐτὴν τὴν πρόοδον τῶν ἐθνῶν. Ἐξ ἄλλου, παρὰ τὰς προσκαίρους ἀποτυχίας, ἐπιτρέπεται ἡ ἐλπὶς τελικῆς συμφωνίας ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν ναυτικῶν ἐξοπλισμῶν, δι' οὗ θὰ βαδίσωμεν πρὸς γενικώτερον διεθνῆ ἀφοπλισμόν, ἀνακουφιζομένων τῶν προϋπολογισμῶν τῶν διαφόρων Κρατῶν, μὲ οἰκονομικὰ καὶ ἠθικὰ ὠφέλη ὑψίστης δι' ἑκάστην χώραν σημασίας. Βεβαίως τὸ προφητεύειν καὶ δύσκολον καὶ ἐπικίνδυνον εἶναι. Ἐκ τῆς βραχείας ὅμως αὐτῆς ἀνασκοπήσεως τῆς παγκοσμίου καταστάσεως ἐπιτρέπεται ἡ βάσιμος ἐλπίς, ὅτι, ἐκτὸς ἀπροόπτων, τὸ τρέχον ἔτος θὰ εἶναι καλύτερον τοῦ προηγουμένου, καὶ ὅτι ἡ ἀνθρωπότης βαδίζει ἤδη, παγιουμένου τοῦ πνεύματος τῆς εἰρήνης, σταθερῶς εἰς τὴν ὁδὸν τῆς συνεννοήσεως καὶ τῆς συνεργασίας, εἰς τὸ τέρμα τῆς ὁποίας εὑρίσκεται ἡ οἰκονομικὴ εὐημερία τῶν λαῶν.

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἂς στρέψωμεν τώρα τὸ βλέμμα πρὸς τὰ οἰκονομικὰ τῆς Χώρας ἡμῶν πράγματα. Ἡ ἀνωμαλία τῆς διεθνοῦς οἰκονομικῆς καταστάσεως, ἀμυδρὰν εἰκόνα τῆς ὁποίας ἐδώσαμεν ἀνωτέρω, ἐπηρέασε δυσμενῶς, ὡς ἦτο ἑπόμενον, τὴν ἐθνικὴν ἡμῶν οἰκονομίαν. Ὁμοῦ μετ' ἀντιξόων τοπικῶν γεγονότων, ἐπέτεινεν αὐτὴ τὰς δυσχερείας, πρὸς ἃς παλαίει ὁ τόπος κατὰ τὴν ἀναπόφευκτον αὐτὴν περίοδον τῆς ἀναρρώσεως, τὴν ὁποίαν διερχόμεθα. Λέγομεν δὲ ἀναπόφευκτον, διότι κατὰ νόμον οἰκονομικὸν ἄτεγκτον, εἰς κάθε χώραν, τῆς ὁποίας τὰ δημόσια οἰκονομικὰ διεσαλεύθησαν συνεπείᾳ τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολέμου καὶ τὸ νόμισμα σοβαρῶς ὑπετιμήθη, προκαλέσαντα κλονισμὸν τῆς κοινωνικῆς καὶ οἰκονομικῆς ἰσορροπίας μὲ τὰ γνωστὰ τοῖς πᾶσι ἀποτελέσματα, ἡ οἰκονομικὴ ἐξυγίανσις καὶ ἡ ἐπάνοδος εἰς τὴν ὁμαλότητα ἀπῄτησαν σοβαρὰς θυσίας καὶ ἐχρειάσθησαν μακράς, συνεχεῖς καὶ ἐντόνους προσπαθείας, ἄνευ τῶν ὁποίων ἡ τελικὴ καταστροφὴ θὰ ἐπήρχετο μοιραίως. Ὅπως μὲ τὰ ἄτομα, οὕτω συμβαίνει καὶ μὲ τὰ Κράτη. Ὅταν, εἴτε ἐκ κακῆς διαχειρίσεως, εἴτε λόγῳ ἀτυχημάτων, τὰ οἰκονομικὰ των τραποῦν πρὸς τὴν κατωφερῆ ὁδὸν τῶν ἐλλειμμάτων καὶ τῶν χρεῶν, δὲν ληφθοῦν δὲ ἐγκαίρως τὰ προσήκοντα μέτρα πρὸς τὴν ἀνακοπὴν τῆς διολισθήσεως ταύτης, τὸ κακὸν ἐξαπλοῦται ὁλονὲν καὶ ἡ πρὸς τὰ κάτω φορὰ των αὐξάνεται μετὰ προϊούσης σφοδρότητος, καθιστῶσα δυσχερεστέραν, περισσότερον ἐπίπονον καὶ μακροτέρας διαρκείας τὴν ἐπάνοδον εἰς τὴν ὁμαλὴν ὁδόν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐξετράπησαν. Κατὰ τὴν πτῶσιν ταύτην ἐσπαταλήθησαν πολύτιμοι δυνάμεις καὶ ἀπεκτήθησαν κακαὶ ἕξεις. Ἐδημιουργήθησαν δὲ καταστάσεις, ὧν ἡ θεραπεία οὔτε εὔκολος εἶναι, οὔτε ταχεῖα.

Ὑπὸ τοιούτους ὅρους διεβίωσεν ἡ ἡμετέρα Χώρα τὸ παρελθὸν ἔτος. Τὰ συμπτώματα τῆς κρίσεως, ἀναφανέντα ἤδη ἀπὸ τοῦ 1928, ἐπληθύνθησαν καὶ κατέστησαν ἐντονώτερα κατὰ τὸ ὑπὸ ἐξέτασιν ἔτος. Διαρκοῦντος αὐτοῦ ἐφθάσαμεν εἰς κρίσιμον φάσιν τῆς ἀναρρώσεως καί, ὡς ἐλέχθη προηγουμένως, εὑρέθημεν ἀντιμέτωποι προσθέτων δυσχερειῶν ὀφειλομένων εἰς ἐξωτερικά, ἀλλὰ καὶ εἰς ἐσωτερικὰ αἴτια. Δὲν εἶναι καθόλου ἐκπληκτικὸν ἑπομένως, οὐδὲ πρέπει νὰ ἀνησυχῶμεν ὑπεράγαν, ἐὰν αἱ οἰκονομικαὶ στενοχωρίαι ὑπῆρξαν μεγαλύτεραι, καὶ ἐάν, ἐκ πρώτης ὄψεως, δὲν φαίνεται νὰ ἐπραγματοποιήθη πρόοδός τις κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο. Διότι αἱ βάσεις τῆς ἀνορθώσεως ἐτέθησαν ἤδη, καὶ ἡ βελτίωσις τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως, λανθάνουσα σήμερον, θὰ ἐκδηλωθῇ συντόμως, ἀρκεῖ, ὡς καὶ διὰ τῆς ἐκθέσεως μας τοῦ παρελθόντος ἔτους ὑπεδείξαμεν καὶ ἐπαναλαμβάνομεν νῦν, νὰ ἔχωμεν ὑπομονήν, νὰ ἐργαζώμεθα πλειότερον, νὰ περιορίσωμεν τὴν τάσιν τῆς σπατάλης καί, πρὸ παντός, νὰ πειθαρχῶμεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Κράτους, ἥτις ἡγεῖται μετὰ τοσαύτης ἀποφασιστικότητος καὶ ἐπιτυχίας τοῦ ἔργου τῆς οἰκονομικῆς ἀνασυγκροτήσεως τοῦ τόπου. Ὑπὸ τὸ πρίσμα δὲ τῶν ἀνωτέρω προϋποθέσεων καὶ δεδομένων, ὀφείλομεν νὰ ἐξετάζωμεν τὴν κίνησιν τῶν διαφόρων κλάδων τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος.

Ἡ κίνησις τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου ὑπῆρξε ζωηρὰ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο. Ἥ τε εἰσαγωγὴ καὶ ἐξαγωγὴ παρουσιάζουν ἀξιόλογον αὔξησιν, ἐνῷ τὸ ἔλλειμμα τοῦ ἐμπορικοῦ ἰσοζυγίου, ὑπολογιζόμενον ὑπὸ τῆς Γενικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας εἰς Δρχ. 6.290.335.000 ἐμφανίζει μικράν τινα αὔξησιν ἐν συγκρίσει μὲ τὸ ἐκ Δρχ. 6.127,047.000 παθητικὸν ὑπόλοιπον τοῦ 1928. Ἀντιθέτως, κατὰ τοὺς δύο πρώτους μῆνας τοῦ τρέχοντος ἔτους σημειοῦται αἰσθητὴ μείωσις ἀμφοτέρων τῶν πλευρῶν τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου, τόσον εἰς ποσότητα ὅσον καὶ εἰς ἀξίαν. Ἡ πτῶσις τῶν τιμῶν εἰς τὰς διεθνεῖς ἀγορὰς θὰ μειώσῃ ἀναμφιβόλως κατὰ τὸ τρέχον ἔτος τὴν ἀξίαν τῶν εἰσαγομένων εἰς τὴν Χώραν καὶ ἐξαγομένων ἐξ αὐτῆς εἰδῶν. Ἐν συνόλῳ ὅμως θὰ εἶναι εὐνοϊκή, ὡς ἐλπίζεται, διὰ τὸ ἐμπορικὸν ἡμῶν ἰσοζύγιον, δεδομένου ὅτι ἡ εἰσαγωγὴ ἡμῶν εἶναι διπλασία περίπου τῆς ἐξαγωγῆς.

Ὡς γνωστόν, τὰ κυριώτερα ἑλληνικὰ εἴδη ἐξαγωγῆς εἶναι ὁ καπνός, ἡ σταφίς, οἱ οἶνοι, τὸ ἔλαιον, αἱ ἐλαῖαι καὶ τὰ μεταλλεύματα. Οἱ ὅροι ἐξαγωγῆς τῶν προϊόντων τούτων κατέστησαν τελευταίως δυσχερεῖς ἐκ τοῦ ἀνταγωνισμοῦ ἄλλων χωρῶν, ἐξ ὑπερπαραγωγῆς, καὶ συνεπείᾳ ἀπαγορευτικῶν μέτρων ξένων κρατῶν. Ἡ Κυβέρνησις πράττει πᾶν τὸ δυνατὸν ἵνα προστατεύσῃ τὰ εἴδη ταῦτα δι' ἐμπορικῶν συμβάσεων καὶ ἄλλων παρεμφερῶν μέτρων. Ἐκ παραλλήλου ὅμως ὀφείλουν καὶ οἱ ἐξαγωγεῖς νὰ προσέχουν εἰς τὴν ποιότητα τῶν ἀποστελλομένων εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν προϊόντων καὶ τὴν πρέπουσαν συσκευασίαν αὐτῶν. Ἐπανειλημμένως ἐπεστήθη ἡ προσοχὴ τῶν ἁρμοδίων ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου παρὰ τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ προξενικῶν ἡμῶν ἀρχῶν, πάντες δὲ γνωρίζομεν ὁπόσον ὑστεροῦν ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης τὰ στελλόμενα εἰς τὸ ἐξωτερικὸν προϊόντα ἀπέναντι τῶν ξένων τοιούτων. Θὰ ἐνεδεικνύετο ἴσως ἀφ' ἑνὸς μὲν ρύθμισις τῆς καλλιεργείας τῶν ἐξαγομένων προϊόντων ἐπὶ τῇ βάσει τῶν σημερινῶν δεδομένων τῆς καταναλώσεως καὶ τῶν προβλέψεων διὰ τὸ μέλλον, ἀφ' ἑτέρου δὲ συνεργασία τῶν ἐξαγωγέων διὰ τῆς συστάσεως κοινῶν γραφείων ἐξαγωγῆς, τὰ ὁποῖα διὰ τῆς ἑνιαίας πωλήσεως τῶν προϊόντων, διὰ συστηματικῆς διαφημίσεως, διὰ τῆς μελέτης τῶν ἑκάστοτε συνθηκῶν τῶν διεθνῶν ἀγορῶν καὶ γενικῶς διὰ μεθοδικῆς ἐνεργείας, θὰ ὠφελήσουν σημαντικῶς καὶ θὰ προαγάγουν ὄχι μόνον τὸ ἐξαγωγικὸν ἐμπόριον, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν τὴν παραγωγήν.

Ἀκριβεῖς ἀριθμοὶ περὶ τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς τοῦ 1929 δὲν ὑπάρχουν, ἀτυχῶς. Συμφώνως πρὸς τὰ προσωρινὰ στοιχεῖα τῆς Γενικῆς Στατιστικῆς τοῦ Κράτους προβλέπεται μείωσις αὐτῆς ἐν τῷ συνόλῳ, ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ προηγούμενον ἔτος. Ἡ πεῖρα ὅμως ἀπέδειξεν ὅτι αἱ προβλέψεις δέον νὰ γίνωνται δεκταὶ μετὰ μεγάλης πάντοτε ἐπιφυλάξεως. Πάντως τυγχάνει ἀναμφισβήτητον, ὅτι κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη σημειοῦται σταθερὰ πρόοδος τῆς γεωργίας καὶ τῆς κτηνοτροφίας, ἡ ἀπόδοσις τῶν ὁποίων, ἐξαιρέσει προσωρινῶν μειώσεων ὀφειλομένων εἰς δυσμενεῖς καιρικὰς συνθήκας ἢ ἄλλα παρόμοια αἴτια, βαίνει αὐξανομένη. Διὰ τῆς εὐρυτέρας δὲ ἀναπτύξεως τῆς γεωργικῆς πίστεως, τὴν ὁποίαν ἡ νεωστὶ ἱδρυθεῖσα Ἀγροτικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος δύναται νὰ δημιουργήσῃ —χάρις εἰς τὰ ἄφθονα κεφάλαια μὲ τὰ ὁποῖα ἐπροικοδοτήθη ὑπὸ τοῦ Κράτους καὶ τὰς ὑπὸ τῆς ἡμετέρας Τραπέζης χορηγηθείσας αὐτῇ γενναίας πιστώσεις— καὶ τῆς μεθοδικωτέρας καὶ σκοπιμωτέρας καλλιεργείας τῆς γῆς, συντελουμένης ὑπὸ τὴν κατεύθυνσιν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας, ἐπιτρέπεται νὰ ἐλπίζωμεν ὅτι ἡ γεωργία θὰ δυνηθῇ ταχέως νὰ προοδεύσῃ ἐπ' ἀγαθῷ τῶν ἀγροτικῶν πληθυσμῶν καὶ τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας γενικώτερον.

Οἱ ἕτεροι δύο μεγάλοι κλάδοι τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν οἰκονομίας, ἡ βιομηχανία καὶ ἡ ἐμπορικὴ ναυτιλία, ἐδοκιμάσθησαν σκληρῶς κατὰ τὸ ὑπὸ κρίσιν ἔτος. Ἡ ἐκ τῆς καθολικῆς δυσπραγίας μείωσις τῆς καταναλώσεως ἔπληξε τὴν νεαρὰν ἡμῶν βιομηχανίαν, ὑφισταμένην ἐπιπροσθέτως τὰς συνεπείας τῆς κακῆς ἐξ ὑπαρχῆς οἰκονομικῆς ὀργανώσεως τῶν πλείστων βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων. Διὰ τῆς ἀκινητοποιήσεως εἰς ἐγκαταστάσεις μεγάλων ποσῶν, δυσαναλόγων πρὸς τὰ ἴδια οἰκονομικὰ αὐτῶν μέσα, ἐστερήθησαν πολλαὶ ἐξ αὐτῶν τῶν ἀπαραιτήτων διὰ τὴν λειτουργίαν των ρευστῶν κεφαλαίων, ἀκριβῶς καθ' ἣν στιγμήν, ὡς ἐκ τῆς οἰκονομικῆς δυσπραγίας, δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἐπιτύχουν νέας ἐκ μέρους τῶν Τραπεζῶν πιστώσεις. Παράπονα ἠγέρθησαν κατὰ τῶν τραπεζικῶν ἱδρυμάτων, ἐντελῶς ἀβάσιμα ὅμως. Διότι αἱ Ἑλληνικαὶ Τράπεζαι, ἀπὸ κοινοῦ καὶ χωριστὰ ἑκάστη, ἔπραξαν πάντοτε καὶ ἰδίᾳ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος πᾶν τὸ δυνατὸν ὅπως ἐνισχύσουν τὴν βιομηχανίαν καὶ τὸ ἐμπόριον, ἐντός, ἐννοεῖται, τῶν ὁρίων ἐκείνων, τὰ ὁποῖα διαγράφει ἡ δυναμικότης τῶν Τραπεζῶν καὶ ἡ ἀσφάλεια τῶν ὑπὸ τοῦ κοινοῦ ἐμπιστευμένων αὐταῖς κεφαλαίων. Τελευταίως μάλιστα, ἐν συνεννοήσει καὶ μετὰ τῆς Κυβερνήσεως, ἀπεφασίσθη ἀφ' ἑνὸς μὲν ἡ ἐπιδίωξις τῆς ἐξυγιάνσεως καὶ τῆς ἐνισχύσεως τῶν βιομηχανιῶν διὰ τῆς RATIONALISATION, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τοῦ φόρου κινητῶν ἀξιῶν τῶν ὁμολογιῶν βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων, ἀνεξαρτήτως ἄλλων φορολογικῶν διευκολύνσεων καὶ προστατευτικῶν μέτρων, ἅτινα τὸ Κράτος ἔλαβεν ὑπὲρ τῆς ἐγχωρίου βιομηχανίας.

Ὀφείλομεν νὰ τονίσωμεν ἐν τούτοις, ὅτι ἔργον τῶν Τραπεζῶν δὲν εἶναι ἡ ἐνεργὸς ἀνάμιξις αὐτῶν εἰς τὴν διεύθυνσιν βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων, πολὺ δὲ ὀλιγώτερον ἡ κατὰ τρόπον πάγιον καὶ διαρκῆ ἀπασχόλησις τῶν κεφαλαίων αὐτῶν ἐν ἀκινητοποιήσει εἰς τοιαύτας ἐπιχειρήσεις. Τοιαύτη τακτικὴ θὰ εἶχε τελικῶς ὀλεθρίας συνεπείας διά τε τὰς Τραπέζας καὶ αὐτὴν τὴν βιομηχανίαν. Αἱ Τράπεζαι ὀφείλουν βεβαίως καὶ εἶναι πρόθυμοι νὰ ὑποβοηθήσουν τὴν ἀνάπτυξιν καὶ τὴν προαγωγὴν τῶν βιοσίμων καὶ καλῶς ὠργανωμένων βιομηχανιῶν, χορηγοῦσαι εἰς αὐτὰς βραχυπροθέσμους πιστώσεις καὶ παρέχουσαι τὴν ἠθικὴν συνδρομήν των. Εἰς τὸν βιομηχανικὸν κόσμον ὅμως ἀπόκειται πρωτίστως ἡ φροντὶς περὶ τῆς καλῆς ὀργανώσεως τῶν ἐπιχειρήσεών του καὶ τῆς ἐφαρμογῆς ὅλων ἐκείνων τῶν ἀρχῶν καὶ μεθόδων, δι' ὧν θέλει ἐπέλθει ἡ ἐξυγίανσις καὶ ἡ πρόοδος αὐτῶν. Ἡ συστηματικὴ ὀργάνωσις τῶν ἐπιχειρήσεων, καὶ ἰδίᾳ τῆς βιομηχανίας, ἀποτελεῖ τὸ κυριώτερον μέλημα τῶν προηγμένων χωρῶν τῆς φύσεως, πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν μεταπολεμικῶν προβλημάτων καὶ τῶν νέων συνθηκῶν ἐργασίας. Μία τῶν ἐκδηλώσεων τῆς νέας ταύτης ρυθμίσεως τῶν πραγμάτων εἶναι καὶ ἡ διαγραφομένη ἀνὰ τὸν κόσμον κίνησις πρὸς δημιουργίαν ἰσχυρῶν καὶ μεγάλων οἰκονομικῶν ὀργανισμῶν διὰ συγχωνεύσεων καὶ ἄλλων παρεμφερῶν μορφῶν συμπράξεως. Ἐὰν δὲ τὰ μεγάλα βιομηχανικὰ κράτη τῆς Δύσεως, ὡς ἡ Γερμανία, ἡ Ἀγγλία καὶ αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικῆς, ᾐσθάνθησαν τὴν ἀνάγκην τῆς προσφυγῆς εἰς τοιαῦτα μέτρα, πολλῷ μᾶλλον ἐπιβάλλεται εἰς ἡμᾶς ἡ ἐφαρμογὴ αὐτῶν, ἐὰν θέλωμεν ἡ ἑλληνικὴ βιομηχανία νὰ δυνηθῇ νὰ ἐπιζήσῃ ἄνευ τῶν τεχνητῶν ἐκείνων μέσων, τὰ ὁποῖα, εἰς μέγαν βαθμὸν μονιμοποιούμενα, καὶ ἄδικα καὶ ἐπιζήμια διὰ τὸ σύνολον εἶναι.

Ἡ ἠθικὴ καὶ ὑλικὴ συνδρομὴ τῆς ἡμετέρας Τραπέζης εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Βιομηχανίαν κατὰ τὴν κρίσιμον αὐτὴν περίοδον ὑπῆρξε καὶ εἶναι πολύτιμος. Συνεπὴς πρὸς τὰς μακροχρονίους παραδόσεις της, καὶ παραβλέπουσα πολλάκις τὸ στενὸν αὐτῆς συμφέρον, δὲν ἐδίστασεν ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα νὰ πρωτοστατήσῃ εἰς τὴν κίνησιν τῆς ἐνισχύσεως τῶν βιομηχανιῶν. Χάρις εἰς τὸν ὄγκον τῶν κεφαλαίων της καὶ τὸ μέγα ἐσωτερικὸν καὶ ἐξωτερικὸν αὐτῆς κῦρος, ἡ ἡμετέρα Τράπεζα ἠδυνήθη νὰ παράσχῃ ποικίλας καὶ σπουδαιοτάτας ὑπηρεσίας εἰς τὴν βιομηχανίαν τοῦ Τόπου. (Ἐνίσχυσις τῶν τιμῶν τῶν βιομηχανικῶν ἀξιῶν ἐν τῷ Χρηματιστηρίῳ δι' ἀγορῶν καὶ δανείων ἐπὶ ἐνεχύρῳ αὐτῶν, δάνεια τῆς HELLENIC AND GENERAL TRUST CO LTD, δάνεια ἐπὶ ἐνεχύρῳ πρώτων ὑλῶν καὶ προϊόντων, πιστώσεις ἐπὶ προσωπικῇ ἀσφαλείᾳ κατὰ τὴν κίνησιν τῶν ὁποίων παρεσχέθη πᾶσα εὐκολία κλπ.).

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐμπορικὴν ναυτιλίαν, τὸν σπουδαιότατον τοῦτον κλάδον τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν οἰκονομίας, μετὰ λύπης σημειοῦμεν ἐπιδείνωσιν τῆς καταστάσεως αὐτῆς κατὰ τὸ ὑπὸ ἐξέτασιν ἔτος. Ὁ γενικὸς τιμάριθμος τῶν ναύλων ἐσημείωσε νέαν ὑποχώρησιν, ἐνταθεῖσαν μάλιστα ἐφέτος. Τὴν μεγάλην ζήτησιν πλοίων κατὰ τὸ διάστημα τοῦ πολέμου διεδέχθη κατὰ τὴν μεταπολεμικὴν περίοδον σοβαρὰ μείωσις ζητήσεως, ἀφ' ἑνὸς μὲν διότι ἐξέλιπον αἱ ἔκτακτοι ἀνάγκαι ἃς εἶχε δημιουργήσει ὁ πόλεμος, ἀφ' ἑτέρου δὲ λόγῳ τῆς γενικῆς οἰκονομικῆς κρίσεως καὶ τῶν νέων συνθηκῶν αἵτινες ἦσαν ἐπακολούθημα τούτου, πρὸς δὲ διότι μεγάλαι ἀγοραὶ ἀπεκλείσθησαν τοῦ διεθνοῦς ἐμπορίου, ἐν ᾧ πολλαὶ ἄλλαι χῶραι λόγῳ ἐντάσεως τῆς ἐγχωρίου παραγωγῆς των ἐμείωσαν αἰσθητῶς τὴν ἀνάγκην μεταφορῶν, καὶ διότι ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡ χωρητικότης τῶν πλοίων καθ' ὅλον τὸν κόσμον εἶναι κατὰ πολὺ ἀνώτερα τῶν προπολεμικῶν τοιούτων. Συνέπεια ὅλων τῶν αἰτίων τούτων εἶναι ἡ ὀξεῖα κρίσις ἣν διέρχεται ἡ διεθνὴς ἐμπορικὴ ναυτιλία, καὶ ἡ ὁποία μοιραίως πλήττει καὶ τὴν ἑλληνικὴν ναυτιλίαν. Δυστυχῶς ἡ ἐμπορικὴ ναυτιλία τῆς Ἑλλάδος δοκιμάζεται περισσότερον ἴσως πάσης ἄλλης καὶ τοῦτο λόγῳ τῆς παλαιᾶς ἡλικίας τῶν περισσοτέρων ἑλληνικῶν σκαφῶν, ὑποχρεουμένων εἰς τὴν καταβολὴν μεγαλυτέρων ἀσφαλίστρων διά τε τὸ σῶμα τοῦ πλοίου καὶ τὸ κομιζόμενον φορτίον, καὶ λόγῳ τῶν χρεῶν μὲ τὰ ὁποῖα εἶναι ταῦτα βεβαρημένα. Ἐπὶ πλέον, ἐνῷ κατὰ τὸ διάστημα τοῦ πολέμου οἱ Ἕλληνες ἐφοπλισταὶ ἠμποδίζοντο ὑπὸ τοῦ Κράτους νὰ πωλῶσι τὰ πλοῖα των εἰς τὰς ἐπικρατούσας τότε ὑψηλὰς τιμάς, ἐξηναγκάσθησαν τοὐναντίον νὰ προβῶσιν εὐθὺς μετὰ τὴν ἀνακωχὴν εἰς ναυπηγήσεις καὶ ἰδίως ἀγορὰς σκαφῶν, εἰς ἀντικατάστασιν μέρους τῶν βαρειῶν ἀπωλειῶν τοῦ πολέμου, ἡ ἀξία τῶν ὁποίων ὅμως ὑπέστη ραγδαίαν βραδύτερον πτῶσιν. Τὸ πλεονέκτημα δὲ τῆς οἰκονομικωτέρας διαχειρίσεως τῶν ἑλληνικῶν πλοίων ἐν σχέσει πρὸς τὰ ξένα πλοῖα καὶ ἡ προπολεμικὴ ἁρμονία σχέσεων πλοιοκτητῶν καὶ πληρωμάτων ἀτυχῶς ἐξέλιπον πλέον.

Λαμβανομένης ὑπ' ὄψει τῆς μεγίστης σημασίας, ἣν εἶχεν ἀνέκαθεν διὰ τὴν Χώραν ἡ διατήρησις ἰσχυροῦ καὶ εὐημεροῦντος ἐμπορικοῦ στόλου, ἡ λῆψις μέτρων ἀποσκοπούντων εἰς τὴν ἐνθάρρυνσιν καὶ τὴν ἐνδυνάμωσιν τῆς χειμαζομένης ἑλληνικῆς ναυτιλίας εἶναι, νομίζομεν, ἐπιβεβλημένη. Καὶ εἶναι ἀξία πάσης ἐξάρσεως ἡ πρωτοβουλία τοῦ κ. Ἀντιπροέδρου τῆς Κυβερνήσεως, γιγνομένη ἐργασία πρὸς βαθεῖαν μελέτην τοῦ ζητήματος ἀπὸ πάσης αὐτοῦ πλευρᾶς, πρὸς ὑπόδειξιν τῶν ἐνδεικνυομένων μέτρων προστασίας ἅτινα ἀσφαλῶς θὰ πραγματοποιήσῃ ἡ Κυβέρνησις ἐν τῇ ἀναγνωρίσει τῆς σπουδαιότητος τοῦ κλάδου τούτου τῆς ἐθνικῆς μας οἰκονομίας.

Ἀλλ' ἐὰν ἡ ἰδιωτικὴ οἰκονομία, διανύουσα περίοδον ἐκκαθαρίσεως καὶ ἀνασυγκροτήσεως, παλαίῃ εἰσέτι κατὰ τῶν νοσηρῶν ἐπιδράσεων μακρᾶς διαρκείας πολιτικῆς καὶ οἰκονομικῆς ἀνωμαλίας, ἐὰν τὸ μέγα βάρος τῆς προσφυγικῆς ἀποκαταστάσεως πιέζῃ ἀκόμη τὴν οἰκονομίαν τοῦ Τόπου, παρήγορον καὶ ἐνθαρρυντικὸν γεγονὸς ἀποτελεῖ ἡ ἱκανοποιητικὴ κατάστασις τῶν δημοσίων οἰκονομικῶν. Αἱ μεγάλαι θυσίαι εἰς τὰς ὁποίας ὑπεβλήθη ὁ λαὸς χάριν τῆς ἐξυγιάνσεως τῶν δημοσίων οἰκονομικῶν δὲν ἐγένοντο ἐπὶ ματαίῳ, διὰ τρίτην δὲ ἤδη φορὰν ὁ Προϋπολογισμὸς τοῦ Κράτους κλείει μὲ σημαντικὸν περίσσευμα, παρὰ τὰς ἀντιξόους περιστάσεις, ὑφ' ἃς διετέλεσεν ἡ παραγωγὴ καὶ ἡ ἐν γένει οἰκονομία τῆς Χώρας. Τὰ περισσεύματα ταῦτα καὶ ἡ χρηματικὴ εὐχέρεια τοῦ Δημοσίου Ταμείου ἐπέτρεψαν εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἀφ' ἑνὸς μὲν νὰ προβῇ εἰς ἐλαφρὰς μειώσεις τῆς κειμένης φορολογίας, ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ διαθέσῃ ἱκανὰ ποσὰ ὑπὲρ διαφόρων παραγωγικῶν ἔργων. Βεβαίως δυνατὸν εἶναι ἡ ἀπόδοσις τῶν δημοσίων προσόδων νὰ σημειώσῃ ὕφεσίν τινα συνεπείᾳ τοῦ περιορισμοῦ τῆς εἰσαγωγῆς καὶ τῆς ὑφισταμένης καχεξίας. Ὁπωσδήποτε ὅμως αἱ προβλέψεις τοῦ Προϋπολογισμοῦ, τοῦ ἀρξαμένου τῇ 1η Ἀπριλίου οἰκονομικοῦ ἔτους ἐγένετο ἐπὶ αὐστηρῶς συντηρητικῶν βάσεων, ἡ δὲ Κυβέρνησις εἶναι πεπεισμένη ὅτι τὸ ἰσοζύγιον εἶναι πάντως ἐξησφαλισμένον. Δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι διὰ τῆς ἀποφυγῆς δημιουργίας νέων δαπανῶν, καὶ χάρις εἰς τὴν ἀποτελοῦσαν πλέον παράδοσιν σταθερὰν ἀπόφασιν τῆς Κυβερνήσεως ὅπως ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ διαταραχθῇ τὸ ἀπὸ τριῶν ἐτῶν ἐξασφαλισθὲν ἰσοζύγιον τῶν ἐσόδων καὶ τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους, θὰ ἐπιτευχθῇ ἡ διατήρησις τῆς σημερινῆς καλῆς θέσεως τῶν δημοσίων οἰκονομικῶν, ἐκ τῆς ὁποίας ἐξαρτᾶται τελικῶς ἡ οἰκονομικὴ ἀνάρρωσις καὶ αὐτὴ ἡ πρόοδος τῆς Χώρας.

Εἰς τὴν διατήρησιν τῆς ἰσορροπίας τῶν δημοσίων οἰκονομικῶν καὶ τὴν σταθερὰν βελτίωσιν αὐτῶν μεγάλως θὰ συντελέσουν, τὸ μὲν ἡ εὐτυχὴς ἐν Χάγῃ διευθέτησις τοῦ ζητήματος τῶν πολεμικῶν ἡμῶν χρεῶν καὶ τῶν ληπτέων ἐπανορθώσεων, τὸ δὲ ἡ ταχεῖα ἀπόσβεσις τοῦ Δημοσίου Χρέους, ἡ διὰ γενναίας, ὑπὲρ τὸ δέον μεγάλης, χρεωλυσίας συντελουμένη ἐτησίως. Διὰ τῆς ἐμμονῆς εἰς δημοσιονομικὴν πολιτικὴν ἀπολύτως ὑγιᾶ θὰ συνεχισθῇ ἡ βελτίωσις τῆς πίστεως τῆς Χώρας, παγιουμένης δὲ τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ ξένου καὶ τοῦ ἐγχωρίου κεφαλαίου πρὸς τὴν οἰκονομικὴν ἡμῶν πολιτικήν, θὰ καταστῇ δυνατὴ ἐν εὐθέτῳ χρόνῳ καὶ διὰ καταλλήλου χειρισμοῦ ἡ μείωσις τῶν ἐκ τοῦ Δημοσίου Χρέους βαρῶν διὰ τῆς τροπῆς ἢ τῆς ἐξοφλήσεως μέρους τούτου ὑπὸ συμφέροντας διὰ τὸ Δημόσιον Ταμεῖον ὅρους καὶ ἄνευ ζημίας τῶν ὁμολογιούχων. Ἐξ ἄλλου δὲν πρέπει νὰ λησμονῶμεν ὅτι τὰ συναφθέντα κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη δάνεια διετέθησαν κατὰ τὸ πλεῖστον εἰς παραγωγικὰ ἔργα. Ἐὰν τὰ βάρη ταῦτα πιέζουν σήμερον ὑπερμέτρως κάπως τὴν ἐθνικὴν οἰκονομίαν, ἐγγύς εἶναι ἡ ἡμέρα καθ' ἣν τὰ ἐκτελούμενα ἔργα θὰ ἀρχίσουν ἀποδίδοντα καρποὺς καὶ ὁ λαὸς θὰ ἀπολαύσῃ τῶν ἀγαθῶν τῶν προσκαίρων θυσιῶν, εἰς τὰς ὁποίας μετ' ἀξιεπαίνου τῷ ὄντι καρτερίας ὑποβάλλεται. Οὐδὲ πρέπει νὰ παρασυρώμεθα ἀπὸ ἀπαισιοδοξίαν καί, ἀποστρέφοντες τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡμῶν ἀπὸ τὸ τεράστιον ἐνεργητικόν, τὸ ὁποῖον ἡ συντελουμένη ἐργασία καὶ ὁ ἠθικὸς παράγων ἀποτελοῦν, νὰ ὀλισθαίνωμεν εἰς μελανὰς προβλέψεις, δυναμένας νὰ κλονίσουν τὴν κοινὴν ἐμπιστοσύνην, ἀκριβῶς καθ' ἣν στιγμήν, εὑρισκόμενοι εἰς τὴν δυσχερεστέραν ἀνωφέρειαν τοῦ δρόμου πρὸς τὴν οἰκονομικὴν ἀνόρθωσιν, ἔχομεν ἀνάγκην νὰ διατηρήσωμεν ἀκλόνητον τὴν ἐμπιστοσύνην ταύτην, ἵνα φθάσωμεν αἰσίως εἰς ὁμαλὴν ὁδὸν καὶ συνεχίσωμεν, ἀκοπώτερον πλέον, τὴν πορείαν ἡμῶν πρὸς τὸ ποθητὸν τέρμα.

Ἐὰν εἰς χώρας, ὅπως αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι τῆς Β. Ἀμερικῆς, ὅπως ἡ Ἀγγλία, ὅπως ἡ Γερμανία, ὅπου ἡ στατιστικὴ ἐπιστήμη τυγχάνει τῆς πληρεστέρας δυνατῆς ἐφαρμογῆς, ὅπου ἡ διοικητικὴ ὀργάνωσις εἶνε τελεία, ὑφίστανται δὲ πολυτελεῖς στατιστικαὶ ὑπηρεσίαι ἐξ εἰδικῶν ἐπιστημόνων ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν διακεκριμένων οἰκονομολόγων, ἐργαζομένων μεθοδικῶς καὶ ἀκαταπονήτως πρὸς συγκέντρωσιν καὶ ἐπεξεργασίαν τῶν στατιστικῶν στοιχείων, ἐάν, λέγομεν, εἰς τὰς χώρας ἐκείνας τὰ συμπεράσματα τῶν στατιστικῶν μελετῶν, τῶν οὕτω γενομένων, εἶνε πάντοτε δεκτὰ μετ' ἐπιφυλάξεως καὶ χρησιμεύουν ὡς ἁπλαῖ καὶ κατὰ προσέγγισιν ἐνδείξεις προκειμένου περὶ ζητημάτων πολυπλόκων, λεπτῶν καὶ δυσκαθορίστων ὡς τὸ ἰσοζύγιον τῶν μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ δοσοληψιῶν, προφανὲς εἶνε ὁπόσον πρέπει μετ' ἐπιφυλάξεως νὰ ἀτενίζωμεν πρὸς τοὺς ἀριθμούς, οἱ ὁποῖοι ἐμφανίζονται παρ' ἡμῖν, ὅπου ἡ Στατιστικὴ εὑρίσκεται εἰσέτι εἰς ἐμβρυώδη κατάστασιν. Ἀσφαλῆ, καθ' ἡμᾶς, ἔνδειξιν τῆς θέσεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἰσοζυγίου ἀποτελεῖ ἡ κατάστασις τοῦ καλύμματος τῆς Ἐκδοτικῆς Τραπέζης, ἐκ τῆς αὐξήσεως δὲ ἢ τῆς μειώσεως τῶν εἰς χρυσὸν καὶ ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα διαθεσίμων τῆς Τραπέζης ταύτης κατὰ τὸ διάστημα ἔτους τινὸς ἐπιτρέπεται ἡ ὑπόθεσις, ὅτι κατὰ τὴν περίοδον ταύτην αἱ μετὰ τῆς ἀλλοδαπῆς δοσοληψίαι τῆς χώρας κατέλιπον κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἐνεργητικὸν ἢ παθητικὸν ὑπόλοιπον. Κατὰ τὸ ὑπόλοιπον ἔτος, τὸ κάλυμμα τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἐμειώθη κατὰ £ 3.000.000 περίπου. Εἰς τὸ ποσὸν τοῦτο δέον ὅθεν νὰ δεχθῶμεν ὅτι πιθανῶς ἀνῆλθε καὶ τὸ ἔλλειμμα τοῦ οἰκονομικοῦ ἡμῶν μετὰ τῆς ἀλλοδαπῆς ἰσοζυγίου. Ἡ μείωσις ὅμως αὕτη τοῦ καλύμματος ὀφείλεται κυρίως εἰς τὰ ἑξῆς αἴτια: πρῶτον, τὴν μείωσιν εἰσαγωγῆς ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος ἀντιπροσωπεύοντος τὴν ἀξίαν ἐξαγομένων προϊόντων, τὸ μὲν λόγῳ πτώσεως τῶν τιμῶν, ἰδίως ὅμως λόγῳ μερικῆς καθυστερήσεως τῶν ἐτησίων ἀγορῶν καπνοῦ ὑπὸ ξένων οἴκων· δεύτερον, τὴν ἀρκετὰ οὐσιώδη σημειωθεῖσαν παλιννόστησιν ἑλληνικῶν ἀξιῶν, ἥτις ὅμως, ἂν ἐπήνεγκε μείωσιν τῶν διαθεσιμοτήτων εἰς συνάλλαγμα, ἀπαλλάσσει τὴν χώραν ἐξαγωγῆς ἐν τῷ μέλλοντι κεφαλαίων διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ἀξιῶν τούτων.

Οὐδεμία ὅθεν ἀνησυχία ἐπιτρέπεται ἐκ τῆς τοιαύτης μειώσεως τοῦ καλύμματος. Ὡς εἴπομεν ἀνωτέρω, ἡ πτῶσις τῶν τιμῶν θ' ἀποδειχθῇ εὐνοϊκὴ διὰ τὸ ἐμπορικὸν ἡμῶν ἰσοζύγιον, διότι εἰσάγομεν πολὺ πλείονα τῶν ἐξαγομένων προϊόντων. Ἐξ ἄλλου, κατὰ τὸ πρῶτον τρίμηνον τοῦ τρέχοντος ἔτους ἐγένοντο ἱκαναὶ ἀγοραὶ καπνοῦ. Οὕτω τὸ κάλυμμα τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος δεικνύει ἱκανοποιητικὴν βελτίωσιν ἀνελθὸν ἀπὸ £ 8.309.111 τῇ 31 Δεκεμβρίου 1929 εἰς £ 9.020.720 τῇ 15 Ἀπριλίου ἐ. ἔ., τῆς ἀναλογίας βελτιωθείσης ὡς πρὸς μὲν τὸ σύνολον τῶν ἐν ὄψει ὑποχρεώσεων τῆς Τραπέζης ἀπὸ 46.40 ο)ο εἰς 50.38 ο)ο, ὡς πρὸς δὲ τὴν κυκλοφορίαν τραπ. γραμματίων ἀπὸ 60 ο)ο εἰς 67.28 ο)ο. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἱδρυθεῖσα, ὡς γνωστόν, ὑπὸ τοὺς διεθνῶς ἀνεγνωρισμένους ὑγιεστέρους ὅρους, οἵτινες τῇ παρέχουν τὴν δυναμικότητα τῆς περιφρουρήσεως τοῦ νομίσματος καὶ τῆς χειραγωγήσεως τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς τῆς χώρας, ἡ ἀσκουμένη δὲ παρὰ τῆς Διοικήσεως τῆς Τραπέζης μέχρι σήμερον πολιτεία ἐπὶ τῶν κυριωτάτων τούτων σημείων τοῦ προορισμοῦ τῆς Ἐκδοτικῆς Τραπέζης, οὐδεμίαν καταλείπει ἀμφιβολίαν περὶ τῆς ἀγρύπνου καὶ ἀδιαλείπτου ἐπιμελείας τοῦ ἐπὶ τοῦ ἱδρύματος τούτου ἐπιπίπτοντος μέρους τοῦ βάρους τοῦ ζητήματος. Δεδομένου ἐπὶ πλέον, ὅτι ἡ δημοσιονομικὴ πολιτικὴ τῆς Ἑλλάδος εἶνε σώ-
φρων καὶ ἐμπνέει ἐμπιστοσύνην, οὐδεμία ἀνησυχία ἢ φόβος δικαιολογεῖται διὰ τὴν εὐστάθειαν τοῦ νομισματικοῦ μας συστήματος. Ὑπὸ τὰς συνθήκας ταύτας εἶνε βέβαιον ἐπίσης, ὅτι τὸ κεφάλαιον θὰ ἔρχεται προθύμως εἰς συμπλήρωσιν τοῦ οἰκονομικοῦ ἰσοζυγίου μετὰ τῆς ἀλλοδαπῆς, εἰς περίπτωσιν προσκαίρου ἀνισοσκελίας αὐτοῦ.

Εἶνε τοῖς πᾶσι γνωστόν, ὅτι ἀπὸ τινων ἐτῶν ἡ μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ πιστοχρέωσις ἐξ εἰσοδημάτων καὶ δαπανῶν ἀφίνει παθητικὸν ὑπόλοιπον, δηλαδὴ αἱ ἐξωτερικαὶ δαπάναι τῆς χώρας εἶνε μεγαλύτεραι τοῦ ἐξωτερικοῦ αὐτῆς εἰσοδήματος. Τὸ ὑπόλοιπον ὅμως τοῦτο ἐκαλύπτετο μέχρι τοῦδε διὰ τῆς κινήσεως κεφαλαίων, ἀντιπροσωπευομένης κυρίως διὰ τῆς συνάψεως ἐξωτερικῶν δανείων. Ἡ τοιαύτη κάλυψις τοῦ ἀνοίγματος τοῦ οἰκονομικοῦ ἰσοζυγίου δὲν ἐπιτρέπεται βεβαίως νὰ ἐξακολουθήσῃ ἐπ' ἄπειρον ἄνευ ὀλεθρίων διὰ τὴν οἰκονομίαν τῆς χώρας συνεπειῶν. Ἀλλὰ χῶραι νέαι, ἐν τῇ περιόδῳ τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως αὐτῶν εὑρισκόμεναι, δύνανται ἀφόβως νὰ δανείζωνται ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν, ἀρκεῖ τὰ δάνεια ταῦτα νὰ μὴ σπαταλῶνται εἰς ἐξοπλισμοὺς ἢ ἄλλας ἀγόνους δαπάνας, ἀλλὰ νὰ διατίθενται ὑπὲρ παραγωγικῶν σκοπῶν, τελειοποιοῦντα τὴν οἰκονομικὴν αὐτῶν ὀργάνωσιν καὶ αὐξάνοντα οὕτω βαθμηδὸν τὸ ἐθνικὸν αὐτῶν εἰσόδημα. Ὀλίγον κατ' ὀλίγον τὸ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσόδημα, προερχόμενον ἐκ τῆς ἐξαγωγῆς προϊόντων ἢ ἄλλων ἀδήλων πόρων, ὑψοῦται καί, ὅταν αἱ χῶραι αὗται τυγχάνουν χρηστῆς καὶ πεφωτισμένης διοικήσεως, ἡ αὔξησις τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσοδήματος, ὄχι μόνον καλύπτει τὴν ὑπηρεσίαν τῶν δανεισθέντων κεφαλαίων, ἀλλὰ ἀφίνει καὶ περισσεύματα διὰ τῶν ὁποίων, σὺν τῷ χρόνῳ, ἀπὸ χρεώστριαι μεταβάλλονται αὗται εἰς πιστώτριας τῆς ἀλλοδαπῆς. Εἰς τὴν θέσιν αὐτὴν εὑρίσκεται ἀναμφιβόλως καὶ ἡ Ἑλλάς, ἐκτὸς δὲ ἀπροβλέπτων γεγονότων, δυνάμεθα νὰ προσδοκῶμεν μετὰ πεποιθήσεως, ὅτι, μετὰ πάροδον ὀλίγων χρόνων, τὸ ἰσοζύγιον τῶν μετὰ τῆς ἀλλοδαπῆς δοσοληψιῶν ἡμῶν θὰ ἐγκαταλείπῃ πραγματικὸν ἐνεργητικὸν ὑπὲρ ἡμῶν ὑπόλοιπον.

Πράγματι, ἡ ριζικὴ ἀναδιοργάνωσις τῆς οἰκονομίας τῆς χώρας, ἡ νῦν συντελουμένη, ἐπιστέφουσα τὴν ἐξυγίανσιν τῶν δημοσίων αὐτῆς οἰκονομικῶν, θέλει ἀνοίξῃ νέας καὶ εὐρείας λεωφόρους πρὸς τὴν οἰκονομικὴν πρόοδον, δι' ὧν τὸ ἐθνικὸν εἰσόδημα θὰ βαίνῃ ὁλονὲν αὐξανόμενον, ἐξασφαλίζον τὴν εὐημερίαν τοῦ λαοῦ καὶ καθιστῶν ἐκ νέου τὴν Ἑλλάδα σπουδαῖον παράγοντα πολιτισμοῦ ἐν τῇ Μεσογείῳ. Τῆς προόδου δὲ ταύτης σοβαρὸς συντελεστὴς εἶνε ἡ ἐγκαινιασθεῖσα ὑπὸ τῆς σημερινῆς Κυβερνήσεως πολιτικὴ εὐρυτέρας ἀντιλήψεως τῶν οἰκονομικῶν ζητημάτων καὶ συνεργασίας μετὰ τῶν κυριωτέρων παραγόντων τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς τοῦ τόπου. Ἡ στενότης τῆς ἀντιλήψεως καὶ ἡ μονομερὴς στάσις, ἃς ἐπεδείκνυον εἰς τὸ παρελθόν, ἐνίοτε μὲν αἱ Κυβερνήσεις, σχεδὸν δὲ πάντοτε αἱ δημόσιαι γενικῶς, καὶ ἰδίᾳ αἱ φορολογικαί, ὑπηρεσίαι ἀπέναντι ἀτόμων καὶ ὀργανισμῶν ἀντιπροσωπευτικῶν τῶν διαφόρων κλάδων τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας, ἐγκαταλείπονται πλέον, ἀρχίζουν δὲ νὰ ἐπικρατοῦν λογικώτεραι ἰδέαι καὶ νὰ ἐκδηλοῦνται εὐμενέστεραι διαθέσεις. Ἡ οἰκονομικὴ ἀλληλεγγύη Κράτους καὶ Κοινωνίας γίνεται ὁσημέραι πλέον ἀντιληπτὴ ὑπὸ τῶν ὀργάνων τοῦ Κράτους. Τὸ κεφάλαιον παύει νὰ θεωρῆται ἁπλῶς ὡς πηγὴ ἀντλήσεως φόρων, ἀνεξαρτήτως ἀντοχῆς καὶ σκοπιμότητος, τοὐναντίον δὲ τυγχάνει τῆς δεούσης προστασίας τοῦ Κράτους. Τὰ ἀγαθὰ ἀποτελέσματα τῆς τοιαύτης τακτικῆς τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν καὶ τῶν ληφθέντων ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως φορολογικῶν μέτρων, μαρτυροῦντα τὰς ὑπὸ τὸ ἀνωτέρω πνεῦμα καλὰς διαθέσεις τῶν δημοσίων ἀρχῶν, ἤρχισαν νὰ διαφαίνωνται ἐναργῶς καὶ παρέχουν τὴν βάσιμον ἐλπίδα, ὅτι ὅταν ταῦτα θεωρηθῶσιν ἐν τῇ κοινῇ συνειδήσει ὡς πάγια, θὰ ἔχωσιν εὐεργετικώτατον τὸν ἀντίκτυπον ἐπὶ τῆς ἐμπιστοσύνης πρὸς τὴν χώραν τῶν κεφαλαίων, τὰ ὁποῖα τοσοῦτον εἶνε χρήσιμα εἰς αὐτὴν κατὰ τὴν προσεχῆ ἰδίως περίοδον τῆς ἀναδημιουργίας. Ἡ ἀνάγκη, τέλος, τῆς συνεργασίας μετὰ τῶν οἰκονομικῶν παραγόντων τῆς χώρας, καὶ ἡ ὑποχρέωσις τῶν ἀρχῶν ὅπως συμβουλεύωνται αὐτοὺς ἐπὶ τῶν ἑκάστοτε ἀναφυομένων ζητημάτων, καθίστανται καθημερινῶς περισσότερον αἰσθηταί.

Χάρις εἰς τὰς νέας ταύτας ἀντιλήψεις ἠδυνήθημεν διαρκοῦντος τοῦ παρελθόντος ἔτους νὰ ἀντιμετωπίσωμεν τὰς διαδοχικῶς ἀναφανείσας ἐκδηλώσεις τῆς κρίσεως, εἴτε περὶ πτώσεως τῶν τιμῶν ἐν τῷ Χρηματιστηρίῳ, εἴτε περὶ ἐνισχύσεως τῆς πασχούσης ἐθνικῆς βιομηχανίας, ἐν πνεύματι ἀλληλεγγύης καὶ συνεννοήσεως, τείναντες τὰς χεῖρας εἰς κοινὴν σύμπραξιν πρὸς παροχὴν συνδρομῆς εἰς τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην καὶ ἀποσόβησιν μεγαλυτέρων, ἐνδεχομένως, κακῶν. Ἡ ἐπικράτησις δὲ τῶν νέων τούτων ἀρχῶν ἤγαγε τὴν Κυβέρνησιν εἰς τὴν ὑποβολὴν νομοσχεδίου περὶ ὀργανώσεως συμβουλευτικοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν πραγμάτων σώματος ἐξ εἰδικῶν, ὅπερ, συγκροτούμενον καταλλήλως, θὰ παράσχῃ ἀσφαλῶς ἀξιολόγους ὑπηρεσίας εἰς τὴν Χώραν.

Αὐτὴ ὑπῆρξε κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἡ διεθνὴς οἰκονομικὴ κίνησις καὶ ἡ κατάστασις τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν οἰκονομίας. Κατὰ τὴν δυσχερῆ ταύτην περίοδον τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς τοῦ τόπου, ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα, ἐμπνεομένη ἀπὸ τὰς ὑψηλὰς παραδόσεις τοῦ μακροῦ παρελθόντος της, καὶ ἔχουσα πάντοτε πρὸ ὀφθαλμῶν τὸ κοινὸν συμφέρον, ἐπρωτοστάτησε εἰς πᾶσαν ἐκδήλωσιν τείνουσαν εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς καταστάσεως, τὴν ἀποτροπὴν παντὸς κινδύνου, καὶ γενικῶς, εἰς τὴν προαγωγὴν τῶν οἰκονομικῶν συμφερόντων τῆς χώρας. Τὰ γεγονότα καὶ οἱ ἀριθμοὶ ὁμιλοῦν εὐγλώττως περὶ τῆς πολυτίμου καὶ ἀνυπερβλήτου συμβολῆς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης εἰς τὸ ἔργον τῆς οἰκονομικῆς ἀνασυγκροτήσεως τῆς Ἑλλάδος, ὅπως ἐπίσης διατ ἐξέχουσαν θέσιν, τὴν αὐξανομέν καὶ τὸ ἀμείωτον ἐσωτερικὸν καὶ ἐξ ρος αὐτῆς. Εἴμεθα δὲ βέβαιοι, ὅτι μέτοχοι συμμερίζονται ἀνενδοιάστως σθημα τῆς ὑπερηφανείας καὶ τῆς σεως, ὅπερ δοκιμάζομεν διὰ τὴν λῆ δρᾶσιν τοῦ ἐθνικοῦ τούτου Ἱδρύ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, ὡς καὶ διὰ μην μεθ' ἧς, ὑπὸ αἰσίους οἰωνούς, τοῦτο κατὰ τὸ τρέχον ἔτος εἰς νέαν ὠφελίμου διὰ τὸν τόπον ἐργασίας ὁδόν.

Μετὰ τὸν κ. Δροσόπουλον ὡμίλ διευθυντὴς τῆς Λαϊκῆς Τραπέζης Λοβέρδος, ἐξάρας τὸ ἔργον τῆς Ἐθ Τραπέζης κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος καὶ συμβολὴν αὐτῆς διὰ τὴν ἀναχαίτισ κρίσεως, ἡ ὁποία εἶχεν ἐμφανισθ μηνῶν κατὰ τρόπον προκαλοῦντα ας διὰ τὴν ἀνατροπὴν τῆς οἰκονομικ σορροπίας τῆς χώρας.

Ὁ κ. Λοβέρδος ἀνέφερεν ἐν συν τὰ σωστικὰ μέτρα τὰ ὁποῖα ἡ Τράπεζ λαβε πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς κρίσεως τὰ ἐξ αὐτῶν ἀποτελέσματα καὶ ἐπλέξ τέλει τὸ ἐγκώμιον τῆς Διοικήσεως Τραπέζης.

Ἀκολούθως ὁ πρόεδρος τῆς Ἐπι πῆς τοῦ Χρηματιστηρίου κ. Γ. Σ πουλος ἐξῆρε τὴν θετικὴν συμβολὴν Τραπέζης διὰ τὴν ἀποτροπὴν τῶν ἐν Χρηματιστηρίῳ καταστροφῶν καὶ ἐξ σε τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ Χρηματιστ διὰ τὴν γοργότητα μὲ τὴν ὁποίαν ἐν σεν ἡ Τράπεζα πρὸς ἐξουδετέρωσιν ἀπειληθέντων κινδύνων.

Ἡ συνέλευσις τῶν μετόχων ἐν κατόπιν τὸν ἰσολογισμὸν καὶ ἀπολογ τῆς διαχειρίσεως τοῦ λήξαντος ἔτους ἀπήλλαξε τὸ Δ. Συμβούλιον καὶ τὴν ἐ λεγκτικὴν ἐπιτροπὴν ἀπὸ πάσης εὐθ Μεθ' ὃ προέβη εἰς τὴν ἐπικύρωσιν ὑπὸ τοῦ Γεν. Συμβουλίου γενομένης ἐκ γῆς ὡς συμβούλων τῶν κ.κ. Α. Βα ρίτη καὶ Κ. Τζηροῦ καὶ ἐξέλεξε ους συμβούλους τοὺς κ.κ. Α. Ἀνδρ Γ. Δούμαν, Β. Δούσμανην καὶ Ι. Ἠλ πουλον. Ἐν τέλει προέβη εἰς τὴν ἐκλ ὡς τακτικῶν ἐλεγκτῶν τῶν κ.κ. Ι. Βε βιόλου, Γ. Μαντζαβίνου, Σ. Μιχ Παπούλια καὶ Ι. Σακελίωνος καὶ ὡς πληρωματικῶν τῶν κ.κ. Γ. Δροσοπ Α. Νοστράκη, Γ. Πράπα, Π. Σπηλ καὶ Θ. Τσιγκουράκη.

Ἡ ἔγκρισις τῶν τροποποιήσεων μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ Ἐθνικῆς Τραπέζης συμβάσεως περὶ στάσεως καὶ λειτουργίας τῆς Ἀγροτ Τραπέζης, καθὼς ἐπίσης καὶ ἡ τροποπ ησις ἄρθρων τινῶν τοῦ καταστατικοῦ Ἐθνικῆς Τραπέζης ἀνεβλήθη δι' ἄλ συνέλευσιν, καθόσον δὲν ὑπῆρχεν ἡ ἐκ νόμου ἀπαιτουμένη ἀπαρτία διὰ τὴν λῆ σχετικῶν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀποφ σεων.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑ

ΜΕΤΑΒΟΛΗ ΕΠΙΤΟΚΙΩΝ, ΚΑΤΑΘΕΣΕΩΝ ΚΑΙ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΥ

Ἡ Ἐμπορικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος φέρει εἰς γνῶσιν τῆς πελατείας αὐτῆς ἐν γένει, ὅτι κατόπιν κοινῆς συνεννοήσεως τῶν Τραπεζῶν Ἐθνικῆς, Ἀθηνῶν, Ἰονικῆς, Ἀνατολῆς, Ἐμπορικῆς, Λαϊκῆς, AMERICAN EXPRESS Co, Βρεττανογαλλικῆς Τραπέζης Προεξοφλήσεων LTD καὶ Ἰταλοελληνικῆς Ἐμπορικῆς Τραπέζης καθωρίσθησαν ὁμοιόμορφα ἀνώτατα ὅρια ἐπιτοκίων καταθέσεων καὶ ταμιευτηρίου ὡς ἑξῆς:

Διὰ καταθέσεις ὄψεως ἀνώτατον ὅριον 4 ο)ο.

Διὰ καταθέσεις ταμιευτηρίου ἀνώτατον ὅριον 5 ο)ο μέχρι 100.000 δρχ.

Διὰ καταθέσεις τριμήνου προθεσμίας ἀνώτατον ὅριον 4 1)2 ο)ο.

Διὰ καταθέσεις ἑξαμήνου προθεσμίας ἀνώτατον ὅριον 5 ο)ο.

Διὰ καταθέσεις ἐτησίας ἀνώτατον ὅριον 6 ο)ο.

Διὰ καταθέσεις δύο ἐτῶν ἀνώτατον ὅριον 6 1)4 ο)ο.

Διὰ καταθέσεις τριῶν ἐτῶν ἀνώτατον ὅριον 6 1)2 ο)ο.

Διὰ καταθέσεις 4 ἐτῶν ἀνώτατον ὅριον 6 3)4 ο)ο.

Διὰ καταθέσεις 5 ἐτῶν καὶ ἄνω ἀνώτατον ὅριον 7 ο)ο.

Τόσον διὰ καταθέσεις εἰς δραχμὰς ὅσον καὶ εἰς συνάλλαγμα.

Ἔναρξις ἐφαρμογῆς γενήσεται ἀπὸ 1ης Μαΐου ἐ. ἔ. ἀφ' ἧς ἡμερομηνίας πάντες οἱ λογαριασμοὶ καταθέσεων ἢ Ταμιευτηρίου τυχὸν ἀνώτερα ἐπιτόκια θὰ διέπωνται ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω σημειουμένων, ἀναλόγως τῆς κατηγορίας εἰς ἣν ὑπάγονται.

Αἱ ἐπὶ προθεσμίᾳ καταθέσεις αἱ μὴ λήξασαι εἰσέτι διατηροῦν μέχρι τῆς λήξεως τὰ ἐπιτόκια αὐτῶν.

Ἡ Ἐμπορικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος δικαιουμένη συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους τῶν καταθέσεών της, νὰ προβαίνῃ εἰς μεταβολὰς τῶν ἐπιτοκίων αὐτῆς δημοσιεύουσα αὐτὰς διὰ τοῦ Τύπου, εἰδοποιεῖ τοὺς καταθέτας της διὰ τῆς παρούσης περὶ τῶν ἀνωτέρω μεταβολῶν.

(Ἐκ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως)

Η ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ Α. Ε.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΚΑΤΑΘΕΤΑΣ ΑΥΤΗΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔ

Ἔχει τὴν τιμὴν νὰ φέρῃ εἰς γνῶσιν αὐτῶν:

1ον) Ὅτι κατ' ἀπόφασιν τῶν Τραπεζῶν ἀπὸ 1ης ἐλευσομένου μηνὸς Μαΐου ἐ. ἔ. οἱ ὅροι τῶν γενησομένων νέων Καταθέσεων πάσης φύσεως εἰς Δραχμὰς εἰσὶν οἱ ἀκόλουθοι:

Καταθέσεις καὶ ἀνοικτοὶ Λογαριασμοὶ Ὄψεως	4 ο)ο
» τριμήνου προθεσμίας	4 1)2 ο)ο
» ἑξαμήνου προθεσμίας	5 ο)ο
» ἔτους	6 ο)ο
» δύο ἐτῶν	6 1)4 ο)ο
» τριῶν ἐτῶν	6 1)2 ο)ο
» τεσσάρων ἐτῶν	6 3)4 ο)ο
» πέντε ἐτῶν καὶ ἄνω	7 ο)ο

2ον) Ὅτι ἀπὸ τῆς 15ης ἰδίου μηνὸς Μαΐου ἐ. ἔ., οἱ ὅροι τῶν ὑφισταμένων παρ' αὐτῇ Καταθέσεων καὶ Ἀνοικτῶν Λογαριασμῶν κανονίζονται ἐπίσης ὡς ἀνωτέρω.

Ταμιευτήριον:

3ον) Ὅτι οἱ ὅροι Ταμιευτηρίου παραμένουσιν οἱ αὐτοί, ὡς καὶ πρότερον, ἤτοι 5 ο)ο μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν Δραχμῶν 100.000.—

Καταθέσεις εἰς Ξένα Νομίσματα:

4ον) Ὅτι ἰσχύουσιν οἱ αὐτοὶ ὡς ἄνω ὅροι.

ΙΟΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ LIMITED
ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1839
ΟΡΟΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΩΝ

ΟΨΕΩΣ 2 1)2—4 ο)ο ἀναλόγως τοῦ νομίσματος καὶ τῆς φύσεως τῆς καταθέσεως (ἤτοι Δραχμῶν, Συν)τος ἐπὶ Λονδίνου, Νέας Ὑόρκης, Παρισίων κλπ. Τραπεζῶν, Ἐμπόρων, Ἰδιωτῶν).

ΠΡΟΘΕΣΜΙΑΣ 3 ΜΗΝΩΝ καὶ ἐπέκεινα ὑπὸ λίαν συμφέροντας ὅρους.

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ 4 1)2 ο)ο—ἀνώτατον ὅριον: Δραχμῶν 100.000 £ 200, Δολλαρίων 1.000.

ΔΑΝΕΙΑ ΕΠΙ ΟΜΟΛΟΓΙΩΝ ΕΘΝΙΚΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ ΥΠΟ ΕΙΔΙΚΟΥΣ ΚΑΙ ΛΙΑΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑΣ ΟΡΟΥΣ
ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ ΠΑΣΗΣ ΤΡΑΠΕΖΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

ΝΟΣΟΓΟΝΟΙ ΕΣΤΙΑΙ

Ἀξιότιμε κ. Διευθυντά,

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς συγκλήσεως τοῦ συνεδρίου τῆς Ὑγιεινῆς παρακαλοῦμεν ὑμᾶς θερμῶς ὅπως διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν ὑποδείξητε εἰς τοὺς ἁρμοδίους ὑπουργούς, ὑπάρχους κλπ. τὴν ἀθλιωτάτην καὶ λίαν ἐπικίνδυνον κατάστασιν τὴν ὁποίαν δημιουργεῖ ὁ ἀκάλυπτος ποταμὸς ὁ σχηματιζόμενος ἀπὸ τὰς ἀκαθαρσίας τῆς Σχολῆς τῶν Εὐελπίδων καὶ τοῦ συνοικισμοῦ Β.Δ. τῆς Σχολῆς μέχρι τῆς στάσεως Ἀγγελοπούλου.

Φρονοῦμεν ὅτι εἶνε ἐντροπὴ νὰ γίνωνται συνέδρια εἰς τὰ ὁποῖα νὰ ἐκτίθενται ἱστορίαι καὶ γνῶμαι εἰδικῶν, ἐφ' ὅσον ἐπὶ δεκαετίαν μεθ' ὅλας τὰς ἐνεργείας μας δὲν κατωρθώθη νὰ καλυφθῇ ἢ μᾶλλον ἐπικίνδυνος νοσογόνος αὐτὴ ἑστία.

Ἂς παύσουν ἐπὶ τέλους οἱ ἁρμόδιοι νὰ ἐπιρρίπτουν εἰς ἀλλήλους τὰς εὐθύνας καὶ ἂς θελήσουν, ἔστω καὶ τώρα, νὰ ἄρουν τὴν ἀθλιότητα αὐτὴν ἀπὸ τὸ μέσον μιᾶς τόσον πυκνὰ κατοικουμένης συνοικίας. Εἶνε καιρὸς νὰ δείξῃ καὶ ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Ὑγιεινῆς σημεῖα τῆς ὑπάρξεώς του καὶ ἐξοικονομῶν ὀλίγον χρόνον ἀπὸ τοὺς λόγους του νὰ ἐπισκεφθῇ τὸ ἀναφερόμενον μέρος. Ἐν ἀνάγκῃ ἂς παρέμβῃ ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως διὰ νὰ λυθῇ τὸ πολύκροτον αὐτὸ ζήτημα, τὸ ὁποῖον πλὴν τῆς ἀηδίας, μὲ τὴν ὁποίαν φιλοδωρεῖ τὴν συνοικίαν, ἀτιμάζει καὶ τὸ Κράτος εἰς τὰ ὄμματα παντὸς πεπολιτισμένου ἀνθρώπου.

Μετ' ἐξαιρέτου τιμῆς
Πολλοὶ περίοικοι

Ἀθῆναι, 30 Ἀπριλίου 1930

ΧΡΩΜΑΤΟΥΡΓΕΙΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
Σ. Α. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ & Σία
ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ

Πρόσκλησις

Καλοῦνται οἱ κ.κ. μέτοχοι τῆς ἀνωνύμου Ἑταιρείας ΧΡΩΜΑΤΟΥΡΓΕΙΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ, Σ. Α. Οἰκονομίδης καὶ Σία, εἰς τακτικὴν γενικὴν συνέλευσιν τῇ 24ῃ μηνὸς Μαΐου ἐ. ἔ. ἡμέρᾳ Σάββατον καὶ ὥρᾳ 11 π.μ. ἐν τοῖς γραφείοις τῆς Ἑταιρείας, κειμένοις ἐντὸς τῶν ἐργοστασίων αὐτῆς ἐν Νέῳ Φαλήρῳ παρὰ τὴν ὁδὸν Ἀθηνῶν—Πειραιῶς (πλησίον Μνημείου Καραϊσκάκη—Ποδηλατοδρόμιον).

Ἀντικείμενα τῆς συνελεύσεως ἔσονται:

1) Ἀκρόασις τῆς ἐκθέσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐπὶ τοῦ Γενικοῦ Ἰσολογισμοῦ τοῦ ἔτους 1929 καὶ τῆς καταστάσεως τῆς Ἑταιρείας.

2) Ἀκρόασις τῆς ἐκθέσεως τῶν κ.κ. Ἐλεγκτῶν.

3) Συζήτησις καὶ ἔγκρισις τοῦ ὑπὸ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου καταρτισθέντος Ἰσολογισμοῦ τοῦ ἔτους 1929.

4) Ψηφοφορία περὶ ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τῆς εὐθύνης τοῦ Διοικ. Συμβουλίου καὶ τῶν κ.κ. ἐλεγκτῶν.

5) Διορισμὸς ἐλεγκτῶν, ἀναπληρωματικῶν τοιούτων, διὰ τὸ ἔτος 1930 καὶ προσδιορισμὸς ἀμοιβῆς αὐτῶν.

6) Προσδιορισμὸς μισθοῦ καὶ ποσοστῶν διαχειριζομένων Συμβούλων.

Τῆς γενικῆς συνελεύσεως δικαιοῦνται κατὰ τὸ Καταστατικὸν νὰ μετάσχουν οἱ ἐκ τῶν κ.κ. μετόχων κάτοχοι 25 τοὐλάχιστον μετοχῶν ἡ κυριότης τῶν ὁποίων ἀποδεικνύεται διὰ πιστοποιήσεως τῆς καταθέσεώς των παρὰ τῷ Ταμείῳ τῆς Ἑταιρείας, τῷ Ταμείῳ Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ἢ παρ' οἱαδήποτε ἀνεγνωρισμένῃ Τραπεζιτικῇ Ἑταιρείᾳ ἢ ὑποκαταστήμασιν αὐτῶν.

Αἱ μετοχαί, ἀποδείξεις καταθέσεως, ὡς καὶ τὰ πληρεξούσια μετὰ τῶν διευθύνσεών των δέον νὰ προσαχθῶσιν εἰς τὴν Διεύθυνσιν τῆς Ἑταιρείας πέντε (5) τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ὁρισθείσης διὰ τὴν συνέλευσιν ἡμέρας.

Ἐν Πειραιεῖ τῇ 29ῃ Ἀπριλίου 1930
(Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον)

ΕΝΩΣΙΣ ΠΑΛΑΙΩΝ ΠΟΛΕΜΙΣΤΩΝ

Καλοῦνται τὰ μέλη τῆς Ἑνώσεως εἰς Γενικὴν Συνέλευσιν τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 4 Μαΐου καὶ ὥραν 4 μ.μ. ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν Φίλων τοῦ Λαοῦ.

Θέματα: Ἀνακοινώσεις ἐπὶ τῶν ἐνεργειῶν τοῦ συμβουλίου διὰ τὴν στέγασιν τῶν ἀστέγων μελῶν. 2) Ἀρχαιρεσίαι.

Ὁ Πρόεδρος: Σ. Διμαζόπουλος. Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς Κ. Τσολάκος.

—Ὄχι, Κύριε χαρτοπώλη,
ἐγὼ δὲν θέλω ἀπομιμήσεις· θέλω τὶς γνήσιες ἐγγλέζικες πέννες τοῦ
Γεω. Β. Χιοῦς
Αὐτὲς γράφουν ὡραιότερα καὶ στὸ τέλος μοῦ στοιχίζουν πιὸ φθηνά, ἐπειδὴ βαστοῦν τρεῖς τέσσερες φορὲς περισσότερο ἀπὸ τὶς ἄλλες. Ὅπως εἶδα τὸ ἀτσάλι τους εἶναι πιὸ στερεό. Πρόσεξε ὅτι ἐπάνω σὲ κάθε πέννα εἶναι γραμμένο τὸ ὄνομά του:
GEO. W. HUGHES

ΓΚΡΕΚΑ
ΨΑΛΤΗ
Τὰ ἔπιπλα ἀνωτέρας ποιότητος εἰς χαμηλὴν τιμήν.
Διότι πωλοῦνται εἰς τὸ ἐργοστάσιον ἀπευθείας πρὸς τὸν πελάτην.
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ — ΕΚΘΕΣΙΣ
ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΣΥΓΓΡΟΥ
(Παρὰ τὸν φόρον διοδίων)
Τηλέφ. 69

Ἕνας τρομερὸς καὶ ὕπουλος κίνδυνος διὰ τὸν πολιτισμόν μας

Τὰ Παγκόσμια Συνδικᾶτα παραγωγῆς ναρκωτικῶν

Μία ἀποκαλυπτικὴ παγκόσμιος ἔρευνα Ἄγγλου δημοσιογράφου

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

Ἡ κοκαΐνη, ἡ μορφίνη καὶ ἡ ἡρωΐνη, μὲ μακρὰν ἅλυσον θανατηφόρων παραγώγων, ἀπειλοῦν νὰ δηλητηριάσουν τὸν πολιτισμόν.

Τῷ 1906, ἡ Κίνα ἀπεφάσισε νὰ καταστείλῃ τὴν ὀπιοπαραγωγὴν ἐντὸς δέκα ἐτῶν — καὶ τὸ ἔπραξε. Σήμερον ὄχι μόνον παράγει 2,000 τόννους τοὐλάχιστον κατ' ἔτος, ἀλλὰ εἶνε τὸ θῦμα πελωρίων ποσοτήτων λαθραίως εἰσαγομένου ὀπίου ἐκ Περσίας, Ἀφγανιστὰν καὶ Σιβηρίας, καὶ λαθραίως εἰσαγομένων ναρκωτικῶν ἐκ Γερμανίας, Γαλλίας, Ἑλβετίας καὶ Ἰαπωνίας.

Συνεπείᾳ τούτου, ἡ ἔκδοσις εἰς τὰ ναρκωτικὰ ηὐξήθη ἁλματωδῶς ἐν Κίνᾳ. Εἰς ὡρισμένας περιφερείας οἱ ναρκωτικομανεῖς ἀνέρχονται εἰς τὰ 18 ο)ο τοῦ πληθυσμοῦ, τὸ δὲ συνολικὸν χρηματικὸν ποσὸν ποὺ σπαταλᾶται ἐτησίως διὰ ναρκωτικὰ ὑπολογίζεται εἰς 100.000.000 λίρας.

Αἱ Βρεττανικαὶ Ἰνδίαι κατακλύζονται διὰ ναρκωτικῶν, ἰδίως δὲ κοκαΐνης, ἐκ τῆς Ἄπω Ἀνατολῆς. Ἐὰν ὁ διευθυντὴς τῶν τελωνείων τῆς Καλκούτας ἔχῃ δίκαιον ὑπολογίζων τὰ κατασχόμενα εἰς 2—5 ο)ο τοῦ λαθρεμπορίου, οἱ λαθρέμποροι εἰσάγουν ποσότητας 44—100 φορὰς μεγαλυτέρας ἀπὸ τὰς θεμιτὰς ἀνάγκας.

Ἀπὸ τοῦ 1925 οὐχὶ ὀλιγώτεροι τῶν 500.000 Αἰγύπτιοι ὑπέκυψαν εἰς τὴν ἕξιν τῶν ναρκωτικῶν.

Τὸ κάπνισμα τοῦ «ντάγκα», παρασκευάσματος ἐκ τῆς ἰνδικῆς καννάβεως, ἔχει καταστῇ σοβαρὸν πρόβλημα εἰς τὴν Νότιον Ἀφρικήν.

Ἐπιτροπή, ἡ ὁποία ἠρεύνησε τελευταίως τὴν ἐν Περσίᾳ κατάστασιν, ἀναφέρει ὅτι οὐχὶ ὀλιγώτεροι τοῦ ἡμίσεος ἀριθμοῦ τῶν κατοίκων εἶνε καπνισταὶ τοῦ ὀπίου.

Ἡ Νέα Οὐαλλία (τῆς Αὐστραλίας) ἀναφέρει τρομακτικὴν ἐξάπλωσιν τῆς ἕξεως τῶν ναρκωτικῶν κατὰ τὸ 1928.

Εἰς τὸν Καναδᾶν ἡ κατάστασις εἶνε εἰς τὸ ἔπακρον σοβαρά, ἰδίως μεταξὺ τῆς νέας γενεᾶς.

Αἱ φυλακαὶ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν εἶνε ὑπερπλήρεις ναρκωτικομανῶν, εἰς δὲ τὴν Νότιον Ἀμερικὴν ἡ κοκαϊνομανία κατακτᾷ ταχέως ἔδαφος μεταξὺ τῶν Ἐρυθροδέρμων καὶ τῶν Λευκῶν.

Πολλὰ μέρη τῆς Σιβηρίας ἐφοδιάζονται ἀφθόνως μὲ λαθραῖα ναρκωτικά. Εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Ἀκτὴν ὑπάρχουν «καταστήματα» μὲ ἀνοίγματα διὰ τῶν ὁποίων οἱ «κούλις» (οἱ Κινέζοι χειρώνακτες) εἰσάγουν γυμνοὺς τοὺς βραχίονάς των, ἀφοῦ πληρώσουν ἕνα μικρὸν ποσόν, διὰ νὰ τοὺς κάμουν μίαν ἔνεσιν μορφίνης.

Πολλοὶ εἶνε κυριολεκτικῶς κατάστικτοι διὰ τῆς ὑποδερμίου βελόνης, χιλιάδες δὲ ἀποθνήσκουν κατ' ἔτος ἐκ πείνης καὶ δηλητηριάσεως τοῦ αἵματος.

Εἰς τὸ Χαρμπὶν ἑκατοντάδες πτωμάτων, σημαδευμένων κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, περισυλλέγονται εἰς τὰς ὁδοὺς τὸν χειμῶνα καὶ θάπτονται.

Ἀτελεύτητος εἶνε ἡ φρικτὴ ἀφήγησις. Δὲν ὑπάρχει ἔθνος ἀπηλλαγμένον ἀπὸ τὴν παγκόσμιον ἀπειλήν.

Πανταχοῦ ἐξακριβοῦται ὅτι τὸ ἓν δέκατον τοὐλάχιστον τοῦ πληθυσμοῦ τῆς ὑδρογείου διατρέχει τὸν κίνδυνον νὰ δηλητηριασθῇ ὑπὸ κατακλυσμοῦ ὀπίου, χασὶς καὶ βιομηχανικῶν ναρκωτικῶν ἐκ λαθραίων πηγῶν, ἐξ ὧν μόλις τὸ ἓν ἑκατοστὸν κατάσχεται ὑπὸ τῶν ἀρχῶν.

Διὰ νὰ ἀναφέρωμεν ἕνα μόνον παράδειγμα, ἡ Ἀμερικὴ κατέβαλε συντονωτάτας προσπαθείας διὰ τὴν καταστολὴν τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ ὀπίου εἰς τὰς Φιλιππίνας. Καὶ ὅμως αἱ κατασχεθεῖσαι ποσότητες ἀνῆλθον πέρυσιν εἰς 8 1)2 τόννους καὶ πλέον.

Ἐὰν κατεσχέθησαν τὰ 10 ο)ο τοῦ λαθρεμπορίου (αὐτὴ εἶνε ἡ συνήθης βάσις ὑπολογισμοῦ) 85 ὁλόκληροι τόννοι ὀπίου εἰσάγονται κατ' ἔτος εἰς τὰς Φιλιππίνας!

Ποιαὶ εἶναι αἱ πηγαὶ αὐτῶν τῶν μαύρων ποταμῶν τοῦ δηλητηρίου; Ποῦ εἶναι αἱ βάσεις καὶ τὰ κέντρα ἐφοδιασμοῦ ὅπου οἱ διευθύνοντες τὰς ἐπικινδυνοτέρας ὀργανώσεις τοῦ κόσμου ἐξαποστέλλουν τὰ θανάσιμα ἐμπορεύματά των;

Ὁ μηχανισμὸς τοῦ λαθρεμπορίου εἶναι τόσον πολύπλοκος καὶ αἱ διακλαδώσεις τόσον δαιδαλώδεις καὶ καλειδοσκοπικαί, ὥστε ἀκόμη καὶ μία συνδεδυασμένη ἔρευνα ὑπὸ ὅλων τῶν ἀστυνομικῶν δυνάμεων τοῦ κόσμου δὲν θὰ ἠδύνατο ἴσως νὰ φέρῃ εἰς φῶς τὰς λεπτομερείας της.

Ὑπάρχουν, ὅμως, ὡρισμέναι γενικαὶ γραμμαί, αἱ ὁποῖαι ἀκολουθοῦνται σήμερον καὶ αἱ ὁποῖαι πιθανῶς θὰ ἐξακολουθήσουν ἰσχύουσαι μέχρις ὅτου ἐντονωτέρα ἐνέργεια ἐκ μέρους τῶν Κυβερνήσεων καὶ τῶν ἀστυνομιῶν ἐξαναγκάσῃ τὰς διεθνεῖς συμμορίας νὰ τροποποιήσουν τὴν τακτικήν των.

Μία ἐξ αὐτῶν εἶναι ἡ τεραστία ἐξαγωγὴ Περσικοῦ ὀπίου ἀπὸ τὸ Βουχὴρ καὶ τὴν Σμύρνην εἰς τὴν Ἐγγὺς Ἀνατολὴν διὰ πλοίων κατευθυνομένων εἰς Βλαδιβοστόκ.

Οὐχὶ πρὸ πολλοῦ τὸ ἀτμόπλοιον «Φερράρε», μὲ φορτίον ὀπίου ἐκ Βουχὴρ καὶ Μακάο, προσήγγισεν εἰς Σαμπάνγκ, εἰς τὰς Ὁλλανδικὰς Ἀνατολικὰς Ἰνδίας, καὶ ὀλίγον μετὰ τὴν ἀναχώρησίν του ἐκ Σαμπάνγκ ἐξηφανίσθη.

Ἐξεφόρτωσεν ὑπὲρ τοὺς 13 τόννους ὀπίου εἰς τὸ Σαμπάνγκ, τοῦτο δὲ ἀπεστάλη εἰς Βλαδιβοστόκ, δυνάμει τηλεγραφήματος τοῦ ἐκεῖ Ὁλλανδοῦ προξένου. Τὸ τηλεγράφημα ἔλεγεν ὅτι αἱ ἀρχαὶ τοῦ Βλαδιβοστὸκ εἶχον ἐγκρίνει τὴν εἰσαγωγὴν 13 τόννων ὀπίου καὶ ὅτι τὰ ἀναγκαῖα ἔγγραφα θὰ ἐστέλλοντο ταχυδρομικῶς.

Τὰ «ἔγγραφα» συνίσταντο ἐκ μιᾶς ἀποδείξεως 50.000 χρυσῶν ρουβλίων (5.000 λιρῶν) καταβληθέντων ὑπὸ ἑνὸς Ἀμερικανοῦ ὀνόματι Μακντέρμοτ, εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ Βλαδιβοστὸκ διὰ τὴν παροχὴν ἀδείας εἰσαγωγῆς εἰς τὸν λιμένα καὶ ἐξαγωγῆς ἐκ νέου τῆς ὡς ἄνω ποσότητος ὀπίου!

Αὐτὸς ὁ πρόσφορος διακανονισμὸς μὲ τὸ Βλαδιβοστὸκ ἐν συνδυασμῷ μὲ τὴν χρησιμοποίησιν τοῦ Σαμπάνγκ ἢ ἐνίοτε τῆς Ἰάβας, ὡς σταθμοῦ διαμετακομίσεως, εἶναι μία ἀπὸ τὰς στρόφιγγας ἐφ' ὧν στρέφεται ἡ μηχανὴ τοῦ λαθρεμπορίου τοῦ ἀκατεργάστου ὀπίου.

Ἀλλόκοτα πράγματα συμβαίνουν εἰς τὰ πλοῖα ποὺ ἀκολουθοῦν αὐτὴν τὴν ὁδόν. «Χάνονται». Φθάνουν εἰς τὸν λιμένα τοῦ προορισμοῦ των χωρὶς τὰ φορτία των ἢ τὰ φορτία των μυστηριωδῶς μεταμορφωμένα.

Ἐντὸς ἑνὸς ἔτους 2.320 κιβώτια ὀπίου ἐφορτώθησαν ἀπὸ μόνον τὸ Βουχὴρ διὰ Βλαδιβοστόκ. Μέγα μέρος τῶν φορτίων τούτων ἐστάλη βραδύτερον εἰς τὴν Νότιον Κίναν.

Μεγάλη ποσότης ὀπίου εἰσάγεται ἐπίσης λαθραίως ἀπὸ τὸ Βλαδιβοστὸκ εἰς τὴν Κίναν διὰ τοῦ Ὑπερσιβηρικοῦ σιδηροδρόμου. Μεγάλη ποσότης ἐπίσης, καταναλίσκεται ἐπὶ τόπου. Ἐντὸς καὶ πέριξ τοῦ Βλαδιβοστὸκ ὑπάρχουν τριακόσια καὶ πλέον ἄντρα ὀπιομανῶν, τὸ δὲ Χαρμπὶν εἶναι ἓν ἀπὸ τὰ χειρότερα κέντρα ναρκωτικομανῶν τῆς Ἀσίας.

Μεγάλαι ποσότητες εἰσάγονται ἐπίσης λαθραίως εἰς τὴν Κίναν ἐκ τοῦ Ἀφγανιστάν. Τὰ καραβάνια μὲ τὸ ὄπιον διασχίζουν τὸ ρωσσικὸν Παμὶρ ἀπὸ δρόμους ἀπάτητους, τῶν Γεωργιανῶν ἐκτελούντων χρέη ὁδηγῶν. Τὸ φορτίον μεταφέρεται εἰς Γιαρκὰντ καὶ Γιανγκὶ — Χισσὰρ τοῦ Κινεζικοῦ Τουρκεστάν, τὰ ὁποῖα εἶναι σημαντικαὶ βάσεις τοῦ λαθρεμπορίου.

Οἱ λαθρέμποροι κερδίζουν 160—170 λίρας κατὰ φορτίον ὄνου. Τὸ ὄπιον ἀκολούθως μεταφέρεται εἰς Οὐμράκι καὶ Κασγκάρ.

Σημαντικὸν δρομολόγιον λαθρεμπορίου τόσον διὰ τὸ ὄπιον, ὅσον καὶ διὰ τὰ βιομηχανικὰ ναρκωτικὰ εἶναι: Ὀσάκα — Κόμπη —Σαγγάη — Ἀμόϋ — Σουάτοου — Χόνγκ Κόνγκ — Σιγγαπόρη, μὲ τὴν Ραγγούν, τὴν Καλκούταν καὶ τὴν Βομβάην ὡς τελικοὺς σταθμούς.

Ἑκατοντάδες εἶναι οἱ λαθρέμποροι ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ταύτης, ἡ δὲ συνεχὴς ἐμφάνισις πολλῶν ἰδιαιτέρων σημάτων ναρκωτικῶν, εὑρισκομένων ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ πλοίου, δεικνύει ὅτι πολλὰ μέλη τοῦ πληρώματος ἀνήκουν εἰς τὴν ἰδίαν ὠργανωμένην ἐπιχείρησιν καὶ ὅτι τὸ φορτίον ἀποτελεῖται ἀπὸ διάφορα «κῶλα» παραλαμβανόμενα εἰς διαφόρους λιμένας.

Ὁ καθεὶς ἀπὸ τοὺς λιμένας αὐτοῦ τοῦ δρομολογίου εἶναι καὶ σύνθημα εἰς τὴν γλῶσσαν τοῦ λαθρεμπορίου. Ἕνα σῆμα κοκαΐνης ἐκπεμπομένης ἀπὸ τὴν Ὀσάκαν ἀναφέρεται εἰς δωδεκάδας πρωτοκόλλων κατασχέσεως εἰς τὸ Ἀνατολικὸν ἡμισφαίριον.

Εἰς τὴν Σαγγάην ναρκωτικὰ ἀξίας πέντε ἑκατομμυρίων δολλαρίων κατάσχονται κατ' ἔτος, ἀντιπροσωπεύοντα λαθρεμπόριον ἀξίας δέκα τοὐλάχιστον ἑκατομμυρίων λιρῶν.

Ἡ Ἀμόϋ εἶναι μιὰ ἀπὸ τὰς μεγαλυτέρας βάσεις τοῦ κόσμου διὰ τὴν μεταφόρτωσιν λαθραίων ναρκωτικῶν ἀποστελλομένων εἰς Ἰνδίας, Βούρμαν, Σιγγαπόρην, Καναδᾶν καὶ Ἡνωμένας Πολιτείας. Τὸ δὲ Χόνγκ Κόνγκ εἶναι μεγάλη ἀγορὰ διὰ τὴν πώλησιν λαθρεμπορικοῦ Κινεζικοῦ ὀπίου ὑπὸ τὴν σκέπην ταινιῶν τοῦ ὑπουργείου Οἰκονομικῶν τῆς Καντῶνος, πιθανῶς πλαστῶν.

Τρίτη λαθρεμπορικὴ ὁδὸς εἶναι ἡ μεταξὺ Νοτίου Κίνας καὶ Καναδᾶ, ἐκεῖθεν δὲ εἰς Ἡνωμένας Πολιτείας. Ἐπὶ παντὸς σχεδὸν ἀτμοπλοίου ἀναχωροῦντος ἐκ Κίνας ὑπάρχει ἕνας Κινέζος «ναύτης», ὅστις πραγματικῶς εἶναι ἀκριβοπληρωμένος πράκτωρ ἑνὸς ἀπὸ τὰ μεγάλα συνδικᾶτα τὰ ἐνεργοῦντα μὲ βάσιν τὴν Κίναν.

Εἰς τὸ Βανκουβέρ, ὑπάρχουν ἀνταποκριταί, οἱ ὁποῖοι παραλαμβάνουν τὸ λαθρεμπόριον καὶ τὸ μεταπωλοῦν εἰς τοὺς πλανοδίους. Ὁ «ναύτης» εἶναι ἡ κεφαλὴ ὁμάδος ἰχθυοφόρων, ἔργον τῶν ὁποίων εἶναι ἡ λαθραία ἐξαγωγὴ τῶν ναρκωτικῶν εἰς τὴν ξηρὰν κατὰ μικρὰς ποσότητας ἔναντι 4—5 δολλαρίων διὰ κάθε μικρὸν δέμα ἀσφαλῶς παραδιδόμενον. Τὸ μεγαλύτερον μέρος τοῦ λαθρεμπορίου εἰσάγεται ἀκολούθως λάθρα εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας. Τὸ ἴδιο γίνεται καὶ εἰς τοὺς λιμένας τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου, τοῦ Χάλιφαξ καὶ τοῦ Μοντρεάλ, καθὼς καὶ εἰς τὴν νῆσον Σαὶν—Πιὲρ ντὲ Μικελόν. Γαλλικὰ ἁλιευτικὰ πλοιάρια παραδίδουν ναρκωτικὰ εἰς τὴν νῆσον αὐτήν, κατὰ δὲ τοὺς θερινοὺς μῆνας τὰ μεταφέρουν εἰς τὸ Σίδνεϋ καὶ τὴν Νέαν Σκωτίαν.

Εἰς τὴν Εὐρώπην τὰ μεγάλα ἐργοστάσια ναρκωτικῶν κατασκευάζουν μορφίνην, κοκαΐνην καὶ ἡρωΐνην κατὰ ἑκατοντάδας ὀκάδων ἢ μᾶλλον κατὰ τόννους, προμηθευόμενα ἀκατέργαστον ὄπιον ἀπὸ τὴν Ρωσσίαν, τὴν Τουρκίαν καὶ τὴν Νοτιοσλαυΐαν, φύλλα δὲ κόκας ἀπὸ τὴν Ἰάβαν καὶ τὴν νότιον Ἀμερικήν.

Κατασχέσεις καὶ ἀστυνομικαὶ ἔρευναι ἐπανειλημμένως ἀπέδειξαν ὅτι τὰ κύρια κέντρα παραγωγῆς εἶναι ἡ Βασιλεία, ἡ Ζυρίχη, ἡ Μυλούζη, ἡ Βιέννη, οἱ Παρίσιοι καὶ αἱ Βρυξέλλαι, μὲ λιμένας φορτώσεως τὴν Μασσαλίαν, τὴν Γενούην, τὴν Τεργέστην, τὸ Φιοῦμε, τὸν Πειραιᾶ, τὴν Κων)πολιν, τὴν Κοτεγχάγην, τὸ Ἀμβοῦργον, τὸ Ἀμστερνταμ καὶ τὸ Ρόττερνταμ.

Οἱ λιμένες βεβαίως θὰ παραμείνουν πάντοτε κέντρα λαθρεμπορίου ἀλλὰ οἱ λαθρέμποροι διαρκῶς μετατοπίζουν τὰ ἐργοστάσιά των καὶ τὰς βάσεις τοῦ ἐσωτερικοῦ.

G. W. L. DAY

ΑΥΡΙΟΝ: Πῶς ἐργάζονται αἱ συμμορίαι.

ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΑΩΡΟΥ

ΛΗΞΙΣ
ΤΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΤΗΣ ΥΓΙΕΙΝΗΣ

Χθὲς τὴν πρωΐαν ἐσυνεχίσθησαν αἱ ἐργασίαι τοῦ Συνεδρίου Ὑγιεινῆς.

Ὁ στρατιωτικὸς ἰατρὸς κ. Μανουσάκης ὡμίλησε περὶ ὑγιεινῆς τῶν στρατιωτῶν τονίσας ὅτι αἱ γενικαὶ συνθῆκαι ὑγιεινῆς τοῦ στρατεύματος εἶνε μὲν καλύτεραι ἀπὸ ἄλλοτε σήμερον, πάντως ὅμως δὲν εἶνε ἐκεῖναι ποὺ ἀπαιτεῖ ἡ ἐπιστήμη.

Ὁ κ. Δανηλᾶτος ὡμίλησεν ἐπὶ τῆς ὑγιεινῆς τῶν ναυτιλλομένων.

Ὁ κ. Βλαβιανὸς τονίζει ὅτι εἰς ἓν συνέδριον ὑγιεινῆς ἑλληνικόν, ἁρμόζει μᾶλλον νὰ ἀσχοληθῇ μὲ τὴν ὑγιεινὴν τῶν μεθύσων ἢ μὲ τὴν ὑγιεινὴν τῶν ἀλκοολικῶν. Διότι ἔχει τὴν πεποίθησιν ὅτι ὑπάρχουν καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα ὅλων τῶν εἰδῶν οἱ ἀλκοολικοί, ἀλλ' ὅτι λείπουν σχετικαὶ στατιστικαί. Προτείνει διάφορα μέτρα κοινωνικὰ καὶ πολιτειακὰ τὰ ὁποῖα διὰ μακρῶν ἐπρότεινεν εἰς τὸ περὶ ἀλκοολισμοῦ σύγγραμμά του καὶ ὡς πρόεδρος τῆς ἐπὶ τοῦ ἀλκοολισμοῦ ὑποεπιτροπῆς τῆς μεγάλης ἐξ ὑγιεινολόγων καὶ ἰατρῶν ἐπιτροπῆς τοῦ Ἰατρικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν.

Τὸ ἀπόγευμα ὡμίλησάν τινες, μεθ' ὃ ὁ κ. Καρδαμάτης, κηρύσσων τὴν λῆξιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ συνεδρίου ἐκφράζει τὴν χαράν του διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ συνεδρίου προσθέτων τὰ ἑξῆς:

«Ἐὰν λάβῃ τις ὑπ' ὄψιν ὅτι ἐν τῷ συνεδρίῳ τούτῳ ἀνεκοινώθησαν ἐπιστημονικαὶ καὶ κοινωνιολογικαὶ ἐργασίαι πολλοῦ λόγου ἄξιαι, καὶ ἐκ τῆς ἀνὰ τῇ ἐπιστημονικῇ κονίστρᾳ παρατηρηθείσης εὐγενοῦς ἁμίλλης ἐπὶ τῶν ὁρισθέντων θεμάτων, ὅτι ἀπέρρευσαν καὶ ἀπεκρυσταλλώθησαν πορίσματα σοφά, συμπεράσματα ἐρειδόμενα ἐπὶ τῆς πείρας καὶ παρατηρητικότητος ἅτινα θέλομεν ὑποβάλῃ εἰς τὴν Σὴν Κυβέρνησιν, ἄγεται νὰ φρονῇ ἀδιστάκτως ὅτι αἱ ἐργασίαι τοῦ λήξαντος ἤδη συνεδρίου εἰσὶν ὄντως ἐνθαρρυντικαὶ καὶ ἄγαν ἐποικοδομητικαὶ διὰ τὸ προσεχὲς μέλλον τῆς δημοσίας καὶ ἰδιωτικῆς ὑγιεινῆς τὸ ἐπ' αἰσίοις οἰωνοῖς ἐγκαινιασθὲν ἤδη καὶ τοῦ ὁποίου τὰς ἀκλονήτους θεμελιώδεις βάσεις ἐσμίλευσαν καὶ ἐλάξευσαν οἱ πολιτικοὶ ἄνδρες τῆς χώρας διὰ τῆς πολυτίμου συμμετοχῆς εἰς τὰς ἐργασίας τοῦ συνεδρίου.

»Κύριοι. Ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ταύτην κηρύσσων τὴν λῆξιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ πρώτου Πανελληνίου Συνεδρίου Ὑγιεινῆς, ἐκφράζω τὰς θερμάς μου εὐχαριστίας εἰς τὸν πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως, εἰς τὸν ὑφυπουργὸν τῆς Ὑγιεινῆς, εἰς τὸν ρέκτην πρόεδρον τοῦ Ἰατρικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν, τὸν σχόντα τὴν πρωτοβουλίαν τῆς συγκροτήσεως Συνεδρίου Ὑγιεινῆς, τὸν σοφὸν καθηγητὴν πρόεδρον τοῦ Πανελληνίου, τὰ μέλη τῆς μεγάλης ἐξ Ἑλλήνων ὑγιεινολόγων ἐπιτροπῆς ὡς καὶ τοὺς κ. κ. καθηγητὰς τοῦ Πανεπιστημίου ἔτι δὲ καὶ πρὸς πάντα τὰ μέλη τοῦ Συνεδρίου τὰ συμβαλόντα ὁπωσδήποτε εἰς τὴν ἐπιτυχῆ διεξαγωγὴν τῶν ἐργασιῶν τοῦ πρώτου Πανελληνίου Συνεδρίου Ὑγιεινῆς».

Σήμερον τὴν πρωΐαν ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν τελετῶν τοῦ Πανεπιστημίου ἄρχονται αἱ ἐργασίαι τοῦ πρώτου Πανελληνίου Ἰατρικοῦ Ἐπαγγελματικοῦ Συνεδρίου.

Κατὰ τὴν σημερινὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν ὁ πρόεδρος τοῦ Συνεδρίου κ. Σακόρραφος θὰ προσφωνήσῃ τὰ μέλη, ἀκολούθως δὲ ὁ κ. Βλαβιανὸς θὰ εἰσηγηθῇ τὸ θέμα περὶ τῶν ἐπαγγελματικῶν ἰατρικῶν ζητημάτων.

ΠΟΛΥΚΛΙΝΙΚΗ ΖΩΩΝ ΑΘΗΝΩΝ
97 ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΚΗΦΙΣΣΙΑΣ 97
Γίνονται δεκτοὶ ἐσωτερικοὶ ἀσθενεῖς
ΓΕΝΙΚΗ ΕΙΣΟΔΟΣ ΔΡΑΧ. 20

ΠΡΟΣΕΞΑΤΕ
Μὴ πετᾶτε τὰ ἐνδύματα τοῦ ἀσθενοῦς σας, ἀλλὰ εἰδοποιεῖτε τὸν Οἶκον
ΓΕΝ. ΑΠΟΛΥΜΑΝΣΕΩΝ
Ο «ΚΡΙΝΟΣ»
ΓΡΑΦΕΙΑ
Ἀθηνῶν Πειραιῶς
Λ. ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 41—ΟΔ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ 102

Γ. ΠΟΛΥΚΑΡΠΙΔΗΣ
Ἰατρὸς
Εἰδικὸς ἀφροδισιολόγος, ἐπὶ μακρὸν ἐπιμελητὴς τῆς ἰδιαιτέρας Κλινικῆς τοῦ καθηγητοῦ κ. Γ. Φωτεινοῦ. Δέχεται 8—12 καὶ 4—8 μ. μ. — Γερανίου 12. Ὁμόνοια

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ ΕΡΓΑΤΡΙΑΙ γυν. πίλων, Νίκης 10, Π. Μαχρῆς.

ΝΕΟΣ μὲ εὐρεῖαν οἰκονομικὴν μόρφωσιν ζητεῖ ἀνάλογον θέσιν ἀντὶ μικροῦ μισθοῦ. Πληροφ. λογιστήριον «Πρωΐας» 9—12 καὶ 4—7.

ΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΗΣ ΕΚΘΕΣΕΩΣ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΕΓΑΛΗΝ ΑΙΘΟΥΣΑΝ ΤΗΣ "ΕΝΩΣΕΩΣ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ„
ΟΙ ΠΑΡΑΣΤΑΝΤΕΣ ΕΠΙΣΗΜΟΙ ΚΑΙ ΟΙ ΕΚΦΩΝΗΘΕΝΤΕΣ ΛΟΓΟΙ

Τὴν 11ην πρωϊνὴν τῆς προχθὲς Τετάρτης εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τῆς «Ἑνώσεως Συντακτῶν» ἐτελέσθησαν μετὰ πάσης ἐπισημότητος τὰ ἐγκαίνια τῆς Ἐκθέσεως Τύπου, ἐπὶ τῇ Ἑκατονταετηρίδι.

Παρέστησαν ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας κ. Ζαΐμης, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν, οἱ ὑπουργοὶ κ.κ. Μιχαλακόπουλος, Σοφούλης, Σίδερης καὶ Βουρλούμης, οἱ πρεσβευταὶ Ἀμερικῆς, Ἰταλίας, Οὐγγαρίας κλπ., οἱ κ.κ. Καφαντάρης καὶ Τσαλδάρης, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῶν Καθολικῶν, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῶν Ἀρμενίων, κόσμος τῶν γραμμάτων, τῶν τεχνῶν κλπ.

Εἰς τοὺς τοίχους τῆς αἰθούσης ἦσαν κατὰ χρονολογικὴν σειράν, ἀπὸ τοῦ 1790, ἀνηρτημένα ἀντίτυπα ὅλων τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ καὶ ἐν Ἑλλάδι ἐκδοθέντων καὶ ἐκδιδομένων Ἑλληνικῶν ἐφημερίδων.

Πρὸς τούτοις ἦτο ἀνηρτημένος χάρτης παγκόσμιος, εἰς τὸν ὁποῖον δι' ἐρυθρῶν καὶ πρασίνων φωτεινῶν λυχνιῶν ἐσημειοῦντο αἱ πόλεις ὅλου τοῦ κόσμου, εἰς τὰς ὁποίας ἐξεδίδοντο καὶ ἐκδίδονται Ἑλληνικαὶ ἐφημερίδες. Ἐξ ἄλλου εἰς προθήκας εἶχον ἐκτεθῇ διάφορα γραμματόσημα καὶ ἄλλα ἀντικείμενα σχετικὰ μὲ τὴν δημοσιογραφίαν.

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ

Ἅμα τῇ συγκεντρώσει τῶν ἐπισήμων, ὁ Μακαριώτατος ἀνέπεμψεν εὐχήν, μεθ' ὃ ὁ Πρόεδρος τῆς «Ἑνώσεως Συντακτῶν» κ. Καμπάνης εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Κύριε Πρόεδρε,

Ἡ «Ἕνωσις Συντακτῶν», ἐν συνεργασίᾳ μὲ τὴν Ἐπιτροπὴν διὰ τὸν ἑορτασμὸν τῆς Ἑκατονταετηρίδος, ὠργάνωσε τὴν ἔκθεσιν ταύτην τοῦ Τύπου, ἡ ὁποία εἰκονίζει τὴν ἐξέλιξιν τῆς Ἑλληνικῆς δημοσιογραφίας ἀπὸ τοῦ 1790 μέχρι σήμερον. Ἡ ἔκθεσις αὐτή, τολμῶ νὰ πιστεύσω, ὅτι δύναται νὰ ἀποτελέσῃ ἕνα σοβαρὸν πυρῆνα διὰ τὴν ἵδρυσιν μονίμου Μουσείου τοῦ Τύπου.

»Κατὰ τὴν ὑπερεκατονταετῆ σταδιοδρομίαν της, ἡ Ἑλληνικὴ δημοσιογραφία ἐπανειλημμένως ἴσως ἐπλανήθη εἰς ἐκτιμήσεις προσώπων καὶ πραγμάτων, ἐπανειλημμένως ἐπηρεάσθη ἀπὸ τὰς ὀξύτητας τοῦ πολιτικοῦ ἀνταγωνισμοῦ, ἀλλὰ πάντοτε ὑπῆρξεν εἰλικρινής. Γεννηθεῖσα μὲ τὴν θυσίαν Ρήγα τοῦ Βελεστινλῆ καὶ ἔπειτα μὲ τὴν θυσίαν τοῦ Μάγερ εἰς τὸ Μεσολόγγι, οὐδέποτε ἐν τούτοις καὶ κατὰ τὴν μετέπειτα περίοδον ἔπαυσεν αὐτὴ νὰ ἵσταται ἐπὶ τοῦ πατριωτικοῦ καὶ τοῦ ἠθικοῦ πεδίου καὶ νὰ μεταλαμπαδεύῃ τὸ φῶς τοῦ πολιτισμοῦ. Εὐχαριστῶν ὑμᾶς διὰ τὴν αἴγλην τὴν ὁποίαν μὲ τὴν παρουσίαν σας ἠθελήσατε νὰ προσδώσετε εἰς τὰ ἐγκαίνια τῆς ἐκθέσεως ταύτης, δίδω τὸν λόγον εἰς τὸν κ. Δαμβέργην, ὅστις ὑπῆρξεν ὁ πρόεδρος τῆς ὀργανωσάσης αὐτὴν ἐπιτροπῆς.»

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΔΑΜΒΕΡΓΗ

Ὁ κ. Δαμβέργης λαβὼν τὸν λόγον, εἶπε τὰ κάτωθι:

«Ἐὰν ἡ Ἐπιτροπὴ εἰς τὴν ὁποίαν ἀνετέθη ὑπὸ τῆς Ἑνώσεως τῶν Συντακτῶν ἡ ὀργάνωσις τῆς Ἐκθέσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Τύπου, εἶχε τὴν δύναμιν νὰ στερεοποιῇ τὰ ἀστερεοποίητα, ἀντὶ τῆς προχείρου αὐτῆς αἰθούσης τῆς διακεκοσμημένης μόνον μὲ παλαιὰ χαρτιά, θὰ σᾶς ἐπαρουσίαζε σήμερον μίαν κολοσσιαίαν πυραμίδα, μεγαλυτέραν ἀπὸ τὰς αἰγυπτιακὰς καὶ θὰ ἦτο αὐτὴ ἕνα λαμπρὸν μνημεῖον τῆς Ἑκατονταετηρίδος, τὸ λαμπρότερον ἴσως ἀπὸ ὅσα θὰ ἱδρυθοῦν ὁρατὰ καὶ ἀόρατα.

Ἀλλὰ τὸ ὑλικὸν μὲ τὸ ὁποῖον θὰ ἐκτίζετο ἡ πυραμὶς αὐτή, καμμία ἐπιστήμη, καμμία χημεία δὲν ἔχει τὴν δύναμιν νὰ τὸ μεταβάλῃ εἰς στερεὸν σῶμα.

Θὰ εὕρητε καθένας ἀπὸ ὑμᾶς εἰς ἕνα τοὐλάχιστον ἀπὸ ὅλα αὐτὰ τὰ τυπωμένα χαρτιὰ ποὺ γεμίζουν τοὺς τοίχους καὶ τὰς προθήκας μίαν βαθυτάτην ἐντύπωσιν. Θὰ αἰσθανθῆτε πρῶτα-πρῶτα μίαν πνοὴν τῆς αὔρας ποὺ θὰ σᾶς ἐχάδευσε εἰς τὴν γενέθλιον.

Θὰ ἔλθῃ εἰς τὸν νοῦν καὶ εἰς τὴν καρδίαν ἑκάστου μία ζωηρὰ ἀνάμνησις τοῦ παρελθόντος, θὰ σᾶς παρουσιασθῇ κάποια ἀνταύγεια λησμονημένου γεγονότος ἢ ὀνείρου κάποιο σημαντικὸν ἢ ἀσήμαντον σημεῖον τῆς ζωῆς σας, χαρμόσυνον ἢ λυπηρόν, κάποια παλαιὰ σβυσμένη φυσιογνωμία φίλου ἢ ἐχθροῦ.

Αὐτά, βέβαια, δὲν ἠμποροῦν νὰ στερεοποιηθοῦν διὰ νὰ γίνῃ ἡ πυραμίς.

Ἀλλὰ πρὸ πάντων δὲν ἠμποροῦν νὰ στερεοποιηθοῦν τὰ ἄλλα ἀτελείωτα μυστήρια ποὺ κρύπτει καθένα ἀπὸ αὐτὰ τὰ ἄφωνα χαρτιά.

Πόσοι πόθοι καὶ ἐλπίδες τὰ ἐγέννησαν. Πόσαι ἀγωνίαι τὰ ἐγαλούχησαν, πόσοι πόνοι τὰ ἀνέθρεψαν, πόσοι κίνδυνοι τὰ ἠπείλησαν.

Δὲν θὰ ἔφθαναν αἱ πλευραὶ τῆς φανταστικῆς αὐτῆς πυραμίδος, ὅσον μεγάλαι καὶ ἂν ὑποτεθοῦν, ὅπως χαραχθοῦν ἐπάνω αἱ ἄγνωστοι περιπέτειαι τοῦ Ἑλληνικοῦ Τύπου, αἱ τραγικαὶ ἑκατόμβαι καὶ τὰ ὁλοκαυτώματα, αἱ συγκινητικαὶ θυσίαι ὑγείας σωμάτων καὶ ψυχῶν, περιουσιῶν καὶ ζωῆς ἀκόμη. Δὲν θὰ ἔφθανον διὰ τὰ φαιδρὰ ἀνέκδοτα καὶ τὰ πικρὰ χαμόγελα. Καὶ δὲν θὰ ἔφθαναν πρὸ πάντων διὰ τὸ μέγα καὶ ὑψηλὸν κεφάλαιον τῶν διώξεων ὑπὸ τοῦ τυράννου ἐν τῇ Ἀλυτρώτῳ καὶ τῶν διώξεων πανταχοῦ ἀπὸ ἐκείνους ποὺ φοβοῦνται τὸ φῶς. Ποῦ ἀνάλογος ἔκτασις διὰ νὰ ἱστορηθοῦν ἐπάνω αἱ καθημεριναὶ πτώσεις καὶ ἀνεγέρσεις τοῦ Ἀνταίου, τὸ συνεχὲς ψήσιμον μετὰ τοῦ ἀναγεννωμένου φοίνικος μέσα εἰς μίαν ἄσβεστον σιγανὴν φωτιάν. Καὶ ποῦ ὁ ἀτελείωτος κατάλογος τῶν μεθόδων ποὺ αἰωνίως ἐφεύρισκεν ἀλλοῦ διὰ νὰ γεννᾷ τὸ φρόνημα, ἀλλοῦ διὰ νὰ τὸ ἐνισχύῃ καὶ ἀναρριπίζῃ καὶ ἀλλοῦ διὰ νὰ ἐμπνέῃ τὴν λατρείαν τῶν μεγάλων ἰδανικῶν.

Ὅλα αὐτὰ ἀποτελοῦν τὸν ἀπολογισμόν, τὴν λογοδοσίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Τύπου ἐν τῇ Ἐθνικῇ Ἑκατονταετηρίδι.

Τὰ ἐπιμαρτυρῶ μὲ καμάρι καὶ ὑπερηφάνειαν τὰς ἡμέρας αὐτάς, ποὺ μοῦ ἔτυχε νὰ ἔχω καὶ ἐγὼ τὴν τιμὴν καὶ τὴν εὐτυχίαν νὰ συμπληρώνω πενῆντα ἐτῶν θητείαν!

Αὐτὴ ἡ λογοδοσία πρὸς ἐκείνους ποὺ μᾶς ἐλευθέρωσαν, εἶνε καὶ ἱερὸν μνημόσυνον εἰς τὰ ἑκούσια θύματα τοῦ Ἐθνικοῦ Τύπου, εἰς ἐκείνους ποὺ μὲ τὰς δοκιμασίας των ἐθεμελίωσαν τὴν σημερινήν του ἀκμήν. Ἂς εἶνε εὐλογημένοι οἱ γνωστοὶ καὶ ἄγνωστοι στρατιῶται τῆς πέννας διὰ τὴν μεγάλην συμμετοχήν των εἰς τὸ σύγχρονον Ἑλληνικὸν θαῦμα τῆς Ἑλληνικῆς προόδου καὶ ἀνορθώσεως.

Οἱ παλαιοί μας ἐκεῖνοι πρόδρομοι καὶ διδάσκαλοι θὰ χαίρουν ἀπὸ ἐκεῖ ἐπάνω, βλέποντες, μεταξὺ ἄλλων, ὅτι ὄχι ὀλίγαι ἑκατοντάδες ἢ καὶ χιλιάδες, ἀλλὰ τὸ ἥμισυ τοὐλάχιστον τοῦ σημερινοῦ μας πληθυσμοῦ, συμποσούμενον εἰς ἑκατομμύρια, διαβάζει μόνον του ἐφημερίδας.

Τιμὴ καὶ δόξα εἰς τὸ Κράτος καὶ τοὺς λειτουργούς του ποὺ ἠλάττωσαν τοὺς ἀναλφαβήτους. Ἀλλὰ τὴν τιμὴν αὐτὴν διεκδικεῖ ἐξ ἴσου καὶ ἡ πυραμίς μου.

Ἐκτὸς τῶν ἐφοδίων ποὺ ἔδωκεν εἰς τὴν πολιτικὴν συγκρότησιν καὶ εἰς ὅλους τοὺς ἄλλους ὑψηλοὺς κλάδους τῆς Πατρίδος διὰ τοῦ ἐμψύχου ὑλικοῦ της, ἐδίδαξε καὶ τὸν λαὸν νὰ χρησιμοποιῇ τὸ ἀλφάβητόν του εἰς τὴν ἀπόκτησιν ἐλευθέρας σκέψεως καὶ εἰς τὴν ἄμυναν τῶν ἐλευθεριῶν του.

Ἡ πυραμίς μου, κύριε Πρόεδρε, ἡ πυραμίς μας, κύριοι συνάδελφοι, δύναται νὰ θεωρηθῇ ἀόρατον μέν, ἀλλὰ μέγα μνημεῖον τῆς ἐλευθερίας. Ὡς τοιοῦτον, τὸ παραδίδομεν οἱ ἐργάται τῆς πρώτης ἑκατονταετηρίδος εἰς τοὺς διαδόχους μας, τῆς δευτέρας.»

Η ΕΝΑΡΞΙΣ

Ὁ πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας κ. Ζαΐμης ἀπαντῶν εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Μετὰ τὸν τόσον εὔγλωττον καὶ συγκινητικὸν λόγον τοῦ κ. Δαμβέργη, δὲν ἠμπορῶ νὰ προσθέσω τίποτε ἄλλο, ἀρκούμενος εἰς τὸ νὰ κηρύξω, ὡς πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας, τὴν ἔναρξιν τῆς ἐκθέσεως τοῦ Τύπου».

Κατόπιν ὁ κ. Ζαΐμης καὶ οἱ ἐπίσημοι περιῆλθον τὴν αἴθουσαν, ἐξετάζοντες μετὰ προσοχῆς τὰ διάφορα ἐκθέματα.

Οἱ κεκλημένοι κατόπιν μετέβησαν εἰς τὸ κυλικεῖον, ὅπου ὁ πρόεδρος τῆς «Ἑνώσεως Συντακτῶν» προέπιεν ὑπὲρ τοῦ προέδρου τῆς Δημοκρατίας καὶ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Κυβερνήσεως, εὐχαριστήσας τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὴν ὑποστήριξιν αὐτῆς ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἵδρυσιν τῆς Δημοσιογραφικῆς Στέγης.

Ὁ κ. Βουρλούμης ἀπήντησε δι' ὀλίγων μεθ' ὃ ὁ κ. Σίδερης ἐξ ὀνόματος τῆς Κυβερνήσεως συνεχάρη τοὺς ὀργανωτὰς τῆς ἐκθέσεως, ἐξάρας τὴν συμβολὴν τοῦ Τύπου, εἰς τὸ καθόλου ἔργον τῆς ἐθνικῆς προόδου.

Ἐπίσης ὁ κ. Παλαμᾶς, ὡς πρόεδρος τῆς Ἀκαδημίας, ἀλλὰ καὶ ὡς δημοσιογράφος, ἐξέφρασε τὰ θερμά του συγχαρητήρια.

Τέλος ὁ κ. Δαμβέργης προέπιεν ὑπὲρ τῆς ἀντιπολιτεύσεως, εὐχηθεὶς ἐκ μέρους τοῦ Τύπου τὸν παριστάμενον ἀρχηγὸν αὐτῆς κ. Τσαλδάρην καὶ προσθέσας: «Μνήσθητί μου, κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου»!

Ὁ κ. Τσαλδάρης ηὐχαρίστησε μειδιῶν.

Ὁ κ. Ζαΐμης ἀναχωρῶν διὰ τῆς κλίμακος, ὅπως καὶ ἀνῆλθεν (ἀρνηθεὶς νὰ χρησιμοποιήσῃ τὸν ἀνελκυστῆρα) ἐξέφρασε καὶ πάλιν τὰ συγχαρητήριά του.

Ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἰταλίας κ. Μπαστιανίνι ἀνῆλθεν εἰς τὴν αἴθουσαν διὰ δευτέραν φορὰν μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τῶν ἐπισήμων καὶ ἐδήλωσεν ὅτι ἤθελε «νὰ παραμείνῃ μετὰ τῶν συναδέλφων του καθόσον καὶ αὐτὸς εἶνε δημοσιογράφος».

Ἡ ἔκθεσις μένει ἀνοικτὴ διὰ τὸ κοινὸν καθ' ἡμέραν.

Ἀπὸ προχθὲς εἶνε ἀθρόα ἡ προσέλευσις ἐπισκεπτῶν εἰς τὴν ἔκθεσιν τοῦ Τύπου (Μέγαρον Μετοχικοῦ Ταμείου) εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἑνώσεως Συντακτῶν.

Ὅσοι ἐκ τῶν ἐπισήμων δὲν ἠδυνήθησαν, λόγῳ ἀσχολιῶν, νὰ παραστοῦν εἰς τὰ ἐγκαίνια, ἐπεσκέφθησαν τὴν ἔκθεσιν τὸ ἀπόγευμα τῆς Τετάρτης. Μεταξὺ αὐτῶν συγκαταλέγονται οἱ κ. κ. Παπαναστασίου, Μπακάλμπασης, ὁ πρέσβυς τῆς Γιουγκοσλαυΐας, ὅστις παρέμεινεν ἐπὶ ὥραν καὶ πλέον, ὁ στρατηγὸς Μαζαράκης καὶ ἄλλοι.

Ἐπίσης χθὲς 1ην Μαΐου οἱ ἐπισκέπται ἦσαν πολυπληθεῖς.

Ὁ πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας κ. Ζαΐμης ἀποκομίσας ἀρίστας ἐντυπώσεις ἐκ τῆς ἐκθέσεως εἶπεν ὅτι ἡ ἔκθεσις τοῦ Τύπου ἦτο μία ὡραία καὶ ἐμπνευσμένη ἰδέα ἡ ὁποία ἐγένετο ὡραιοτέρα εἰς τὴν ἐκτέλεσίν της.

Ἡ ἔκθεσις εἶνε ἀνοικτὴ καθ' ἑκάστην 11—1 μ. μ. καὶ 5—7 μ. μ.

ΕΘΝΙΚΗ ΖΩΗ & ΚΑΛΗ ΠΙΣΤΙΣ
ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΓΕΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΩΝ
ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ-ΑΠΕΛΛΟΥ 2 (ἔναντι Δ. Θεάτρου)
12η ΚΛΗΡΩΣΙΣ 30ῆς ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1930
ΚΛΗΡΩΘΕΝΤΕΣ ΤΙΤΛΟΙ

Γενομένης σήμερον τῆς πρώτης τακτικῆς κληρώσεως τρέχοντος ἔτους τῶν Τίτλων Κεφαλαιοποιήσεως «ΕΘΝΙΚΗΣ ΖΩΗΣ καὶ ΚΑΛΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ» ἐνώπιον τῆς ὑπὸ τοῦ Νόμου προβλεπομένης ἐπιτροπῆς ἐξήχθησαν οἱ κάτωθι ἀριθμοὶ κερδίζοντες τὰ ἔναντι ποσά.

1)	Ἀριθ. Τίτλου 4335	Μαροῦσα Μαυρομμάτη Ἀθῆναι (Κανάρη 11)	Δρχ. 20.000
2)	» » 8658	Ἰωάννης Μ. Μισαηλίδης Δικηγόρος Ἀθῆναι (ὁδὸς Κοραῆ 2)	» 20.000
3)	» » 12357	Ἀλέκος Δ. Κρεμμύδας Σταφιδέμπορος Πάτραι (ὁδὸς Ἁγίου Νικολάου 37)	» 20.000
4)	» » 16744	Γεώργιος Παρίσης Θεσσαλονίκη (Βενιζέλου 49)	» 20.000
5)	» » 20625	Γεώργιος Μ. Σαρρῆς Παντοπώλης Χανιὰ (Χαλέπα)	» 20.000
6)	» » 22131	Σωκράτης Ν. Οἰκονόμου Ὑφασματέμπορος Αἰκατερίνη (Πλ. Ἐλευθερίας 64)	» 20.000

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30ῇ Ἀπριλίου 1930

ἘΘΝΙΚΗ ΖΩΗ & ΚΑΛΗ ΠΙΣΤΙΣ,
ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΓΕΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΩΝ

—Καϋμένη Γιαγιά, μὲ τὰ τρία δόντια ποῦ σοῦ μένουν, ὡρισμένως δὲν κάμνεις μεγάλην χρῆσιν τοῦ DENTOL.
Τὸ DENTOL (ὑγρόν, Πάστα, Κόνις, Σάπων), εἶνε ὀδοντόκρεμα τὰ μέγιστα ἀντισηπτικὴ καὶ εὔγευστος συγχρόνως, μὲ ἄρωμα λίαν εὐχάριστον.
Κατασκευαζόμενον συμφώνως μὲ τὰ ἔργα ΠΑΣΤΕΡ, τονώνει τὰ οὖλα ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν, κάμνει τὰ δόντια νὰ ἀπαστράπτουν ἀπὸ λευκότητα, ἐξαλείφει τὴν δυσάρεστον ὀσμὴν τοῦ στόματος καὶ συνιστᾶται ἰδιαιτέρως εἰς τὰς καπνιζούσας. Ἀφίνει εἰς τὸ στόμα μίαν εὐχάριστον καὶ διαρκῆ αἴσθησιν δροσερότητος.
Τὸ DENTOL εὑρίσκεται εἰς ὅλα τὰ καλὰ ἀρωματοπωλεῖα καὶ φαρμακεῖα.
ΔΩΡΟΝ: ἀρκεῖ νὰ ἐπιστρέψῃ τις εἰς τὸν κ. Φ. Ι. Κέρπην, Πλατεῖα Καπνικαρέας 8 Ἀθῆναι τὴν παροῦσαν ἀγγελίαν τῆς ἐφημερίδος «Πρωΐα» ἵνα λάβῃ δωρεὰν ἕνα δεῖγμα DENTOL.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ Α. Ε.
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΛΗΡΩΣ ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΟΝ ΔΡΧ. 100.800.000
ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΑ » 221.800.000
Ἐξυπηρετεῖ ταχέως καὶ ὑπὸ τοὺς μᾶλλον συμφέροντας ὅρους τὰς ἀνάγκας τοῦ Ἐμπορίου καὶ τῆς Βιομηχανίας.

ΜΑΧΑΙΡΟΠΗΡΟΥΝΑ
ΥΠΕΡΑΛΠΑΚΑ & ΕΠΑΡΓΥΡΑ
ERCUIS
Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΦΗΜΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗ ΜΑΡΚΑ
ΑΠΟΛΥΤΩΣ ΑΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΑ ΕΙΣ ΣΤΕΡΕΟΤΗΤΑ & ΔΙΑΡΚΕΙΑΝ
Ο Ε
ΣΗΜΑ ΚΑΤΑΤΕΘΕΝ
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΛΙΑΝΙΚΗΣ ΠΩΛΗΣΕΩΣ
Ἑρμοῦ 11α—(Μέγαρον Τσιτσοπούλου).
Ἀδαμαντοπούλου Μάρκου καὶ Τσαμπούλα—Ἑρμοῦ 20.
Κατάστημα Ἀν. Ἑτ. «ΕΣΠΕΡΙΑ» Ὁδ. Σταδίου (Μέγαρον Μετοχικοῦ).
» Λεμοντζόγλου—Ὁδὸς Σταδίου (Κινηματ. Ἀττικόν).
» Διονάτου—Φιλελλήνων 23.
» Σκλάβου—Ὁδὸς Πανεπιστημίου 16.

NEON OLDSMOBILE
ΑΝΟΙΚΤΑ ΚΛΕΙΣΤΑ
G. M. C. ΦΟΡΤΗΓΑ ΑΝΩΤΕΡΑ ΟΛΩΝ
ΤΟΝΝΩΝ 1 3)4 ΜΕΧΡΙ 4 1)2
ΕΥΚΟΛΙΑΙ ΠΛΗΡΩΜΩΝ
ΑΙ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΦΗΜΗΣ ΜΟΤΟΣΥΚΛΕΤΤΑΙ
TRIUMPH
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΒΟΥΤΣΑΡΑ Α.Ε
ΑΘΗΝΑΙ ΒΟΥΛΗΣ 3 ΚΑΙ ΠΑΤΗΣΙΩΝ 24
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ ΝΑΥΑΡΧΟΥ ΜΠΗΤΤΥ ΚΑΙ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

Η "ΑΚΣΑΜ" ΘΕΩΡΕΙ ΩΣ ΕΠΙΚΕΙΜΕΝΗΝ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΗΝ ΣΥΜΦΩΝΙΑΝ

ΣΗΜΕΡΟΝ ΑΝΑΜΕΝΕΤΑΙ Η ΔΙΕΥΘΕΤΗΣΙΣ ΤΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΙΘΑΓΕΝΕΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ, 1. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἡ «Ἀκσάμ» πληροφορεῖται ἐξ Ἀγκύρας, ὅπου ἐγνώσθη ἡ ἑλληνικὴ ἀπάντησις ὅτι ἡ ὑπογραφὴ τῆς οἰκονομικῆς συμφωνίας εἶνε προσεχής.

Λέγεται ὅτι ἡ Τουρκία θὰ ὑποχωρήσῃ εἰς τὸ ζήτημα τοῦ συμψηφισμοῦ τῶν ἐπὶ τῶν ἀνταλλαξίμων περιουσιῶν ἀπαιτήσεων ἀποδεχομένη τὸ σχετικὸν ἄρθρον τῆς συμφωνίας.

Ὁ Ἑλληνικὸς Τύπος παρατηρεῖ ὅτι οἱ οὐδέτεροι εἶνε ὑποχρεωμένοι νὰ ἀποφανθοῦν περὶ τῶν ἀνταλλαξίμων περιουσιῶν. Γενικῶς ὁ Ἑλληνικὸς Τύπος σχολιάζει μετὰ πικρίας τὴν μειονεκτικὴν θέσιν τῶν Κωνσταντινουπολιτῶν καὶ ἀναφέρει ὡς χαρακτηριστικὸν τὴν φορολογίαν τῶν εἰσπράξεων τῶν δίσκων τῶν Ἑλληνικῶν ἐν Τουρκίᾳ ἐκκλησιῶν, ἐξ ὧν συντηροῦνται φιλανθρωπικὰ ἱδρύματα.

Ὁ κ. Πολυχρονιάδης ἔσχε σήμερον νέαν συνεργασίαν μετὰ τοῦ Ρουσδῆ βέη, ἥτις θὰ συνεχισθῇ καὶ αὔριον.

Κατὰ τὴν αὐριανὴν συνεργασίαν εἶνε πιθανὸν νὰ διευθετηθῇ τὸ κυριώτερον ζήτημα τῆς ἐξελέγξεως τῆς ἰθαγενείας τῶν Ἑλλήνων.

ΑΙ ΔΕΛΦΙΚΑΙ ΕΟΡΤΑΙ

ΗΡΧΙΣΑΝ ΧΘΕΣ ΜΕ ΜΕΓΑΛΗΝ ΕΠΙΤΥΧΙΑΝ

Η ΣΥΡΡΟΗ ΤΩΝ ΞΕΝΩΝ ΔΙΑΝΟΟΥΜΕΝΩΝ

ΜΕΓΑΛΟΠΡΕΠΗΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ "ΠΡΟΜΗΘΕΩΣ ΔΕΣΜΩΤΟΥ"

ΔΕΛΦΟΙ, 1 (Τοῦ ἀπεσταλμένου μας) Ἐξαιρετικὴ κίνησις παρετηρήθη ἀπὸ πρωΐας μεταξὺ Ἰτέας—Δελφῶν. Τὸ τελευταῖον ἀτμόπλοιον ἡ «Ἥρα Μ.» κατέπλευσε τὴν 7ην πρωϊνήν. Τούτου ἐπέβαινον πλεῖστοι ξένοι καὶ ἐπίλεκτα μέλη τῆς ἀθηναϊκῆς κοινωνίας. Οἱ ἀποβιβαζόμενοι εἰς Ἰτέαν ἐπέβαινον αὐτοκινήτων καὶ ἀνήρχοντο εἰς Δελφούς. Καθ' ὅλην τὴν διαδρομὴν ἐπώπτευον ἵνα καθοδηγοῦν τὴν κυκλοφορίαν τῶν αὐτοκινήτων χωροφύλακες τῆς Σχολῆς γαντοφορεμένοι καὶ ἀμέμπτου ἐμφανίσεως. Εἶχον ἤδη ἀφιχθῇ εἰς Δελφοὺς πλεῖστοι Ἀθηναῖοι καὶ ξένοι, καθ' ὅλην δὲ τὴν ἡμέραν ἔφθανον νέοι ἐπισκέπται σιδηροδρομικῶς μέσῳ Μπράλλου. Μεταξὺ ἄλλων ἔφθασαν οἱ κ.κ. Μοργκεντάου, Μόργκαν, Ἀντρὲ Τερίβ, οἱ ἀπεσταλμένοι τῶν γαλλικῶν ἐφημερίδων, Μάριο Μεντὲ, Μπουασὺ, Μπουλανζὲ καὶ Βοντουαγιέ. Ἐπίσης ἀφίκοντο ὁ κ. Δὲ Τζιόρτζιο, ἀπεσταλμένος τεσσάρων γερμανικῶν ἐφημερίδων, ὁ κ. Ριντίτσα ἀντιπρόσωπος τοῦ γιουγκοσλαυϊκοῦ Τύπου, ὁ Γάλλος δραματικὸς συγγραφεὺς Λένορμαν, δώδεκα ἀντιπρόσωποι τοῦ αὐστριακοῦ Τύπου καὶ τῶν Δανικῶν ἐφημερίδων, ὁ Ἱσπανὸς γλύπτης Ζοζὶ Κλάρα, ὁ Ἱσπανὸς συγγραφεὺς Ντὸρς καὶ πλεῖστοι ἄλλοι. Κατέφθασαν ἐπίσης οἱ κ.κ. Παπαναστασίου, Τσιριμῶκος, Πολίτης, Τσαλδάρης, Μερκούρης, ἐκ μέρους τῆς Ἀκαδημίας οἱ κ.κ. Ἀνδρεάδης καὶ Μενάρδος, ἡ κ. Κυβέλη, ἡ «Μὶς Εὐρώπη» καὶ πολλοὶ Ἕλληνες τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Ἡ πρωΐα κατηναλώθη εἰς ἐπίσκεψιν τῶν ἀρχαιοτήτων καὶ τοῦ Μουσείου ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν Ἑλλήνων καὶ ξένων ἀρχαιολόγων. Ὡμίλησαν ὁ Γερμανὸς κ. Κὰρς, ὁ Γάλλος κ. Ρουσσέλ, ὁ Ἀμερικανὸς κ. Μπλέγκεν, οἱ Ἕλληνες κ.κ. Φιλαδελφεὺς, Μηλιάδης καὶ Κεραμόπουλος περὶ τῶν διασωζομένων θησαυρῶν καὶ τῶν ἀρχαίων Δελφῶν. Κατόπιν συνεκεντρώθησαν εἰς Ἀλώνια, ὅπου κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ γεύματος χωρικαὶ καὶ ποιμένες τοῦ Παρνασσοῦ ἐχόρευσαν ὑπὸ τοὺς ἤχους ἐγχωρίων ὀργάνων Ἑλληνικοὺς χορούς.

Αἱ Ἱκέτιδες καὶ Ὠκεανίδες περιεφέροντο μὲ τὰς ἀμφιέσεις των καὶ πολλαὶ κυρίαι μὲ ἐθνικὰς ἐνδυμασίας, προσδίδουσαι ἰδιαίτερον τόνον εἰς τὴν κίνησιν. Τὴν δωδεκάτην κατέπλευσεν εἰς Ἰτέαν ὁ «Λέων», τοῦ ὁποίου ἐπέβαινεν ὁ κ. Βενιζέλος, ὅστις κατηυθύνθη δι' αὐτοκινήτου εἰς τὸ χωρίον Χρυσὸ, ὅπου καὶ παρέμεινε μέχρι 4.30. Ἐπίσης τὴν 12ην κατέπλευσεν εἰς Ἰτέαν τὸ ἀντιτορπιλλικὸν «Προῦσα», οὗ ἐπέβαινον ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Ναυτικοῦ Ἐπιτελείου καὶ ἀνώτεροι ἀξιωματικοί, ἐλθόντες εἰς Δελφούς.

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟ ΘΕΑΤΡΟΝ

Τὴν 4.30' μ.μ. ἐδόθη ἀπὸ τὰς Φαιδρυάδας ὲ σάλπισμα τὸ σύνθημα τῆς συγκεντρώσεως ἰς τὸ θέατρον ὅπου τὴν 5ην μ.μ. ἀφίκετο ὁ . Βενιζέλος. Θερμὰ χειροκροτήματα ὑπεδέθησαν τὴν εἴσοδον τῆς κ. Εὔας Σικελιανοῦ. Ἐξετελέσθη ἐν ἀρχῇ ὑπὸ ὀρχήστρας διευυνομένης ὑπὸ τοῦ κ. Οἰκονομίδου ὁ ἀρχαῖς ὕμνος τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ ἀκολούθως ὁ . Σικελιανὸς εἶπε τὰ ἑξῆς, προχωρήσας εἰς ὸ μέσον τοῦ στίβου:

«Οἱ σταθμοὶ στοὺς ὁποίους σταματῶντας ἀὸ ἕνα αἰῶνα τὸ ἑλληνικὸ γένος, ἔλπισε νὰ ρῇ τὶς τὴν νεώτερη ἠθικὴ καὶ πνευματικὴ ου ἑνότητα, σκεπαστήκανε σιγὰ σιγὰ ἀπὸ τὸ ιόχρονο ξετύλιγμα τῆς ἱστορίας καὶ κυρίως ην ἱστορικὴν παλλίρροιαν τῶν παγκοσμίων γονότων τῶν τελευταίων ἐτῶν. Τίποτα ὀγυρα δὲν ἔμεινε ἀκλόνητο, ὅπου νὰ μπορῇ στηριχθῇ ἀνταξία ἀνάγκη. Τίποτα παρὰ ὁ οαιώνιος γυμνὸς βράχος ἀπὸ πάνω μας, ὅυ ἄραξε ἡ κιβωτὸς τοῦ Δευκαλίωνος καὶ ὅπου μὲ τὸ τάγμα τῶν ἀπὸ Δευκαλίωνος ων, μὲ τὸν Πατέρα Ὀρφέα, μὲ τὸν Πυγόρα, μὲ τὸν Αἰσχύλο, μὲ τὸν Πίνδαρο, τὸν Πλάτωνα, μὲ τὸν Πλωτίνο, μὲ τὸ αγγέλιον τοῦ Ἰωάννου, ἐκατέβηκε σὰν ταρράκτης μυστικὸς ἀπὸ αἰῶνος ἡ καθοἡ δελφικὴ ἰδέα νὰ ξαναπάρῃ ἴσως στὶς ρες μας ἀπὸ τὸν κόσμο, ὅλην τὴν λάμψι τὴ δύναμί της, ἀπάνου ἀπὸ ὅλους τοὺς ερινοὺς διανοητικοὺς καὶ ἱστορικοὺς περισμοὺς ποὺ δὲν τὴν ἀφίνουν νὰ ξανοιχτῇ. Βράχος αὐτὸς τῆς παγκόσμιας ἐποπτεί- ὅπου ἀγκάλιασε προαιώνια σὰν ρυθμιστὴς ατολὴ καὶ Δύση καὶ ποὺ τὸ προαιώνιο θὰ γματοποιήσῃ σύμφωνο Διονύσου καὶ Ἀλωνος, πόνου τοῦ πνεύματος καὶ τοῦ μό- τῶν ἀνθρωπίνων μαζῶν. Πρὸς τὴν ἰδέα ὸν αὐτή, ποὺ ἀνέτειλε ἀπὸ τὸν βράχο αὐ- ἠθέλησα νὰ ὑψώσω πρὶν ἀπὸ κάμποσο ὸ τὰ μάτια δικῶν μας καὶ ξένων, δείτάς τὴν στηνάρχη κάτω ἀπ' τὸν πέπλο τῆς λης τέχνης, ἀλλὰ βέβαιος εἶμαι ὅτι σύν- τὸ μοιραῖο θὰ ξεσκεπάσῃ ἀκέριο τὸ ματικό της πρόσωπο καὶ ὁλόκληρη τὴ δηργικὴ ἀποστολή της στὸν κόσμο, τὸν ὸν αὐτὸν τὸν ὁποῖον ἐδημοσίευσα ἤδη τοῦ προσχεδίου τοῦ Δελφικοῦ Πανεπιίου.

ριον θὰ ὁμιλήσω γαλλιστὶ διὰ ν' ἀκου- εὐρύτερον ἀπὸ τὸ κοινὸν τῶν Εὐρωπαίερικοὶ τῶν ὁποίων ἀφοσιώθηκαν ὁλόψυς τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ Δελφισμοῦ».

λόγος τοῦ κ. Σικελιανοῦ κατεχειροκροτήθη.

Η ΠΑΡΑΣΤΑΣΙΣ

Τὴν 3.30 ἤρχισεν ἡ παράστασις τοῦ «Προμηθέως» ἐνώπιον πλήρους θεάτρου. Ἡ σκηνοθεσία ἦτο ἁπλῆ, ἀλλ' ἀπολύτως στυλιζέ. Ἀντὶ βράχου εἶχεν ἐγερθῇ ἐκ τσιμέντου ὑψωμένον ὀρθογώνιον ἐπίπεδον, ἀπολῆγον ἑκατέρωθεν εἰς γωνιώδεις κλίμακας. Εἰς τὸ μέσον τοῦ ἐπιπέδου ὑψώνετο βραχώδης στήλη, ἔνθα καθηλώθη ὁ Προμηθεύς, τὸν ὁποῖον ὑπεδύθη ὁ κ. Μπούρλος. Τὸν Ἥφαιστον ὑπεδύθη ὁ κ. Δεστούνης, τὸ Κράτος ὁ κ. Αὐλωνίτης, τὴν Βία ἡ Γερμανὶς κυρία Σχέφερ, τὴν Ἰὼ ἡ ἰδία δεσποινὶς ἡ ὁποία ὑπεδύθη τὸ πρόσωπον καὶ κατὰ τὸ 1927. Κορυφαῖαι ἦσαν ἡ κυρία Κοῦλα Καλιγᾶ καὶ ἡ δεσποινὶς Γιαγκάκη, Ὠκεανίδες δὲ αἱ αὐταὶ ὡς κατὰ τὸ 1927. Οἱ θεαταὶ μετὰ θρησκευτικῆς κατανύξεως παρηκολούθησαν ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου. Ἡ ἠχὼ τῶν Φαιδρυάδων πολλαπλασιάζουσα τὴν φωνὴν τῶν ἐκτελεστῶν, προσέδιδε εἰς τὴν ἀπαγγελίαν ὅλην τὴν ἁδρότητα καὶ ὑποβλητικότητα τῆς αἰσχυλικῆς ποιήσεως ἡ ὁποία μέσα εἰς μεγαλοπρέπειαν τοῦ φυσικοῦ διακόσμου ἔπαιρνε διαστάσεις φανταστικάς, βοηθούντων Κοθόρνων καὶ προσωπείων. Οἱ χοροὶ καὶ αἱ πλαστικαὶ κινήσεις τῶν Ὠκεανίδων ἀνεζωντάνευσαν τὰ ἀρχαῖα ἀνάγλυφα. Οἱ ξένοι παρηκολούθουν μὲ μόλις συγκρατουμένην συγκίνησιν τὸ ἀναζωντάνευμα τῆς δόξης τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς Θυμέλης. Ὁ κ. Μόργκαν κριτικὸς τῶν «Τάϊμς», ἀνεφώνει συνεχῶς: «Εἶνε κάτι καταπληκτικόν». Ἡ συγκίνησις τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ἦτο καταφανεστάτη. Ὁ κ. Βενιζέλος παρηκολούθει μὲ πραγματικὴν προσήλωσιν. Ἡ ὀρχήστρα ἀφανὴς ὑπὸ ἕνα ἐπίπεδον μετὰ τῆς χορῳδίας συνώδευε τὸ μεγαλειῶδες τῶν ἐλιγμῶν τοῦ χοροῦ, ἐκτελοῦσα τὴν ἀρχαιοπρεπῆ μελοποίησιν τοῦ Ψάχου. Ἡ ἐκτέλεσις τῆς μουσικῆς ἦτο ἄψογος. Ἡ σκηνὴ τῆς καταβαραθρώσεως τοῦ Προμηθέως ἐνῷ ἡπλοῦντι αἱ πρῶται σκιαί, προὐξένησεν ἐντύπωσιν καταπληκτικήν. Εἰς τὸ τέλος τῆς παραστάσεως τὸ πλῆθος μετὰ νεκρικὴν σιγὴν ἐξερράγη εἰς θύελλαν χειροκροτημάτων καὶ ἐπευφημιῶν. Τὸ ζεῦγος Σικελιανοῦ ἀπεθεώθη. Τὸ πλῆθος τοὺς ἐσήκωσεν εἰς τὰς χεῖρας. Ὁ κ. Βενιζέλος ἄκρως συγκεκινημένος ἔσφιγξε τὰς χεῖρας τῆς κυρίας Σικελιανοῦ, ἐκφράζων τὴν βαθυτάτην λύπην του, διότι ἦτο ὑποχρεωμένος νὰ ἀναχωρήσῃ ἀπόψε. Ὁ λόρδος Κρόσφιλδ, ἐλθὼν μετὰ τοῦ κ. Βενιζέλου καὶ προτιθέμενος νὰ ἀναχωρήσῃ ἀπόψε, ἀνέβαλε τὴν ἀναχώρησίν του ἵνα παρακολουθήσῃ τὴν σειρὰν τῶν ἑορτῶν. Ὁ κ. Πολίτης εἶπεν ὅτι τοιοῦτον θέαμα εἶνε μοναδικὸν εἰς τὸν κόσμον καὶ τὸ ἠθικὸν κέρδος ἀνυπολόγιστον. Ὁ κ. Λένορμαν εἶπεν: «Ὁ κ. Σικελιανὸς εὗρε τὸ μέσον νὰ καταστήσῃ δυνατὴν τὴν ἀναγέννησιν τῆς τραγῳδίας». Ὁ κ. Μόργκαν ἀπέστειλε μακροτάτην καὶ ἐνθουσιωδεστάτην τηλεγραφικὴν ἀνταπόκρισιν εἰς τοὺς «Τάϊμς»: Ὁ κ. Τερὶβ εἶπεν: «Ἀσφαλῶς τὰ ὀστᾶ τοῦ Αἰσχύλου θὰ ἐσκίρτησαν ἀπὸ ἀγαλλίασιν.» Πάντες οἱ ξένοι ἐτόνισαν τὴν ἀναμφισβήτητον ὑπεροχὴν ἔναντι τῶν ἑορτῶν τῶν Συρακουσῶν. Ὁ κ. Μενάρδος παραστὰς εἰς τὰς ἑορτὰς τῶν Συρακουσῶν εἶπε τὰ ἴδια. Οἱ παραστάντες ξένοι καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐξέφρασαν τὴν εὐχὴν ὅπως ὁ Προμηθεὺς καὶ αἱ Ἱκέτιδες δοθοῦν εἰς τὸ Στάδιον τῶν Ἀθηνῶν ὅπως δυνηθῇ ὁ λαὸς νὰ κοινωνήσῃ τῆς «ἱεροτελεστίας».

Κ. ΜΠΑΣΤΙΑΣ

Τὸ ὑπουργεῖον τῆς Συγκοινωνίας ἀνακοινοῖ ὅτι, περαιωθείσης τῆς διανοίξεως τῆς ὁδοῦ Λεβαδείας—Ἀραχώβης διὰ Στενῆς, θὰ ἐπιτραπῇ προσωρινῶς καὶ κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν Δελφικῶν ἑορτῶν ἡ ἐπὶ τοῦ καταστρώματος τῆς ὁδοῦ ταύτης κυκλοφορία ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον εἰς ἐλαφρὰ ἐπιβατικὰ αὐτοκίνητα, καὶ δὴ μόνον κατὰ τὴν ἡμέραν. Ἀπαγορεύεται ἡ διὰ τῆς ὁδοῦ ταύτης διάβασις οἱουδήποτε φορτηγοῦ ἢ λεωφορείου ἐπιβατικοῦ αὐτοκινήτου, ὡς καὶ πᾶσα κυκλοφορία κατὰ τὴν νύκτα.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑΣ

ΣΥΜΠΛΟΚΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗΝ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΝ ΤΟΥ ΡΕΝΤΗ

ΟΙ ΣΥΝΤΗΡΗΤΙΚΟΙ ΕΡΓΑΤΑΙ ΕΩΡΤΑΣΑΝ ΜΕ ΗΣΥΧΙΑΝ

Οἱ κομμουνισταὶ ἑώρτασαν χθὲς θορυβωδῶς τὴν Κόκκινην Πρωτομαγιὰν εἰς τὸν Ἅγιον Ἰωάννην Ρέντην. Ἀπὸ τῆς 10ης πρωϊνῆς ἤρχισαν συγκεντρούμεναι ἐκεῖ αἱ κομμουνιστικαὶ νεολαῖαι Ἀθηνῶν — Πειραιῶς, διάφοροι «πιστοί» τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος καὶ ἀρκεταὶ «συντρόφισσαι», οὕτως ὥστε περὶ τὴν μεσημβρίαν εἶχον προσέλθει 300 περίπου ἄτομα.

Τὴν 2αν ἀπογευματινὴν ὥραν οἱ κομμουνισταὶ ἀνεπέτασαν τρεῖς ἐρυθρὰς σημαίας μὲ τὰς πομπώδεις ἐπιγραφάς: «Ζήτω ἡ ἐπανάστασις», «ζήτω ἡ Μόσχα» κλπ., ἤρχισαν δὲ νὰ ἐκφωνοῦν βιαίους λόγους ἐναντίον τοῦ ἀστικοῦ καθεστῶτος.

Ὁ τόπος τῆς συγκεντρώσεως ἐφρουρεῖτο ἀπὸ ἑκατὸν καὶ πλέον ἀστυφύλακας ὑπὸ τὸν διαμερισματάρχην κ. Σπανάκην καὶ τὸν ἀστυνόμον τοῦ Ρέντη κ. Βολανάσην. Ἐπίσης εἶχον προσέλθει εἰς Ρέντην ὁ ἀστυνομικὸς διευθυντὴς Πειραιῶς κ. Σπύρου, ὁ ὑποδιευθυντὴς κ. Τριανταφύλλου καὶ ὁ διευθυντὴς τῆς Γ. Ἀσφαλείας κ. Πολυχρονόπουλος.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν λόγων προσῆλθε μία ὁμὰς ἀρχειομαρξιστῶν, ἡ ὁποία ἤρχισε νὰ ἀποδοκιμάζῃ τοὺς ρήτορας καὶ νὰ φωνάζῃ:

— Κάτω !... Εἴσαστε ψεῦτες !... Ἐμεῖς εἴμαστε οἱ γνήσιοι κομμουνισταί. Κάτω τὸ καθεστώς. Ζήτω ἡ ἐπανάστασις κλπ.

Ἐκ τούτου ἐπῆλθε σύγχυσις καὶ θόρυβος, ἐπηκολούθησε συμπλοκὴ μεταξὺ κομμουνιστῶν καὶ ἀρχειομαρξιστῶν, ἡ δὲ ἀστυνομικὴ δύναμις ἐπενέβη ἵνα τοὺς διαχωρίσῃ.

Τότε κομμουνισταὶ καὶ ἀρχειομαρξισταὶ ἐπετέθησαν ἐναντίον τῶν ἀστυνομικῶν, ἤρχισαν δὲ νὰ ρίπτουν κατ' αὐτῶν σωρείαν λίθων, καθίσματα, ξύλα καὶ παντοῖα ἀντικείμενα.

Οἱ ἀστυνομικοὶ ἀμυνόμενοι ἐπετέθησαν μὲ τὰ κλόμπ των καὶ ἤρχισαν νὰ συλλαμβάνουν πολλοὺς ἐκ τῶν ταραξιῶν. Οἱ περισσότεροι ἐτράπησαν πρὸς τοὺς ἀγρούς, ὅπου οἱ ἀστυνομικοὶ ἐσυνέχισαν τὴν δίωξίν των.

Διαρκούσης τῆς συμπλοκῆς εἷς κομμουνιστὴς ἐπυροβόλησεν ἐπανειλημμένως ἀλλ' ἀνεπιτυχῶς ἐναντίον τοῦ ἀστυφύλακος Μεσολογγίτη, ἕτεροι δὲ δύο ἤρχισαν νὰ πυροβολοῦν ἐναντίον τοῦ ἀστυνόμου κ. Βολανάση καὶ τοῦ ἀρχιφύλακος Χαρτοκόλη. Ὅλαι αἱ σφαῖραι ἠστόχησαν. Ἐνώπιον τοῦ κινδύνου οἱ ἀστυνομικοὶ ἐπυροβόλησαν εἰς τὸν ἀέρα, ἐρρίφθησαν δὲ ἀμφοτέρωθεν 50—100 πυροβολισμοί, χωρὶς οὐδεὶς νὰ τραυματισθῇ ἀπὸ σφαίρας. Ἐτραυματίσθησαν μόνον ἐκ τῶν ἀστυνομικῶν μᾶλλον σοβαρῶς διὰ λίθων ὁ ἀστυφύλαξ Ν. Μπασακάρος εἰς τὸ στῆθος καὶ ὁ ἀρχιφύλαξ Χαρ. Αὐτζόγλου εἰς τὴν κεφαλήν. Ἐπίσης ἐκ τῶν ἀστυνομικῶν ἐτραυματίσθησαν ἐλαφρῶς ὁ ὑπαστυνόμος κ. Βολανάσης εἰς τὴν χεῖρα, ὁ ἀστυφύλαξ Χαρτοκόλης καὶ ὁ ἀστυνόμος κ. Φαραντᾶτος εἰς τὸν πόδα.

Ἡ κομμουνιστικὴ συγκέντρωσις διελύθη ἐντὸς ἡμισείας ὥρας. Αἱ τρεῖς σημαῖαι τῶν κομμουνιστῶν ἐγκαταλειφθεῖσαι κατεσχέθησαν ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας. Αἱ γενόμεναι συλλήψεις ἀνῆλθον εἰς 28. Πάντες σχεδὸν οἱ συλληφθέντες ἐκρατήθησαν, θὰ δικασθοῦν δὲ σήμερον εἰς Πειραιᾶ ἐπὶ παραβάσει τοῦ ἰδιωνύμου, ἀντίστασιν κατὰ τῆς ἀρχῆς κλπ.

Οἱ συλληφθέντες εἶναι οἱ κάτωθι:

Μαυροειδῆς Π., Τσάκας Χ., Κοτσανᾶς Γ., Κοτέτσης Κ., Μαλαφέτας Δ., Γαλάτης Μ., Μπέλλος Σπ., Νικολόπουλος Κ., Σπανὸς Δ., Παπαγεωργίου Ν., Πισπιλόγλου Στ., Κριτζόλας Μ., Γιαγλῆς Χρ., Αιναρδάτος Δ., Μπῆρκος Δ., Μυταράκης Κ., Κατσιώτης Σ., Μαυρουδῆς Γ., Ἀλεξίου Ε., Κάρμπος Α., Πριντάνης Γ., Λουκᾶς Β., Θεοδωρίδης Θ., Κατίνα Παπαδοπούλου, Μαρία Παπαδοπούλου, Κατίνα Πισπιλόγλου, Εὐαγγελία Πισπιλόγλου, Μαριάνθη Πισπιλόγλου.

ΚΑΙ ΑΛΛΟ ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ

Ἐπίσης χθὲς τὴν πρωΐαν οἱ κομμουνισταὶ ἐσχεδίαζαν συγκέντρωσιν εἰς τὴν Πειραϊκὴν συνοικίαν τῆς Ἁγίας Σοφίας μὲ ἀπώτερον σκοπὸν νὰ «ἐκχυθοῦν πρὸς τὴν πόλιν διὰ μαχητικὰς διαδηλώσεις».

Περὶ τὴν μεσημβρίαν κατώρθωσαν νὰ συγκεντρωθοῦν περὶ τοὺς εἴκοσιν εἰς τὸ καφενεῖον «Κιλκίς», ὅπου ὁ κομμουνιστὴς φοιτητὴς Χρ. Μαλτέζος ἀπεπειράθη νὰ ἐκφωνήσῃ λόγον.

Ἀστυνομικὴ περίπολος διεσκόρπισε τοὺς συγκεντρωθέντας, συνέλαβε δὲ τὸν Μαλτέζον καὶ τὸν Γρηγ. Γεωργακόπουλον, οἵτινες καὶ θὰ εἰσαχθοῦν σήμερον εἰς δίκην.

Η ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ

ΚΑΙ ΤΑ ΑΙΤΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΣΥΝΤΗΡΗΤΙΚΩΝ

Οἱ συντηρητικοὶ ἐργάται τοῦ Πειραιῶς οἱ ἀνήκοντες εἰς τὴν Γενικὴν Συνομοσπονδίαν συνεκεντρώθησαν πρὸ τοῦ Ε.Κ.Π. ἐν τῇ ὁδῷ Φίλωνος, ἐκεῖθεν δὲ μετὰ τῶν λαβάρων καὶ σημαιῶν των, ἡγουμένης δὲ καὶ μουσικῆς, διέσχισαν ἐν διαδηλώσει τὴν παραλιακὴν λεωφόρον περὶ τὴν 9.30' πρωϊνὴν καὶ κατηυθύνθησαν εἰς τὸν Ἅγ. Γεώργιον, ὅπου καὶ παρέμειναν μέχρι τῶν ἀπογευματινῶν ὡρῶν, ἀκολούθως δὲ διελύθησαν ἐν ἡσυχίᾳ.

Μετὰ τὰς ἀγορεύσεις τῶν ρητόρων ἐγένετο δεκτὸν ψήφισμα διὰ τοῦ ὁποίου οἱ ἐργάται ζητοῦν τὴν προστασίαν τῶν ἀνέργων, ψήφισιν καὶ ἐφαρμογὴν τοῦ θεσμοῦ τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων, καθολικὴν ἐφαρμογὴν τοῦ δώρου, αὔξησιν μισθῶν καὶ ἡμερομισθίων καὶ τὸν καθορισμὸν κατωτάτου ὁρίου μισθοῦ καὶ ἡμερομισθίου, κατάργησιν τῶν νόμων ποὺ παρεμποδίζουν τὰς συνδικαλιστικὰς ἐλευθερίας τῶν ἐργατῶν καὶ ὑπαλλήλων, ἐλάττωσιν τῆς ἀμέσου φορολογίας καὶ βαρεῖαν προοδευτικὴν φορολογίαν τοῦ κεφαλαίου, ἐξακολούθησιν τῆς παρατάσεως τοῦ ἐνοικιοστασίου πρὸς προστασίαν τῶν ἀπόρων ἐνοικιαστῶν.

ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΘΗΝΑΣ

Εἰς τὰς Ἀθήνας εὐάριθμοι κομμουνισταὶ ἀπεπειράθησαν χθὲς τὸ ἀπόγευμα νὰ συγκεντρωθοῦν παρὰ τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν Λαρίσης. Ἀστυνομικὰ ὄργανα παρακολουθοῦντα αὐτοὺς τοὺς διέλυσαν ἀμέσως καὶ συνέλαβον ἐξ αὐτῶν τοὺς Ν. Κάτζαν, τυπογράφον, Ι. Καλογερόπουλον, ἐλαιοχρωματιστήν, Δ. Μανωλόπουλον, μικροπωλητήν, Ε. Αὐγέρην, πλασιέ, Ν. Παπαδάμ, ὑποδηματεργάτην, Μ. Ἰωαννίδην, Γ. Καλαματιανόν, Γ. Λουκᾶτον, Τ. Καζούλην, Α. Χατζῆν, Χ. Χατζῆν καὶ Α. Μαυρόπουλον.

Τὴν 5ην μ. μ. χθὲς ἐθεάθη παρὰ τὰ Χαυτεῖα διερχόμενον ἓν αὐτοκίνητον τοῦ ὁποίου ἐπέβαινον ἐργάται κρατοῦντες μίαν ἐρυθρὰν σημαίαν. Τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα ἐνόμισαν ὅτι πρόκειται περὶ κομμουνιστῶν καὶ ἀφοῦ ἐσταμάτησαν τὸ αὐτοκίνητον συνέλαβον δύο ἐκ τῶν ἐπιβαινόντων αὐτοῦ καὶ κατέσχον τὴν σημαίαν. Ἀργότερον ἐξηκριβώθη ὅτι ἡ σημαία αὐτὴ ἀνῆκεν εἰς τὸ Σύνδεσμον τῶν Τροχιοδρομικῶν καὶ οἱ συλληφθέντες ἀφέθησαν ἐλεύθεροι ἀποδοθείσης εἰς αὐτοὺς καὶ τῆς σημαίας.

Ἡ παρεξήγησις ἔγινεν ἐκ τοῦ ὅτι ἡ σημαία τῶν Τροχιοδρομικῶν ὁμοιάζει εἰς τὸν χρωματισμὸν μὲ τὰς σημαίας τῶν κομμουνιστῶν.

ΕΙΣ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ

Τὰ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ τηλεγραφήματα ἀνέφερον ὅτι πλὴν ἀσημάντων ἐπεισοδίων εἰς ὅλα τὰ εὐρωπαϊκὰ κέντρα ἡ κομμουνιστικὴ πρωτομαγιὰ διῆλθεν ἐν ἡσυχίᾳ.

Εἰς τὴν Γερμανίαν οὐδὲν ἐπεισόδιον ἐσημειώθη. Ἐπίσης εἰς Ἀγγλίαν.

Εἰς Παρισίους 15.000 στρατιωτῶν, ἀστυνομικῶν καὶ δημοκρατικῆς φρουρᾶς κατώρθωσαν νὰ ματαιώσουν πᾶσαν ἀπόπειραν διαδηλώσεως. Ἀπόπειραι συγκεντρώσεων εἰς τὰ βιομηχανικὰ προάστεια ἤγαγον εἰς συγκρούσεις καὶ εἰς 250 συλλήψεις.

Οἱ Παρίσιοι μετεβλήθησαν εἰς ἀληθὲς στρατόπεδον λόγῳ τῆς συγκεντρώσεως στρατοῦ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν. Ἀεροπλάνα ὑπερίπτανται ἄνωθι τῆς πόλεως.

Εἰς τὴν Σόφιαν ἀπόπειραι τῶν κομμουνιστῶν ὅπως συγκροτήσουν διαδηλώσεις ἐπέφεραν συγκρούσεις μετὰ τῆς ἐφίππου καὶ πεζῆς ἀστυνομίας. Ἐνηργήθησαν 40 συλλήψεις.

Ο ΥΠΟ ΤΟΥ ΥΠΟΣΤΡΑΤΗΓΟΥ κ. ΓΟΥΒΕΛΗ

ΘΑΝΑΣΙΜΟΣ ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΛΟΧΑΓΟΥ κ. ΑΘΑΝ. ΔΟΓΑΝΗ

ΑΙ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑΙ ΤΗΣ ΑΙΜΑΤΗΡΑΣ ΣΥΜΠΛΟΚΗΣ.-ΚΡΙΣΙΜΟΣ Η ΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΘΥΜΑΤΟΣ

Σχετικῶς μὲ τὸ δρᾶμα τὸ ὁποῖον ἐξετυλίχθη τὴν μεσημβρίαν τῆς παρελθούσης Τετάρτης εἰς τὰ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πειραιῶς γραφεῖα τῆς «Στρατιωτικῆς καὶ Ναυτικῆς Ἐγκυκλοπαιδείας» καθ' ὃ ὁ ἐν ἀποστρατείᾳ ὑποστράτηγος κ. Γουβέλης ἐτραυμάτισε θανασίμως διὰ σφαίρας περιστρόφου τὸν λοχαγὸν τοῦ Πεζικοῦ κ. Ἀθ. Δογάνην καὶ ἐλαφρῶς διὰ τῆς ράβδου του τὸν διευθυντὴν τῆς Ἐγκυκλοπαιδείας κ. Γ. Σῶκον ἀντισυνταγματάρχην τοῦ Ἐλέγχου, προέκυψαν ἐκ τῶν ἀνακρίσεων τὰ ἑξῆς:

Ὁ κ. Γουβέλης, μεταβὰς κατὰ τὴν ἀνωτέρω ὥραν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς «Ἐγκυκλοπαιδείας» ἀπηυθύνθη πρὸς τὸν κ. Σῶκον καὶ ἐζήτησε παρ' αὐτοῦ ἐξηγήσεις διατί εἰς τὸ σχετικὸν δελτίον τῆς «Ἐγκυκλοπαιδείας» δὲν εἶχον περιληφθῇ ὡρισμένα πράγματα, ἀφορῶντα τὴν δρᾶσιν αὐτοῦ καὶ τῶν προγόνων του, τὰ ὁποῖα ἰδίαις χερσὶν εἶχε παραδώσει ὁ ἴδιος πρὸ ἡμερῶν εἰς τὴν ἁρμοδίαν ὑπηρεσίαν τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν. Ὁ κ. Σῶκος, χωρὶς ἀτυχῶς νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν του ὅτι εἶχεν ἀπέναντί του ἕνα στρατηγὸν εὐερέθιστον, τοῦ ἀπήντησε μὲ ψυχρὸν ὕφος ὅτι ἐγράφησαν ὀλίγα περὶ αὐτοῦ εἰς τὴν «Ἐγκυκλοπαιδείαν», διότι οὕτως εἶχεν ἀποφασισθῇ δι' ὅλους τοὺς ζῶντας στρατηγούς.

— Τότε διατί διὰ τοὺς βενιζελικοὺς στρατηγοὺς ἐγράψατε πολλά; τῷ παρετήρησεν εἰς ἔντονον ὕφος ὁ κ. Γουβέλης.

Καὶ τῷ προσέθεσε:

— Τὰ πράγματα γράφονται βενιζελιστί, ἐνῷ τοὺς πολέμους τοὺς κάναμε ἐμεῖς.

Ὁ κ. Σῶκος ἔδειξεν ὅτι ἐθίγη πολὺ μὲ τὴν παρατήρησιν αὐτὴν τοῦ στρατηγοῦ καὶ τοῦ ἀπέστρεψεν ἀμέσως τὸ πρόσωπον μετὰ περιφρονήσεως.

— Διατί δὲν ἀπαντᾷς; τοῦ λέγει τότε ὁ κ. Γουβέλης.

— Δὲν μπορῶ νὰ σᾶς ἀπαντήσω, στρατηγέ μου, μὲ τὸν τρόπον ποὺ μιλᾶτε. Δὲν ἔχω νὰ σᾶς εἰπῶ τίποτε.

Ὁ κ. Γουβέλης τότε ἤγειρε τὸν ράβδον του καὶ τὴν κατέφερε κατὰ τῆς κεφαλῆς τοῦ κ. Σώκου.

Ὁ κ. Σῶκος συνεκρατήθη μετὰ τὸ κτύπημα καὶ ἀπήντησεν εἰς τὸν κ. Γουβέλην:

— Σεῖς στρατηγὲ ἐκάματε ἕνα τέτοιο πρᾶγμα;

ΣΥΜΠΛΟΚΗ ΜΕ ΤΟΝ κ. ΔΟΓΑΝΗΝ

Ὁ κ. Γουβέλης συνησθάνθη πρὸς στιγμὴν —τὸ ὁμολογεῖ ἤδη ὁ κ. Σῶκος — τὴν πρᾶξιν του καὶ μετέβαλεν ἀμέσως ὕφος. Ἀτυχῶς ὅμως τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἐπενέβη ὁ κ. Δογάνης ὁ ὁποῖος ἥρπασεν ἀμέσως διὰ τῶν χειρῶν του τὸν κ. Γουβέλην καὶ ἤρχισε νὰ τὸν ἀπωθῇ πρὸς τὴν ἔξοδον, ἐνῷ συγχρόνως ἔλεγε πρὸς αὐτόν:

— Ἐπὶ τέλους δὲν θὰ μᾶς βρίσετε μέσα στὸ γραφεῖο μας.

Τὴν ἰδίαν στιγμήν, μετακινηθεὶς ἐκ τῆς θέσεώς του, ἐβοήθησε τὸν κ. Δογάνην νὰ ἐκδιώξῃ τὸν στρατηγὸν ἐκ τῶν γραφείων καὶ ὁ κ. Σῶκος. Ὁ κ. Γουβέλης, προτείνων τὴν ράβδον του ἀνθίστατο, ἀλλ' ἐν τέλει ἐξεδιώχθη τῶν γραφείων. Εἰς μίαν στιγμὴν μάλιστα ἐκυλίσθη πρὸς τὴν κλίμακα, μετ' αὐτοῦ δὲ ἐκυλίσθη καὶ ὁ κ. Δογάνης.

Ἐπηκολούθησε κατόπιν πάλη μεταξὺ τοῦ κ. Γουβέλη καὶ τοῦ κ. Δογάνη ἰδίως, καθ' ἣν ὁ πρῶτος ἐξαγαγὼν τὸ περίστροφόν του, ἐπυροβόλησε τὸν δεύτερον, ὁ ὁποῖος τὴν στιγμὴν ἐκείνην τὸν ἐκράτει διὰ τῶν χειρῶν του καὶ τὸν ἔσπρωχνε.

Ἡ σφαῖρα εἰσῆλθεν ἀπὸ τὴν ἀριστερὰν πλευρὰν μὲ φορὰν ἐκ τῶν ἄνω πρὸς τὰ κάτω καὶ ἐνεσφηνώθη εἰς τὴν σπονδυλικὴν στήλην. Ἐπὶ τῷ ἀκούσματι τοῦ πυροβολισμοῦ ὁ κ. Σῶκος ὥρμησε κατὰ τοῦ κ. Γουβέλη καὶ ἀπεπειράθη νὰ τὸν ἀφοπλίσῃ. Ὁ κ. Γουβέλης τότε ἔρριψε ἄλλον ἕνα πυροβολισμόν, ἀλλ' ἀνεπιτυχῶς.

Ὁ δράσας στρατηγὸς συνελήφθη ἀμέσως κατόπιν ὑπὸ προσδραμόντων πολιτῶν καὶ ἀστυνομικῶν ὀργάνων τὰ ὁποῖα καὶ τὸν ἀφώπλισαν.

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΘΥΜΑΤΟΣ

Ὁ τραυματισθεὶς λοχαγὸς μετεφέρθη εἰς τὴν Πολυκλινικήν. Ἡ κατάστασίς του δὲν κρίνεται ὑπὸ τῶν ἰατρῶν ἐντελῶς ἀπελπιστική. Χθὲς ἐγένετο ἀκτινοσκόπησις ἐπ' αὐτοῦ καὶ διεπιστώθη ἐξ αὐτῆς ὅτι ἡ σφαῖρα ἔχει ἐνσφηνωθῇ εἰς τὸν ἑνδέκατον σπόνδυλον. Ἐὰν δὲν ἔχῃ θίξει τὸν σωλῆνα τοῦ νωτιαίου μυελοῦ πιθανὸν νὰ ἀπαλλαγῇ οὗτος καὶ ἀπὸ τὴν παραπληγίαν — παράλυσιν τῶν κάτω ἄκρων — τὴν ὁποίαν ἔπαθε ἀπὸ τὸ τραῦμα του αὐτό. Πάντως ἡ ζωή του θὰ κριθῇ ἀπὸ τὴν ἐγχείρησιν ἡ ὁποία θὰ γίνῃ πρὸς ἐξαγωγὴν τῆς σφαίρας. Εἰς τὴν ἐγχείρησιν αὐτὴν ἐκλήθη νὰ λάβῃ μέρος καὶ ὁ παρεπιδημῶν ἐνταῦθα χάριν τῶν Δελφικῶν ἑορτῶν εἰδικὸς Γάλλος χειροῦργος κ. Λερῆ.

Τὸν τραυματισθέντα ἐπεσκέφθη ἐν τῇ Πολυκλινικῇ καὶ ἐξήτασε, κατὰ διαταγὴν τοῦ κ. Εἰσαγγελέως, καὶ ὁ ἰατροδικαστὴς κ. Τρουπάκης. Οὗτος φρονεῖ ὅτι μία ἐπιτυχὴς ἐγχείρησις δύναται νὰ σώσῃ καὶ τὴν ζωὴν τοῦ τραυματίου καὶ τὰ κάτω ἄκρα αὐτοῦ—ἐφ' ὅσον ἐννοεῖται ἡ σφαῖρα δὲν ἔχει τρώσει τὸν νωτιαῖον μυελόν. Ὁ κ. Τρουπάκης διεπίστωσεν ἐπὶ τοῦ κ. Δογάνη καὶ μώλωπας ἐξ ὧν προκύπτει ὅτι πράγματι οὗτος ἐπάλαισε πρὸ τοῦ τραυματισμοῦ του μὲ τὸν κ. Γουβέλην. Μώλωπας ἐπίσης ὁ κ. Τρουπάκης παρετήρησεν καὶ ἐπὶ τοῦ κ. Γουβέλη καὶ ἐπὶ τοῦ κ. Σώκου, ἐξετάσας τούτους κατόπιν εἰδικῆς ἐντολῆς τοῦ ἐπιληφθέντος ἀνακρίσεων ἀνακριτοῦ τοῦ 6ου τμήματος κ. Ἀβάζου. Καὶ τῶν τριῶν οἱ περισσότεροι μώλωπες εἶναι ὅμοιοι σχεδὸν καὶ φαίνεται ὅτι ἐπροξενήθησαν ἐξ ἐπαφῆς πρὸς τὰ αὐτὰ ἀντικείμενα. Αὐτὸ ἀποδεικνύει ὅτι καὶ οἱ τρεῖς ἐνῷ ἐπάλαιον ἔπεσαν καὶ ἐκυλίσθησαν εἰς τὸ ἔδαφος κτυπήσαντες εἰς τὰ αὐτὰ μέρη. Ὁ κ. Γουβέλης φέρει μώλωπας εἰς τὴν ἀριστερὰν χεῖρα, εἰς τὰς ὠμοπλάτας καὶ εἰς τὸ πρόσωπον. Τὸ διὰ τῆς ράβδου τοῦ κ. Γουβέλη προξενηθὲν τραῦμα εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ κ. Σώκου εἶναι αἱματηρὸν καὶ μᾶλλον σοβαρόν. Ἐξ αὐτοῦ κ. Σῶκος παραμένει κλινήρης.

ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΔΡΑΣΤΟΥ

Ὁ δράστης στρατηγὸς προσήχθη χθὲς καὶ ἀπελογήθη ἐνώπιον τοῦ κ. ἀνακριτοῦ. Εἰς τὴν ἀπολογίαν του εἶπεν ὅτι ἐπυροβόλησε κατὰ τοῦ κ. Δογάνη χωρὶς νὰ ἔχῃ σκοπὸν νὰ τὸν φονεύσῃ καὶ διότι δὲν ἠδύνατο νὰ πράξῃ ἄλλως τὴν στιγμὴν ἐκείνην. Καὶ αὐτὸς καὶ ὁ κ. Σῶκος τὸν ἀπώθησαν μετὰ τόσης βιαιότητος ὥστε νὰ μὴ δύναται νὰ ξεφύγῃ κατ' ἄλλον τρόπον ἐκ τῶν χειρῶν των. Τὴν κάννην τοῦ περιστρόφου ἐπιμένει ὅτι τὴν εἶχε στρέψει πρὸς τὸ πάτωμα διὰ νὰ μὴ φονεύσῃ τὸν κ. Δογάνην, πρὸς τοῦτο δὲ ἐπικαλεῖται καὶ τὴν φορὰν τὴν ὁποίαν ἠκολούθησεν ἡ σφαῖρα ἐκ τῶν ἄνω πρὸς τὰ κάτω.

Ὁ κ. Σῶκος ἔλεγε χθὲς ὅτι τὸ ἐπεισόδιον θὰ ἐτερματίζετο μὲ τὸ κτύπημα τὸ ὁποῖον τοῦ κατέφερε διὰ τῆς ράβδου του ὁ κ. Γουβέλης, ἐὰν δὲν ἐπενέβαινεν ὁ κ. Δογάνης. Ἡ ἐπέμβασις αὐτοῦ ἐξετράχυνε τὰ πράγματα.

Ἡ ἀνάκρισις ἐξηκρίβωσεν ὅτι ὁ κ. Γουβέλης πάσχει ἀπὸ ἄσθμα καὶ ἀπὸ ἐγωπάθειαν. Τὴν τελευταίαν πάθησίν του οἱ ἰατροὶ τὴν παραδέχονται ὡς νόσον δικαιολογοῦσαν τὸ εὐερέθιστον τοῦ χαρακτῆρός του. Ὁ κ. Σῶκος πάσχει ἀπὸ νευρασθένειαν, ἡ ὁποία τὸν ἔχει προσβάλει πρὸ ὀλίγου μόνον χρόνου. Ὁ κ. Δογάνης εἶναι ἥσυχος ἄνθρωπος, ἀλλ' ἀπότομος εἰς τοὺς τρόπους του.

ΠΩΣ ΕΤΡΟΠΟΠΟΙΗΘΗ Ο ΝΟΜΟΣ ΠΕΡΙ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑΣ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΕΩΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως ἐδημοσιεύθη τροποποιηθεὶς ὁ νόμος περὶ καταγγελίας τῆς συμβάσεως ἐργαζομένων καὶ ἐργοδοτῶν.

Κατ' αὐτὸν ἀπόλυσις ἰδιωτικοῦ ὑπαλλήλου, ὅστις προσελήφθη ἐπὶ χρόνῳ μὴ ὡρισμένῳ, ἐφόσον οὗτος διήρκεσεν ὑπὲρ τοὺς δύο μῆνας, δὲν δύναται νὰ λάβῃ χώραν ἄνευ προηγουμένης ἐγγράφου καταγγελίας τῆς ὑπαλληλικῆς συμβάσεως, ἥτις δέον νὰ γίνῃ κατὰ τοὺς κάτωθι ὅρους:

α') Δι' ὑπαλλήλους ὑπηρετήσαντας μέχρις ἑνὸς ἔτους, τριάκοντα ἡμέρας πρὸ τῆς ἀπολύσεως.

β') Δι' ὑπαλλήλους ὑπηρετήσαντας πλέον τοῦ ἔτους, ἀλλ' οὐχὶ καὶ πλέον τῶν τεσσάρων ἐτῶν, ἑξήκοντα ἡμέρας πρὸ τῆς ἀπολύσεως.

γ') Δι' ὑπαλλήλους συμπληρώσαντας τετραετῆ ὑπηρεσίαν, τρεῖς μῆνας πρὸ τῆς ἀπολύσεως.

δ') Δι' ὑπαλλήλους συμπληρώσαντας ἑξαετῆ ὑπηρεσίαν, τέσσαρας μῆνας πρὸ τῆς ἀπολύσεως.

ε') Δι' ὑπαλλήλους συμπληρώσαντας ὀκταετῆ ὑπηρεσίαν, πέντε μῆνας πρὸ τῆς ἀπολύσεως.

στ') Δι' ὑπαλλήλους συμπληρώσαντας δεκαετῆ ὑπηρεσίαν, ἕξ μῆνας πρὸ τῆς ἀπολύσεως.

ζ') Διὰ πᾶν ἔτος ὑπηρεσίας ὑπὲρ τὴν δεκαετίαν προστίθενται εἰς τὰ ἄνω χρονικὰ ὅρια τριάκοντα ἡμέραι μέχρι τὸ πολὺ δύο ἐτῶν.

Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 προειδοποίησις δὲν ἀπαλλάσσει τὸν ἐργοδότην τῆς ὑποχρεώσεως πρὸς ἀποζημίωσιν τοῦ ὑπαλλήλου διὰ τοῦ τετάρτου τῆς ἀποζημιώσεως, ἣν ἔδει νὰ καταβάλῃ ὁ ἐργοδότης κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον.

ΔΥΣΧΕΡΗΣ Η ΚΟΜΜΑΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ - ΖΑΒΙΤΣΙΑΝΟΥ

Ἡ ἐξαγγελθεῖσα ὡς μελετωμένη κομματικὴ σύμπραξις τῶν κ. κ. Καφαντάρη καὶ Ζαβιτσιάνου φέρεται προσκόπτουσα εἰς δυσχερείας ὥστε νὰ καθίσταται ἀμφίβολος ἡ πραγματοποίησίς της. Αἱ δυσχέρειαι αὐταὶ προέρχονται ἐκ τῶν φίλων τοῦ κ. Καφαντάρη, ἡ ὁλότης, σχεδόν, τῶν ὁποίων ἀποκρούει τὴν σύμπραξιν, ὡς οὐδόλως μέλλουσαν ν' ἀποβῇ πρὸς ὄφελος τοῦ κόμματος, ἀλλὰ τοὐναντίον νὰ ἐκθέσῃ τοῦτο ὡς μὴ ἀκολουθοῦν σταθερὰν πολιτικὴν κατεύθυνσιν, δεδομένης τῆς ριζικῆς ἀντιθέσεώς του πρὸς τὴν πολιτικὴν τῆς ὑπὸ τὸν κ. Ζαβιτσιάνον ὁμάδος.

2α ΕΚΔΟΣΙΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΦΥΛ ΔΙΑ ΤΟΝ ΔΙΑΚΑΝΟΝΙΣΜΟ ΤΩΝ ΑΝ. ΕΠΑΝΟΡΘΩΣΕ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 1. (Τοῦ ἀν κριτοῦ μας).— Ὑπεγράφησαν Ἀγγλικὰ κείμενα τῶν συμφ νεῶν τῶν Ἀνατολικῶν ἐπα θώσεων.

Ἡ διαφωνία, ἡ προκαλέσα τὴν καθυστέρησιν τῆς ὑπο φῆς τῆς Ἑλλάδος, δὲν θεω ται σημαντικὴ ὑπὸ τῶν ἁρμ δίων κύκλων, δεδομένου τὰ Ἑλληνικὰ δικαιώματα κ ωρέσθησαν ἀπολύτως διὰ ἀποφάσεων τῆς Χάγης καὶ τόπιν τῶν Παρισίων.

Ἤδη ἀναμένεται σχετικὴ ἀπάντησις τῶν Ἀθηνῶν.

ΝΕΟΣ ΥΠΟΒΙΒΑΣΜΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΕΞΟΦΛΗΤΙΚΟΥ ΤΟΚ ΕΝ ΑΓΓΛΙΑ ΚΑΙ ΓΑΛΛΙΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 1. (Πρακτορεῖον Ρ τερ).—Ἡ Τράπεζα τῆς Ἀγγλίας ὥρισε τὸν τόκον προεξοφλήσεως 3 ο)ο.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 1. (Πρακτορεῖον Α βᾶς).—Ἡ Τράπεζα τῆς Γαλλίας βασε τὸν τόκον προεξοφλήσεως εἰς 2 1)2 ο)ο.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 1. (Ἀσύρματος).— Τη λεγραφοῦν ἐκ Βρυξελλῶν ὅτι ἡ Βελ κὴ Τράπεζα ὑπεβίβασε τὸν τόκον ἐξοφλήσεως εἰς 3 ο)ο.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 1. (Ἀσύρματος).— τὸ ἐνταῦθα χρηματιστήριον προεκ σε μεγίστην αἴσθησιν ἡ ἀπροσδόκ πληροφορία καθ' ἣν ἡ Τράπεζα τῆς Ἀ γλίας περιώρισε τὸν προεξοφλητ τόκον ἀπὸ 3 1)2 εἰς 3 ο)ο ἀκολουθ τὸ παράδειγμα τῆς Τραπέζης τοῦ Β γίου.

Ἀναμένεται ἐπίσης ὅτι ἡ Ὁμοσπον διακὴ Ἀποθεματικὴ Τράπεζα τῆς Ν Ὑόρκης καὶ ἡ Γερμανικὴ Τράπεζα ἀκολουθήσουν τὸ παράδειγμα τοῦτο τὰ τὰς προσεχεῖς ἡμέρας.

Πληροφορούμεθα ἁρμοδίως ὅτι τοῦ ὑποβιβασμοῦ τῶν τόκων εἰς τὰς μεγ χρηματαγορὰς τοῦ ἐξωτερικοῦ, θεωρεῖτ λὺ πιθανὸν ὅτι θὰ ἐπενεχθοῦν τροποπ εἰς τὴν κατ' ἀρχὴν συμφωνίαν περὶ ταβολῆς ἑνὸς καὶ ἡμίσεος ἑκατομ. λιρ τὰ ἀφορῶντα τὸν τόκον σημεῖα, καθ' ὅσ διαπραγματεύσεις διεξήγοντο μέχρι τῆς μὲ βάσιν τὸν ἐπίσημον τόκον τῆς Τραπ τῆς Ἀγγλίας, ὅστις ἦτο 3 1)2 ο)ο.

Ὁ κ. Μαξῆς, πληροφορηθεὶς ἀργὰ νύκτα τὸν ὑποβιβασμὸν τῶν τόκων ἐν Ἀ γλίᾳ, ἀνεκοίνωσεν ὅτι ἐντὸς τῆς ἡμέρας τηλεγραφήσῃ σχετικῶς εἰς τὸν ἐν Λονδ διεξάγοντα τὰς διαπραγματεύσεις κ. δην.

ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΕΙΣ ΠΡΟΣ ΕΠΑΝΟΔΟΝ ΤΟΥ ΚΑΡΟΛΟΥ ΕΙΣ ΡΟΥΜΑΝΙΑΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 1. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Αἱ ἐφημερίδες πληροφοροῦνται ὅτι παρὰ τὰς προγενεστέρας εἰδήσεις, ἡ συμφιλίωσις τοῦ πρίγκηπος Καρόλου μετὰ τῆς συζύγου του πριγκηπίσσης Ἑλένης συναντᾷ δυσχερείας. Προστίθεται ὅτι ἅπασαι αἱ σχετικαὶ προσπάθειαι προσέκοψαν εἰς τὴν ἄρνησιν τῆς πριγκηπίσσης Ἑλένης νὰ συμφιλιωθῇ. Ἀναμένεται ἐνταῦθα ὁ κ. Γιέργκα ἵνα συναντηθῇ μετὰ τοῦ Καρόλου.

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, 1. (Ἀσύρμ.).— Αἱ φῆμαι αἱ σχετικαὶ πρὸς τὴν λῆξιν τοῦ εἰδυλλίου τοῦ πρώην διαδόχου τῆς Ρουμανίας πρίγκηπος Καρόλου μετὰ τῆς κ. Λουπέσκου, ἐξ ἀφορμῆς τῆς ὁποίου ἔχασε τὰ ἐπὶ τοῦ θρόνου δικαιώματά του, ἐπιβεβαιοῦνται ὑπὸ τῆς ἐφημερίδος «Κουβέντουλ», ἥτις βεβαιοῖ ὅτι ὁ πρίγκηψ Κάρολος ἀπηύθυνε πρὸς τὴν σύζυγόν του πριγκήπισσαν Ἑλένην τῆς Ἑλλάδος ἐπιστολὴν διὰ τῆς ὁποίας προτείνει συνδιαλλαγήν. Ἡ ἐπιστολὴ αὕτη προεκάλεσε βαθεῖαν ἐντύπωσιν. Πάντως μεταξὺ τῶν πολιτικῶν κύκλων ἐπικρατεῖ ἡ γνώμη ὅτι καὶ μετὰ τὴν διευθέτησιν τῶν σχέσεων μετὰ τῆς συζύγου του, ὁ πρίγκηψ Κάρολος δὲν πρόκειται νὰ ἀνακτήσῃ τὰ ἐπὶ τοῦ θρόνου δικαιώματά του, διότι τὸ ζήτημα τῆς ἐπὶ τοῦ θρόνου διαδοχῆς θεωρεῖται ὁριστικῶς διακανονισθέν.

Η ΤΟΥΡΚΙΑ ΑΠΟΦΑΣΙΣΜΕΝΗ ΝΑ ΜΗ ΠΛΗΡΩΣΗ ΤΑ ΤΟΚΟΜΕΡΙΔΙΑ

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 1. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ξένων ὁμολογιούχων ἔσχον νέαν συνάντησιν μετὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ Ἰσμὲτ πασᾶ. Ἡ Τουρκία ἐγνώσθη ὅτι ἀποκρούει πᾶσαν συζήτησιν περὶ τῆς οἰκονομικῆς της πολιτικῆς.

Ἡ «Τζουμχουριὲτ» πληροφορεῖται ὅτι τὰ ποσὰ τῆς πληρωμῆς τῶν τοκομεριδίων περιελήφθησαν εἰς τὸν προϋπολογισμὸν δι' ἄλλους σκοπούς.

Η ΙΤΑΛΙΑ ΝΑΥΠΗΓΕΙ 7 ΘΩΡΗΚΤΑ ΚΑΙ 22 ΥΠΟΒΡΥΧΙΑ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 1. (Ἀσύρματος).—Τηλεγραφοῦν ἐκ Ρώμης ὅτι ὁ Τύπος ἀγγέλλει ὅτι κατὰ τὸ 1931 θὰ ναυπηγηθοῦν 7 θωρηκτὰ τῆς γραμμῆς καὶ 22 ὑποβρύχια συνολικῆς ἀξίας 800 ἑκατομμυρίων λιρεττῶν.

ΑΝΘΡΩΠΟΘΥΣΙΑ ΠΡΟΣ ΛΥΤΡΩΣΙΝ ΤΟΥ ΑΔΕΛΦΟΥ ΕΚ ΤΗΣ ΚΟΛΑΣΕΩΣ!

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 1 (Ἀσύρματος)—Τηλεγραφοῦν ἐκ Λὰς Πάλμας ὅτι καθ' ἃ ἀγγέλλουν ἐκ Τεΐντε ἡ ἀστυνομία συνέλαβε 12 πρόσωπα συνεπείᾳ ἐγκλήματος διαπραχθέντος ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ πνευματισμοῦ. Εἷς νέος εἶχεν ἀποθάνει, ἡ δὲ οἰκογένειά του ἐπεκοινώνησε μὲ τὸν νεκρὸν διὰ τῆς ἀδελφῆς του, ἡ ὁποία ἦτο μέντιουμ. Ἡ τελευταία αὕτη ἐδήλωσεν ὅτι τὸ πνεῦμα τοῦ ἀδελφοῦ της τὴν ἐπεσκέπτετο τακτικὰ καὶ τῆς ἔλεγεν ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ θυσιασθῇ ἕνα πρόσωπο τῆς οἰκογενείας του διὰ νὰ ἐξέλθῃ τῆς κολάσεως. Ἐ[illegible]σαν τότε κλῆροι καὶ κατόπιν τῆς ἀρνήσεως τῶν ἄλλων μελῶν τῆς οἰκογενείας ὅπως φονευθοῦν ἡ ἀδελφὴ προσεφέρθη νὰ ἐκτελέσῃ τὴν ὑπερτάτην αὐτὴν θυσίαν. Μετὰ 4ώρους δραματικὰς ἐπικλήσεις καὶ συνομιλίας οἱ συγγενεῖς καὶ οἱ φίλοι τὴν ἐφόνευσαν διὰ βολῶν περιστρόφου.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΖΩΗ

ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ 30ῆς ΑΠΡΙΛΙΟΥ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΠΙ	ΑΓΟΡΑ	ΠΩΛΗΣΙΣ
Λονδίνου.....	374.25	375.—
Παρισίων.....	3.01 1)8	3.02
Ν.'Υόρκης...	76.88	77.051
Ἑλβετίας....	14.895	14.935
Ἰταλίας.....	4.031	4.043
Ὁλλανδίας...	30.941	31.033
Βρυξελλῶν...	2.141	2.151
Βερολίνου....	18.341	18.41
Βιέννης......	10.793	10.831
Σόφιας......	0.550	0.56
Βουκουρεστίου	0.471	0.479
Πράγας.....	2.280	2.295
Δηνάριον ...	1.347	1.355

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Κλείσιμον 29)4 — Κλείσιμον 30)4

ΛΟΝΔΙΝΟΥ		ΠΑΡΙΣΙΩΝ	
5 ο)ο 1881	74 50	5 ο)ο 1914	1925
5 ο)ο 1884	74 50	Τρ.'Αθηνῶν	216
4 ο)ο 1887	62.50	Τρ.'Ανατολ	341
4 ο)ο 1889	59.—	Οἴνων.....	275
5 ο)ο 1890	75.—	Λαυρίου....	11
5 ο)ο 1893	74.—	Ἠλεκτρικῆς	
4 ο)ο 1902	60.75	Σ.Π.Α.Π..	264
4 ο)ο 1907	84.—	Σιδ.Θεσσαλ	360
5 ο)ο 1910	61 50		
5 ο)ο 1914	77.75		
7 ο)ο 1924	103.50		
6 ο)ο 1928	92.75		
Κτηματικ.	101.—		
Παραγωγ.	90.—		

ΑΙ ΔΙΑΚΥΜΑΝΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΞΙΩΝ

ΤΙΤΛΟΙ	ΑΝΩΤ.	ΚΑΤ.	ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ 30)4	ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ 29)4
Ἐθνικῆς....	64000	63700	64000	63750
Ἀθηνῶν	669	664	669	663
Ἀνατολῆς...	1060	1055	1055	1040
Ἐμπορικῆς..	785	778	785	775
Βιομηχανίας	173	173	173	173
Ἐθν.'Ατμοπλ.	318	315	318	313
Οἰνοπνευμ...	444	440	443	431
Οἴνων	840	835	840	825
Ἠλεκτρ.Σιδ.	660	654	660	654
Ἠσαΐα......	24	24	24	24
Πυριτιδοπ..	1950	1950	1950	1940
Λιπασμάτων	1220	1215	1215	1210
Ἔργον......	275	275	275	274
Μακρῆ......	822	880	880	870
Σ.Π.Α.Π...	823	819	819	820
Ἐριουργίας..	266	257	266	251
Πειραϊκῶν..	142	142	142	141
Χρώματα ...	450	430	448	425
Διαμαντοπ...	100	98	100	100
Καπνοῦ.....	280	277	278 —	277.—
Τέκτων.....	132	130	130	130
Ἠλεκτρικῆς .	360	355	360	354
Ἀνταλλάξιμ .	944 —	941.—	944.—	939.—

ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 30 — Παρισίων 124.25, Νέας Ὑόρκης 4.8621, Ἑλβετίας 25.21, Ἰταλίας 92, Ἰσπανίας 33.25, Ἀμστερνταμ 12.093, Στοκχόλμης 18.152, Βρυξελλῶν 43.09, Βουκουρεστίου 818, Βερολίνου 20.35 καὶ Βιέννης 34.45.

ΤΟ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἡ χρηματαγορὰ ἐσημείωσε προχθὲς ἀγοραστικὰς τάσεις τὰς ὁποίας καὶ διετήρησε καθ' ὅλην τὴν συνεδρίασιν. Συνεπείᾳ τούτου αἱ διακυμάνσεις ἦσαν κρατημέναι, τὸ δὲ κλείσιμον ἦτο σταθερὸν καὶ βελτιωμένον.

ΔΕΛΤΙΑ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ

Κλείσιμον 30ῆς Ἀπριλίου 1930

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ

ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ		ΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΣ	
5 ο)ο 1881	5600	2 1)2 ο)ο 1898	66.—
5 ο)ο 1884	5625	5 ο)ο 1900	64.—
4 ο)ο 1887	4685	1 ο)ο 1906	57.—
4 ο)ο 1889	4385	6 ο)ο 1917	81.50
5 ο)ο 1890	5565	6 ο)ο 1918	81.25
5 ο)ο 1893	5200	8 ο)ο Α.Β.1919	91.
2 1)2 ο)ο 1928	37000	8 ο)ο Γ.Σ.1925	88.25
4 ο)ο 1902	4500	5 ο)ο 1920 π.	200 50
5 ο)ο 1907	1300	5 ο)ο 1920 μ.	206.—
4 ο)ο 1910	4500	6 1)2 ο)ο 1922	97.25
5 ο)ο 1914	5795	6 ο)ο 1926	88.—
7 ο)ο 1924	7815	8 ο)ο 1926	96.50
7 ο)ο 1924	37300	8 ο)ο 1927	451 50
8 ο)ο 1925	79000	Ἀνταλλ. 8 ο)ο	944 —
6 ο)ο 1928	6970	Ἀνταλλ. 6 ο)ο	772.50
6 ο)ο 1928	32850	Βουλγαρ. 6 ο)ο	410.—

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ

6.— ο)ο 1904	70.75	7.— ο)ο 1926	261.—
2.50 ο)ο 1912	70.75	7.— ο)ο 1925	261.—
2.50 ο)ο 1904	6125	....	....
....	.....		

Γραφεῖον Γ. ΣΤΟΥΠΑΘΗ

ΜΕΤΟΧΑΙ

Τραπεζῶν		Βιομηχανικ.	
Ἐθνικῆς.....	64000	Ἑρμῆς.......	180
Ἀθηνῶν.....	669	Καπνοῦ	279
Ἀνατολῆς....	1055	Ἀπόλλων.....	80
Λαϊκῆς......	5350	Βασιλειάδη...	325
Ἐμπορικῆς...	785	Πυριτιδοπ ...	1950
Πειραιῶς....	350	Λιπασμάτων..	1215
Βιομηχανίας.	168	Χρωμάτων....	448
Οἰκονομίας...	35	Ἄγκυρα	35
Κεντρικῆς....	275	Βιό.........	145
Κοσμαδοπούλ.	800	Παλλὰς......	200
Χίου........	690	Ἀβεζάτ......	26.—
Ἑλ.'Εμπ. Πίσ.	220	Κυλινδρομ....	124
Καραβασίλη..	8500	Ἥλιος........	47
Λακωνίας....	110	Ψυγεῖα Σ-σ.	220
Κτηματικῆς..	2750	Ἀθηνᾶ.......	68
Ἀτμοπλοΐων		Παγ. Πατησ.	60
Κάππαρη	6.—	Ἀλεξόπουλοι..	14
Ἀχαϊκῆς.....	110	Σάνιτας......	8.—
Ἐθνικῆς.....	318	Κονσέρβαι....	270
Μιχαλίνου ...	535	Ψυγ. Πειρ....	300
Χιακῆς......	340	Ἀνατολὴ	150
Γιαννουλάτου.	135	Χημ. Βιομηχ..	100
Κροκοδείλου..	280	Μακρῆ.......	880
		Ἅλατος	83
		....	....

Οἰνοποιητικ.		Οἰκοδομικαί	
Οἰνοποιΐας...	443	Ἡρακλῆς.....	850
Οἴνων.......	840	Τιτὰν.......	2600
Καμπᾶ	240	Ξυλείας......	90
Ἠσαΐα.......	24	Τέκτων......	130
Ἕνωσις......	114	Ἔρθα.......	500
Γεωργ. Βιομ..	235	Ἄτλας.......	70
Κασταλία....	26	Ἔργον.......	275
Διάφοροι		Κέκρωψ......	245
Ἠλεκτρικῆς ..	360	Κύκλωψ......	149
Ἑνιαίας......	490	Ἐργοληπτικὴ .	100
Τίτλ. Ἱδρυτ..	40	Ὄλυμπος.....	200
Ὑπεγγύων....	4800	ΑΚΤΕ........	41
Κορίνθου.....	350	Πρώτη Οἰκοδ.	210
Γε. Ἀποθ.....	350	Καψαμπέλη ..	97
Ἐξαγ. Καπνῶν	4925	Ἑλλούλ	62.—
Ἀνθρακευτ.		**Ὑφαντουργ.**	
Ἀλιβερίου....	46	Πειρ.'Επιχ...	142
Ἀνθρακωρ ...	8.—	Ἐριουργίας...	266
Ἐπ. (κοιναί)..	65.—	Βερμίου......	410
Ἐπ. (προν.)..	230	Ἔρια	104
Λαυρίου......	8.—	Ἑλλην. Ταπητ.	79
Ὠρωποῦ.....	45	Χρυσαλλὶς ...	108
Σιδ)μικαί		Βάμβαξ......	106
Θεσσαλίας ...	1150	Ὑφαντουργ...	30
Σ.Π.Α.Π ...	819	Ἀθηναΐς......	150
Ἠλεκτρ. Σιδ..	660	Ἐμπειρίκος...	90
		Ναθαναὴλ	440
		Φανελλοποιΐας.	50

ΤΙΤΛΟΙ ΕΚΤΟΣ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ

Ἐκδοτικῆς 7200—7220, Χαρτοποιΐας Αἰγίου 260, Κάδμος 140, Φὶξ 380, Φῶς 70, Ἱπποδρομιῶν 370, Πουλοπούλου 190, Πὰχ 130.

ΑΙ ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΑΙ ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ

Ἀνταλλάξιμα 8 ο)ο. — Προθεσμία μεταξὺ 941 καὶ 944 (κλείσιμον).

Ἀνταλλάξιμα 6 ο)ο. — Προθεσμία μεταξὺ 770—775 καὶ 772.50 (κλείσιμον).

Ἑλλήνων Ὑπηκόων. — Προθεσμία μεταξὺ 452—455 καὶ 454.50 (κλείσιμον).

ΤΑ ΑΝΤΑΛΛΑΞΙΜΑ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝῼ

Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Λονδίνου πρὸς τὸ ἐνταῦθα Χρηματιστήριον, αἱ ὁμολογίαι ἀνταλλαξίμων 8 ο)ο ἔκλεισαν χθὲς 94.25 λίρας.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ

Σῖτος Μανιτόμπα Νο 3 Δολλ. 85 κατὰ 100 χιλ. τσὶφ ἕτοιμος (πωλ.)

Σῖτος Οὐγγαρίας Σελ. 180) — κατὰ τόνον τσὶφ ἑτ. (πωλ.)

Ἀραβόσιτος Μακεδονίας δρχ. 3.55 κατ' ὀκᾶν ἑλ. μικτ. ἑτ. (πωλ.)

Ἀραβόσιτος Κοντσιτούρα δρχ. 4.65 κατ' ὀκᾶν ἑλ. μικτ. ἕτοιμος (πωλ.)

Κριθὴ Ρουμανίας δρχ. 3.50 κατ' ὀκᾶν ἑλ. μικτ. ἑτ. (πωλ.)

Κριθὴ Συρίας δρχ. 3.60 κατ' ὀκᾶν ἑλ. μικτ. ἑτοίμη (πωλ.)

Βρώμη Τύνιδος δρχ. 4.35 κατ' ὀκᾶν ἑλ. μικτ. ἑτ. (πωλ.)